School of Theology at Claremont
1001 1396560

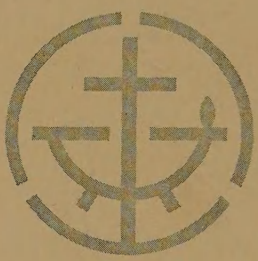

LIBRARY

Southern California
SCHOOL OF THEOLOGY
Claremont, California

Aus der Bibliothek
von
Walter Bauer

geboren 1877
gestorben 1960

SCRIPTORES AETHIOPICI

SERIES ALTERA — TOMUS XXII

VITAE SANCTORUM INDIGENARUM

CORPUS
SCRIPTORUM CHRISTIANORUM ORIENTALIUM

CURANTIBUS

J.-B. CHABOT, I. GUIDI
H. HYVERNAT, B. CARRA DE VAUX

SCRIPTORES AETHIOPICI

TEXTUS

SERIES ALTERA — TOMUS XXII

BR
60
C5
v. 33-6

VITAE SANCTORUM INDIGENARUM

EDIDIT KAROLUS CONTI ROSSINI

PARISIIS

E TYPOGRAPHEO REIPUBLICAE

CAROLUS POUSSIELGUE, BIBLIOPOLA
15, RUE CASSETTE, 15

LIPSIAE : OTTO HARRASSOWITZ

MDCCCCIV

I

GADLA MARQORĒWOS

SEU

ACTA SANCTI MERCURII

QUAE SUPERSUNT

EDIDIT KAR. CONTI ROSSINI.

Marqorēwos, vulgari tigraico eloquio Menqeriòs, sive Mercurius, celeberrimus abbatis Ēwosṭāṭēwos discipulus, e provincia Manbartā oriundus, sedem in Sirē et Sarāwē provinciis elegisse, coenobium Dabra Demāḥ, scilicet «Monasterium Verticis», in Danbalās condidisse, anno Domini 1419 ex hominum vita demigrasse traditur. Eius acta, sive Gadla Marqorēwos, in Europa nec nomine quidem nota; in Aethiopia unus tantum codex, sub XVIII° fere saeculo scriptus, cognitus, quem Dabra Demāḥ pretiosissimum habebat et in Sanctis Sanctorum, cum ipsum olim furto rapere experti essent, custodiebat. Codex autographus vel immediate ex autographo excriptus videbatur. Hoc opus, nisi forte maximum, haud dubie inter maxima ab Aethiopibus aethiopico idiomate scripta censeo : codex enim foliis CCCXXX, circiter mm. 310 × 250, binis columnis, constabat.

Codicem, quem aegre Yoḥannes Aethiopum Rex, Axumam transvectum, per hebdomadem retinere potuerat, mihi commodatum Asmarae legi; initium, Reginae Austri fabulam fabulosasque sancti Marqorēwos genealogias continens, a Māri Gētā Gabra Ēwosṭāṭēwos, aethiopico sacerdote, exscribendum curavi; excerpta ad historiam pertinentia ipse exscripsi; ceterarum rerum epitomen feci. Nocte autem IV-V mensis Iulii, anno 1902, scelesti homines, clam domus meae Asmarensis ianua fracta, manus a furto dum abstinebant, scriptis mei iuris nec non Erythraeae reipublicae omnibus inquisitis, eis ignem iniecerunt. Domum redux, primus scelus inveni : codex fere totus erat combustus, apographa laesa, epitome hac illac corrupta. — Omnia quae in Europam mecum adsportavi sequuntur.

ገድለ ፡ መርቆሬዎስ ።

ክፍል ፡ ፲ወ፮ ። መጽኡት ፡ ንግሥተ ፡ አዜብ ፡ ዘስማ ፡ ማክዳ ፡ ወም
ከንያተ ፡ ምጽአታኒ ፡ ሀለዋ ፡ ፩ ፡ ነጋዲ ፡ ብእሲ ፡ ተንባላታዊ ፡ ዘስሙ ፡
ታምሪን ፡ ወወሀበቶ ፡ ፭፻ ፡ አግማለ ፡ ከመ ፡ ይንግድ ፡ በሙ ፡ ዘይትፈቀ
ር ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ወግብጽ ፡ ወወሀበቶ ፡ ብዙኀ ፡ ንዋየ ፡ ዘውእቶ
ሙ ፡ አፈዋት ፡ ወሰጡቃጤ ፡ ዘውእቱ ፡ ጥርኝ ፡ ወቀንአት ፡ ወማየ ፡
ልብን ፡ ወቀርነ ፡ ነጌ ፡ ዘውእቱ ፡ አስናኒሁ ፡ ወሰምዐ ፡ ወሎለ ፡ እለ ፡
ይትፈቀሩ ፡ ወይከብሩ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ከመ ፡ ያምጽኡ ፡ ላቲ ፡ ዲባገ ፡
ወሜላተ ፡ ወሐፊረ ፡ ቀይሐ ፡ ወፀዓዳ ፡ ወነተ ፡ ወለየ ፡ ወሰንሰፊቶተ ፡
ቢሶሰ ፡ ወደርከኖ ፡ ወርቀ ፡ ወብሩረ ፡ ብርተ ፡ ወናኅሰ ፡ ወዓረረ ፡ ዘው
እቱ ፡ ርሳስ ፡ ወዘርቤታተ ፡ እለ ፡ ይሰመዩ ፡ በበልሳነ ፡ ብሔሮሙ ፡ ጀ
ዎኒ ፡ መክሞኒ ፡ ቁጥኒ ፡ ተሣይጠ ፡ በእሱ ፡ ንዋያት ፡ ዘወሀበቶ ፡ እስመ ፡
ረሰየቶ ፡ ነጋዴሃ ። ወኪነ ፡ ይነግድ ፡ በመዋዕሊሁ ፡ ለዳዊት ። ወድኅረ ፡
ሞተ ፡ ዳዊት ፡ በመዋዕለ ፡ ወልዱ ፡ ሰሎሞን ፡ ወረደ ፡ በከመ ፡ ልማዱ ፡
ኢየሩሳሌም ፡ ወርእየ ፡ ግብሮ ፡ ወጥበቢሁ ፡ ለሰሎሞን ፡ አንክረ ፡ ወተ
ደመ ፡ ብዙኀ ፡ ወገቢኦ ፡ እምኢየሩሳሌም ፡ ነገራ ፡ ለማክዳ ፡ አግዝአቱ ፡
ዙሎ ፡ ዘርእየ ፡ በዐይኑ ፡ ወዘሰምዐ ፡ በአዝኑ ። ወይቤላ ፤ ይደልወኪ ፡
ትሑሪ ፡ ወትርአይ ፡ ጥበቦ ፡ ለዝንቱ ፡ ንጉሥ ፡ እስመ ፡ ይኄይስ ፡ ርእ
ይ ፡ እምሰሚዕ ። ወአንዘ ፡ ይትናገራ ፡ ከመዝ ፡ መዓልተ ፡ ወሌሊተ ፡
አኅዋኡ ፡ ንዋመ ፡ ወዕረፍተ ፡ እስመ ፡ ኪነ ፡ ፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ።
ወትቤሎ ፤ አሆ ፡ አገብር ፡ ዙሎ ፡ ዘትቤለኒ ።

ክፍል ። ወአምዝ ፡ አዘዘት ፡ አግብርቲሃ ፡ ወአአማቲሃ ፡ ከመ ፡ ያስተ
ደልዉ ፡ ስንቀ ፡ ዘይትፈቀድ ፡ ለፍኖት ። እሱ ፡ እሙንቱ ፤ መዓር ፡ ወ
ቅብዕ ፡ ዘይት ፡ ወሜው ፡ ሥርናይ ፡ ዘይክወን ፡ ለስንዳሴ ፡ ወለቄቅሕ ፡
ብርስን ፡ ወዓተር ፡ ወሰገም ። ወሥዩማኒሃኒ ፡ ያብኡ ፡ አፍራሰ ፡ ወአብ
ቅልተ ፡ ወያልብሱ ፡ አግብርቲሆሙ ፡ ወአአማቲሆሙ ፡ ወይደለዉ ፡ ለ
ሐዊር ፡ ምስሌሃ ። ወአምጽአት ፡ ንዋያተ ፡ ብዙኃተ ፡ ዘይትፈቀሩ ፡ ወ
ይትፈቀዱ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ወወሰከት ፡ ላዕለ ፡ እሎንቱ ፡ ፭፻ ፡ አግማ
ል ፡ ዘቀዳሚ ፡ ካልኣነ ፡ ፭፻ ፡ አግማለ ። ወተንሥአት ፡ ለሐዊር ፡ ወኪ
ነት ፡ ትዕይንተ ፡ ዐባየ ፡ ወሐረት ፡ ወበጽሐት ፡ ውስተ ፡ ኢየሩሳሌም ።
ወሰምዐ ፡ ሰሎሞን ፡ ዜና ፡ ምጽአታ ፡ ወተወከፋ ፡ በትፍሥሕት ፡ ወወ
ሀቧ ፡ ማኅደረ ፡ ስፉሐ ፡ ዘየእክል ፡ ላቲ ፡ ወለሰብእ ፡ ዚአሃ ። ወነበረት ፡
፯ ፡ አውራኀ ፡ እንዘ ፡ ትሣየጥ ፡ ወእንዘ ፡ ትፈኢ ፡ ጥበቦ ፡ ለሰሎሞን ፡

ወትዬመም ፡ ወታነክር ። ወእምዝ ፡ ሶበ ፡ ፈጸመት ፡ ግብራ ፡ ቦአት ፡ ኀበ ፡ ሰሎሞን ፡ እሐተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ጽምወ ፡ በባሕቲቱ ፡ ወ
ትቤሎ ። እስተሰነአለኒ ፡ ወፍትሐኒ ፡ ወባርክ ፡ ፍኖትየ ፡ እስመ ፡ እን
ተ ፡ ቡሩክ ፡ ንጉሥ ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥት ። እምይእዜሰ ፡ እግባእ ፡ ሀገር
የ ፡ እስመ ፡ ርኢኩ ፡ ጥበበከ ፡ ዘሰማዕኩ ፡ በእዝንየ ፡ እንዘ ፡ ሀሎኩ ፡ 5
ውስተ ፡ ብሔርየ ፡ ወፈጸምኩ ፡ ዅሎ ፡ ጻህቀ ፡ ልብየ ። ወነበረ ፡ ሰሎ
ሞን ፡ ብዙኀ ፡ ሰዓተ ፡ እንዘ ፡ ያስተሐምም ፡ ዘይገብር ፡ በእንቲአሃ ፡ እ
ስመ ፡ እፍቀራ ፡ በልቡ ። ወይቤላ ። እንዘ ፡ ኢያሬኢየኪ ፡ ሥርዓተ ፡
መንግሥት ፡ ኢይፈንወኪ ። ንበሪ ፡ ዳእሙ ። ወበእ ፡ ዕለት ፡ እምዕለታ
ት ፡ ተረክበ ፡ ሰሎሞን ፡ ውስተ ፡ ጽርሐ ፡ መንግሥቱ ። ዐቢይ ፡ ውእ 10
ቱ ፡ ወለውእቱ ፡ ጽርሕ ፡ ረሰዮ ። ፫ ፡ እብያተ ፡ ዘውእቶሙ ፡ ታሕታዊ ፡
ወማእከላዊ ፡ ወላዕላዊ ፡ ወተረክቦቱ ፡ ለሰሎሞን ፡ ኮነ ፡ በዝንቱ ፡ ዕለ
ት ፡ በቤት ፡ ታሕታይ ። ጸውዓ ፡ ወአንበራ ፡ ውስተ ፡ ጽርሕ ፡ ላዕላይ ፡
ከመ ፡ ትርአይ ፡ ዅሎ ፡ ሥርዓተ ፡ መንግሥት ። ወእዘዘ ፡ ለሊቀ ፡ ሐ
ባቤ ፡ ኀብስት ፡ ዘውእቱ ፡ መጣዊ ፡ ለእግዚእ ፡ ከመ ፡ የሀባ ፡ መብልዐ ፡ 15
ዘያጸምዓ ፡ ወለሊቀ ፡ ጸወርተ ፡ ሜስኒ ፡ ይቤሎ ። ሀባ ፡ ስቴ ፡ ዘያጸምዓ ።
ወወዐለ ፡ ሰሎሞን ፡ እምጽባሕ ፡ እስከ ፡ ምሴት ፡ እንዘ ፡ ያበልዕ ፡ ወያ
ሰቲ ፡ ዅሎ ፡ ሰብአ ፡ መንግሥቱ ፡ ወይእቲኒ ፡ ለለትሬኢ ፡ ዘንተ ፡ ዅ
ሎ ፡ ታነክር ፡ ወትዬመም ። ወከነ ፡ ሠርሖተ ፡ ሕዝብ ። ወሐሩ ፡ ዅ
ሎሙ ፡ በበቤቶሙ ፡ ወተርፉ ፡ ንኡሳን ፡ እግብርት ። ወወረደት ፡ እምዝ 20
ንቱ ፡ መካን ፡ ዘአንበራ ፡ ወትቤሎ ። እምይእዜሰ ፡ እሑር ፡ ወእኁም ፡ ው
ስተ ፡ መካንየ ። ወይቤላ ፡ ሰሎሞን ። ኑሚ ፡ ወእምይእዜሰ ፡ ዝየ ። ው
ትቤሎ ። እነ ፡ ድንግል ፡ ወእንተ ፡ ወሬዛ ። እፎ ፡ ይከውን ፡ ዝንቱ ፡ ነ
ገር ፡ ሣዕር ፡ ወእሳት ፡ እመ ፡ ተራከቡ ፡ በበይናቲሆሙ ፡ እሳትኒ ፡ ኢይ
በልዕ ፡ ወሣዕርኒ ፡ ኢይትበላዕ ፡ ከማሁ ፡ ውእቱ ፡ ዝንቱ ፡ ነገር ፡ ዘት 25
ቤለኒ ። ወይቤላ ፡ ሰሎሞን ። ንትመሐል ፡ መሐላ ፡ ፪ነ ፡ እነሂ ፡ ከመ ፡
ኢይኤምጸኪ ፡ ወከመ ፡ ኢይመጽእ ፡ ኀቤኪ ፡ በኀይል ፡ ወእንቲኒ ፡ ዘ
መ ፡ ኢታንሥኢ ፡ ፭ ፡ ንዋየ ፡ እምንዋያተ ፡ ቤትየ ። ወኀብሩ ፡ ፪ኤሆ
ሙ ፡ በዝንቱ ፡ ነገር ፡ ወመሐለ ፡ ሰሎሞን ፡ በፍርሃተ ፡ ዳዊት ፡ እቡሁ ፡
ይእቲኒ ፡ መሐለት ፡ በፍርሃተ ፡ ኤውስ ፡ እቡሃ ። ወኖመ ፡ ሰሎሞን ፡ 30
ውስተ ፡ መንበሩ ፡ ዘወርቅ ፡ ይእቲኒ ፡ ኖመት ፡ ውስተ ፡ ካልኢ ፡ መንበ
ረ ፡ ወርቅ ። ወይቤሎ ፡ ሰሎሞን ፡ ለዐቃቤ ፡ መንበሩ ፡ ዘውእቱ ፡ ገብ
ር ፡ ንኡስ ፡ ዘያፈቅሮ ። ምላእ ፡ ማየ ፡ ጽሩየ ፡ ወጥዑመ ፡ ወቄፊረ ፡ ፪
ያስተፈሥሕ ፡ ልባ ፡ በአይገን ፡ ዘወርቅ ፡ ወአንብር ፡ ታሕተ ፡ ትርአሲ
ሃ ። ወወለጠ ፡ ሰሎሞን ፡ በይእቲ ፡ ሌሊት ፡ ንዋሞ ፡ ወፈጸመ ፡ ንዋሞ ፡ 35
እንዘ ፡ ክሱታት ፡ አዕይንቲሁ ፡ እስመ ፡ ጠቢብ ፡ ውእቱ ፡ ወእንዘ ፡

ይከድን ፡ አዕይንቲሁ ፡ ነቅሀ ፡ ወይእቲኒ ፡ ታስተሐይጽ ፡ ዘንተ ፡ [illegible]
ሰላ ፡ ዘኖመ ፡ ወተንሥአት ፡ ወአውረደት ፡ እዴሃ ፡ ወአንሥአት ፡ እ
ይገነ ፡ ወርቅ ፡ ዘምሉእ ፡ ማየ ፡ ወእንዘ ፡ ትሰቲ ፡ ማየ ፡ ተንሥአ ፡ ሰሎ
ሞን ፡ ወአኀዛ ፡ ወይቤላ ፡ ሰሎሞን ፤ ሐሰውኪ ፡ መሐላነ ። ወትቤሎ ፤
ዝንቱሰ ፡ ማይ ፡ ቀሊል ፡ ነገር ፡ ውእቱ ። ወይቤላ ፤ ምንት ፡ የዐቢ ፡
እምነ ፡ ማይ ፡ በታሕተ ፡ ሰማይ ፡ ወእምላዕለ ፡ ምድር ። ወትቤሎ ፤
ኅድገኒ ፡ እስተይ ፡ ማየ ፡ ወግበር ፡ ፈቃደከ ፡ ወኢይከውነከ ፡ ሐስዎ ፡
መሐላ ። ወሰትየት ፡ ማየ ፡ እስመ ፡ ጽምዕት ፡ ጥቀ ። ወእምዝ ፡ አእ
መራ ፡ ሰሎሞን ፡ በሩካቤ ፡ በከመ ፡ የአምርዎን ፡ እደው ፡ ለአንስት ፡
እስመ ፡ መፍቀሬ ፡ አንስት ፡ ውእቱ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ መጽሐፈ ፡ ነገሥ
ት ፡ ሣልስ ፡ [illegible] ፡ ክፍል ፤ ሰሎሞንሰ ፡ ንጉሥ ፡ መፍቀሬ ፡ አንስት ።
ወፀንሰት ፡ እምኔሁ ፡ በዛቲ ፡ ሌሊት ። ወተመይጠት ፡ ብሔራ ፡ [illegible]
ለጠት ፡ ፍኖተ ፡ ወኢመጽአት ፡ በዘሖረት ፡ ቀዳሚ ፡ እስመ ፡ ተንሥኡ ፡
ላዕሌሃ ፡ አጽራር ፡ ዘውእቶሙ ፡ ፉንጅ ፡ ወተኵሪር ፡ ወበለው ፡ አግብ
ርቲሃ ፡ ዐሊዎሙ ፡ ኪያሃ ፡ ወተጽዕነት ፡ በሐመር ፡ ምስለ ፡ አግብርቲሃ ፡
ወፈነወት ፡ አግማሊሃ ፡ ወአብቅልቲሃ ፡ አእዱጊሃ ፡ ወአፍራሲሃ ፡ በእግ
ር ፡ ምስለ ፡ ብዙኃን ፡ ሠራዊት ፡ በጽንፈ ፡ ባሕር ፡ ከመ ፡ ይሑሩ ፡ ጽ
ንፈ ፡ ጽንፈ ፡ ባሕር ፡ ወይጽንሕዋ ፡ ውስተ ፡ ቤርኬማ ፡ ዘውእቱ ፡
በርዓረብ ፡ [illegible] ፡ እለ ፡ ይቤሉ ፡ ዓደል ፡ ብሔሮሙ ፡ ለተንባላት ። [illegible]
ጽሐት ፡ በ፩ ፡ ወርኅ ፡ ወወረደት ፡ እምሐመር ፡ ወኀደረት ፡ በጽንፈ ፡
ባሕር ፡ ወነበረት ፡ ሰሙነ ፡ መዋዕለ ፡ እስመ ፡ ተንሥአ ፡ ደዌ ፡ ላዕሌሃ ፡
ዘውእቱ ፡ ሙጋኛ ። ወመጽኡ ፡ ኀቤሃ ፡ መሳፍንቲሆሙ ፡ ለተንባላት ፡
ወዐበይንቶሙ[1] ፡ እለ ፡ ስሞሙ ፡ እመር ፡ ወልደ ፡ ዖጽ ፡ ብስጥያኖስ ፡ ሐ
ጅ ፡ ወአቡሆሙ ፡ ዘይብልዎ ፡ ፍቁራ ፡ ዘስሙ ፡ አብራሂም ፡ ከዊኖሙ ፡
ብዙኃነ ፡ ሐራ ፡ ወሰገዱ ፡ ላቲ ፡ ወወሀብዋ ፡ አምኃ ፡ ብዙኀ ፡ ወእንዘ ፡
ትነብር ፡ በእማንቱ ፡ ሰሙን ፡ ዕለታት ፡ [illegible] ፡ ወሠርከ ፡ ፻፻ ፡ አባግ
[illegible] ፡ ፻፻ ፡ መጋዝአ ፡ ላህም ፡ ፫፫ ፡ አጣሌ ፡ ወአባሐኰ ፡ ወ፻፻ ፡ ደዋርሀ ፡
ዘውእቶሙ ፡ ጕንድብ ፡ ፲፲ ፡ ሆሜረ ፡ ስንዳሌ ፡ ወ፴፴ ፡ ሆሜረ ፡ ሰገም ፡
ለለዕለቱ ፡ ወ፲፲ ፡ ባዶስ ፡ ቅብዐ ፡ ፶፶ ፤ [illegible] ፡ ወይነ ፡ ጽሩይ ፡ ወ፻፻ ፡
ኔባለ ፡ ጻሕፍ ፡ ዘውእቱ ፡ ሐዲስ ፡ ወአስተፍሥሕዋ ። ወባረከት ፡ ኪያ
ሆሙ ፡ ወሀገሮሙ ። ወእምዝ ፡ ተንሥአት ፡ ለሐዊር ፡ ወአስተፋነውዋ ፡
ኵሎሙ ፡ ተንባላት ፡ ወእንዘ ፡ ይትመየጡ ፡ እምኀቤሃ ፡ ትቤሎሙ ፤ [illegible]
ቡኒ ፡ መራሕያነ ፡ ፍኖት ። ወወሀብዋ ፡ ፩ ፡ ተንባላታዌ ፡ መስፍነ ፡ ፻ ፡
ሐራ ፡ ዘስሙ ፡ አግደር ፡ ዘየአምር ፡ ፍኖተ ፡ መርቄ ፡ ወደደክ ፡ መካነ ፡

[1] Sic in ms. : an vulgaris sit forma nescio.

ሐሩር ፡ ወመካነ ፡ ማይ ። ወእንዘ ፡ ይመርሓ ፡ ዝኩ ፡ መራሒ ፡ ተንባላ
ታዊ ፡ በጽሐት ፡ በጽ ፡ ዕለት ፡ ብሔረ ፡ ናግራን ፡ ዘይእቲ ፡ ዓፀደ ፡ ሰ
ማዕታት ፡ ቡሩካን ። ወእምድኅረዝ ፡ በጽሐት ፡ ሀገረ ፡ ፕዛ ፡ በዓሱር ፡
ዕለት ፡ ወተመይጠ ፡ ዝኩ ፡ መራሒ ፡ እምኀቤሃ ፡ ወወሀበቶ ፡ ንዋየ ፡
ብዙኀ ፡ ዓስበ ፡ ድካሙ ፡ ወከመ ፡ ይንግር ፡ ኣሶበ ፡ ለሰብአ ፡ ሀገሩ ፡ ዜ
ና ፡ ኂሩታ ። ወእምኖባ ፡ በጽሐት ፡ ሀገረ ፡ በቅላ ፡ በሐሙስ ፡ ዕለት ፡
ወነበረት ፡ ፫ ፡ አውራኅ ፡ እስመ ፡ ደክሙ ፡ ባቲ ፡ ንዋያቲሃ ፡ ዘውእቱ ፡
ጓዝ ። ወእምድኅረ ፡ ፫ ፡ አውራኅ ፡ ተንሥአት ፡ ወበጽሐት ፡ ጽንፈ ፡
ሐማሴን ፡ ዘውእቱ ፡ ሀገረ ፡ ቶርዓ ፡ ወተቀበልዋ ፡ እሙንቱ ፡ እኩያን ፡
ሰብእ ፡ ወነበረት ፡ ኀቤሆሙ ፡ ሰኑየ ፡ ዕለተ ። ወተንሥአት ፡ እምሀገ
ረ ፡ ቶርዓ ፡ ወቦአት ፡ ምድረ ፡ ሐማሴን ፡ ዘይእቲ ፡ ምድር ፡ ምድረ ፡
ሃይማኖት ፡ ወምስካየ ፡ ግፉዓን ። ወሀሎ ፡ በውእቱ ፡ መዋዕል ፡ ፩ ፡ ብ
እሲ ፡ ባዕል ፡ ዘስሙ ፡ ሐርበጎሽ ፡ ወተቀበላ ፡ ወአብኣ ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ።
ወሰሚዖ ፡ ዜና ፡ ምጽአታ ፡ ፈነወ ፡ ላቲ ፡ መልአከ ፡ ምጽዋዕ ፡ ዘውእ
ቱ ፡ ናይብ ፡ አምኃ ፡ ብዙኀ ፡ ወበይእቲ ፡ ዕለት ፡ ተመሐሉ ፡ መሐላ ፡
በመልእክት ። ወበጽሐት ፡ ዕለተ ፡ ወሊዶታ ፡ ወወለደት ፡ ወልደ ፡ በ
ቂሳርያ ፡ ወደኃራይ ፡ ስሙ ፡ ዘውእቱ ፡ ማይ ፡ በላ ፡ እስመ ፡ ለለጊዜ ፡
ወለለዘመን ፡ ይትዌለጥ ፡ ስመ ፡ አህጉር ፡ በከመ ፡ ተወለጠ ፡ ስማ ፡ ለ
ሮሜ ፡ እስመ ፡ ይእቲ ፡ ትሰመይ ፡ ቀዳሚ ፡ ከይተም ፡ አመ ፡ ነበሩ ፡ ባ
ቲ ፡ ውሉደ ፡ ከይተም ፡ እምቅድመ ፡ ዝንቱ ፡ ትሰመይ ፡ ነበረት ፡ አርስ
ጣጣሊስ ፡ ዝውእቱ ፡ ብሂል ፡ ርስተ ፡ አጣስ ። ወአመ ፡ ነግሡሂ ፡ ሮም
ኖስ ፡ ወሮማሎስ ፡ ተሰምየት ፡ በሮማሎስ ፡ ሮሜ ፡ ወበሮምኖስ ፡ ሮም ፡
በከመ ፡ ይነግር ፡ ጳውሎስ ፡ ዘብሔረ ፡ ሮሜ ። ወበከመ ፡ ተጸውዐት ፡
ቅድመ ፡ በራንጥያ ፡ ወካዕበ ፡ በቈስጠንጢኖስ ፡ ቍስጥንጥንያ ፡ ወካዕበኒ ፡
በስመ ፡ እስጥንቡል ፡ ቀዳሚ ፡ ተሰምየት ፡ እስጥንቡል ። ወሰመየቶ ፡ ስ
ሞ ፡ እብነ ፡ ሐኪም ፡ ዘበትርጓሜሁ ፡ ወልደ ፡ ጠቢብ ፡ ውእቱ ፡ ምንሊ
ክ[1] ። ወነበረት ፡ ፲ወ፪ ፡ ዓመተ ፡ እንዘ ፡ ተሐጽኖ ፡ ለወልዳ ፡ ወእምድኅ
ረዝ ፡ ፈነወቶ ፡ ኀበ ፡ አቡሁ ፡ ሰሎሞን ፡ ምስለ ፡ ትእምርት ፡ ዘውእቱ ፡
ሕልቀተ ፡ ወርቅ ፡ ዘወሀባ ፡ እንዘ ፡ ይብላ ፤ አመ ፡ ትፈንዊዮ ፡ ለወልድየ ፡
ዘተወልደ ፡ እምኔኪ ፡ መንገሌየ ፡ ሀቢዮ ፡ ዘንተ ፡ ሕልቀተ ፡ እስመ ፡ ው
እቱ ፡ ትእምርት ፡ ዘማእከሌነ ፡ ወእመ ፡ አኮ ፡ ኢየአምኖ ፡ ከመ ፡ ወል
ድየ ፡ ውእቱ ። ወሰበ ፡ ሰምዐ ፡ ሰሎሞን ፡ ዜና ፡ ምጽአተ ፡ ወልዱ ፡ ተ
ፈሥሐ ፡ ጥቀ ፡ ወፈነወ ፡ ሠራዊቶ ፡ ኵሎ ፡ ዘእንበለ ፡ ንኡሳን ፡ አግብር
ት ። ወቦአ ፡ ውስተ ፡ ትዕይንት ፡ በዐቢይ ፡ ግርማ ፡ ወአድለቅለቀት ፡

[1] Sic in ms. secundum vulgarem tigraicam pronunciationem : in Tigré etiam Melilek, Melelik dicitur.

ኵላ ፡ ትዕይንት ፡ ወትብል ፤ መኑ ፡ ውእቱ ፡ ዝንቱ ፤ [illegible] ፡ እለ ፡ ይቤ
ሉ ፤ ዝንቱ ፡ ውእቱ ፡ ወልዱ ፡ ለሰሎሞን ፡ እግዚእነ ፡ ዘመጽአ ፡ እምብ
ሔረ ፡ ሐበሻ ፡ ዘውእቱ ፡ ኢትዮጲያ ። ወእንዘ ፡ ይትራከበ ፡ ሰሎሞን ፡
ለወልዱ ፡ ተኬነወ ፡ ከመ ፡ ያእምር ፡ እመ ፡ ጠቢብ ፡ ወእመ ፡ አኮ ፡ አብ
ድ ፡ ወአንበረ ፡ ዲበ ፡ መንበሩ ፡ ዘወርቅ ፡ ፩ ፡ እምአግብርቲሁ ፡ እም
ሲሎ ፡ ኪያሁ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ለመገብቱ ፡ ወለመሳፍንቱ ፡ ወለዐበይቱ ፡
ወለሐበይቱ ፡ ወለሥዩማኒሁ ፡ ወለአርእስተ ፡ [illegible] ፡ ሐራ ፤ ንበሩ ፡ [illegible]
መዓርጊክሙ ። ወለሐራኒ ፡ ይቤሎሙ ፤ ቁሙ ፡ በበመዓርጊክሙ ፡ ተ
ሠርጊወክሙ ፡ በአልባሰ ፡ ወርቅ ፡ ወብሩር ፡ እኂዘክሙ ፡ ረምሐ ፡ [illegible]
ይፈ ። ወነበረ ፡ ሰሎሞን ፡ ውስተ ፡ መካን ፡ ትሑት ፡ ተመሲሎ ፡ ካ
ልአ ፡ ሐራዌ ፡ ዘውእቱ ፡ [illegible] ፡ አልህምት ፡ ወመልአከ ፡ አፍራስ ፡
ወአብቅልት ፡ እሉ ፡ እሙንቱ ፡ ንኡሳን ፡ አግብርት ። ወእምዝ ፡ እዘ
ዘ ፡ ይጸውዕዎ ፡ ለወልዱ ፡ ከመ ፡ ይትራከብ ፡ ምስሌሁ ፡ ወበአ ፡ ውስ
ተ ፡ ጽርሕ ፡ ዘውእቱ ፡ ቤተ ፡ ድርሙስ ፡ ወዝውእቱ ፡ ቤተ ፡ ምሳሕ ፡
ወቤተ ፡ መዛግብት ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ሣልስ ፡ ወሐነፀ ፡
ሰሎሞን ፡ በገዳመ ፡ ሊባኖስ ፡ ቤተ ፡ ድርሙስ ። ወበአእምሮ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ዘሀለወት ፡ ላዕሌሁ ፡ አእሚሮ ፡ ሰገደ ፡ ሰሎሞን ፡ እንዘ ፡ ልብሱ ፡
ኅሱር ፡ ወተኣምኖ ፡ ወተፈሥሑ ፡ ሰሎሞን ፡ ጥቀ ፡ ወኵሎሙ ፡ ሰብአ ፡
ቤቱ ፡ ወአንከሩ ፡ ወተደሙ ፡ [illegible] ፡ ሕልቀተ ፡ ወርቅ ፡ ዘፈነወት ፡
እሙ ፡ ወይቤ ፡ ሰሎሞን ፤ በአማን ፡ ዝውእቱ ፡ ወልድየ ፤ እምድኅረ ፡
ነጸረ ፡ ፪ ፡ ትእምርታተ ። ወነበረ ፡ እንዘ ፡ ይሜህሮ ፡ ሥርዓተ ፡ መንግ
ሥት ፡ ፫ ፡ አውራኅ ፡ ወመንፈቀ ፡ ወርኅ ። ወእምዝ ፡ ተማከረ ፡ ምስ
ለ ፡ ሕዝቡ ፡ እሥራኤል ፡ ወይቤሎሙ ፤ ንዑ ፡ ይኄይሰነ ፡ አነሂ ፡ እፌኑ ፡
ወልድየ ፡ ወአንትሙኒ ፡ ፈንዉ ፡ [illegible] ፡ ወልድክሙ ፡ ምስለ ፡ ወልድየ ፡
በብሔረ ፡ ሐበሻ ፡ ወእሙንቱሂ ፡ ይኩንዎ ፡ መማክርተ ፡ ውእቱኒ ፡ ይ
ንግሥ ፡ በሐበሻ ፡ ወይሢሞሙ ፡ በበሢመቶመ ። ወይቤሉ ፤ ይኩን ፡ [illegible]
[illegible] ፡ ትቤ ፤ እስመ ፡ ፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ውእቱ ።

ክፍል ። ወኍልቈ ፡ ትውልደ ፡ ነገሥት ፡ እምአዳም ፡ እስከ ፡ ሰሎሞ
ን ፡ ፴ወ፮ ፡ ወተደለዉ ፡ ለሐዊር ፡ ወወፅአ ፡ እምኢየሩሳሌም ፡ ምኒል
ክ ፡ ምስለ ፡ ብዙኃን ፡ ሐራ ፡ [illegible] ፡ ይበክዩ ፡ ወይላህዩ ፡ እስመ ፡ አል
[illegible] ፡ ዘኢፈነወ ፡ ፩፩ ፡ በኵሮ ፡ ወሰሎሞንኒ ፡ ነበረ ፡ [illegible] ፡ ይበኪ ፡ በእ
ንተ ፡ ወልዱ ፡ እስመ ፡ ያፈቅሮ ፡ ጥቀ ። ወበጽሐ ፡ ምድረ ፡ አኵስም ።
ወወልደ ፡ ስፍዮንኒ ፡ ዘስሙ ፡ ዐጋቲ ፡ መጽአ ፡ ምስሌሁ ። ወነበረ ፡ ምኒ
ልክ ፡ በአኵስም ፡ ወነግሠ ፡ ወለኵሎሙ ፡ እለ ፡ ወፅኡ ፡ ምስሌሁ ፡ ሤሞ
ሙ ፡ በበምስፍናሆሙ ፡ ለለ፩፩ ። ወኮነ ፡ ቅሩበ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ዐጋቲ ፡
ዘእምነገደ ፡ ሮቤል ፡ ነገዱ ፡ ወሰአሎ ፡ ከመ ፡ የሀበ ፡ ሎቱ ፡ ወለኵሉ ፡ [illegible]

ዝቡ ፡ ምድረ ፡ ምሥራቅ ፡ ዘውእቱ ፡ መንበርታ ፡ እስመ ፡ ይእቲ ፡ ሀገ
ር ፡ ሠናይት ፡ ጥቀ ፡ ወብሔረ ፡ ጼውኒ ፡ ቅሩብ ፡ ኀቤሃ ፡ ወእመ ፡ ጼው
ኒ ፡ ሀለወ ፡ ብዕል ፡ ብዙኅ ፡ በቱ ። ወወሀበ ፡ ንጉሥ ፡ዘእመ ፡ ጎረየ ፡
ዐጋቲ ። ወሖረ ፡ ምስለ ፡ ሕዝቡ ፡ ወነበረ ፡ ባቲ ፡ ወሐነፀ ፡ እህጉረ ።
ወሰብአ ፡ ሀገርሰ ፡ ኵሉ ፡ ያመልኩ ፡ ፩ ፡ ሰይጣነ ፡ ዘስሙ ፡ ድልስማሕ ፡ እ
ንዘ ፡ ይብሉ ፡ ፈጣሬ ፡ ጼው ፡ ወወሃቤ ፡ ጼው ። ወረከቦሙ ፡ በዘእመ
ዝ ፡ እምልኮት ፡ ወሐዘነ ፡ ጥቀ ፡ ወሰአለ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዘ ፡
ይብል ፤ ሀበሙ ፡ እእምሮ ፡ ከመ ፡ ይስምዑ ፡ ቃልየ ፡ ወይእመኑ ፡ ብከ ።
ወመህሮሙ ፡ ሕገ ፡ ሙሴ ፡ ዘይእቲ ፡ አፊት ፡ ቅድስት ፡ ወይሰውጦሙ ፡
ትምህርተ ፡ ሙሴ ፡ ወይትመየጡ ፡ በዙሉ ፡ ልቦሙ ፡ እምስሕተት ፡ ኀበ ፡
እምልኮተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወሰቤሃ ፡ ኵሉ ፡ ፩ ፡ ሕዝበ ፡ በሕገ ፡ አፊት ፡
ወተፈሥሐ ፡ ጥቀ ፡ ዐጋቲ ፡ በዝንቱ ፡ ነገር ፡ ወመጺአ ፡ ነገሮ ፡ ለንጉ
ሥ ፡ እምነቶሙ ፡ ወተፈሥሐ ፡ ንጉሥ ፡ በዝንቱ ፡ ወወሀበ ፡ ሸ ፡ እም
ሌዋውያን ፡ ዘስሙ ፡ ጌድዓን ፡ ወሖረ ፡ ምስሌሁ ፡ ወነበረ ፡ ውስተ ፡ ቤ
ቱ ፡ ወመህሮሙ ፡ ዝንቱ ፡ ካህን ፡ በሕገ ፡ ሙሴ ፡ ፍጹመ ፡ ወይቤሎሙ ፤
ተገዘሩ ፤ ወተገዝሩ ፡ በከመ ፡ ይቤሎሙ ። ወእምድኅረ ፡ ተገገዝሩ ፡ ሐፀ
የ ፡ ዐጋቲ ፡ እምአዋልደ ፡ ዐበይቶ ፡ ሀገር ፡ አሐተ ፡ ወለተ ፡ ሰማ ፡ እ
ንሱርያ ፡ ዘበትርጓሜሃኒ ፡ ሱራፌ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወአውሰባ ፡ ወከነቶ ፡
ብእሲተ ፡ ወእፍቀራ ፡ ጥቀ ፡ እስከ ፡ ፀአተ ፡ ነፍሱ ፡ እስመ ፡ ይእቲ ፡
ዕድምት ፡ ጥቀ ፡ ወሠናይተ ፡ ላህይ ። ወሶሎሙ ፡ አዝማዲሁ ፡ አውሰ
ቡ ፡ ከማሁ ፡ እምአዋልደ ፡ ሀገር ፡ አሐቲ ፡ አሐቲ ፡ በበርእሶሙ ። ወእ
ምኒ ፡ እሉ ፡ ነገድ ፡ እለ ፡ ተወልዱ ፡ ነገድ ፡ ተሠይሙ ፡ ሠየምት ፡ እስ
ከ ፡ ዮም ። ወእእመራ ፡ ዐጋቲ ፡ ለብእሲቱ ፡ በሩካቤ ፡ ወፀንሰት ፡ ወወ
ለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ወሰመየቶ ፡ ስሞ ፡ ሣህሎን ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ተሣ
ህለኒ ። ወልህቀ ፡ ውእቱ ፡ ወእስተዋሰበ ፡ አቡሁ ፡ አሐተ ፡ ብእሲተ ፡
ዘስማ ፡ ሳሌዳ ፡ ዘበትርጓሜሃኒ ፡ ወግ ፡ ታሪክ ፡ ወፀንሰት ፡ እምኔሁ ፡
ወወለደት ፡ ወልደ ፡ ወሰመዮ ፡ አቡሁ ፡ አርዲኖን ፡ ዘበትርጓሜሁ ፡ ረዳ
ኢ ። ወአርዲኖን ፡ ነሥአ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ሐዳስ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ሐ
ዲስ ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ወሰመዮ ፡ አቡሁ ፡ መንኩብዮን ፡ ዘ
ትርጓሜሁ ፡ በዙረ ፡ አጻብዕ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡
ሻሽና ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ሽምሽ ፡ ዘትርጓሜሁ ፡ ፀ
ሓይ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስ
ሙ ፡ አቶም ፡ ዘትርጓሜሁኒ ፡ ዘምሕረት ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲ
ተ ፡ ወወለደት ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ዴቦን ፡ ዘበትርጓሜሁ ፡ መዲና ። ዝ
ንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ሐኖን ፡ ዘበትርጓሜሃ ፡ ጥዕምት ፡
ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ዲሰን ፡ ዘበትርጓሜሁ ፡ አበ ፡ ደሰ

ያት ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ እቅሌስያ ፡ ዘትርጓሜሁ ፡ ቤተ ፡ እግዚእ ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ሐያዜር ፡ ዘበትርጓሜሁ ፡ እንዚ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ መሪና ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ መዓርዒር ፡ ወወለደት ፡ ወልደ ፡ ወሰመየቶ ፡ ስሞ ፡ በስመ ፡ አ
5 ቡሁ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ዘዊላ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ዘለለ ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ድምሆይ ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ መድምም ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ አዙሮስያ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ በረከት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ያሰን ፡ ዘትርጓሜሁ ፡ መድጎኒት ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ አርቃድያ ፡ ትርጓ
10 ሜሃኒ ፡ ቀዳሚተ ፡ አንስት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ አው ናን ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ አውያን ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ በ ጥፊቃ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ እግዚእት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ልሔም ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ጎብስት ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ አፊዳ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ምዙራብ ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡
15 በልባሎ ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ነበልባል ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስ ማ ፡ ኑኃሚን ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ወቶዶ ፡ ጥዕምት ፡ ፍሥሕት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ወረደ ፡ ነጋሽ ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ቅኑይ ፡ ለንጉሥ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ሮምና ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ሮማን ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ አዲኖን ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ደናኒ ። ዝ
20 ንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ሐይክል ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ታቦት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ረምሓይ ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ሥሉጥ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ሳቤላ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ቤተ ፡ ሣህ ል ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ደበሳይ ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ቤተ ፡ ብስራት ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡
25 ዘስሙ ፡ ሚራፊ ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ መፊር ። ትውልድ ፡ ክነ ፡ [illegible] ። ወበመዋ ዕሊሁ ፡ ለዝንቱ ፡ ተወልደ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ እምድንግ ል ፡ በሄሮ ፡ [illegible] ፡ ዓመት ፡ እምፍጥረተ ፡ ዓለም ፡ ወአሜሃ ፡ ክነ ፡ ፱ወ ፲ ፡ ዓመተ ፡ ምሕረት ፡ ፲ወ፩ ፡ ቀመር ፡ እንዘ ፡ ዓበቅቴ ፡ ፀሓይ ፡ ፩ ፡ ወዓበቅቴ ፡ ወርኅ ፡ ፱ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ሶፍያ ፡
30 ትርጓሜሃኒ ፡ ንግሥት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ጌራ ፡ ት ርጓሜሁኒ ፡ ከማሁ ፡ ውእቱ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ አግያ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ሜላት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ሳፊ ላ ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ሣህል ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ቡአ ግያ ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ሕዝበ ፡ ናኝ ፡ ትርጓሜሁኒ ፡
35 ሕዝብ ፡ ቡሩክ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ አውሎግያ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ወለት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ድልነአድ ፡

ትርጓሜሁኒ ፡ በዓለ ፡ መዊእ ። ዝንቱኒ ፡ እውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ዲበራ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ደብር ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ኤ
በርካበትኢት ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ በስደት ፡ በፍልሰት ። ዝንቱኒ ፡ እውሰበ ፡
ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ሰጲራ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ዕፍረት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡
ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ሐድናክ ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ አድጎኖ ። ወበመዋዕሊሁ ፡ ለ 5
ዝንቱ ፡ አምጽአ ፡ ጥምቀተ ፡ ኅጽዋ ፡ ለህንዳኬ ፡ ንግሥተ ፡ ኢትዮጵያ ፡
በከመ ፡ ይቤ ፡ መጽሐፈ ፡ አብራክሲስ ፡ ዘውእቱ ፡ መጽሐፈ ፡ ግብረ ፡
ልኡካን ፡ ዘአሐዱ ፡ ሉቃስ ፡ ወንጌላዊ ። ዝንቱኒ ፡ እውሰበ ፡ ብእሲተ ፡
ዘስማ ፡ ቀስዋ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ወርኅ ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘ
ስሙ ፡ ድል ፡ ሰገድ ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ከማሁ ፡ ውእቱ ። ዝንቱኒ ፡ እው 10
ሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ሐና ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ህብት ፡ ወወለደት ፡ ሎ
ቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ሕዝበ ፡ ባርክ ። ዝንቱኒ ፡ እውሰበ ፡ ብእሲተ ፡
ዘስማ ፡ አኪናሆም ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ፈውስ ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡
ዘስሙ ፡ ጌዴዎን ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ዓውድ ። ትውልድ ፡ ክነ ፡ ፵ ። ዘበ
መዋዕሊሁ ፡ ለዝንቱ ፡ መጽአ ፡ ፍሬ ፡ ምናጠስ ፡ ዝውእቱ ፡ አባ ፡ ፅ 15
ማ ፡ ከሣቴ ፡ ብርሃን ፡ በመዋዕሊሆሙ ፡ ለነገሥት ፡ ጻድቃን ፡ ዘውእቶ
ሙ ፡ አብርሃ ፡ አጽባሐ ፡ ክነ ፡ ክርስትና ፡ እምልደቶ ፡ ክርስቶስ ፡ እ
ስክ ፡ እምነቶ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ፬፻ወ፴ ፡ ዓመት ። ዝንቱኒ ፡ እውሰበ ፡ ብእ
ሲተ ፡ ዘስማ ፡ ሶፍያ ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ናሙሔል ፡
ትርጓሜሁኒ ፡ ምሕረት ። ዝንቱኒ ፡ እውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ አሜል 20
ትያስቂራስ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ከከብ ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡
ሕዝበ ፡ ባርክ ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ በረከት ። ዝንቱኒ ፡ እውሰበ ፡ ብእሲተ ፡
ዘስማ ፡ ሜልካ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ንግሥት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡
ዘስሙ ፡ ሕዝበ ፡ ቀድስ ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ቅድሳት ። ዝንቱኒ ፡ እውሰበ ፡
ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ብርስፍንያ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ብርሀት ፡ ዓዲ ፡ ብዕልት ፡ 25
ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ሄሱት ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ህልው ።
ዝንቱኒ ፡ እውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ቄርሰ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ርት ፡ ወ
ወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ መራሒኤ ፡ እግዚእ ፡ ትርጓሜሁኒ ፡
ክሡት ፡ ውእቱ ። ዝንቱኒ ፡ እውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ዮሴቴና ፡ ት
ርጓሜሃኒ ፡ ፍሥሕት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ኄር ፡ እግዚእ ። ዝን 30
ቱኒ ፡ እውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ቴግላ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ማዕለልት ፡
ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ኖላዊነ ፡ እግዚእ ። ዝንቱኒ ፡ እው
ሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ አብሮቅላ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ባሕርይ ፡ ወወለደት ፡
ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ እግዚእ ፡ ጎረዮ ። ዝንቱኒ ፡ እውሰበ ፡ ብእሲ
ተ ፡ ዘስማ ፡ መሐላ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ክሡት ፡ ውእቱ ፡ ወወለደት ፡ ሎ 35
ቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ያፈቅረነ ፡ እግዚእ ። ዝንቱኒ ፡ እውሰበ ፡ ብእሲተ ፡

ዘስማ ፡ ርብቃ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ዕቅብት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘ
ስሙ ፡ ልዑል ፡ ሠምሮ ። ወሡሉ ፡ ድሙር ፡ እምዐጋቲ ፡ እስከ ፡ ዝትው
ልድ ፡ ፯ ፡ ትውልድ ፡ ክነ ።

ክፍል ። ንዌጥን ፡ እንከ ፡ ጕልቄ ፡ ትውልድ ፡ ዳግመ ፤ በረከተ ፡ ረድ
ኤቱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወበጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ መርቀሬዎስ ፡ በረከተ ፡ እ
ምላኩ ፡ ትኩን ፡ ምስለ ፡ ኵልነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ። አሜን ። ዝንቱኒ ፡
አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ሣራ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ እመ ፡ ብዙኃን ፡ ሠወ
ለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ምስማክነ ፡ እግዚእ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡
ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ዮካብድ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ምልእት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡
ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ሀበነ ፡ እግዚእ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡
አብ ፡ ሰአላ ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ አሳሔል ፡ ትርጓሜሁ
ኒ ፡ ሣህል ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ባረካ ፡ ወወለደት ፡
ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ገባኤል ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ገባኢ ። ዝንቱኒ ፡ አ
ውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ልድያ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ኂሩት ፡ ወወለደት ፡
ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ሐወጸን ፡ እግዚእ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲ
ተ ፡ ዘስማ ፡ ክርጢና ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ስኂን ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወል
ደ ፡ ዘስሙ ፡ ነፀረ ፡ አብ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ አፎ
ምያ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ፍጽምት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ተ
ሣህለነ ፡ እግዚእ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ወልድ ፡ አዕ
በያ ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ አዕበየነ ፡ እግዚእ ። ዝንቱ
ኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ አድላክያ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ድሉት ፡ በሕ
ግ ፡ ወወለደተ ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ብነ ። ዝንቱ
ኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ አውዶክስያ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ዐውድ ፡
ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ እግዚእ ፡ ክብርነ ። እስከ ፡ ዝት
ውልድ ፡ ፯ ፡ ክነ ።

ክፍል ። ንዌጥን ፡ እንከ ፡ ጕልቄ ፡ ትውልድ ፡ ዳግመ ፡ በትንብልና
ሁ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ ለዓ
ለመ ፡ ዓለም ። አሜን ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ታውክል
ያ ፡ ትውክልት ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ትውክልት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡
ዘስሙ ፡ ትውክልትነ ፡ እግዚእ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡
መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ክብሩ ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ መሐሎ
ን ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ መሐላ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ወወለደት ፡
ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ተስፋ ፡ እግዚእ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲ
ተ ፡ ዘስማ ፡ አትናስያ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ሕይወት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወ
ልደ ፡ ዘስሙ ፡ ክርስቶስ ፡ ቤዛነ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡
ኢዮጵራቅስያ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ሥእልት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘ

ስሙ ፡ መስቀል ፡ መዋኢ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ኃሪ
ክ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ መሥዋዕት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡
ግርማነ ፡ እግዚእ ። ወበመዋዕሊሁ ፡ ለዝንቱ ፡ ክነ ፡ ተቃሕዎ ፡ ዐቢይ ፡
ውስተ ፡ ኵሉ ፡ አብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ እስመ ፡ ተንሥኡ ፡ ዐላውያን ፡
በዓመፃ ፡ እለ ፡ ይቤሉ ፤ ኢንሰግድ ፡ ለመስቀል ፡ ወለሥዕል ፡ እስመ ፡ ሥ
ዕል ፡ ጽላት ፡ ውእቱ ፡ ወመስቀል ፡ ዕፀ ፡ ጎልጎታ ፡ ውእቱ ። እስመ ፡
አስሐቶሙ ፡ ሰይጣን ፡ በከመ ፡ አስሐቶሙ ፡ ለአርዮስ ፡ ወለማኒ ፡ ለጳው
ሎስ ፡ ሳሚሳጢ ፡ ወለንስጥሮስ ፡ ለሰባልዮስ ፡ ወለመቅዶንዮስ ፡ ወለብዙ
ኃን ፡ መናፍቃን ፡ እስከ ፡ ተናገሩ ፡ ክህደተ ፡ ብዙኃ ፡ ወደረሱ ፡ ድርሳ
ናተ ፡ ሰይጣናተ ፡ ሊጦሙ ፡ መጻሕፍተ ፡ ወነቢያተ ፡ ዘኍልቆሙ ፡ ፵
ወ፮ ፡ ወመጻሕፍተ ፡ ሐዲሳተ ፡ ዘኍልቆሙ ፡ ፴ወ፭ ፡ ወአዋልዲሃኒ ፡ ዘ
ውእቶሙ ፡ መጻሕፍተ ፡ ሊቃውንት ፡ እለ ፡ ኍልቍ ፡ አልቦሙ ። ወሰ
በ ፡ ሰምዐ ፡ ዝንቱ ፡ ግርማነ ፡ እግዚእ ፡ ነደ ፡ በእሳተ ፡ ፍቅሩ ፡ ለአም
ላክ ፡ ወቀንዐ ፡ ቅንዓተ ፡ መለከታዊተ ፡ ከመ ፡ ኤልያስ ፡ ቴስብያዊ ፡ ወ
ዘከመ ፡ ጳውሎስ ፡ ብንያማዊ ፡ ዘይቤ ፡ በውስተ ፡ መልእክቱ ፡ ዳግሚት ፡
በ፲ወ፪ ፡ ምዕራፍ ፡ እንተ ፡ ጸሐፉ ፡ ለሰብአ ፡ ቆሮንቶስ ፡ ወገብረ ፡ ጉባ
ዔ ፡ ውስተ ፡ ሀገሩ ፡ ዘስማ ፡ ሲካር ፡ ወአስተጋብአሙ ፡ ለቀሳውስት ፡
ወለዲያቆናት ፡ ወለኵሎሙ ፡ ሥዩማነ ፡ ሀገሩ ፡ ዘቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ እ
ስመ ፡ ውእቱ ፡ መኰንና ፡ ለይእቲ ፡ ሀገር ። ወይቤልዎሙ ፡ እሙንቱ ፤
እሙንኑ ፡ ዘሰማዕነ ። ወይቤልዎሙ ፡ እሙንቱ ፡ መናፍቃን ፤ እወ ፡
ኢንሰግድ ፡ ለመስቀል ፡ ወለሥዕል ፡ እስመ ፡ መስቀል ፡ [illegible] ፡ ውእቱ ፡
ወሥዕልኒ ፡ ጽላት ፡ ውእቱ ። ወአውሥእዎሙ ፡ ወይቤልዎሙ ፤ ኢትቤ
ሉኑ ፡ ለመስቀል ፡ ቀደሰ ፡ በደሙ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ አ
መ ፡ ተረግዘ ፡ ገቦሁ ፡ ዘየማን ፡ በኵናት ፡ ወወፅአ ፡ እምኔሁ ፡ ደም ፡
ወማይ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ዮሐንስ ፡ ወንጌላዊ ፡ በንኡስ ፡ ምዕራፍ ፡ ፻፷ወ
፭ ። ወላዕለ ፡ ሥዕልኒ ፡ ኢየኀድርኑ ፡ ኀይለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወኢይት
ገበርኑ ፡ ተኣምራት ፡ ወመንክራት ፡ በሥዕላት ፡ እለ ፡ ተሥዕላ ፡ በሥዕ
ል ፡ እግዝእትነ ፡ ወበስመ ፡ ነቢያት ፡ ወሐዋርያት ፡ ወበስመ ፡ ጻድቃን ፡
ወሰማዕት ፡ ወበስመ ፡ መልአክ ። ለምንት ፡ ገብረ ፡ ሥዕለ ፡ እግዚእነ ፡
ዘፈነወ ፡ በእደ ፡ ሐዋርያ ፡ ታዴዎስ ፡ ኀበ ፡ አቃርዮስ ፡ ንጉሠ ፡ ሮሃ ፡
ተኣምራተ ፡ ወመንክራተ ፡ እለ ፡ ተገብሩ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ወለምንት ፡
ተናገሮ ፡ ሥዕል ፡ ዘሰአሎ ፡ ለጢባርዮስ ፡ ንጉሠ ፡ ሮሜ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡
ለዮሐንስ ፡ ወልደ ፡ ነጐድጓድ ፤ ሰአሊሁ ፡ በከመ ፡ ተሰቀልኩ ፡ በኢየሩ
ሳሌም ፡ ከማሁ ፡ ዳግመ ፡ ትሰቅለኒኑ ፡ በሮሜ ፤ ወለምንት ፡ ሰዐሞ ፡ አ
ፉሁ ፡ ለዮሐንስ ፡ አፈ ፡ ሥዕል ፤ ወለምንት ፡ አውሐዘት ፡ ሐፈ ፡ በጼዴ
ንያ ፡ ሥዕለ ፡ እግዝእትነ ፡ ቅድስት ፡ ድንግል ፡ በ፪ማርያም ፡ ወላዲተ ፡

አምላክ ፡ ወለምንት ፡ በዝንቱ ፡ ሐፍ ፡ ክኑ ፡ ይትፈወሱ ፡ ሕሙማን ፡ ወድውያን ፡ እለ ፡ ይመጽኡ ፡ በሃይማኖት ። ወይቤልዎሙ ፤ ሐሰትኑ ፡ አው ፡ እዚንኑ[1] ፡ ዝንቱ ፡ ነገር ። ወእበዩ ፡ ተመይጠ ፡ እምስሕተቶሙ ፡ ወፈርሁ ፡ እውግዘቶሙ ፡ እስመ ፡ እሙንቱ ፡ እምዐበይተ ፡ ሀገር ፡ እሙንቱ ። ወእምዝ ፡ ተንሥአ ፡ ግርማነ ፡ እግዚእ ፡ ወሖረ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥነ ፡ ርቱዐ ፡ ሃይማኖት ፡ ዘስሙ ፡ አግብአ ፡ ጽዮን ፡ ወልዱ ፡ ለይኩኖ ፡ አምላክ ፡ ዘአግብአ ፡ መንግሥተ ፡ ድኅረ ፡ ወሰድዎ ፡ ዛኅ ፡ መንግሥተ ፡ እምድልነዓድ ፡ ወልዱ ፡ ለአንበሳ ፡ ውድም ፡ በ፫፻ወ፲ዓመት ፡ በጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ወበጽሐ ፡ ኀቤሁ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ገቢሮ ፡ ትዕይንተ ፡ በአዝዕመ ፡ እንተ ፡ ይእቲ ፡ መካነ ፡ ጽዮን ፡ ወነገሮ ፡ ስሕተቶሙ ፡ ዙሎ ፡ ወተምዐ ፡ ንጉሥ ፡ ወአውረዳ ፡ ለሥዕል ፡ ዘሥዕልት ፡ በቀለመ ፡ ወርቅ ፡ ዘይጼሊ ፡ ኅቤሃ ፡ ዙሎ ፡ ጊዜ ፡ ወይሰግድ ፡ ላቲ ፡ ከመ ፡ ክሂሎቱ ፡ እምዲበ ፡ ተስላሰ ፡ ዘዓረፍተ ፡ ቤቱ ፡ ወአንበራ ፡ ዲበ ፡ አትሮንሱ ፡ ዘቀርነ ፡ ነጌ ፡ ወቀልዐ ፡ ግልባቤ ፡ ርእሳ ፡ ወከሠታ ፡ በቅድመ ፡ ውእቱ ፡ ግርማነ ፡ እግዚእ ፡ ወበቅድመ ፡ ዙሎሙ ፡ መኳንንቲሁ ፡ ወሠራዊቱ ፡ ወሰገደ ፡ ላቲ ፡ ሥልሰ ፡ ጊዜያተ ፡ ወፈጸመ ፡ ጸሎቶ ፡ ዘኀ ፡ ጊዜያት ፡ ተተኪሎ ፡ በርእሱ ፡ ወተንሥአ ፡ እንዘ ፡ ያንጸፈጽፍ ፡ ሐፉ ፡ ከመ ፡ ማይ ፡ ብዙኅ ፡ ወይውኅዝ ፡ እንብዑ ፡ ከመ ፡ ዝናመ ፡ ክረምት ፡ ወይቤላ ፤ ኦእግዝእትየ ፡ ኢይደሉኑ ፡ ሰገድ ፡ ለሥዕልኪ ፡ በከመ ፡ ይቤሉ ፡ ዐላውያን ፡ እለ ፡ እስረፀ ፡ ዕልወት ፡ ውስተ ፡ ልቦሙ ፡ ዲያብሎስ ፡ ዘወለዶሙ ፡ በግብር ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ እግዚእነ ፡ በወንጌል ፡ በ፷ወ፰ ፡ ክፍል ፡ አንትሙሰ ፡ እምአቡክሙ ፡ ሰይጣን ፡ አንትሙ ፡ ወፍትወቱ ፡ ለአቡክሙ ፡ ትፈቅዱ ፡ ትግበሩ ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ ቀታሌ ፡ ነፍሰ ፡ ሰብእ ፡ እምትካት ፡ ወኢይቀውም ፡ በጽድቅ ፡ ወሰበኒ ፡ ይነብብ ፡ ሐሰተ ፡ እምዚአሁ ፡ ይነብብ ፡ እስመ ፡ ሐሳዊ ፡ ውእቱ ፡ ወአቡሃ ፡ ለሐሰት ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ሄኖክ ፡ በ፶ወ፫ ፡ ክፍል ፡ ዓመፃ ፡ ወፅአት ፡ እመዝግብቲሃ ፡ ወኢይደሉኑ ፡ ሰጊድ ፡ ለመስቀለ ፡ ወልድኪ ፡ ዘተቀደሰ ፡ በደሙ ፡ ክቡር ። ወእምዝ ፡ ሶበ ፡ ርእየት ፡ ጥብዓተ ፡ ልቡ ፡ ወጽንዓ ፡ ሃይማኖቱ ፡ ተሰጥወቶ ፡ ወተናገረቶ ፡ እምውስተ ፡ ሥዕል ፡ ከመ ፡ ገባራዊ ፡ ዘያወትር ፡ እንብዕ ፡ ሰላማ ፡ ለለዕለቱ ፡ ሰርከ ፡ ወነግህ ፡ እንዘ ፡ ትብል ፤ ይደሉ ፡ ሰጊድ ፡ ለሥዕልየ ፡ ወሰጊድ ፡ ለመስቀለ ፡ ወልድየ ። ወሶበ ፡ ሰምዐ ፡ ንጉሥ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ተፈሥሐ ፡ ጥቀ ፡ ወዙሎሙ ፡ ሐራሁ ፡ ወመኳንንቲሁ ፡ ምስለ ፡ ግርማነ ፡ እግዚእ ፡ አንከሩ ፡ ወሰመይዋ ፡ ለይእቲ ፡ ሥዕል ፡ ሥዕለ ፡ ስምዕ ።

[1] Tigraice.

ወዘመጽአ ፡ ፩ ፡ እምዕልዋን ፡ ለተዋከሆ ፡ በቅድመ ፡ ንጉሥ ፡ ወድቀ ፡ በገጹ ፡ ወከነ ፡ ከመ ፡ በድን ፡ መጠነ ፡ ፪ ፡ ሰዓት ፡ ወእምዝ ፡ ተንሥአ ፡ ወይቤ ፪ ተመየጥኩ ፡ እምስሕተትየ ፡ ወእሰግድ ፡ ለመስቀል ፡ ወለሥዕል ፡ ወእምዝ ፡ አዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ለሐማልማል ፡ ዘርኡስ ፡ ላዕለ ፡ ፫ ፡ ሐራ ፡ ከመ ፡ ይሑር ፡ ምስለ ፡ ግርማነ ፡ እግዚእ ፡ ኀበ ፡ ሀገሩ ፡ ወይ ንግር ፡ ቃለ ፡ ንጉሥ ፡ ለዙሎሙ ፡ ሰብአ ፡ ሀገር ፡ እንዘ ፡ ይብል ፪ ስ ገዱ ፡ ለመስቀል ፡ ወለሥዕል ፡ ዘኢሰገደ ፡ ለመስቀል ፡ ወለሥዕል ፡ ክሳ ዱ ፡ ለሐብልየ ፡ ወንዋዩኒ ፡ ዘአጥረዮ ፡ ለሠራዊትየ ፡ ወቤቱኒ ፡ ለዋዕ ፫ ፡ እሳት ፡ ዘትወፅዕ ፡ እምአፈ ፡ መንገኒቅ ። ወሰበ ፡ በጽሐ ፡ ሐመ ልማል ፡ ላእከ ፡ ንጉሥ ፡ ኀበ ፡ ሲካር ፡ ሀገሩ ፡ ለግርማነ ፡ እግዚእ ፡ አስተጋብኦሙ ፡ ለዙሎሙ ፡ ሰብአ ፡ ሀገር ፡ እድ ፡ ወአንስት ፡ አዕሩግ ፡ ወሕፃናት ፡ ወነገሮሙ ፡ ቃለ ፡ ንጉሥ ፡ ወሰበ ፡ ሰምዑ ፡ ይቤሉ ፡ ዙሎ ሙ ፡ በኀብረት ፪ ንገብር ፡ ዙሎ ፡ ዘአዘዘነ ፡ ንጉሥ ፡ ወንሰግድ ፡ ለመስ ቀል ፡ ወለሥዕል ። ወተመይጡ ፡ እሙንቱ ፡ ዕልዋን ፡ እምስሕተቶሙ ፡ ወከነ ፡ ዐቢይ ፡ ፍሥሐ ፡ በይእቲ ፡ ሀገር ፡ ወተመይጠ ፡ ሐመልማል ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ወነገሮ ፡ ዙሎ ፡ እምነቶሙ ፡ ወአሆ ፡ ብሂሎቶሙ ፡ ሰጊድ ፡ ለመስቀል ፡ ወለሥዕል ። ወሰበ ፡ ሰምዐ ፡ ንጉሥ ፡ ተፈሥሐ ፡ ወይቤ ፪ በእንተ ፡ ፍሥሐ ፡ ዘአስተፍሥሑኒ ፡ ይኩኑ ፡ ፪ ፡ ዓመተ ፡ አግዓዝያነ ፡ እምዐባሕት ። ወለግርማነ ፡ እግዚእ ፡ ረሰያ ፡ ለሀገሩ ፡ ማዕለት ልተ ፡ ሎቱ ፡ ወለውሉዱ ፡ እስከ ፡ ለዓለም ፡ እንዘ ፡ ይብል ፪ ትኩን ፡ ሎቱ ፡ ጽንፋ ፡ እሳት ፡ ወማዕከላ ፡ ገነት ። ወጕልቈ ፡ ትውልድ ፡ እ ምአዳም ፡ እስከነ ፡ ዐጋቲ ፡ ወልደ ፡ ሮቤል ፡ ዘውእቶሙ ፡ አቡሆሙ ፡ ለሠይምንት[1] ፡ አጋሜ ፡ ፴ወ፰ ። ወእምዐጋቲ ፡ እስከ ፡ ግርማነ ፡ እግዚእ ፡ ትውልድ ፡ ፱ወ፰ ፪ ክነ ፡ ወሙሉ ፡ ክነ ፡ ድሙሩ ፡ እምአዳም ፡ እስከ ፡ ግርማነ ፡ እግዚእ ፡ ፯ ።

ክፍል ። ንዌጥን ፡ እንከ ፡ ጕልቈ ፡ ትውልድ ፡ ዳግመ ፡ በስዕለቱ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ በረከተ ፡ እምላኩ ፡ የሀሉ ፡ ምስለ ፡ ዙልነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ። ዝንቱ ፡ ግርማነ ፡ እግዚእ ፡ አውሰበ ፡ ብእ ሲተ ፡ ዘስማ ፡ ጽርስቅላ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ጎብስተ ፡ ሕይወት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ጽዮን ፡ ሞአ ፡ ዘውእቱ ፡ መስቀል ፡ ሞአ ፡ ወ ሞተ ፡ አግብአ ፡ ጽዮን ፡ ንጉሥ ፡ እምዘነግሠ ፡ በ፱ ፡ ዓመት ፡ ዘነግሠ ፡ እምቅድም ፡ ጽንፈ ፡ አስገድ ፡ ሕዝበ ፡ አስገድ ፡ ጽንፍ ፡ አርዕድ ፡ ይቲቲ ሆሙ ፡ ፭ ፡ ዓመተ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ጠርሴዳ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ጥሪት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ይሁዳ ፡ ዘበ

[1] Sic in ms. : haec est vulgaris tigraica forma.

ትርጓሜሁኒ ፡ አእምኖ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ሄሮድያ
ና ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ጎፊት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ጸውሎ
ስ ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ብርሃን ፡ ወዓዲ ፡ ንዋይ ፡ ጎሩይ ። ዝንቱኒ ፡ አውሰበ ፡
ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ሶፍያ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ መስፈርት ፡ ወወለደት ፡ ሎቱ ፡
ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ስምዖን ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ስምዐኒ ፡ እግዚአብሔር ። ዝ
ንቱኒ ፡ አውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ ክርስቶስ ፡ ሞገሳ ፡ ወወለደት ፡ ሎ
ቱ ፡ ወልደ ፡ ዘስሙ ፡ ቶማስ ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ፀሓይ ፡ እስመ ፡ እ ፡ ፀሓ
ይ ፡ ውእቱ ፡ በሀገር ፡ እንተ ፡ መንበርታ ፡ ወስመ ፡ መዲናሃኒ ፡ ሐይቅ ፡
መስሐል ፡ ይትበህል ፤ ዝንቱኒ ፡ ነበረ ፡ በመዋዕሊሁ ፡ ለዐምደ ፡ ጽዮን ፡
ንጉሥ ፡ ዘመዋዕል ፡ መንግሥቱ ፡ ፭ ፡ ዓመት ፡ ወነሥአ ፡ ብእሲተ ፡ ዘ
ስማ ፡ ሰሎሜ ፡ በአማን ፡ ካልእታ ፡ ለሰሎሜ ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ሰላም ። እ
ምዐበይተ ፡ ሀገር ፡ ይእቲ ፡ ዘስማ ፡ ለሀገር ፡ አጋሜ ፡ ወአኑ ፡ አበዊሃ ፡
ብዑላነ ፡ በንዋይ ፡ ወበምግባረ ፡ ሠናይ ፡ ከመ ፡ አብርሃም ፡ ወኢዮብ ፡
ወአልበሙ ፡ ውሉድ ፡ ኢተባዕተ ፡ ወኢአንስተ ፡ ወነበሩ ፡ እንዘ ፡ ይሐ
ዝኑ ፡ በእንተ ፡ ዘአልበሙ ፡ ውሉድ ፡ ብዙኅ ፡ መዋዕል ፡ ወአሐተ ፡ ዕለ
ት ፡ እንዘ ፡ ይጼሊ ፡ አቡሃ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ጸሎቱ ፡ ዘስሙ ፡ ሕይወት ፡
ብነ ፡ አስተርአዮ ፡ መልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጊዜ ፡ ተስዓቱ ፡ ዘመዓ
ልት ፡ ከመ ፡ አስተርአዮ ፡ ለቆርኔሌዎስ ፡ ገብርኤልኒ ፡ ለዘካርያስ ፡ ወ
ንገለ ፡ የማነ ፡ ምሥዋዕ ፡ ዘዕጣን ፡ ውራኤልኒ ፡ ለሄኖክ ፡ ወዕዝራ ፡ ሱ
ርያልያኒ ፡ ለኖኅ ፡ ወኄኖክ ፡ ወዕዝራ ፡ ወመላእክትኒ ፡ ፱ ፡ ለሎጥ ፡
ከለዳዊ ፡ ወይቤሎ ፡ ለቶማስ ፤ ብእሲትከ ፡ ዘስማ ፡ እንባምሪና ፡ ትወል
ድ ፡ ፰ ፡ አሐተ ፡ ወለተ ፡ ዘአልበ ፡ ዘከማሃ ፡ ኢእምቅድሜሃ ፡ ወኢእ
ምድኅሬሃ ፡ እምዙሎን ፡ አዋልዲሃ ፡ ለሔዋ ፡ እለ ፡ ወለዳ ፡ ነቢያተ ፡
ወጻድቃን ፡ ወሰማዕታተ ፡ እምታሕተ ፡ እግዝእትነ ፡ ቅድስት ፡ ድንግ
ል ፡ በጌማርያም ፡ ወላዲተ ፡ አምላክ ። ወሰሚያ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ እም
አፈ ፡ ገብርኤል ፡ መልአክ ፡ ተፈሥሐ ፡ ዐቢየ ፡ ፍሥሐ ፡ ወነገራ ፡ ም
ታ ፡ ሕይወት ፡ ብነ ፡ ለብእሲቱ ፡ እንባምሪና ፡ ትርጓሜሃኒ ፡ ማኅቶት ፡
ወሰሚዓ ፡ ይእቲኒ ፡ ጸለየት ፡ እንዘ ፡ ትብል ፤ አስተርእየኒ ፡ ሊተኒ ፡
በከመ ፡ አስተርአይከ ፡ ለምትየ ፡ ወዜንወኒ ፡ በከመ ፡ ዜነውከ ፡ ለምት
የ ፡ ከመ ፡ ንግበር ፡ ላቲ ፡ ዘይትፈቀድ ፡ ለዛቲ ፡ ወለት ፡ ቡርክት ፡ በከ
ሙ ፡ እዘዝከነ ። ወእምዝ ፡ ወረደ ፡ መልአክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘቀዲ
ሙ ፡ ዘስሙ ፡ ሩፋኤል ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ፈዋሲ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዓዲ ፡
ፈወሰ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዓዲ ፡ መሥተፍሥሔ ፡ አልባብ ፡ እንዘ ፡ ህለወ
ት ፡ ቀዊማ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ጸሎት ፡ እንዘ ፡ ትጼሊ ፡ ወሰበ ፡ ርእየ
ቶ ፡ ለመልአክ ፡ ብርሃናዊ ፡ ደንገፀት ፡ ወፈርሀት ፡ ወርዕደት ፡ በከመ ፡
ደንገፀት ፡ እንትኩ ፡ ወላዲተ ፡ ሰምሰን ፡ በከመ ፡ ነገረ ፡ ብሔረ ፡ መሳ

ፍንት ፡ ዘውእቱ ፡ እንቀጻ ፡ መሳፍንት ፡ ሰበ ፡ ርእየቶ ፡ ለመልአክ ፡ ብ
ርሃናዊ ፡ ወአዕተተ ፡ ፍርሃተ ፡ እምኔሃ ፡ ወተንሥአት ፡ እምኀበ ፡ ዘወድ
ቀት ፡ ምድር ፡ ወይቤላ ፤[1] እምበሊዓ ፡ ሥጋ ፡ ወእምሰትየ ፡ ሜስ ፡ ዘው
እቱ ፡ ጻፈ ፡ ወይን ፡ ከራሚ ፡ ወጼተሎ ፡ ከመ ፡ ኢንበል ፡ እምአይቴ ፡
ይረክቡ ፡ ዘንተ ፡ ዅሎ ፡ ብውላን ፡ ጥቀ ፡ በወርቅ ፡ ወብሩር ፡ በመዳር ፡ 5
ወቅብዕ ፡ በዘይት ፡ ወበወይን ፡ በልብስ ፡ ወበእክል ፡ እስከ ፡ ይሰእን ፡
ጐልቈቶ ፡ ለዝንቱ ፡ ዅሉ ፡ ከመ ፡ ሞየ ፡ ዘከንፈፈ ፡ ባሕር ፡ ወከመ ፡ ከ
ከበ ፡ ሰማይ ። ወሰበ ፡ ሰምዐት ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ እምእፈ ፡ መልአክ ፡
ተፈሥሐ ፡ ልባ ፡ ወዜነወቶ ፡ ለምታ ፡ ዅሎ ፡ ዘከነ ፡ ወአስተዐፀቡ ፡
ፀኤሆሙ ፡ ወይቤሉ ፤ ፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለይኩን ። ወነበሩ ፡ በ 10
ጸም ፡ ወበጸሎት ፡ ወበምጽዋት ፡ እምአመ ፡ ሰምዑ ፡ ብስራቱ ፡ መል
አክ ፡ አመ ፡ ፭ወ፭ ፡ ለወርኀ ፡ ኔሳን ፡ ዘውእቱ ፡ መርሙድ ፡ ወበግዕዝ ፡
ሚያዝያ ፡ እስከ ፡ ፯ ፡ ለነሐሴ ። በይእቲ ፡ ሌሊት ፡ ሰዱሰ ፡ ነሐሴ ፡ ዘ
ውእቱ ፡ ለጸቢሐ ፡ ሐሙስ ፡ አእመረ ፡ ሕይወት ፡ ብነ ፡ በሩካቤ ፡ ለእን
ባሞሬና ፡ ብእሲቱ ፡ በከመ ፡ የአምርዎን ፡ እደው ፡ ለአንስት ፡ ወፀንሰ 15
ታ ፡ ለሰሎሜ ፡ እሙ ፡ ለመርቆሬዎሰ ፡ ፀሓየ ፡ ጽድቅ ፡ አመ ፡ ፯ ፡ ለነ
ሐሴ ፡ በዕለተ ፡ ፅንሰታ ፡ ለእግዝእትነ ፡ ቅድስት ፡ ድንግል ፡ በ፪ሚርያ
ም ፡ ወላዲተ ፡ አምላክ ።

(Fol. 23 r°.) ..... ወእምዝ ፡ እምድኅረ ፡ ክነ ፡ ፯ ፡ ዓመት ፡ ▒▒▒ ፡
ወወርኁ ፡ ወርኀ ፡ ሳባጥ ፡ ዘውእቱ ፡ የካቲት ፡ በልሳነ ፡ ግዕዝ ፡ መጽ 20
አ ፡ ሥዩመ ፡ ተንቤን ፡ ዘስሙ ፡ በጎይለ ፡ እግዚእ ፡ ምስለ ፡ ብዙኃን ፡ መ
ወልጣን ፡ ወምስለ ፡ ብዙኃን ፡ ሰራዊት ፡ እስመ ፡ ወሀበ ፡ ▒▒▒ ፡ ፲ ፡ ምኔ
ናተ ፡ ወመክሊተ ፡ ብሩር ፡ ፩ ፡ ለሥዩመ ፡ መምበርታ ፡ ከመ ፡ የሀበ ፡ ፯
ወ ፡ በመጠነ ፡ ክነ ፡ ወሐሰዎ ፡ ወተፋትሑ ፡ ኀቡ ፡ ንጉሥ ፡ ወኢረከቦ ፡
ሰማዕተ ፡ ሥዩመ ፡ ተንቤን ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ ወሀበ ፡ በእምነት ፡ አ 25
መ ፡ ክነ ፡ ፍቅር ፡ ማእከሌሆሙ ። ወብእሲቱ ፡ ለንጉሥ ፡ ክነት ፡ እኅ
ቱ ፡ ለሥዩመ ፡ ተንቤን ። ወትቤሎ ፤ እመ ፡ ይትከሀለከ ፡ ቅትላ ፡ ለሀ
ገሩ ፡ ወአውዕያ ፡ በእሳት ፡ አነኒ ፡ ሀለውኩከ ፡ ቅድመ ፡ ንጉሥ ። ወበ
እንተዝ ፡ ምክንያት ፡ መጽአ ፡ ለተቃትሎ ። ወፈርሀ ፡ ሥዩመ ፡ መም
በርታ ፡ ወጐየ ፡ ኀቡ ፡ ዓዘበ ፡ ዘውእቱ ፡ ብሔረ ፡ ጋላ ፡ ወበጽሐ ፡ 30
ወተከለ ፡ ኀይመቶ ፡ ውስተ ፡ ስፍሕት ፡ መርሕብ ፡ ዘከመ ፡ ወግዳ ፡
ወዘከመ ፡ ፍግ ፡ ወአዱራ ፡ ዘሀለወት ፡ መትሕተ ፡ ቤቱ ፡ ለሕይወ
ት ፡ ብነ ።

[1] Quae sequuntur e Raphaëlis verbis corrupta sunt.

(Fol. 24 v°.) ..... ወእምዝ ፡ ተንሥአ ፡ ጳጳስ ፡ እምትዕይንት ፡ ዘይእቲ ፡ እዅስም ፡ ዓዐደ ፡ መንግሥት ፡ ዘስመ ፡ ያዕቆብ ፡ ፠ ፡ ዘው እቱ ፡ እምጕልቆሙ ፡ ለጳጳሳት ፤ ፲ወ፪ ▪ ወሖረ ፡ ምድረ ፡ ተንቤን ፡ ከመ ፡ ይግበር ፡ በዓሎ ፡ ለሰላማ ፡ አቡሁ ፡ ውስተ ፡ ደብሩ ፡ ዘተሰምየ ፡ እንባ ፡ ክበሮ ፡ ዘየዐርጉ ፡ ወይወርዱ ፡ ባቲ ፡ በሐብል ፡ እስመ ፡ እዝዝ ት ፡ ወልዕልት ፡ ደብር ፡ ይእቲ ።

(Fol. 32 r°.) ..... ወተቀበልዋ ፡ ሰብአ ፡ ሀገር ፡ በዐቢይ ፡ ክብካ ብ ፡ ወብዙኅ ፡ ትፍሥሕት ፡ ወአብአ ፡ ውስተ ፡ ሠናይት ፡ ጽርሕ ፡ ዘ ስማ ፡ አደይ ፡ ሳላ ▪ ..... ዝንቱኒ ፡ ነበረ ፡ በመዋዕሊሁ ፡ ለነገሥት ፡ ጻድቃን ፡ ረምሓይ ፡ ሳይፋይ ፡ ወመዋዕለ ፡ መንግሥቶሙ ፡ ለእለ ፡ ነገ ሥት ፡ ፷ወ፪ ፡ ዓመት ▪ ሳይፋይ ፡ ነግሠ ፡ ፸ወ፪ ፡ ዓመተ ፡ ወከነ ፡ በ መዋዕለ ፡ መንግሥቱ ፡ ለሳይፋይ ፡ ዘውእቱ ፡ ፷ወ፭ ፡ ዓመተ ፡ (v°) ሕ ይወቱ ፡ ተሠይመ ፡ ነሢአ ፡ ሚመተ ፡ እምጎበ ፡ ንጉሥ ፡ ጳውሎስ ፡ አ ቡሁ ፡ ለስምዖን ፡ እምተከዜ ፡ እስከ ፡ አርሆ ፡ ዅሎ ፡ በሓውርተ ፡ ዘውእቶሙ ፡ መንበርታ ፡ ወዐጽቢ ፡ ወዳራ ፡ ወጽራዕ ፡ ወእንደርታ ፡ ወሰሐርት ፡ ወተንቤን ፡ ወገራልታ ፡ ወሐውዜን ፡ ወአምባ ፡ ስኒት ፡ እ ስቴ ፡ ጽንፈ ፡ ዓድዋ ▪ ወከነ ፡ መዋዕለ ፡ ሚመቱ ፡ ፷ወ፭ ፡ ዓመተ ። ወ ሜሞ ፡ በካልኣ ፡ ዓመት ፡ እምዘነግሠ ፡ ሳይፋይ ▪ ወበ፷ወሰብዐቱ ፡ ዓ መተ ፡ መንግሥቱ ፡ ለሳይፋይ ፡ እዕረፈ ፡ ጳውሎስ ▪ ወተሠይመ ፡ ሀየ ንቱ ፡ እቡሁ ፡ ስምዖን ፡ በእላንቱ ፡ አህጉር ፡ ዅሉ ▪ ወሞተ ፡ ሳይፋ ይ ፡ በ፸ወ፪ ፡ ዓመት ፡ እምዘ ፡ ነግሠ ፡ ወነግሠ ፡ እጉሁ ፡ ረምሓይ ፡ ወ አጽንዐ ፡ ሚመቶ ፡ ለስምዖን ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ ያፈቅሮ ፡ እምቅድመ ፡ ይንግሥ ▪ ወበ፯ ፡ ዓመተ ፡ መንግሥቱ ፡ ለረምሓይ ፡ ወበ፪ ፡ ዓመት ፡ እምዘመጽአት ፡ ሰሎሜ ፡ እዕረፈ ፡ ስምዖን ፡ አቡሁ ፡ ለቶማስ ▪ ወነሥአ ፡ ሚመቶ ፡ ለስምዖን ፡ ካልኣ ፡ መኰንን ፡ ዘስመ ፡ ወሰን ፡ ሰገድ ፡ ወተአ ተተት ፡ ሚመት ፡ እምቶማስ ፡ እስመ ፡ ሥርዐታ ፡ ለዛቲ ፡ ዓለም ፡ ከመ ገዝ ፡ ውእቱ ። ወኢሐዘነ ፡ በዝንቱ ፡ ነገር ፡ ቶማስ ፡ አላ ፡ አእኰቶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ኢዮብ ▪ ወከነ ፡ ሎቱ ፡ ብዕል ፡ ብዙኅ ፡ ወይ ዑበሙ ፡ ለነዳያን ፡ ወለምስኪናን ▪ ትውልድ ፡ እምአዳም ፡ እስከ ፡ ቶ ማስ ፡ ፯ወ፮ ፤ ወእምዐጋቲ ፡ ወልደ ፡ ሮቤል ፡ አቡሆሙ ፡ ለሠየምት ፡ ትውልድ ፡ እስከ ፡ ቶማስ ፡ ፵ወ፮ ፤ ወበ፮፻ወ፮፻ ፡ እምፍጥረተ ፡ ዓለ ም ፡ ወበ፲፻ ፡ ወ፬፻ ፡ እምዓመተ ፡ ሥጋዌ ፤ ወበ፱፻ ፡ እምዓመተ ፡ ሰማ ዕታት ፡ ወበ፫፻ ፡ እመንግሥተ ፡ ተንባላት ▪

(Fol. 35 v°.)..... አቡነ ፡ ብሶይ ፡ ትርጓሜሁ ፡ ፀሓይ ▪ ወአቡነ ፡

[illegible] ፡ አብ ፡ ድልው ፡ ወአቡነ ፡ እውጊን ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ዐውደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወአቡነ ፡ [illegible] ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ግዩር ፡ ወአቡነ ፡ በር ሰማ ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ወልደ ፡ ጸም ፡ ወአቡነ ፡ ዘር[illegible] ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ዘርአ ፡ ወአቡነ ፡ ድምያኖስ ፡ ትርጓሜሁኒ ፡ ትድምርት ፡ ፬ ፡ መጽኡ ፡ [illegible] ፡ በፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዘ ፡ ይጼዐኑ ፡ ደመና ፡ ወፀ ፡ መጽ ኡ ፡ እምገዳም ፡ ዘሰማ ፡ ማዝባ ፡ ዘሀለወት ፡ በማእከለ ፡ ሀገረ ፡ ፀር ፡ ዘስሙ ፡ ጥልጣል ፡ ወማእከለ ፡ ሀገረ ፡ አረሚ ፡ ዘስሙ ፡ ዓዘበ ። እሱ ፡ ፭ ፡ ተንሢአሙ ፡ እምኒ ፡ ሙታን ።

(Fol. 37 r°.) ..... ወሐረ ፡ ቶማስ ፡ ከመ ፡ ይሰአል ፡ ዜና ፡ ጸብ እ ፡ እስመ ፡ ገብሩ ፡ ጸብአ ፡ ሥዩመ ፡ ጽራዕ ፡ ወበዓል ፡ ጋዳ ፡ ምስለ ፡ አረሚ ፡ ወከነ ፡ ሎሙ ፡ መዊእ ፡ ወበጽሐ ፡ እስክ ፡ ፍሮ ፡ ወተራከበ ፡ ምስለ ፡ ሥዩማን ።

(Fol. 38 v°.) ..... እምርሑቃን ፡ እህጉር ፡ ዘስሞሙ ፡ ፆበ ፡ ወ ወፍላ ፡ እለ ፡ ሀለዉ ፡ በገቦሃ ፡ ለላስታ ፡ ዘውስቴታ ፡ ሐነፀ ፡ መቅደሰ ፡ በአምሳለ ፡ ገነት ፡ ወመንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ጻድቅ ፡ መናኔ ፡ መንግሥ ት ፡ ወመፍቀሬ ፡ ምጽዋት ፡ ላሊበላ ፡ ትርጓሜሁ ፡ የማን ።

(Fol. 42 v°.) ..... እጎዘ ፡ ይጸውዕ ፡ ስመ ፡ አጋንንት ፡ እለ ፡ ዓ የር ፡ እለ ፡ ይብልዎሙ ፡ ጴኔሙኤ ፡ ዝንቱ ፡ ውእቱ ፡ ዘአስሐተ ፡ ሱ ሎ ፡ ደቂቀ ፡ ሴት ፡ ወአውረዶሙ ፡ እምደብረ ፡ አርሞን ፡ ወረሰዮሙ ፡ ፩ ፡ ምስለ ፡ አዋልደ ፡ ቃየል ፡ ወካልኡኒ ፡ ጋድርኤል ፡ ዝንቱ ፡ ውእ ቱ ፡ ዘአስሐታ ፡ ለሔዋን ፡ ወሣልሱ ፡ አስብዔል ፡ ዝንቱ ፡ ውእቱ ፡ ዘመ ህሮ ፡ ቀቲለ ፡ ነፍስ ፡ ለቃየል ፡ ወራብዑ ፡ ይቆን ፡ ዝንቱ ፡ ውእቱ ፡ ዘ አትረፎ ፡ ለቂዕ ፡ ከመ ፡ ኢያግብእ ፡ መልእክቶ ፡ ጎበ ፡ ኖኅ ፡ ወኃምሱ ፡ ከስድያዕ ፡ ዝንቱ ፡ ውእቱ ፡ ዘመህሮ ፡ ለአርዌ ፡ [illegible]አለ ፡ ይጼ ውዖሙ ፡ ዝንቱ ፡ ቆጽርያኖስ ፡ ፩ ፡ በጎልጎ ።

(Fol. 49 v°.) ..... ወእመ ፡ ሠረቀ ፡ ወርኅ ፡ ታስዕ ፡ ዘውእቱ ፡ ነሐሴ ፡ ሐረች ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ዘተሐንፀት ፡ በስመ ፡ እግዝእትነ ፡ ቅድስት ፡ ድንግል ፡ በ፪ማርያም ፡ ወላዲተ ፡ አምላክ ፡ በመካን ፡ ዘሰማ ፡ ደበሾን ፡ እንተ ፡ ቅርብት ፡ ለትዕይንት ፡ ዘስማ ፡ ሐ ይቅ ፡ መስሐል ፡ ዘይትመሐፀኑ ፡ ባቲ ፡ ሁሎሙ ፡ ክርስቲያን ፡ ወይስእ ሉ ፡ [illegible] ፡ በልብ ፡ ጥቡዕ ፡ ወበሃይማኖት ፡ ርቱዕ ።

(Fol. 8o v°.) ..... ወዝንቱ ፡ ከነ ፡ በመንግሥተ ፡ ዛጌ ፡ እመ ፡ ተጎይደት ፡ መንግሥት ፡ እምእደ ፡ ድልነዓድ ፡ ወልደ ፡ ዳዊት ፡ ወተመ ይጠት ፡ መንግሥት ፡ ወነግሠ ፡ ይኩኖ ፡ አምላክ ፡ ወልደ ፡ ዳዊት ።

(Fol. 88 r°.) ..... ቂርቆስ ፤ ኤሲ ፤ አበሲ ፤ ዮሐንስ ፡ ከማ ፤ አውሳብዮስ ፤ ማርቆስ ፤ መድኅኒነ ፡ እግዚእ ፤ ቴዎድሮስ ፤ ኢጣ ፡ ኔር ፤ ናቡቴ ፤ ተክለ ፡ እግዚእ ፡ ወፀሓየ ፡ (v°) ልዳ ፤ እሱ ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡ ነአምር ፡ እስማቲሆሙ ፡ ረኪበነ ፡ እመጻሕፍተ ፡ ድርሳኖሙ ።

(Fol. 88 v°.) ..... ወአንበበ ፡ ሞኅያት ፡ ፊደል ፡ በከመ ፡ ተምህ ረ ፡ ቅድመ ፡ እምቀዳማዊ ፡ ፊደል ፡ እስከ ፡ ፍጻሜሃ ፡ እንዘ ፡ ኢይስሕ ት ፡ ፮ ፡ ጕልቄ ፡ ፊደላት ፡ እምግዕዝ ፡ እስከ ፡ ሳብዕ ። ..... [ወእ ምድኅረዝ ፡ ተምህረ ፡] ስብሐታተ ፤ ማሕሌተ ፡ ዘተሰርዐ ፡ ወዘተአዘዘ ፡ በአፈ ፡ ሊቃውንት ፡ ዘኢትዮጵያ ፡ ዘውእቶሙ ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ ወቃለ ፡ ወንጌላውያን ፡ ማቴዎስ ፡ ወማርቆስ ፡ ወሉቃስ ፡ ወዮሐንስ ፤ ወማሕሌተ ፡ ያሬድ ፡ መንፈሳዊ ፤ ንኡስ ፡ መጽሐፈ ፡ ሐዋርያ ፡ ዘውእ ቱ ፡ መጽሐፉ ፡ ለዮሐንስ ፡ ወልደ ፡ ዘብዴዎስ ፡ ወጢኖ ፡ እምነ ፡ ዘይ ብል ፡ ንዜንወክሙ ፡ በእንተ ፡ ውእቱ ፡ ዘሀሎ ፡ እምቅድም ፡ እስከ ፡ ኀቡ ፡ ይብል ፡ ወደሙ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ያነጽሐነ ፡ እምዅሉ ፡ ኀ ጣውኢነ ፤ መጽሐፈ ፡ ሐዋርያ ፡ ዘውእቱ ፡ መልእክ (Fol. 89 r°.) ታ ቲሁ ፡ ለጴጥሮስ ፡ ቀዳማዊ ፡ ወዳግማዊ ፡ ወመልእክታቲሁ ፡ ለዮሐን ስ ፡ ቀዳሚት ፡ ወዳግሚት ፡ ወሣልሲት ፡ ወመልእክተ ፡ ያዕቆብ ፡ አሐ ተ ፡ ወመልእክተ ፡ ይሁዳ ። መጽሐፈ ፡ ራእዩ ፡ ለዮሐንስ ፡ እቡቀለም ሲስ ። መጽሐፈ ፡ ግብረ ፡ ልኡካን ፡ ዝንቱ ፡ ውእቱ ፡ ዜና ፡ ሐዋርያ ት ፡ ንጹሓን ፡ ዘጸሐፎ ፡ ሉቃስ ፡ ወንጌላዊ ። ፲ወ፪ ፡ መልእክታተ ፡ ጳ ውሎስ ። ፲ ፡ ወንጌላት ። መጽሐፈ ፡ ሐዋርያ ፡ ዘውእቶሙ ፡ ሲኖዶስ ፡ ወዲዲስቅልያ ። መጽሐፈ ፡ ኪዳን ፡ ዘመሀሮሙ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ለሐዋርያቲሁ ፡ ቅዱሳን ፡ ድኅረ ፡ ተንሥአ ፡ እሙታን ። መጽሐፈ ፡ ሄኖክ ። መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ። መጽሐፈ ፡ ኦሪት ፡ ዘልደት ፡ ዘዐአት ፡ ዘሌዋውያን ፡ ዘጕልቍ ፡ ዘዳግም ፡ ሕግ ። ፭ ፡ ኦሪት ፡ ዘኢያሱ ፡ ዘመሳፍንት ፡ ዘሩት ። መጽሐፈ ፡ ኩፋሌ ፡ ዘተከፍለ ፡ እ ምኦሪት ። ፱ ፡ መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ዘይብል ፡ ▨ ። ፬ ፡ መጽሐፈ ፡ ዘውእቶሙ ፡ ኢሳይያስ ፡ ኤርምያስ ፡ ሕዝቅኤል ፡ ዳንኤል ። ፭ ፡ መጽ ሐፈ ፡ ሰሎሞን ፡ ዘውእቶሙ ፡ ምሳሌ ፡ ወተግሣጽ ፡ መክብብ ፡ ወጥበ ብ ፡ ወመኃልየ ፡ መኃልይ ፤ ፲ወ፪ ፡ መጻሕፍቲሆሙ ፡ ለደቂቀ ፡ ነቢያ ት ። ሲራክ ፤ ሱቱኤል ፡ ዕዝራ ፡ ወካልኡ ፡ ዕዝራ ። ፱ ፡ መጽሐፈ ፡

ጎጹጻን ፡ ዘውኡቶሙ ፡ ትሩፋተ ፡ ነገሥት ። ወኮ ፡ መጽሐፈ ፡ መቃ
ብያን ።

(Fol. 93 v°.) ..... ዘከመ ፡ ሐረ ፡ ጎበ ፡ ጳጳስ ፡ ዘስሙ ፡ [illegible]ወ
ልደ ፡ ጴጥሮስ ፡ እልቀብቀሊስ ፡ በጸጋ ፡ እንዘ ፡ ህለወት ፡ መንግሥት ፡
በብሔረ ፡ ሽዋ ፡ ወትዕይንትኒ ፡ ስማ ፡ ኤረር ፡ ወእንዘ ፡ ነገሥታቲነ ፡ 5
ቅድመ ፡ እስገድ ፡ ሕዝብ ፡ እስገድ ፡ ጽንፍ ፡ እርዓድ ፡ እሱ ፡ ነግሡ ፡
ፅቶ ፡ ዓመተ ፡ በበእብሬቶሙ ። ወእምዝ ፡ ወዕአ ፡ መርቆሬዎስ ፡ እም
ገጻመ ፡ ቃሔን ፡ .....

(Fol. 94 v°.) ..... ወተንሥኡ ፡ ወበጽሑ ፡ ውስተ ፡ ፈለግ ፡ ዘስ
ሙ ፡ ባሽሎ ፡ ወኀደሩ ፡ ውስተ ፡ ጽንፉ ፡ ወበጽባሕ ፡ ዐደዉ ፡ ፈለገ ፡ 10
ባሽሎ ፡ ወበጽሑ ፡ ምድረ ፡ እምሐራ ፡ ወኀደሩ ፡ በመለክ ፡ ሳንቃ ፡ ወ
እምዝ ፡ ተንሥኡ ፡ ወሐሩ ፡ ውስተ ፡ ምድረ ፡ ትሎማ ፡ ወአሰንበቱ ፡
ወበኋ ፡ ወርኀ ፡ እምዘ ፡ ተንሥኡ ፡ በጽሑ ፡ ምድረ ፡ ሽዋ ፡ ወቦኡ ፡
ውስተ ፡ ትዕይንት ፡ ዘስማ ፡ ኤረር ፡ እንዘ ፡ ንጉሥ ፡ ጽንፍ ፡ እርዓድ ፡
ወርእሰ ፡ ሰራዊት ፡ ድልነዓድ ፡ ወንግሥት ፡ ብእሲተ ፡ ንጉሥ ፡ ድል ፡ 15
ሞገሳ ፡ ወወርኁ ፡ ዘበጽሑ ፡ ቦቱ ፡ ወርኀ ፡ የካቲት ።

(Fol. 99 v°.) ..... እስመ ፡ ውእቱ ፡ ኀደረ ፡ በዛቲ ፡ ዕለት ፡ ለተ
ማክሮ ፡ ምስለ ፡ ጳጳስ ፡ ከመ ፡ ይፈንዉ ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ ፩ ፡ ውስተ ፡
ምድረ ፡ እምሐራ ።

(Fol. 100 v°.) ..... መጽሐፈ ፡ ሥርዓቶመ ፡ [= ለ[illegible] ፡ ርቱዓ
ነ ፡ ሃይማኖት ፡] ዘይሰመይ ፡ ፍትሐ ፡ ነገሥት ፡ [illegible] ፡ ውስቴቱ ፡ ፍ 20
ትሕ ፡ ሥጋዊ ፡ ወፍትሕ ፡ መንፈሳዊ ፡ ወእስማቲሁ ፡ እሱ ፡ እሙንቱ ፡
ተጥላስ ፡ ዝውእቱ ፡ ብሂል ፡ ዘተቀድሐ ፡ እምሲኖዶስ ፡ ወዳግማይ ፡ ስ
ሙ ፡ መክ ፡ ዝውእቱ ፡ ብሂል ፡ ፍትሐ ፡ ነገሥት ፡ ዳግም ፡ ወሣልሳይ ፡
ስሙ ፡ መግ ፡ ዝውእቱ ፡ ብሂል ፡ ፍትሐ ፡ ነገሥት ፡ ሣ (Fol. 101 r°.) 25
ልስ ፡ ወራብዕ ፡ ስሙ ፡ መጅ ፡ ዝውእቱ ፡ ፍትሐ ፡ ነገሥት ፡ ራብዕ ።

(Fol. .....) ወይእቲ ፡ ደብር ፡ ዘህለወት ፡ በጥቃሃ ፡ ለትዕይንተ ፡
መኳንንተ ፡ ሕንጣሎ ፡ ወበእንጻሪሃ ፡ ህለወት ፡ ደብረ ፡ አባ ፡ ሳሙኤል ፡
ጻድቅ ፡ ዘስማ ፡ መረዳ ፡ ዘአክ ፡ ሳሙኤል ፡ ዘዋልድባ ።

(Fol. .....) ወአመ ፡ ይመነኵስ ፡ መርቆሬዎስ ፡ በእዴሁ ፡ ለአቡ 30

ን ፡ ኤዎስጣቴዎስ ፡ ፴ወ፫ቱ ፡ ሎቱ ፡ ዓመቱ ፡ እምዘተወልደ ፡ ወይእቲ ፡ ራብዒት ፡ ዓመት ፡ መንግሥቱ ፡ ለዐምደ ፡ ጽዮን ፡ ንጉሥ ፡ ጻድቅ ፡ ዘ ስመ ፡ መንግሥቱ ፡ መብረቅ ፡ ሰገድ ፡ ርቱዐ ፡ ሃይማኖት ።

(Fol. . . . .) . . . ሖረ ፡ [ኤዎስጣቴዎስ ፡] ውስተ ፡ ሀገር ፡ ካልእት ፡ እምእሀጉራቱ ፡ ትግሬ ፡ ዘስማ ፡ ላስታ ፡ ወአትለዎ ፡ ለአብሳዲ ፡ ወልዱ ፡ ባሕቲቱ ፡ ለተራክበ ፡ ምስለ ፡ አቡነ ፡ ጌርሎስ ፡ ዘሀለወ ፡ ውስተ ፡ አሐ ቲ ፡ ደብር ፡ እንተ ፡ ስማ ፡ ግብጻዊት ፡ ወይእቲ ፡ ደብር ፡ ሀለወት ፡ ማእከሌሆሙ ፡ ለአረሚ ፡ ዘአህጉሪሆሙ ፡ ዶባ ፡ ወወፍላ ፡ ወምእመናን ኒ ፡ ጥቀ ፡ ውጉዳን ፡ በእማንቱ ፡ መዋዕል ።

(Fol. . . . .) ወአህጉሪሆሙኒ ፡ ለእሙንቱ ፡ ሰብአ ፡ እለ ፡ መጽኡ ፡ ይርአይዎ ፡ ለሰይጣን ፡ ዘስቁል ፡ ፡ በነፋስ ፡ እለ ፡ እማንቱ ፤ ብሔረ ፡ ዋ ጅራት ፤ ወትዕይንትኒ ፡ ዐባይ ፡ ሕንጣሎ ፤ ወብሔረ ፡ መረዳ ፤ ወብሔ ረ ፡ ሰሐርት ፡ እስከ ፡ አድያሚሃ ፡ ለተንቤን ፡ ወእስከ ፡ ጽንፋ ፡ ለላስታ ፡ ወእስከ ፡ ጽንፋ ፡ ለእንደርታ ።

(Fol. 143 v°.) . . . . . ዘውእቶሙ ፡ ሲኖዶስ ፡ ወዲድስቅልያ ፡ ዳዊት ፡ ወ፬ ፡ ወንጌላት ፡ ወ፬ ፡ ሐዲሳት ፡ ወመጻሕፍተ ፡ ጳሎትሂ ፡ ዘውእቶ ሙ ፡ ውዳሴ ፡ እምላክ ፡ ዘ፯ ፡ ዕለታት ፡ ወስምዖን ፡ ዘዐምድ ፡ ወመጻሕ ፍተ ፡ ጳሎት ፡ ዘአበዊነ ፡ ግብጻውያን ።

(Fol. 149 v°.) ወዐደወ ፡ ፈለገ ፡ ዘስሙ ፡ ግባ ፡ ወበጽሐ ፡ ውስተ ፡ ሀገር ፡ ዘስሙ ፡ እበርገሌ ፡ ዘሀለወ ፡ በጽንፈ ፡ ተከዜ ፡ ወለውእቱ ፡ ሀገ ር ፡ እኩያን ፡ ጥቀ ፡ ሰብአ ፡ ዚአሃ ፡ ወኢያፈቅሩ ፡ እናግደ ፡ ወሰበ ፡ ይ ራእዩ (*sic!*) ፡ መነኮሰ ፡ ይመስሎሙ ፡ አርዌ ፡ ዘይበልዕ ፡ ሰብአ ።

(Fol. . . . .) . . . ደብረ ፡ ጰንጣሌዎን ፡ ዘሀለወት ፡ በጥቃ ፡ እዙስ ም ፡ ዘትሰመይ ፡ ዓፀበ ፡ ወቦአ ፡ ኀበ ፡ አበ ፡ ምኔች ፡ ዘስሙ ፡ ዘኢየሱስ ።

(Fol. 157 r°.) ወሰበ ፡ ሰምዑ ፡ ዘንተ ፡ ቃለ ፡ ምዕዳን ፡ እምአፉሁ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ይቤሉ ፡ በኀብረት ፤ ኦሆ ፡ ንገብር ፡ ኵሎ ፡ ዘአ ዘዝከነ ፡ ወይኩንነ ፡ ሥርዐተ ፡ ለነ ፡ ወለውሉድነ ። ወአጽንዕዋ ፡ ለይእ ቲ ፡ ሥርዐት ፡ እሉ ፡ ትውልድ ፡ እስከ ፡ ጊዜ ፡ ሞቶሙ ፡ ወውሉድ ፡ ዘ ተንሥኡ ፡ እምድኅሬሆሙ ፡ ገደፍዋ ፡ ወመነንዋ ፡ ለዛቲ ፡ ሥርዐት ፡ እ ሰከ ፡ ኀለቁ ፡ ወሞቱ ፡ በብድብድ ።

(Fol. 159 r°.) ሑረቱ ፡ ለእቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ውስተ ፡ ምድረ ፡ እግ
ድ ፡ ዘሀለወት ፡ ማእከለ ፡ ደራ ፡ ወቃሮዳ ፡ ሀገረ ፡ ወይን ። (v°) ወኮነ ፡
ዕብ ፡ ዐደመ ፡ ፈለገ ፡ ተክዚ ፡ ተራከበ ፡ ምስለ ፡ ሰብእ ፡ ነጋድያን ፡ እለ ፡
የሐውሩ ፡ ምድረ ፡ ጐጃም ፡ ጽሚኖሙ ፡ በእግማል ፡ ወበእእዱግ ፡ ሰንዱ
ናተ ፡ ወጸሊማነ ፡ ሕብር ፡ እልባሰ ፡ እለ ፡ ይለብስዎሙ ፡ ጊዜ ፡ ሐዘን ፡
አብዕልት ፡ ወክቡራን ፡ ወዓዲ ፡ እልባሰ ፡ ዘሕብሮሙ ፡ ቀይሕ ፡ እለ ፡
የዐጥቅዎሙ ፡ ነገሥት ፡ ወመኳንንት ፡ ወጎሪረ ፡ ጸዓዳ ፡ ወያክንተ ፡ ው
ለየ ፡ ወቢሶሰ ፡ ወብዙኀ ፡ ፪ው ።

(Fol. 167 v°.) ... ወእምኣመ ፡ ረገፀ ፡ እቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ በአገ
ሬሁ ፡ ኪያሃ ፡ ገዳመ ፡ አውዕአት ፡ ሣዕረ ፡ ጥሉለ ፡ ወብዙኀ ፡ ዘይብልዎ ፡
ጋፂ ፡ ወልሻ ፡ ወሽንኮረ ፡ ወጕኅ ፡ ዘይበጽሕ ፡ እስከ ፡ ክሳደ ፡ እእዱግ ።

(Fol. 171 v°.) ..... ወነበረ ፡ እቡነ ፡ [በደብረ ፡ አግድ ፡] በዐቂበ ፡
አእዱግ ፡ ፪ ፡ ዓመተ ፡ ወበከዊነ ፡ እብ ፡ ፫ተ ፡ ዓመተ ፡ ወምስለ ፡ እባ ፡
ዐምደ ፡ ሃይማኖት ፡ ፫ ፡ ዓመተ ። ወዙሉ ፡ መዋዕለ ፡ ንብረቱ ፡ ለእቡነ ፡
መርቆሬዎስ ፡ በገዳመ ፡ አግድ ፡ ፶ተ ፡ ዓመተ ። ወለይእቲ ፡ ገዳም ፡ ይ
ብልዋ ፡ ቀዲሙ ፡ ሰብአ ፡ ሀገር ፡ ወማኅበር ፡ እምኣመ ፡ ጌርሎስ ፡ እስከ ፡
እባ ፡ ዐምደ ፡ ሃይማኖት ፡ ዘበመዋዕሊሁ ፡ እንገደ ፡ እቡነ ፡ መርቆሬዎ
ስ ፡ እማ ፡ ሽንኮሮ ፡ ወድኅረ ፡ ንብረቱሰ ፡ ለእቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ኀቤሃ ፡
ተወለጠ ፡ ስማ ። ወምክንያተ ፡ ተውላጠ ፡ ስማሰ ፡ መጽአ ፡ ፭ ፡ ብእሲ ፡
ድዉይ ፡ ወፈወሰ ፡ እቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ኖላዌ ፡ እእዱግ ። ወውእቱ ፡
ወልደ ፡ ብእሲ ፡ ክቡር ፡ እምዐበይቶ ፡ ሀገር ፡ ዘይብልዋ ፡ ውዶ ፡ ወሐ
ረ ፡ ኀበ ፡ እቡሁ ፡ ወእሙ ። ወይቤልዎ ፡ እቡሁ ፡ ወእሙ ፡ ወእዝማዲ
ሁ ፡ ፤ ሙኑ ፡ ፈወሰከ ። ወይቤሎሙ ፡ ውእቱ ፡ ወልድ ፤ መርቆሬዎስ ፡ ኖ
ላዌ ፡ እግድ ፡ ፈወሰኒ ፤ ረሲዖ ፡ ስመ ፡ እእዱግ ። ወመጽኡ ፡ እቡሁ ፡
ወእሙ ፡ ምስለ ፡ እምኃ ፡ ወመባእ ፡ ብዙኀ ፡ ድኅረ ፡ ሞቱ ፡ እባ ፡ ዐም
ደ ፡ ሃይማኖት ፡ ወእባ ፡ ፀሓየ ፡ ልዳ ፡ ወድኅረ ፡ ከነ ፡ እበ ፡ መንፈሳዌ ፡
እቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወበጽሑ ፡ ኀበ ፡ ይእቲ ፡ ገዳም ፡ እንተ ፡ ፡ ስማ ፡
እማ ፡ ሰንኮሮ ፡ ወይቤሉ ፤ እይቴ ፡ ሀሎ ፡ እባ ፡ መርቆሬዎሰ ፡ ኖላዌ ፡
አግድ ፤ ከመ ፡ ነገርዎ ፡ ወልዶሙ ። ወእንከሩ ፡ ማኅበር ፡ እንዘ ፡ ይ
ብሉ ፤ ምንት ፡ ብሂሎቶሙ ፡ ለእሉ ፡ ሰብእ ፡ ኖላዌ ፡ አግድ ፡ ወምንት ፡
ትርጓሜሁ ፡ ለኖላዌ ፡ አግድ ። ወነገርዎ ፡ ለእቡነ ፡ መርቆሬዎስ ። ወ
በኡ ፡ ወይቤልዎ ፡ ለእቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፤ እንተኑ ፡ ኖላዌ ፡ አግድ ፡
ዘፈወስከ ፡ ለወልድነ ። ወሰበሂ ፡ እክሞሰሰ ፡ እቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወይ
ቤሎሙ ፡ ለማኅበር ፡ ወለእሉ ፡ ሰብእ ፤ ረሲዖ ፡ ውእቱ ፡ ወልድ ፡ ይቤ

ለኒ ፡ ኖላዌ ፡ አግድ ፡ እንዘ ፡ ይመስሎ ፡ ዘብህልኩ ፡ ኖላዌ ፡ አድግ ። ወእንከሩ ፡ ማኅበር ፡ ወእሉ ፡ ሰብእ ፡ ወወሀቡ ፡ ዘአምጽኡ ፡ ለማኅበር ፡ ወተመይጡ ፡ ብሔሮሙ ። ወበእንተዝ ፡ ነገር ፡ ይቤሉ ፡ ጸሐፍተ ፡ ታሪ ክ ፡ ሰመይዋ ፡ ሰብእ ፡ ሀገር ፡ ወማኅበር ። እለ ፡ ተንሥኡ ፡ ድኅረ ፡ ይ እቲ ፡ መዋዕል ፡ ደብረ ፡ አግድ ፡ እስከ ፡ ዮም ።

(Fol. 173 r°.) ..... በከመ ፡ ተጽሕፈ ፡ ዝንቱ ፡ ታሪክ ፡ ውስተ ፡ ክብረ ፡ ነገሥት ፡ ዘደረሰ ፡ አባ ፡ ጎርጎርዮስ ፡ ኤጲስ ፡ ቆጶስ ፡ ዘአርማን ያ ፡ ወሰማዕት ፡ ዘእንበለ ፡ ክዕወት ፡ ደሞ ፡ በእንተ ፡ ክብራ ፡ ለጽዮን ፡ ታቦተ ፡ እምላክ ፡ ፭ኤል ፡ ወበእንተ ፡ ክብሮሙ ፡ ለነገሥተ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ኩሉ ፡ ተወልዱ ፡ እምሐቋሁ ፡ ለምንይልክ ፡ ወልደ ፡ ሰሎሞን ፡ ወልደ ፡ ዳዊት ።

(Fol. 177 v°.) ..... ወሰበ ፡ ሰምዑ ፡ እለ ፡ ውስተ ፡ (v°) ቤተ ፡ ክር ስቲያን ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ፩ብእ ፡ ጽኑዕ ፡ ወቅትል ፡ ዐቢይ ፡ ወፅኡ ፡ እምቤ ተ ፡ ክርስቲያን ፡ ካህናት ፡ ወመዘምራን ፡ ወሥዩማን ፡ ወቀደምት ፡ እለ ፡ ተስዕሩ ፡ ወእለ ፡ በሚመት ፡ ህለዉ ፡ እለ ፡ ይብልዎሙ ፡ ነብርድ ፡ ሚካኤ ል ፡ ወነብርድ ፡ ፍሥሓ ፡ ጽዮን ፡ ወነብርድ ፡ ዘጊዮርጊስ ፡ ወነብርድ ፡ ዐም ደ ፡ ሃይማኖት ፡ ወነብርድ ፡ በቃለ ፡ ጽዮን ፡ ወነብርድ ፡ በኀይለ ፡ ጽዮን ፡ ወነብርድ ፡ ዐምደ ፡ ጽዮን ፡ ወነብርድ ፡ በዙረ ፡ ጽዮን ፡ ነብርድ ፡ ኢሳ ይያስ ፡ ወነብርድ ፡ ወልደ ፡ ሃይማኖት ፡ ነብርድ ፡ አጋምሶ ፡ ወነብርድ ፡ ወልደ ፡ ልዑል ፡ ወእምነ ፡ እሱኒ ፡ ዘመናውያን ፡ ወእለ ፡ በሙ ፡ ሚመ ት ፡ በይእቲ ፡ ዓመት ፡ ፱ ፡ እሙንቱ ፡ ነብርድ ፡ ሚካኤል ፡ ወነብርድ ፡ ፍሥሓ ፡ ጽዮን ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ወንጌል ፡ ቅዱስ ፡ ዘዩሐንስ ፡ ዮሐንስ ፡ ወንጌላዊ ፡ በ፻ወ፷ ፡ ንኡስ ፡ ምዕራፍ ፡ ወበ፲ወ፫ ፡ ዐቢይ ፡ ምዕራፍ ፡ አክ ፡ እምልቡ ፡ ዘንተ ፡ ዘተነበየ ፡ አላ ፡ እስመ ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ ውእ ቱ ፡ ወዕብሬቱ ፡ ይእቲ ፡ ዓመት ፡ በእንተ ፡ ቀያፋ ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ። ወ፲ቱሰ ፡ ቀደምት ፡ እለ ፡ ተስዕሩ ፡ ወባሕቱ ፡ ክብርሰ ፡ በሙ ፡ ከመ ፡ ዘመናዊ ፡ ነብርድ ፡ ወኢይትፈለጡ ፡ ኢ ፡ በፍትሕ ፡ ወኢ ፡ በምክር ፡ ኢበናስታ ፡ ወኢ ፡ በብያኔ ፡ ኢ ፡ በዙሉ ፡ ሥርዐታ ፡ ለትዕይንተ ፡ አዙ ስም ፡ እንተ ፡ ይእቲ ፡ መክነ ፡ ጽዮን ፡ ሰማያዊት ። ወመነክሳት ፡ ወመነ ክሳይያት ፡ መኳንንት ፡ ወመሳፍንት ፡ አዋልደ ፡ ንጉሥ ፡ ወጎዕዋን ፡ እደ ው ፡ ወእንስት ፡ አእሩግ ፡ ወሕፃናት ፡ እኂዘሙ ፡ ታቦተ ፡ ወወንጌለ ፡ ወመስቀለ ፡ ወማዕጠንተ ፡ መባርሀተ ፡ ወተድባባተ ፡ ወፀ ፡ ክበሮ ፡ ዘመር ቅ ፡ ወዘብሩር ፡ ዘወሀቡ ፡ ነገሥት ፡ ቀደምት ፡ እንጋ ፡ ህለወት ፡ መዲ ና ፡ በእዙስም ፡ ዘውእቶሙ ፡ ካሌብ ፡ ወገብረ ፡ መስቀል ፡ ዘበመዋዕሊሁ ፡

ደረሰ ፡ ያሬድ ፡ ሥርዐተ ፡ መዝሙር ፡ ዘዓመት ፡ በበመትልው ፡ ወበበሥ
ርዐቱ ፡ ወዳግመ ፡ ሐነጻ ፡ ለደብረ ፡ አባ ፡ አረጋዊ ፡ ዘስማ ፡ ዳሞ ፡ ውእ
ቱ ፡ ገብረ ፡ መስቀል ፡ ለባሴ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወጸናጽለ ፡ ዘወርቅ ፡
ወዘብሩር ። ወተርፈ ፡ ማሕሌት ፡ ዘይከውን ፡ በእንተ ፡ ክብሮ ፡ ለጽዮ
ን ፡ ሰማያዊ ፡ ወአልበ ፡ ዘተርፈ ፡ ውሣጤ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወው
ሣጤ ፡ ቅጽር ፡ እንበለ ፡ ፲ወ፪ ፡ ልኡካን ፡ እለ ፡ ይቄርዙ ፡ ቊርባነ ፡
እስመ ፡ ወረዱ ፡ (Fol. 178 r°.) ዐቃቢ ፡ ወዲያቆን ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡
ልሔም ፡ ወበጽሐ ፡ ሥርዐተ ፡ ቊርባን ፡ በሕጉ ፡ ወሥርዐቱ ፡ በከመ ፡
እዘዙ ፡ እበዊነ ፡ ሐዋርያት ፡ በሲኖዶስሙ ፡ ወ[illegible] ፡ ድኩማን ፡ [illegible]
ጉሓን ፡ ወፈላስያን ፡ እለ ፡ ይለብሱ ፡ ዘብድወ ፡ ጠሊ ፡ [illegible] ፡ ልብሰ ፡
ደጓዕሴ ፡ ወልብሰ ፡ እንዳ ፡ እለ ፡ ይነብሩ ፡ ገቢሮሙ ፡ ምጽላለ ፡ በሥ
ርወ ፡ እውልዕ ፡ ወበሥርወ ፡ ጸውቄና ፡ ወበጥቃ ፡ ቅጽረ ፡ ቤተ ፡ ክር
ስቲያን ፡ ወበታሕተ ፡ እብን ፡ ዐቢይ ፡ ዘተኬነዋ ፡ ሰይጣን ፡ እቡሃ ፡ ለ
ሐሰት ፡ ወጸረ ፡ ዅሉ ፡ እንግለ ፡ እመሕያው ፡ እምቅድመ ፡ ትምጻእ ፡
ታቦተ ፡ እምላክ ፡ እስራኤል ፡ ጽዮን ፡ ሰማያዊት ። ወሰበ ፡ ሰምዐ ፡
ዜና ፡ ምጽአታ ፡ እምርሑቅ ፡ መጠነ ፡ [illegible] ፡ ወርኀ ፡ የአክል ፡ ምሕዋረ ፡
ፍኖቱ ፡ ደንገፀ ፡ ሰይጣን ፡ ወይቤ ፡ ኢይነብር ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ መካነ ፡
ሰም ፡ እስመ ፡ ዕንቈ ፡ ሰቀለ ፡ ማእከሌሃ ፡ ከመ ፡ ይብልዎ ፡ እምላክ ፡
ብርሃን ፡ እለ ፡ ርእዩ ፡ ዘንተ ፡ ሰመ ። ወፍካሬሁኒ ፡ ለሰም ፡ ዕንቊ ፡
ብሂል ። ወበእንተዝ ፡ ተሰምየ ፡ ስማ ፡ ለይእቲ ፡ ሀገር ፡ እዅስም ፡
እስመ ፡ ትርጓሜሃ ፡ ለእዅስም ፡ መካነ ፡ ሰም ፡ ብሂል ፡ ዘውእቱ ፡ መ
ካነ ፡ ዕንቊ ፡ ብሂል ፡ በእንተ ፡ ሰቀለ ፡ ሰመ ፡ ሰይጣን ፡ ማእከለ ፡ መቅ
ደስ ፡ ዘሐነጻ ፡ ከመ ፡ ይትበሀል ፡ ገባሬ ፡ ብርሃናት ። ወቅድመሰ ፡ ስ
ማ ፡ ለይእቲ ፡ ሀገር ፡ ዓጸበ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ገዙ ፡ ሰይጣን ፡ ሰበ
ራ ፡ ለይእቲ ፡ ሰም ፡ ዘሰቀለ ፡ ማእከለ ፡ ሐንጻ ፡ ዘሐነጻ ፡ በኪኑ ፡ ለአ
ስሕቶ ፡ ዅሉ ፡ ፍጥረት ። ወተንሥአ ፡ ወሖረ ፡ ሀገረ ፡ መካ ፡ ዘይእቲ ፡
ጅዳ ፡ ዘወድቀ ፡ ባቲ ፡ ቅድመ ፡ ዲያብሎስ ፡ ሊቀ ፡ ከመ ፡ ይባርክ ፡ ኪ
ያሃ ፡ መካነ ፡ ለመሐመድ ፡ ወልዱ ፡ ወገዝኩኒ ፡ ሰይጣን ፡ ፩ ፡ እምሐራ
ው ፡ ለዲያብሎስ ፡ ነበረ ፡ ውስተ ፡ ይእቲ ፡ መካን ፡ እንዘ ፡ ያስተሜኒ ፡
ኪያሃ ፡ መካነ ፡ ለመሐመድ ፡ ወልዱ ፡ እስክ ፡ እስተርአየ ፡ መሐመድ ። 30
ወሰበ ፡ እስሐቶ ፡ ለመሐመድ ፡ ወሀበ ፡ ኪያሃ ፡ ትኩኖ ፡ ማዕለልተ ፡
ሎቱ ፡ ወውሉዱ ፡ እስክ ፡ ይእዜ ። ወእምዝ ፡ ሖረ ፡ ውስተ ፡ ምድረ ፡
ሸዋ ፡ ወነበረ ፡ ውስተ ፡ ምድረ ፡ ሸዋ ፡ እንዘ ፡ ያስሕት ፡ ዅሎ ፡ ሰብአ ፡
ምድረ ፡ ሸዋ ። ወለእቡነኒ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ርሕቀ ፡ እምኔሁ ፡
በመዋዕለ ፡ ስብከቱ ፡ ወእምዝ ፡ ሐዊሮ ፡ ምድረ ፡ ዓደል ። ወእምድ 35
ኅረ ፡ ዕረፍቱ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ተመይጠ ፡ (v°) ውስተ ፡

ምድረ ፡ ሽዋ ፡ ወኢያንከሮሙ ፡ ወኢፈርሆሙ ፡ ጥቂ ፡ ለውሉደ ፡ አቡ
ነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ወነበረ ፡ በአስሕቶ ። ወሰበ ፡ ሐረ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ለነሚአ ፡ ሚመተ ፡ ክህነት ፡ ብሔረ ፡ ሽዋ ፡ ረከበ ፡ ለዝ
ኩ ፡ ሰይጣን ፡ እንዘ ፡ ያስሕት ፡ ዙሎ ፡ ሰብአ ፡ ምድረ ፡ ሽዋ ፡ ወሰቀ
ሎ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ማእከለ ፡ ትዕይንት ። ወእምዝ ፡ አውረዶ ፡ እምስቅላት ፡ ወአውደቆ ፡ ውስተ ፡ ማዕምቅ ፡ ዐቢይ ፡ እንዘ ፡ ይብሎ ፤ ንበር ፡ እስከ ፡ ዳግም ፡ ምጽአቱ ፡ ለእግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ። ወተመይጠ ፡ ብሔሮ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ። ወዘተርፈሰ ፡ ዜና ፡ መን ክራቲሁ ፡ ዘገብረ ፡ በምድረ ፡ ሽዋ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ናሁ ፡ ጸሐ
ፍነ ፡ . . . . .

(Fol. 191 v°.) ወይእቲ ፡ ገዳም ፡ ጽንዕት ፡ ጥቂ ፡ ወጽጉዕ ፡ ሐሩ
ራ ፡ ወበ ፡ ውስቴታ ፡ ግብ ፡ ዐቢይ ፡ ወስፋሕ ፡ ውሥጡ ፡ ወበ ፡ ፍኖ
ት ፡ ውሥጥ ፡ ለውሥጥ ፡ ዘያሐውር ፡ ወያበጽሕ ፡ እስከ ፡ አዙስም ።

(Fol. 196 r°.) ወእምዝ ፡ አልበሰሙ ፡ አልባሰ ፡ ምንዙስና ፡ ለአቡነ ፡ ዘካርያስ ፡ ዘቀርነ ፡ እንበዛ ፡ ወለተከስተ ፡ ብርሃን ፡ ዘአስያት ፡ ወለያዕ
ቆብ ፡ ዘጎድባር ። ወዘካርያስ ፡ ወለዶ ፡ ለገብረ ፡ ክርስቶስ ፡ ወገብረ ፡ ክርስቶስ ፡ ወለዶ ፡ ለጳኩሚስ ፡ ወጳኩሚስ ፡ ወለዶ ፡ ለአቡነ ፡ ተስፋ ፡ ሐዋርያት ፡ ዘዋልድባ ።

(Fol. 197 v°.) . . . . . ንትመየጥ ፡ ጎበ ፡ ዘቀዳሚ ፡ ነገርነ ፡ እንዘ ፡ ንብል ። ለአቡነ ፡ ገብር ፡ ኄር ፡ ሀገረ ፡ ልደቱ ፡ ወምድረ ፡ ሙላዱ ፡ ትሰመይ ፡ ኳኑላ ፡ ወለአቡነ ፡ ዘካርያስ ፡ ሀገረ ፡ ልደቱ ፡ ወምድረ ፡ ሙ
ላዱ ፡ ትሰመይ ፡ አምባ ፡ ጉዳ ፡ ወይእቲ ፡ ሀገር ፡ ቅርብት ፡ ለሀገር ፡ እ
ንተ ፡ ስማ ፡ ኳኩላ ። ወዝንቱ ፡ ዙሉ ፡ ዘከነ ፡ በገዳመ ፡ ጎረሳ ፡ ዘይትበ
ሀሉ ፡ እድዋሊሃ ፡ ወቅሩባኒሃ ፡ አህጉር ፡ ፈልፈሊት ፡ ወቃጣማ ፡ አምባ ፡ ኳኑላ ፡ ወኳኩላ ፡ ወአምባ ፡ ጉዳ ፡ ወበምልኡሰ ፡ ይትበሀል ፡ እምተከ
ዚ ፡ እስከ ፡ መረብ ፡ ሀገረ ፡ ስሬ ።

(*Ibid.*) . . . ወሰምዐ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ በገዳመ ፡ ጎረሳ ፡ ክመ ፡ ሀሎ ፡ አቡሁ ፡ ኢጣ ፡ ኤዎስጣቴዎስ ፡ በገዳመ ፡ በራቂት ፡ ዘሀለወት ፡ በማእከለ ፡ ሀገር ፡ ዘስማ ፡ ቈሐይን ፡ (Fol. 198 r°.) ወሖረ ፡ ላዕለ ፡ ላዕለ ፡ ወዘይሬእይዎ ፡ ኀለፍተ ፡ ፍኖት ፡ ይመስሎሙ ፡ ደመና ፡ ዘተጠብለለ ፡ በነፋስ ፡ ዘስሙ ፡ ጠሮ ፡ ወይብልዎ ፡ ዙሉ ፡ ኀለፍተ ፡ ፍ
ኖት ፡ መንፈቆሙ ፡ ለመንፈቆሙ ፤ ርኢክሙኑ ፡ ዘንተ ፡ ጠሮ ፡ ዘከነ ፡

አምሳለ ፡ ተመን ፡ እምርእሱ ፡ እስከ ፡ ዘነው ። እስመ ፡ ጊዜው ፡ ጊዜ ፡ ክረምት ፡ ውኣቱ ፡ ወበእንተዝ ፡ ይቤሉ ፡ ጠሮ ።

(Fol. 200 v°.) .... ኅበ ፡ ህለዉ ፡ ብዙኃን ፡ አዕዋመ ፡ አውሊዕ ፡ ወ ያዐርገከ ፡ እስከ ፡ መንፈቀ ፡ ውኣቱ ፡ ደብር ፡ ወበጺሖ ፡ ይሰክብ ። ወአ ንተሂ ፡ ተአምር ፡ ከመ ፡ ውኣቱ ፡ መካን ፡ ዘወሰነ ፡ ለከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወለይእቲኒ ፡ ገዳም ፡ ትእምርታ ፡ ህለዉ ፡ መልዕልቲሃ ፡ ፪ ፡ እድባር ፡ ፭ ፡ እምለፌ ፡ ወ፩ ፡ እምለፌ ፡ ወማእከለ ፡ እሉ ፡ ፬ ፡ መጽያሕት ፡ ርቱ ዕ ፡ ዘያወርድ ፡ ታሕተ ፡ [illegible] ፡ ያዐርግ ፡ ላዕለ ። ወለይእቲኒ ፡ መካን ፡ ስማ ፡ እምጥንቱ ፡ ምኤራ ፡ በእንተ ፡ ዘነበሩ ፡ ውስቴታ ፡ መሠርያን ፡ ሰብእ ፡ ወአራዊት ፡ እኩያን ፡ ድሙራን ፡ እለ ፡ ይትኤዘዙ ፡ ለእሉ ፡ መ ሠርያን ፡ በጎይለ ፡ ሥራይ ፡ ዘተምህሩ ፡ እምጎበ ፡ ሰይጣን ። ውእቶሙ ኒ ፡ መሠርያን ፡ ወእሉ ፡ አራዊት ፡ እኩያን ፡ ጠፍኡ ፡ ሰበ ፡ መጽአ ፡ ታበተ ፡ ጽዮን ፡ ወአዕረፈት ፡ በምድረ ፡ እዙስም ። ወበእንተዝ ፡ ተሰም የት ፡ ምኤራ ፡ እስከ ፡ ዮም ። ወእምይእዜሰ ፡ ትሰመይ ፡ ቀርነ ፡ አንበ ዛ ፡ በአፈ ፡ ዙሉ ፡ ትውልድ ፡ እለ ፡ ይመጽኡ ፡ እምድኅሬየ ፡ ወእምድ ኅሬክ ፡ በእንተ ፡ ዘረከብክ ፡ ለአንበሳ ፡ መትሕቴሃ ፡ ወበእንተ ፡ ዘመርሐ ክ ፡ ፍኖተ ፡ ወበእንተ ፡ ዘመሰሉ ፡ እሉ ፡ አድባር ፡ ፪ ፡ አቅርንተ ፡ አንዘ ፡ አልበቱ ፡ አቅርንተ ፡ ለአንበሳ ፡ ዳእሙ ፡ ዙርናዕ ፡ ወአስናን ፡ ወአጽፋር ፡ ወዘነብ ፡ ነዊሕ ፡ ወመትከፍቱ ፡ ዐጓር ፡ ወግርማ ፡ ገጽ ፡ ህለውዎ ፡ ወበእ ንተዝ ፡ ትሰመይ ፡ ቀርነ ፡ አንበዛ ፡ እስመ ፡ አንበዛ ፡ ብሂል ፡ በልሳነ ፡ አግ ዓዚ ፡ ዘውኣቱ ፡ ልሳነ ፡ ትግሬ ፡ ዘበትርጓሜሁ ፡ አንበሳ ፡ ብሂል ፡ ውኣቱ ።

(Fol. 202 r°.) ... አእመረ ፡ እቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱ ስ ፡ ከመ ፡ ይመጽእ ፡ ፩ ፡ መኰንን ፡ ዐቢይ ፡ ዘስሙ ፡ ድምፀ ፡ ሥሉስ ፡ ዘሜሞ ፡ ዐምደ ፡ ጽዮን ፡ ንጉሥ ፡ እምፈለገ ፡ ተከዚ ፡ እስከ ፡ ፈለገ ፡ መ ረብ ፡ ወእምፈለገ ፡ መረብ ፡ እስከ ፡ ባሕር ፡ ዐቢይ ፡ ዘውኣቱ ፡ ምጽዋ ፡ እስመ ፡ ውኣቱ ፡ አውሰበ ፡ ለእሳቱ ፡ ሉድ ፡ ስና ፡ ዘተወልደት ፡ ቅድመ ፡ እምኔሁ ፡ ለዐምደ ፡ ጽዮን ፡ ንጉሥ ፡ ወያፈቅራ ፡ ፈድፋደ ፡ እስመ ፡ ፭ ፡ እቡሆሙ ፡ ወአሐቲ ፡ እሞሙ ። ወበእንተ ፡ ዘከነ ፡ መስተቃትለ ፡ ዝን ቱ ፡ መኰንን ፡ ድምፀ ፡ ሥሉስ ፡ ወክቡረ ፡ ዘመድ ፡ ወበዓለ ፡ ዐፅም ፡ ዐ ቢይ ፡ ወባዕለ ፡ ጥቀ ፡ በንዋየ ፡ ዝንቱ ፡ ዓለም ፡ ጎላፊ ፡ ወማእምረ ፡ ፍ ትሕ ፡ ወዐቃቤ ፡ ነዳያን ፡ ጠሣበ ፡ ዐምደ ፡ ጽዮን ፡ ንጉሥ ፡ እጎቶ ፡ ዘስ ማ ፡ ሉድ ፡ ስና ፡ ትኩኖ ፡ ብእሲተ ።

(Fol. 208 v°.) ወእምዝ ፡ ተንሥአ ፡ እቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ በጅወጂቱ ፡

ዓመቱ ፡ ወበጽ ፡ ዓመተ ፡ መንግሥቱ ፡ ለሰይፈ ፡ አርዓድ ፡ ንጉሥ ፡ ዘጉ
ልቈ ፡ ዓመተ ፡ መንግሥቱ ፡ ፷ወ፰ ፡ ዓመት ፡ እምገዳመ ፡ ጎረሳ ።

(Fol. 225 r°.) ..... መጽአ ፡ ፩ ፡ ብእሲ ፡ በመዋዕሊሁ ፡ ለምኒልክ ፡
ንጉሥ ፡ ወልደ ፡ ሰሎሞን ፡ ዘስሙ ፡ ንጉሥን ፡ እምድረ ፡ አዙስም ፡ ወ
ዐደወ ፡ ፈለገ ፡ መረብ ፡ ምስለ ፡ ብዙኃን ፡ ሰራዊት ፡ ከመ ፡ ይትወከፍ ፡
ፀባሕተ ፡ ብሩር ፡ ወአልሀምተ ፡ ወአብሓኩ ፡ አጣሊ ፡ ወዳቤላተ ፡ ጠሊ ፡
እምኀበ ፡ ደቂቁ ፡ ለካነዓን ፡ ወልደ ፡ ካም ፡ ወልደ ፡ ኖኅ ፡ አቡሆሙ ፡
ለያፌት ፡ ወሤም ፡ እንዘ ፡ ይብልዎሙ ፤ ወልደ ፡ ካነዓን ፡ ይኩን ፡ ገብረ ፡
ለአኀዊሁ ፤ እለ ፡ ይኑብሩ ፡ ውስተ ፡ ሀገር ፡ እንተ ፡ ስማ ፡ ዱበኒ ። ወጎ
ለፈ ፡ በይእቲ ፡ ገዳም ፡ ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ ምድረ ፡ ዱበኒ ፡ ወተወ (v°)
ክፍዎ ፡ ደቂቀ ፡ ካነዓን ፡ በዐቢይ ፡ ክብር ፡ ደቂቀ ፡ ካነዓን (*sic*) ፡ እስመ ፡
ውእቱ ፡ መስፍኖሙ ፡ ዘሤሞ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ምኒልክ ፡ ንጉሣ ፡ ለምድረ ፡
አግዓዚ ። ወነበረ ፡ ኀቤሆሙ ፡ ፯ ፡ አውራኅ ፡ እንዘ ፡ ያስተጋብእ ፡ ጸሓ
ትተ ፡ ንጉሥ ። ወእምድኅረ ፡ ፯ ፡ አውራኅ ፡ ተመይጠ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡
ወገብረ ፡ ምኅላፊሁ ፡ ወምሕዋሪሁ ፡ በይእቲ ፡ ገዳም ፡ ወበጽሐ ፡ በከመ ፡
ልማዱ ፡ ኀበ ፡ ይእቲ ፡ ገዳም ፡ እምድረ ፡ ዱበኒ ፡ ወተከለ ፡ ኀይመቶ ።
ወሐራሁኒ ፡ ገብሩ ፡ ልገተ ፡ በበጸታሆሙ ፡ ውስተ ፡ መርሕባ ። ወእለ ፡
መጽኡ ፡ እምደቂቀ ፡ ካነዓን ፡ መላእክቲሃ ፡ ለምድረ ፡ ዱበኒ ፡ እለ ፡ ስሞ
ፉ ፤ ቶቤል ፤ ወብርትጓል ፤ ዮቃቢን ፤ ወአብራብ ፤ እሉ ፡ እሙንቱ ፡
፰ ፡ እለ ፡ ተሠይሙ ፡ እምታሕቴሁ ፡ ለንጉሥን ፡ ገብረ ፡ ምኒልክ ፡ ተከ
ሉ ፡ ኀይመታቲሆሙ ፡ ከማሁ ፡ ወአሕዛቢሆሙ ፡ ገብሩ ፡ ልገታተ ፡ ከመ ፡
ሐራሁ ፡ ለንጉሥን ፡ ወተዐየኑ ፡ ውስተ ፡ መርሕባ ፡ ለይእቲ ፡ ገዳም ።
ወበይእቲ ፡ ሌሊት ፡ ደወየ ፡ ንጉሥን ፡ ደቂ ፡ ጽኑዐ ፡ ወአልጸቀ ፡ ለመ
ዊት ። ወሕዝብኒ ፡ ነበሩ ፡ እንዘ ፡ የዐቅብዎ ፡ ወለአኩ ፡ ሐዋርያተ ፡ ኀ
በ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ያጠይቅዎ ፡ ዜና ፡ ደቂሁ ። ወበጽሑ ፡ ሐዋርያት ፡
ወነገርዎ ፡ ለንጉሥ ፡ ሕማሞ ፡ ለንጉሥን ፡ ገብሩ ፡ ወይቤ ፡ ንጉሥ ፤
ይንበር ፡ እስከ ፡ ይትፈወስ ፡ ኀበ ፡ ሀገር ፡ ዘደወየ ፡ ባቲ ፡ ወሰብአ ፡ ሀ
ገር ፡ እለ ፡ ቅሩባን ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ ሀገር ፡ የሀቡ ፡ መፍቅዳቲሁ ፡ ወሲ
ሳየ ፡ ሐራሁ ፡ ወይምጽኡ ፡ መላእክተ ፡ ዱበኒ ፡ እለ ፡ ሜምክዎሙ ፡ ታሕ
ተ ፡ ንጉሥን ፡ ገብርየ ፡ እኂዘሙ ፡ ጸባሕተ ፡ መንግሥትየ ። ወመጽኡ ፡
ልኡካን ፡ ወነገሩ ፡ ቃለ ፡ ንጉሥ ፡ ወተንሥኡ ፡ ወሖሩ ፡ መላእክተ ፡ ዱ
በኒ ፡ እኂዘሙ ፡ ጸባሕተ ፡ መንግሥቱ ፡ ወበኡ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ወወድ
ቁ ፡ ወሰገዱ ፡ ወሰዐሙ ፡ ዘርቤተ ፡ ወወህብዎ ፡ ቅድመ ፡ አስትዓ ፡ ወጋ
ዳ ፡ ወአምኃ ፡ ወእምዝ ፡ ወህብዎ ፡ ጸባሕተ ፡ መንግሥቱ ፡ በጉልሞ ፡
ወተወክፈ ፡ መልአክ ፡ ቀጢን ፡ ዘውእቱ ፡ መጋቢ ፡ ላዕለ ፡ ኵሉ ፡ ንዋ

ይ ። ወሰምዐት ፡ ብእሲቱ ፡ እንትሣ (?) ፡ ከመ ፡ ደወየ ፡ ምታ ፡ ንጉሥን ፡ ወመጽአት ፡ ምስለ ፡ እሙንቱ ፡ መላእክተ ፡ ዱበኒ ፡ ዕሚና ፡ በብዙኃን ፡ አእዱግ ፡ እክለ ፡ ብዙኀ ፡ ወ (Fol. 226 r°.) መዓረ ፡ ወቅብዐ ፡ ወዘይቶ ፡ ወበጽሐት ፡ ኀበ ፡ ምታ ፡ ንጉሥን ። ወእሙንቱኒ ፡ መላእክተ ፡ ዱበኒ ፡ ርእዩ ፡ ጽንዐ ፡ ደዌሁ ፡ ወሐዘኑ ፡ ወተመይጡ ፡ ብሔሮሙ ፡ ምስለ ፡ ሰራዊት ። ወነበረ ፡ ንጉሥን ፡ ውስተ ፡ ዝንቱ ፡ ሕማም ፡ ፲ ፡ አውራኅ ፡ ወንጉሥኒ ፡ ይፈኑ ፡ ላእካነ ፡ ኀቤሁ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ተፈወስክኑ ፡ ወ ጥዒና ፡ ረከብክኑ ፡ ወኀየስክኑ ፡ ኅዳጠ ፡ ሕማም ፡ ወአቅለለኑ ፡ እግዚአብ ሔር ፡ ለክ ፡ ክበደ ፡ ሕማም ። ወእምድኅረ ፡ ፲ ፡ አውራኅ ፡ ተፈወሰ ፡ ወረከበ ፡ ጥዒና ፡ ወኵነ ፡ ጥውየ ፡ ወሕያወ ፡ ከመ ፡ ቀዳሚ ፡ ወተመይጠ ፡ ዅሉ ፡ መልክኡ ፡ ወዅሉ ፡ ኀይል ፡ ዘቀዳሚ ፡ ወእለ ፡ ይመጽኡ ፡ ሰብእ ፡ እምርሑቅ ፡ ይርእይዎ ፡ እመ ፡ ደዌሁ ፡ ሰመይዋ ፡ ለይእቲ ፡ ገዳም ፡ በስመ ፡ ንጉሥን ፡ ዐድ ፡ ንግሣ ፡ ወበእንተዝ ፡ ተሰምየት ፡ በመዋዕለ ፡ ፭ ፡ ነገሥት ፡ እለ ፡ ነግሡ ፡ እምድኅሬሁ ፡ ዐድ ፡ ንግሣ ።

(Fol. 234 v°.) ገዳም ፡ ዘይእቲ ፡ ፀይለላ ፡ ኢትመስል ፡ ካልእት ፡ እላ ፡ ገዳምከ ፡ ይእቲ ፡ ወትርጓሜሃኒ ፡ ለፀይለላ ፡ አማን ፡ ፀሓያ ፡ እን ተ ፡ ለዛቲ ፡ ገዳም ፡ በሕይወትከ ፡ ወሞትከ ።

(Fol. 236 v°.) ..... ሀሎ ፡ በውስቴታ ፡ ፭ ፡ ብእሲ ፡ ዘስሙ ፡ ሐረ ስፎሲ ፡ ወስመ ፡ ብእሲቱ ፡ አድለክልያ ፡ ወደቂቁኒ ፡ ፤ወ፪ ፡ በጕልቈ ፡ ደቂቁ ፡ ለያዕቆብ ። ..... ወዝንቱኒ ፡ ሐረስፎሲ ፡ ነበረ ፡ እመ ፡ መንግሥተ ፡ ዛጓ ፡ ወኀያል ፡ ውእቱ ፡ እምንእሱ ፡ ወአልቦ ፡ ወራዝ ፡ ዘከማሁ ፡ በመዋዕሊሁ ። ወእመ ፡ ወርኀ ፡ ማእረር ፡ ወፈሩ ፡ ውስተ ፡ ገራህት ፡ ብእሲቱ ፡ ወውሉዱ ፡ ወአግብርቲሁ ፡ ከመ ፡ ይትገበሩ ፡ ግብረ ፡ ገራህ ት ፡ ዘውእቶሙ ፡ ዐጺደ ፡ ሥርናይ ፡ ወሰገም ፡ ወአስተጋብኦ ፡ ክልስስ ት ፡ ወወጥሐ ፡ ወሐንከ ፡ ማእከለ ፡ ምድር ፡ ሠናይት ። ወተርፈ ፡ ውእ ቱ ፡ ውስተ ፡ ቤት ፡ ሰትዮ ፡ ቅብዐ ፡ ላህም ፡ ምስለ ፡ መዓር ። ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ ይትመወቅ ፡ ፀሓየ ፡ በእንቀጸ ፡ ቤት ፡ ላዕለ ፡ ዐራት ፡ ሐኒር ፡ አን በሮ ፡ ዘርቤተ ፡ ወላዕለ ፡ ዘርቤት ፡ እኒዳ ፡ ላህም ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ ባዕ ል ፡ ከመ ፡ ዐቅሙ ፡ መጽአ ፡ ንዋም ፡ ላዕሌሁ ፡ ወኖመ ፡ ወንጎረ ። ወሰሚያ ፡ ድምፀ ፡ ንጎሩ ፡ መጽአ ፡ እንበሳ ፡ እምገዳም ፡ ወሰረረ ፡ ላዕለ ፡ ክሳዱ ፡ ወአኀዘ ፡ ክሳዶ ፡ ወውእቱኒ ፡ ነቅሐ ፡ ወአኀዘ ፡ ጕርዔሁ ፡ ወሐነቆ ፡ ወቀተሎ ፡ ወተቃተሉ ፡ በበይናቲሆሙ ፡ እንበሳ ፡ ወሐረስፎሲ ። ወመጽኡ ፡ ጊዜ ፡ ሰርክ ፡ ብእሲቱ ፡ ወውሉዱ ፡ ወአግብርቲሁ ፡ ወረከቡ ፡ ለእንበሳ ፡ ውዱቀ ፡ በለፌ ፡ ወለውእቱኒ ፡ ረከብዎ ፡ ውዱቀ ፡ ታ

ሕተ ። ዝንቱ ። ዐራት ። ሐፂር ። እንዘ ። ሥጡጥ ። ከርሠ ። ወዘሰትየ ። ቅ
ብዕ ። ምስለ ። መዓር ። ክዕው ። ውስተ ። ምድር ። ወአምጽአት ። ብእሲቱ ።
ቀሠተ ። ወዓዲ ። መቅፀተ ። ዐባየ ። ወአንበረት ። ላዕለ ። (Fol. 237 r°.) መ
ንበር ። መቅፀተ ። ወአንደደት ። እሳተ ። መትሕቴሁ ። ወሰጠት ። ቅብዐ ።
5 ወመዓረ ። ዘተክዕወ ። እምከርሠ ። ለምታ ። ዘቀተሎ ። አንበሳ ። ወአፍል
ሐቶ ። በእሳት ። ወአጽረየቶ ። ወከነ ። ከመ ። ቀዳሚ ። ውጉዐ ። ቅብዐ ።
ወጽሩየ ። መዓረ ። ወቀድሐት ። በቀሠት ። ወመልኣ ። ▯ ። ቀሠታተ ።
እንዘ ። ይብላ ። ዝንቱ ። ምታ ። በሕይወቱ ። እንዘ ። ህሎ ። ▯ ። ሰተይ
ኩ ። ቅብዐ ። ወመዓረ ። ይመጽእ ። አንበሳ ። ወይቀትለኒ ። ወእቀትሎ ።
10 አነሂ ። ወንትቃተል ። ▯ ። በበይናቲነ ። ወይሠጥጣ ። ለከርሥየ ። ወይት
ከዐው ። ቅብዕ ። ወመዓር ። ዘሰተይክዎሙ ። ውስተ ። ምድር ። ወአነሂ ።
እመትር ። ጕርዔሁ ። በአፅፋረ ። መንክብያትየ ። ወእንቲሂ ። አስተጋብ
ኢዮሙ ። ለእሉ ። ቅብዕ ። ወመዓር ። ወአፍልሐዮሙ ። በእሳት ። ወአ
ጽፆዮሙ ። ወቅድሐዮሙ ። በቀሠታት ። ወአንቢረክ ። ▯ ። ሱባዔ ። ዕለ
15 ታት ። ወእምድኅረ ። ▯ ። ሱባዔ ። አፍሊሐክ ። በእሳት ። ዳግመ ። ስተዩ ።
እንቲ ። ብእሲትየ ። ወእሉ ። ፲ወ፪ ። ውሉድየ ። ወሰበ ። ሰተይክሙ ።
አንቲኒ ። ትከውን ። ከመ ። አንስትያዊት ። እንበሳ ። ወትክውን ። እግዝ
እቶን ። ለዝሎን ። አንስተ ። ምድር ። ወይሰግዳ ። ለኪ ። በዜና ። ወበድ
ምጽ ። በበብሔሮን ። ወሰበ ። ርእያኪ ። ይመውታ ። በፍርሀት ። ምስለ ።
20 ደቂቆን ። ወእሉኒ ። ውሉድየ ። ይከውኑ ። ከመ ። እጓለ ። አንበሳ ። ወየ
ጎድር ። ላዕሌሆሙ ። ጎይል ። ወግርማ ። ወይጼውዖሙ ። ንጉሥ ። ወሰበ ።
ይፈእዮሙ ። ይትነሣእ ። ንጉሥ ። እመንበሩ ። ወይሰግድ ። በገጹ ። ታሕ
ተ ። እገሪሆሙ ። እምግርማ ። ዘጎደረ ። ላዕሌሆሙ ። ወእምዝ ። ይመክ
ርዎ ። መማክርቲሁ ። ወይብልዎ ። ፈንዎሙ ። ለእሉ ። እደው ። ጎያላን ።
25 ብዙኀ ። ወርቀ ። ወብሩረ ። ብዙኀ ። ወአሰርጊወከ ። ኪያሆሙ ። ሜላተ ።
ቀይሐ ። ወጸዓዳ ። ወዓዲ ። ፀጊወከ ። እፍራሰ ። ረዋጽያነ ። ወአብቅልተ ።
ሰጋርያነ ። አግብርተ ። ወአእማተ ። አልህምቶ ። ወአጣሌ ። አባግዐ ። አእ
ዱገ ። ወአግማለ ። እስመ ። እሙንቱ ። እመ ። ነበሩ ። በትዕይንት ። ይነግ
ሡ ። ላዕሌከ ። ዘአንተ ። ሰገድከ ። ይእዜ ። ታሕተ ። እገሪሆሙ ። መኑ ።
30 ይፈርሀከ ። እምይእዜ ። እምአሕዛበ ። ምድር ። ወአምሰ (v°) ራዊትከ ።
እለ ። ትቤሎሙ ። ዘቆመ ። ግዝሙ ። ወዘዕከበ[1] ። ሥፅሩ ። ወእምዝ ። ሶበ ።
ሰምዐ ። ቃለ ። መማክርቲሁ ። ይፈንዎሙ ። ምስለ ። ንዋይ ። ብዙኀ ። ዘየ
አክሎሙ ። ለብዙኀ ። ዓመታት ። ወይትመየጡ ። ወይገብኡ ። ኀቤኪ ። በት
ፍሥሕት ። ወበሰላም ። ወሰበ ። ይገብኡ ። ኀቤኪ ። ኢትንበሩ ። ኀበ ። ዝን

[1] Sic in ms.

ቱ ፡ ገዳም ፡ አንቲ ፡ ወውሉድኪ ፡ ውሉደየ ፡ አላ ፡ ነሚአክሙ ፡ አዕፅም
ትየ ፡ ወአስተጋቢአክሙ ፡ ንዋያቲክሙ ፡ ወሠሎ ፡ ቈስቈሰ ፡ ቤትክሙ ፡
ወሠሎ ፡ እንስሳክሙ ፡ ሑሩ ፡ ውስተ ፡ ምድረ ፡ አደል ፡ እስመ ፡ ይእቲ ፡
ርስትክሙ ። ወሶበ ፡ በጻሕኪ ፡ ኀበ ፡ ይእቲ ፡ ሀገር ፡ አስተዋሰቢዮሙ ፡
ውሉድየ ፡ እምአዋልደ ፡ ይእቲ ፡ ሀገር ፡ አሐተ ፡ አሐተ ፡ ወለተ ፡ ወዘ
ተርፈሰ ፡ ድኅረ ፡ ያውስቡ ፡ ከመ ፡ ክሂሎቶሙ ። እመኒ ፡ ፲ ፡ ወእመኒ ፡
፳ ፡ ወእመኒ ፡ ፴ ፡ እስመ ፡ ዝ ፡ ፈቃዱ ፡ ውእቱ ፡ ለአምላኪየ ፡ ሰጥና
ኤል ፡ ወሶበ ፡ አሰተዋሰብኪዮሙ ፡ ትመውቲ ፡ አንቲ ፡ ወይቀብሩኪ ፡
ምስሌየ ፡ ወይደምሩ ፡ ሥጋኪ ፡ ምስለ ፡ ሥጋየ ። ወይከውኑ ፡ ፪ ፡ ወአ
እላፈ ፡ ውሉድኒ ፡ ወመንግሥት ፡ ይትወሀብ ፡ ለውሉዶሙ ፡ ወለውሉ
ደ ፡ ውሉዶሙ ። በ ፡ እምውሉዶሙ ፡ ወውሉደ ፡ ውሉዶሙ ፡ ዘይከው
ን ፡ ንጉሠ ፡ ወዘይትበህል ፡ ፍቁራ ፡ ወዘይሰመይ ፡ ሐጀ ፡ ወዘይከውን ፡
ትርኩባሽ[1] ፡ ወዘይከውን ፡ ነጋዴ ፡ ላዕለ ፡ ሐመር ፡ ወዘይከውን ፡ ባንያ ፡
ወዘይከውን ፡ ናይብ ፡ ወትጸንዕ ፡ ለውሉዶሙ ፡ ወለውሉደ ፡ ውሉዶሙ ፡
ሥርዐቶሙ ፡ ለእስማዔል ፡ ወአብራሂም ፡ ወሙሐመድ ፡ ወይመር ፡ ወብ
ስጥያኖስ ፡ አበውየ ፡ ወትቀውም ፡ ሥልጣነ ፡ ተንባላት ፡ ዘግብጽ ፡ ወዘ
ኢትዮጵያ ፡ በእዴሆሙ ፡ ወበእደ ፡ ውሉደ ፡ ውሉዶሙ ፡ እስከ ፡ ለዓለ
ም ፡ ወይትሔደሳ ፡ አህጉረ ፡ አበውየ ፡ በዘመኖሙ ፡ ወበዘመነ ፡ ውሉዶ
ሙ ፡ ዘውእቶሙ ። ዓደል ። ወብር ፡ ዐረብ ። [illegible] ። ወምፅዋ ። ምስር ።
ወእስጥንቡል ። ምድያም ። ወሐቅለ ፡ ፋራን ። እስመ ፡ ከመዝ ፡ ወከመ
ዝ ፡ ይቤላ ፡ ሐረስፎሲ ፡ ለአድላክያ ፡ ብእሲቱ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ቅድመ ፡
በሕይወቱ ፡ በዘከመዝ ፡ ለብዎ ፡ ነገሩ ። ..... (Fol. 238 r°.) ... ።
ወከነ ፡ ዙሉ ፡ በከመ ፡ ይቤላ ፡ ወበፅሐሙ ፡ ላቲ ፡ ወለውሉዳ ፡ ዙሉ ፡
ዘተናገረ ። ..... ወበዘከመዝ ፡ ተሰምዮት ፡ ስም ፡ በስመ ፡ ጎዳፊሁ ፡
ተሰምየት ፡ ገዳምከ ፡ ወተብህለ ፡ ዐድ ፡ በሳ ።

(Fol. 242 v°.) ..... ወዘተብህለት ፡ ዐድ ፡ መራ ። መጽአ ፡ ኀቤሃ ፡
፭ ፡ ነጋዲ ፡ እስማዔላዊ ፡ ምስለ ፡ ብዙኀ ፡ ንዋይ ፡ እምሀገረ ፡ ወፍላ ፡
ወዶባ ፡ ወስሙ ፡ ለውእቱ ፡ ነጋዲ ፡ እመር ። መጽሐ ፡ ውስተ ፡ ደሴ
ት ፡ ዘስማ ፡ ምጽዋ ፡ ወተሣየጠ ፡ ዙሉ ፡ ዘኀሠሠ ፡ ወዘተመነየ ፡ ወረ
ከበ ፡ ዙሉ ፡ ዘፈቀደ ፡ ወተርፈ ፡ በሐመር ፡ ሐዊረ ፡ ጅዳ ፡ ወእምጅዳ ፡
ሐዊረ ፡ ምድረ ፡ ግብጽ ፡ እስመ ፡ ረከበ ፡ ዙሉ ፡ ዘተመነየ ፡ በዛቲ ፡ ደ
ሴተ ፡ ምጽዋ ፡ በንኡስ ፡ ዐቢየ ፡ ወበኅዳጥ ፡ ብዙኀ ፡ ወበእኩይ ፡ ሠ
ናየ ። ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ በይእቲ ፡ ደሴተ ፡ ምጽዋ ፡ ተባእሱ ፡ ሰብእ ፡

[1] Tigraica haec forma est.

ምጽዋ ፡ ወሰብአ ፡ ሐማሴን ፡ ወተሐፅረ ፡ ፍኖት ፡ ላዕላዊ ፡ ፍኖተ ፡ ዙሉ ፡ ነጋድያን ። ወኖኅ ፡ ዘመነ ፡ (Fol. 243 r°.) ተጻብአቶሙ ፡ ወአ
ከለ ፡ መጠነ ፡ ፲ ፡ ዓመት ፡ ወረኃብ ፡ ከነ ፡ በደሴተ ፡ ምጽዋዕ ፡ አመ ፡
ተርፈ ፡ ዙሉ ፡ ነጋዲ ። ወሶበ ፡ ተሐፅረ ፡ ፍኖቱ ፡ ዘመጽአ ፡ ቦቱ ፡
ቅድመ ፡ ተማከረ ፡ ምስለ ፡ አብያጺሁ ፡ ነጋድያን ፡ እለ ፡ መጽኡ ፡ ምስ
ሌሁ ፡ እንዘ ፡ ይብል ። ንሑር ፡ አመርቄ ፡ ለመርቄ ፡ ወንኅልፍ ፡ ሀገ
ረነ ፡ በፍኖተ ፡ ስሬ ። ወይቤልዎ ፡ አሆ ፡ አብያጺሁ ። ወተንሥኡ ፡
። ፡ ትዕይንተ ፡ ከዊኖሙ ፡ ወበጽሑ ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ ገዳም ፡ ወሐጸሩ ፡
ሐጹረ ፡ ማእከሌሃ ፡ ወተከሉ ፡ ጎይመታቲሆሙ ፡ በበርእሰሙ ፡ ወነበሩ ፡
ባቲ ፡ መጠነ ፡ ። ፡ አውራኅ ፡ እንዘ ፡ ይንዕዉ ፡ ነጌያተ ፡ ውስተ ፡ መር
ቂሃ ፡ ሀየንተ ፡ አቅርንቲሆሙ ፡ ዘውኡቱ ፡ ያረብሐሙ ፡ ንዋየ ፡ ብዙኅ ፡
እመ ፡ ነገዱ ፡ ቦቱ ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ ወአስተጋብኡ ፡ ብዙኅ ፡ አቅርን
ተ ፡ ነጌ ፡ መጠነ ፡ ፭ያ ፡ አክ ፡ ዘንተ ፡ ዙሎ ፡ ዘአስተጋብኡ ፡ በንዒው ፡
አላ ፡ ጽኑዕ ፡ በመ ፡ ሥራይ ፡ ዘይነሥኡ ፡ ቦቱ ፡ አስናኒሁ ፡ ባሕቲቶሙ ፡
እንዘ ፡ ኢይረግዙ ፡ ኪያሁ ፡ በኩናት ፡ ወበዘከመዝ ፡ ግብረ ፡ ሥራይ ፡
ጽኑዕ ፡ ሐልቀ ፡ ዙሉ ፡ ነጌያት ፡ በረኅብ ፡ ወእሙንቱኒ ፡ አስተጋብኡ ፡
ብዙኅ ፡ አቅርንተ ፡ ነጌ ። ወእንዘ ፡ ሀለዉ ፡ በዘከመዝ ፡ ግብር ፡ ከነ ፡
ዕርቅ ፡ ማእከለ ፡ ባሕር ፡ ወየብስ ፡ ወተርኅወ ፡ ፍኖት ፡ ላዕላዊ ፡ ዘተ
ሐፅረ ። ወሰምዑ ፡ እሉ ፡ ዜና ፡ ዕርቅ ፡ ከዊኖመ ፡ በዛቲ ፡ ገዳም ።
ወሰመይዋ ፡ ለዛቲ ፡ ዙሉ ፡ ሰብእ ፡ በስመ ፡ እግዚአሙ ፡ ዐድ ፡ መር ።
ወእምዝ ፡ ተንሥኡ ፡ ወሖሩ ፡ በፍኖት ፡ ላዕላዊ ፡ ወገብኡ ፡ ብሔሮ
ሙ ። ወበእንተዝ ፡ ተሰምየት ፡ ዐድ ፡ መር ።

(Fol. 244 r°.) እኩያን ፡ እሙንቱ ፡ ሰብእ ፡ ዚእሃ ፡ ወአልቦሙ ፡
ሕግ ፡ ወሥርዐት ፡ ከመ ፡ አረሚ ፡ ወኢ ፡ አክብሮ ፡ በዓላት ፡ ወኢ ፡
አፍቅሮ ፡ ፈላስያን ፡ ወኢ ፡ ተወክፎ ፡ አናግድ ።

(Fol. 260 v°.) ወሙራደ ፡ ዓቀቡኒ ፡ ሙዳአ ፡ አረሚ ፡ ውኡቱ ፡ እለ ፡
ይትበሀሉ ፡ ሸንቅላ ፡ ውሉደ ፡ ውሉዱ ፡ ለካም ፡ ዘስመ ፡ ሀገሮሙ ፡
ዱበኒ ፡ ወስመ ፡ መዲናሆሙ ፡ መተከ ፡ እለ ፡ ኢየጎዝኑ ፡ በቀቲል ።

(Fol. 262 v°.) እመኒ ፡ ቶራ ፡ ወእመኒ ፡ ዓሪጋ ፡ ወእመኒ ፡ አሲ
ላ ፡ አው ፡ ተኒሳ ፡ አው ፡ ሲዓላ ፡ አው ፡ ወይጠል ፡ አው ፡ ደስኤዳ ፡ አ
ው ፡ ሆባይ ፡ አው ፡ ሐልስትዮ ፡ አው ፡ ቅንጽል ፡ እመኒ ፡ ደስከኖ ፡
አው ፡ ▨ ፡ አው ፡ ሐራውያ ፡ አው ፡ ዓድግ ፡ መረብ ፡ አው ፡ ኬረግ
ልዮን ።

(Fol. 265 r°.) ውስተ ፡ ፮ ፡ ግብ ፡ ዐቢይ ፡ ዘስሙ ፡ አንስኩራ ፡ ምስ ጋደ ፡ አረሚ ፡ [illegible] ፡ በማእከለ ፡ ምድረ ፡ አረሚ ፡ እለ ፡ ያመልክዎ ፡ ለውእቱ ፡ አርዌ ።

(Fol. 265 v°.) ተጋብኡ ፡ ዅሉ ፡ አህጉር ፡ ዘርሑቅ ፡ ወዘቅሩብ ፡ በ[illegible] ፡ መዓዝን ፡ እለ ፡ ሀለዉ ፡ ፍጥረተ ፡ ሰብእ ፡ እምበቅላ ፡ እስከ ፡ ይእቲ ፡ ሀገር ፡ ወእምኵር ፡ ባርያ ፡ እስከ ፡ ዝየ ፡ ወእምሀገረ ፡ ስሬ ፡ እስከ ፡ ዝየ ፡ ወእምሀገረ ፡ ዱበኒ ፡ እስከ ፡ ዝየ ፡ ወእምባሕርኒ ፡ ወእ ምሀገረ ፡ ቶርዓኒ ፡ እስከ ፡ ዝየ ።

(Fol. 266 v°.) ..... ወእምኔሆሙ ፡ ዐበይት ፡ ወቀዳማውያን ፡ ውሉዱ ፡ እለ ፡ ይመስልዎ ፡ በምግባረ ፡ ትሩፋት ፮ አባ ፡ እንድርያስ ፡ ዘእፍን ፮ ወአባ ፡ እንድርያስ ፡ ዘብሕኑና ፮ ወአባ ፡ አብርሃም ፡ ዘዐድ ፡ ሰረዋት ፮ ወአባ ፡ ሕይወት ፡ ብነ ፡ ዘስመ ፡ ቆብዑ ፡ ዳግመ ፡ ኢይመውቱ ፡ ዘሕልልሕ ፮ ወአባ ፡ ይስሐቅ ፡ ዘዐድ ፡ ዝ (Fol. 267 r°.) ዋብ ፮ ወ አባ ፡ ስምዖን ፡ ዘጨዓት ፮ ወአባ ፡ እንጦንዮስ ፡ ዘማይ ፡ ልዑይ ፮ ወአባ ፡ ማርምሕናም ፡ ጸጣፊ ፡ [illegible] ፡ መዓምን ፮ ወአባ ፡ ነአምን ፡ በእግዚእ ፡ ዘብላላሕ ፮ ወአባ ፡ ዳግማይ ፡ ገሪማ ፡ ዘማይ ፡ ዐይን ፮ ወአባ ፡ አርካሌ ድስ ፡ ዘድን ፡ ድሩይ ፮ ወአባ ፡ ብሶይ ፡ ዘናዴር ፮ ወአባ ፡ ናፍር ፡ ዘአቆ ታብ ፮ ወአባ ፡ ዮስጢኖስ ፡ ዘዐደጦልዐ ። ..... ወሐነጹ ፡ ቤተ ፡ ማኅ በር ፡ ነዊኅ ፡ ወርኂበ ፡ ዐቢየ ፡ ወሠናየ ፡ ዘየአክል ፡ ኑኁ ፡ ፱ ፡ እመተ ፡ ወራሕቡ ፡ ፲ወ፫ ፡ እመተ ፡ ወስዝረ ፡ ወፀ ፡ አጻብዐ ፡ ወመንፈቀ ፡ አጽ ባት ። ወገብሩ ፡ በጥቃ ፡ ቤተ ፡ ማኅበር ፡ ለለ ፡ [illegible] ፡ እምኔሆሙ ፡ ፩፩ ፡ ልገተ ፡ መጠነ ፡ ልገተ ፡ ዐቃቤ ፡ ቀምሕ ፡ ... ወቤተ ፡ ክርስቲያ ን ፡ ሐነጹ ፡ ሠናይተ ፡ ወአዳመ ፡ ዐባይተ ፡ ወስፍሕተ ፡ ዘትመስላ ፡ በሥነ ፡ ሥራዌ ፡ ለአግያ ፡ ሶፍያ ፡ ዘሐነጻ ፡ ቈስጠንጢኖስ ፡ ንጉሥ ፡ ርቱዐ ፡ ሃይማኖት ፡ እንዘ ፡ ይትራድኡሙ ፡ መኳንንተ ፡ ሐማሴን ፡ ወመኳንንተ ፡ ሰራዌ ፡ እለ ፡ ይትአመኑ ፡ በጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬ ዎስ ፡ አቡሆሙ ። ወአቀመ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ውስተ ፡ ይእቲ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ታቦተ ፡ ጽዮን ፡ ዘወሀበ ፡ አቡሁ ፡ ዘተወክፈ ፡ እም እደ ፡ አባ ፡ ብንያሚ ፡ ሊቀ ፡ ጳጳሳት ፡ እለ ፡ እስክንድርያ ፡ አመ ፡ ተመ ይጠቱ ፡ እምድረ ፡ አርማንያ ፡ ወቀደሳ ፡ አመ ፡ ፳ወ፬ ፡ ለሰኔ ፡ ዘውኢ ቱ ፡ ቅዳሴ ፡ ቤታ ። ወአንስተ ፡ ብዙኃተ ፡ እመንኰሰ ፡ አቡነ ፡ መርቆ ሬዎስ ። ወከነ ፡ ጕልቈ ፡ ማኅበር ፡ ዘእደው ፡ ፲፱ ፡ ወ፳፱ ፡ ወጕልቈ ፡ እንስትኒ ፡ መነኰሳይያት ፡ (v°) ክነ ፡ ፭፱ ። ወፈለጠ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬ ዎስ ፡ መካነ ፡ እደው ፡ ወመካነ ፡ እንስት ፡ ወረሰየ ፡ መካነ ፡ እንስት ፡

ዝባን ፡ እስሐታ ፡ ወመካነ ፡ እደው ፡ ደብረ ፡ ድማኅ ። ወሐነጸ ፡ ሎን ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ሠናይተ ፡ ወአብአ ፡ ውስቴታ ፡ ታቦተ ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤል ። ወከነ ፡ የዐውድ ፡ እመካን ፡ ውስተ ፡ መካን ፡ አቡነ ፡ መር ቆሬዎስ ፡ ወይሔውጸሙ ፡ ለደቂቁ ፡ ወለአዋልዲሁ ፡ ወይሜህሮሙ ፡ ሥርዐተ ፡ ቀኖና ፡ በከመ ፡ ሕጉ ፡ ወሥርዐቱ ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ መጽን ዔ ፡ ሎሙ ፡ ወሎን ፡ ወእምድኅረ ፡ መሀሮሙ ፡ ይትመየጥ ፡ ውስተ ፡ ውጡሕ ፡ መካነ ፡ ጽማዌሁ ፡ ወሰበ ፡ ከነ ፡ ጊዜ ፡ ንዋም ፡ የሐውር ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ ዘከሙ ፡ ድጉብ ፡ ዐባይ ፡ ወይበውኣ ፡ ምስለ ፡ ዐጽፉ ፡ ወቀሚሱ ፡ ወሰበጉ ፡ ወቆብዑ ፡ ወቅናቱ ፡ ወሠቁ ፡ ወዐዲሙ ፡ ወየኅ ድር ፡ ቀዊሞ ፡ በጸሎት ፡ ወበአንብዕ ፡ በአስተብቍዖ ፡ ወበገዳር ፡ ውሱ ከ ፡ ወበአስተምህሮ ፡ ፍድፋድ ።

(Fol. 270 v°.) ..... በሀገረ ፡ መርቁ ፡ ዘስማ ፡ ደምበላስ ፡ ወስ ማ ፡ ለጸማዕቱ ፡ ሙሐጥ ፡ ዐባይ ፡ ወበ ፡ ዘይቤሉ ፡ እምሰብአ ፡ ታሪክ ፡ ማይ ፡ ሞኒ ።

(Fol. 272 v°.) ..... እስመ ፡ [illegible] ፡ ንሕነ ፡ ይቂቀ ፡ አቡነ ፡ አብሳ ዲ ፡ ወደቂቀ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ፩ ፡ ንሕነ ፡ በሃይማኖት ፡ ወ፩ ፡ በቆብዕ ፡ ወቆብዕነ ፡ ይእቲ ፡ ቆብዑ ፡ ለአቡነ ፡ ኤዎስጣቴዎስ ፡ ወሀገ ርነ ፡ እስክንድርያ ፡ ወአኮ ፡ ምድረ ፡ ሮምያ ።

(Fol. 276 r°.) ወሐነጸ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ አብያተ ፡ መነኰሳት ፡ ውሉዱ ፡ በውስተ ፡ ገዳም ፡ ዘስማ ፡ በርበር ፡ ዘጊ ። ወለይእቲ ፡ ገዳ ም ፡ በድሕሬሃ ፡ ፀድፍ ፡ ዐቢይ ፡ ወበቅድሜሃ ፡ እመ ፡ ወረዱ ፡ ሙራ ደ ፡ ዓቀባ ፡ ስፋሕ ፡ ሀገር ፡ ውእቱ ።

(Fol. 277 v°.) ክፍል ። ወእምድሕረ ፡ ሞቱ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎ ስ ፡ በዝኆ ፡ ማኅበር ፡ ጥቀ ፡ በኀይለ ፡ ኪዳኑ ፡ ወነበሩ ፡ ብዙኀ ፡ መ ዋዕለ ፡ በምግባር ፡ ወበሃይማኖት ፡ ወከኑ ፡ ይወዕኡ ፡ መምህራን ፡ ዐበ ይት ፡ እምውእቱ ፡ ደብር ፡ እለ ፡ ይለብሱ ፡ ልብሰ ፡ ጸምር ፡ ወልብሰ ፡ ኅኣ ፡ ዘውእቱ ፡ ግምጃ ፡ በርኖስ ፡ ወእለ ፡ ይጼዐኑ ፡ በአባቅልት ፡ እስ ከ ፡ የአክል ፡ ጉልቆሙ ፡ ፩ ፡ ዘመነ ፡ ጅወ[illegible] ፡ አው ፡ (Fol. 278 r°.) ፯ ። ወቀንዐ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ፩ ፡ መኰንን ፡ ዘስሙ ፡ ድሩይ ፡ ወአስተጋብ ኦሙ ፡ በጕሕሉት ፡ ወይቤሎመ ፤ ንዑ ፡ ባርኩ ፡ መርዓ ፡ ወልድየ ፡ ዙል ክሙ ፡ መምህራን ፡ ወመነኰሳት ፡ ዘታሕቴክሙ ። ወእሙንቱሰ ፡ ኢያእ መሩ ፡ ጕሕሉቶ ፡ ወሖሩ ፡ በገውሃተ ፡ ልበሙ ፡ [illegible]ሰበ ፡ በጽሑ ፡ አርኀ

ሙ ፡ ሎሙ ፡ እንቀጸ ፡ ወአብኦሙ ፡ ውስተ ፡ ዳስ ፡ ስራሕ ፡ ዘየእክል ፡ ኑኁ ፡ ያ ፡ እመተ ፡ ወግድሙ ፡ ፯ ፡ እመተ ፡ ወመልኡ ፡ እሙንቱ ፡ ውስ
ተ ፡ ውእቱ ፡ ዳስ ። ወይቤሎሙ ፡ ለሰብእ ፡ ቤቱ ፤ ዕፅዉ ፡ እንቀጸ ። ወቀትሩ ፡ ወገብሩ ፡ በከመ ፡ ይቤሎሙ ። ወእምዝ ፡ አቅረበ ፡ ሎሙ ፡ መብልዐ ፡ ወመስቴ ፡ ብዙኅ ፡ ወበልዑ ፡ ወሰትዩ ። ወእምዝ ፡ ይቤሎሙ ፡ ለኀያላኒሁ ፤ ውቁ ፡ ፩ ፡ ኢያምሥጥክሙ ፡ እምኔሆሙ ፡ ወእመ ፡ እምሠ
ጠክሙ ፡ ነፍስክሙ ፡ ያንተ ፡ ነፍሱ ። ወተንሥኡ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ወቀ
ተልዎሙ ፡ በመጥባሕት ፡ ወበኩኖት ፡ በሰይፍ ፡ ወበቀስት ፡ በከመ ፡ ይ
ቤ ፡ መጽሐፍ ፤ እስመ ፡ በእንቲአከ ፡ ይቀትሉነ ፡ ሁሎ ፡ እሚረ ፡ ወከነ ፡
ከመ ፡ አባግዕ ፡ ዘይጠብሑ ። ወከነ ፡ ጐልቆሙ ፡ ለእለ ፡ ተቀትሉ ፡ ፮ ፡
ወፍተ ፡ ዐበይት ፡ እለ ፡ በጽሐሙ ፡ ሚመት ፡ ወእለ ፡ ኢበጽሐሙ ፡ ሚመ
ት ። ወመምህርኒ ፡ በውእቱ ፡ ጊዜ ፡ አባ ፡ ዕንቈ ፡ መርቆሬዎስ ፤ ውእ
ቱኒ ፡ ተቀትለ ፡ ቅድሜሆሙ ፡ ከመ ፡ ኄር ፡ ኖላዊ ፡ ዘይሜጡ ፡ ነፍሰ ፡
ቤዛ ፡ አባግኢሁ ። ወጐልቈ ፡ መንከሳትኒ ፡ እለ ፡ ተቀትሉ ፡ ፲ወ፮ወ፩ ።
ወከነ ፡ ሰማዕታተ ፡ በእደ ፡ ውእቱ ፡ መምዕላይ ፡ ዘስመ ፡ ድሩይ ፡ ካል
ኡ ፡ ለዲዮቅጥያኖስ ፡ ወዘውጉ ፡ ለመክሲምያኖስ ፡ ወልዱ ፡ ለዲያብሎ
ስ ፡ ወእጉሁ ፡ ለዱድያኖስ ፡ ላእኩ ፡ ለኔሮድስ ፡ ወቅሩቡ ፡ ለዳኬዎስ ፡
አምሳሊሁ ፡ ለጺሩዳይዳን ፡ ፈታዊሃ ፡ ለእኪት ፡ ዘቀተሎሙ ፡ ለፅ ፡ መቃ
ብያን ፡ ..... ወእምዝ ፡ (Fol. 278 v°.) ማሰነት ፡ ይእቲ ፡ ደብር ፡ ወ
ከነት ፡ ብዱተ ፡ ወተዘርዉ ፡ ማኅበር ፡ ወከኑ ፡ ከመ ፡ ዘርአ ፡ ጼው ፡
ወከመ ፡ ፄና ፡ ማይ ። ወውእቱኒ ፡ መምዕላይ ፡ ነበረ ፡ ውስተ ፡ ሀገሩ ፡
ዘስማ ፡ ሱዶ ፡ ፈላሲ ። ወትርጓሜሁ ፡ ለስማኒ ፡ ለይእቲ ፡ ሀገር ፡ ደብ
ረ ፡ ፈላሲ ፡ ውእቱ ፡ እስመ ፡ ሱዶ ፡ ይትበሀል ፡ ደብር ፡ በልሳነ ፡ ግዕ
ዝ ። ወድኅረ ፡ ብዙኅ ፡ መዋዕል ፡ ይቤልዎ ፡ ለውእቱ ፡ መኰንን ፡
ዘስመ ፡ ዲሩይ ፤ ይቀሥፈከ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወይትቤቀለከ ፡
በሞተ ፡ ውሉዱ ፡ መንከሳት ። ወሰበ ፡ ይቤልዎ ፡ ከመዝ ፡ ፈራህያነ ፡
እግዚአብሔር ፡ ፈርሀ ፡ ውእቱ ፡ መኰንን ፡ ወፈነወ ፡ መንበሮ ፡ ለአቡ
ነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ምስለ ፡ ንብቲራ ፡ ብርት ፡ ዘነሥአ ፡ ውስተ ፡ ደብሩ ፡
ደብረ ፡ ድማኅ ፡ ወከልኣተ ፡ ንዋያተ ፡ ብዙኃተ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ መሐ
ሩኒ ፡ አበውየ ፡ ወሰእሉ ፡ ሊተ ፡ ኅብ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ከመ ፡
ይሥረይ ፡ አበሳየ ፡ ወኢይትበቀልኒ ፡ በሞተ ፡ ውሉዱ ፡ መንከሳት ።
ወእምዝ ፡ ተወክፉ ፡ ንዋዮ ፡ ዘፈነወ ፡ ወእሙንቱኒ ፡ መንበር ፡ ወንብ
ቲራ ፡ ብርት ፡ ህለዉ ፡ እስክ ፡ ይእዜ ። ወባሕቱ ፡ ኢተባረኩ ፡ ውሉ
ዱ ፡ ወውሉደ ፡ ውሉዱ ፡ ወኢተረከበ ፡ ፭ ፡ እምኔሆሙ ፡ ዘይነብር ፡
በመክኑ ፡ ወይሠየም ፡ ህየንቴሁ ። ..... ወእምዝ ፡ ተንሥአ ፡ አቡ
ነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ በ፲ወ፭ ፡ ዓመተ ፡ ሕይወቱ ፡ ወበ ፡ ፭ ፡ ዓመተ ፡

ንግሥቱ ፡ ለንጉሥነ ፡ ዳዊት ፡ ዳግማይ ፡ ወልደ ፡ ሰይፈ ፡ አርዐድ ፡ አምደብሩ ፡ ዘስማ ፡ በርበር ፡ ዘጊ ፡ ዘሀለወት ፡ ማኤከለ ፡ ሀገር ፡ ዘስማ ፡ ዙዶ ፡ ፈላሲ ፡ ወበጽሐ ፡ ውስተ ፡ ደብሩ ፡ ደብረ ፡ ድማኅ ፡ ወተአም ኖሙ ፡ ለውሉዱ ፡ ወአሙንቱኒ ፡ ተአምኅዎ ፡ በአምኃ ፡ መንፈሳዊት ።

(Fol. 289 v°.) ..... ወተሰምዐ ፡ ዜና ፡ ጽድቁ ፡ ወትሩፋቲሁ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ ምድረ ፡ ኢትዮጵያ ፡ እስከ ፡ ምድረ ፡ ሽዋ ። ወሰምዐ ፡ ዜና ፡ ጽድቁ ፡ ወትሩፋቲሁ ፡ ዳዊት ፡ ንጉሥ ፡ ወልደ ፡ ሰይፈ ፡ አርዐድ ፡ ዘነግሠ ፡ በውእቱ ፡ መዋዕል ። በረከቱ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ አሜን ።

(Fol. 290 r°.) በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ፩ ፡ አምላክ ፡ ንጽሕፍ ፡ በረድኤተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዜና ፡ [illegible] ፡ በመልእክት ፡ ለዳዊት ፡ ንጉሥነ ፡ ወመርቆሬዎስ ፡ አቡነ ። ወሰበ ፡ ሰምዐ ፡ ዳዊት ፡ ንጉሥ ፡ ዜናሁ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ለአከ ፡ ጎቤሁ ፡ ፩ ፡ ጌረ ፡ እምፀማዱ ፡ ዘስሙ ፡ ወልደ ፡ እግዚእ ፡ ዘየአምኖ ፡ ለምስጢሩ ፡ ወይፈጽም ፡ ጎበ ፡ ባሕታውያን ፡ ፍቁራኒሁ ፡ ወቅዱሳን ፡ አበዊሁ ፡ እለ ፡ የዐቅቡ ፡ መንግሥቶ ፡ በጸሎቶሙ ፡ ወበአእላቶሙ ። ወተንሥአ ፡ እምትዕይንት ፡ ዘስማ ፡ ኤረር ፡ ወጎደረ ፡ ውስተ ፡ ሀገር ፡ ዘስማ ፡ ሙልዘ ፡ ምስለ ፡ ሰብኡ ፡ ወጕልቤ ፡ ሰብእኒ ፡ እለ ፡ ተለውዎ ። ፱ ፡ እሙንቱ ፡ ወአምኔሆሙ ፡ ፲ ፡ እለ ፡ ይጼዐኑ ፡ አብቅልተ ፡ ወ፲ ፡ አግብርት ፡ እለ ፡ ይእኅዙ ፡ አስይፍት ፡ ወ፴ ፡ ሰብአ ፡ ወልታ ፡ ዘእንበለ ፡ ጸወርቶ ፡ ሥንቅ ፡ ወአንስት ፡ ጸወርቶ ፡ ሜስ ፡ ወሐባዝያት ፡ ወመጻዕጣት ፡ ወመበስላት ፡ ወአብቅልት ፡ ወአፍራስ ፡ ወአእዱግ ፡ ወአግብርት ፡ እለ ፡ የዐዱ ፡ ሣዕረ ፡ ለእሉ ፡ ጊዜ ፡ ሠርቅ ፡ በውስተ ፡ ማኅደር ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ ቅሩበ ፡ ንጉሥ ፡ ወ፩ ፡ እምሥዩማን ። ወበትዕይንትሰ ፡ ያቲሉ ፡ ፭፻ ፡ መስተዕዕናነ ፡ ፈረስ ፡ ወሸየ ፡ አጋራኑ ፡ ወበፍኖትሰ ፡ ጎደገ ፡ መብዝኀቶሙ ፡ ለሐራሁ ፡ ወወፅአ ፡ ጎዳጠ ፡ ከዊኖ ፡ በዘከመዝ ፡ ጕልቍ ፡ ዘጎለቍናሁ ። ወበጽሐ ፡ ምድረ ፡ አምሐራ ፡ ወአሰንበተ ፡ በሀየ ፡ ወነሥአ ፡ እመስፍን ፡ ሐራ ፡ ፪ ፡ መራሕያነ ፡ ፍኖት ፡ አለ ፡ ይመርሕዎ ፡ እስከ ፡ ምድረ ፡ ላስታ ። ወበጽሐ ፡ ምድረ ፡ ላስታ ፡ ወአግብአሙ ፡ ለእሉ ፡ ፪ ፡ ውስተ ፡ ምድሮሙ ፡ ምድረ ፡ አምሐራ ፡ ወነበረ ፡ ፩ ፡ ወርኀ ፡ ምድረ ፡ ላስታ ። ወተቀበሎ ፡ መስፍን ፡ ላስታ ፡ በዐቢይ ፡ ክብር ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ ምዝክሩ ፡ ሎቱ ፡ ዘየኅልፍ ፡ ፀባሕተ ፡ ላስታ ፡ ለንጉሥ ፡ ወሶበ ፡ የሐውር ፡ ውስተ ፡ ምድረ ፡ ሽዋ ፡ ውእቱ ፡ መስፍነ ፡ ላስታ ፡ ይበውእ ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ፡ ወይነብር ፡ እስከ ፡

ዕለተ ፡ ሚመት ፡ እንዘ ፡ ይበልዕ ፡ ወይሰቲ ፡ ምስሌሁ ፡ ወይትፈላጥ ፡ በዙሉ ፡ ግብር ፡ እንበለ ፡ ብእሲት ፡ እስመ ፡ አዕር (v°) ክት ፡ እሙን ቱ ፡ ዘልብ ፡ ወአከ ፡ በአፍአ ፡ ወበእንተዝ ፡ ተቀበሎ ፡ በዐቢይ ፡ ክብ ር ፡ ወበትፍሥሕት ፡ ብዙኅ ። ወመጽአ ፡ ምስሌሁ ፡ እስክ ፡ ምድረ ፡ ትግሬ ፡ ወበጽሐ ፡ እስክ ፡ ዋጅራት ፡ ወተመይጠ ፡ ውስተ ፡ ብሔሩ ፡ ወኀለፈ ፡ እምዋጅራት ፡ እስክ ፡ ሕንጣሎ ፡ ወወሀቦ ፡ በዓለ ፡ ጋዳ ፡ መራሔ ፡ ወአብጽሖ ፡ እስክ ፡ ስሬ ፡ ወሥዩመ ፡ ስሬ ፡ ወሀቦ ፡ መራሔ ፡ ወዐደወ ፡ ፈለገ ፡ መረብ ፡ ወበጽሐ ፡ ማይ ፡ ጸዓዳ ፡ ወነበረ ፡ ብዙኅ ፡ መዋዕለ ፡ ወተንሥአ ፡ እማይ ፡ ጸዓዳ ፡ ወበጽሐ ፡ ዙዶ ፡ ፈላሲ ፡ ወሀቦ ፡ መራሔ ፡ ሐቤ ፡ ፪ ፡ ዘሰራዌ ፡ ወአብጽሖ ፡ ውስተ ፡ ደብረ ፡ ድማኅ ፡ ወመርሐዎ ፡ አርድእት ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ማኅበር ፡ ወአንስትኒ ፡ ኀለፉ ፡ ኀበ ፡ ዝባን ፡ እስሒታ ፡ ዓጸደ ፡ መነኰሳይያት ፡ እንስት ፡ ወወሀበቶን ፡ እመ ፡ ምኔት ፡ ቤተ ፡ ለባሕቲቶን ። ወበአ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ውእቱ ፡ ላእከ ፡ ንጉሥ ፡ ዘስሙ ፡ ወልደ ፡ እግዚእ ፡ ወተራከበ ፡ ምስለ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወነገሮ ፡ ቃለ ፡ ንጉሥ ፡ እግዚኡ ፡ ወዘይቤሎ ፡ ዙሎ ፤ አባ ፡ ኢትርስዐኒ ፡ በጸሎትከ ። ወዳግመ ፡ ዘይቤሎ ፤ እንተ ፡ ኩን ፡ አኀዘ ፡ ለነፍስየ ፡ ወአነኒ ፡ እከውነከ ፡ ወልደ ፡ ወዘትቤለኒ ፡ እገብር ፡ ለከ ። መሰበ ፡ ሰምዐ ፡ ዘንተ ፡ መልእክተ ፡ ንጉሥ ፡ ይቤ ፡ አቡነ ፡ በቃለ ፡ ትሕትና ፤ እንሰ ፡ ኃጥእ ፡ ወአባሲ ፡ ወኢ እክልኩ ፡ ከመ ፡ ይቤሉኒ ፤ አባ ፡ ኢትርስዐኑ ፡ በጸሎትከ ፤ ንጉሥኒ ፡ ዳዊት ፡ ካልኡ ፡ ለዳዊት ፡ ቀዳማዊ ። እስመ ፡ ይደልዎ ፡ ቃለ ፡ እክብሮ ፡ ለንጉሥ ። ወበእንተዝ ፡ ፀየቀ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ቃለ ፡ ብዙኃን ፡ እንዘ ፡ ሶ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ መጽሐፈ ፡ ዳንኤል ፤ ለከሙ ፡ ይብልከሙ ፡ ንጉሥ ፡ ወባሕቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያጕኅ ፡ ዕድሜሆሙ ፡ ወያግርር ፡ ፀሮሙ ፡ ዘርሑቅ ፡ ወዘቅሩብ ። ወሰበ ፡ ይቤ ፡ ዘንተ ፡ ቡራኬ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ እለ ፡ ነበሩ ፡ አእባን ፡ ወዕፀው ፡ በአፍአ ፡ በዐቱ ፡ ይቤሉ ፡ በቃለ ፡ ሰብእ ፤ እሜን ፡ ወአሜን ፡ ለይኩን ፡ ለይኩን ፡ ወይብጽሐ ፡ ሀብተ ፡ ቡራኬክ ፡ ለንጉሥኒ ፡ ዳዊት ፡ እስመ ፡ አልበ ፡ ንጉሥ ፡ ሠናይ ፡ ዘከማሁ ፡ ኢ ፡ እምቅድሜሁ ፡ ወኢ ፡ እ (Fol. 291 r°.) ምድኅሬሁ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎሙ ፡ ዕፀው ፡ ወአእባን ፡ አርመሙ ። ወ ሰሚዖ ፡ ዘንተ ፡ ላእከ ፡ ንጉሥ ፡ አስተዐጸበ ፡ ጥቀ ፡ ወኀለየ ፡ መጠነ ፡ አሐቲ ፡ ሰዐት ፡ ወእምዝ ፡ አውሥአ ፡ ወይቤ ፤ ኦአባ ፡ በከመ ፡ ሰማዕኩ ፡ ዜና ፡ ተአምፆከ ፡ በሀገርየ ፡ ከማሁ ፡ መጺአየ ፡ ዮም ፡ ርኢኩ ፡ በአዕይንትየ ። ወአትባረከ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘአስተራከበኒ ፡ ምስሌከ ፡ ወዘአርአየኒ ፡ ገጸከ ፡ ወዘአስምዐኒ ፡ ቃለከ ። ቡሩካን ፡ እመንቱ ፡ ሙ ሉድከ ፡ አለ ፡ ይሰምዑ ፡ ቃለ ፡ በረከትከ ፡ ወብጹዓን ፡ አርድእቲከ ፡

እለ ፡ ይነብሩ ፡ ታሕተ ፡ ትእዛዝከ ፡ ወክቡራን ፡ ሰብአ ፡ ዓለም ፡ እለ ፡ ይነብሩ ፡ በቅሩብከ ፡ እስመ ፡ ይትዐቀቡ ፡ በጸሎትከ ፡ ወቅድስት ፡ ደብ ርከ ፡ ዘተቀደሰ ፡ በጸበለ ፡ እግርከ ፡ ብጽዕት ፡ ከርሥ ፡ እንተ ፡ ጸረተከ ፡ ወብጹዓት ፡ አጥባት ፡ እለ ፡ ሐፀናከ ። ወበዘከመዝ ፡ ቃለ ፡ ብጽዓን ፡ እስተብጽዖ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ላእከ ፡ ንጉሥነ ፡ ዳዊት ፡ ሰበ ፡ ገ ብረ ፡ ተአምረ ፡ በቅድሜሁ ፡ በእንብቦ ፡ ዕፀው ፡ ወእእባን ፡ በልሳነ ፡ ሰብእ ፡ ነባቢ ፡ ከመ ፡ እእባን ፡ ዘሆሣዕና ። ለአቡነሰ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ዝ ንቱ ፡ ተአምር ፡ ቀሊል ፡ በቅድሜሁ ፡ እስመ ፡ ገብረ ፡ ተአምራተ ፡ ዘየ ዕብዩ ፡ ወይፈደፍዱ ፡ እምዝንቱ ፡ እዕሪፎሙ ፡ አዕሪፎሙ ። ወሎቱሰ ፡ ዕጹበ ፡ ጥቀ ፡ ክኖ ። ወእምዝ ፡ ነበረ ፡ ፩ ፡ ወርኀ ፡ በደብረ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ላእከ ፡ ንጉሥ ፡ ወበጥቃ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ተከለ ፡ ፡ ኀይመታተ ፡ ፩ ፡ ለመብልዕ ፡ ወ፩ ፡ ለኀዲር ፡ ፡ ዘውሥጥ ፡ እግብርቲሁ ፡ ወ፩ ፡ ለቅሩባኒሁ ፡ ወለወዐልቱ ፡ ወ፩ ፡ ለአናግድ ፡ እለ ፡ ይመጽኡ ፡ ይትኣምኅዎ ። ወዙሎሙ ፡ ሰብአ ፡ ሐማሴን ፡ ወሰራዌ ፡ ያመጽኡ ፡ ሎቱ ፡ አባግዐ ፡ ወአልህምት ፡ ወአጣሌ ፡ ብሩረ ፡ ወአልባሰ ፡ ወያበልዖሙ ፡ ወያሰትዮሙ ፡ ለማኅበር ። ወለለጽባሕ ፡ ወለለሠርክ ፡ ይመጽኡ ፡ ወዓልያኒሁ ፡ እምዓፀደ ፡ መነኰሳይያት ፡ ወእንስትሰ ፡ እመታ ቲሁ ፡ ኢይመጽኣ ፡ እስመ ፡ እንስት ፡ ኢይበውኣሃ ፡ ለይእቲ ፡ ደብረ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎሰ ፡ በከመ ፡ ሥርዐተ ፡ አበው ፡ ቅዱሳን ። ወበበጽባሕ ፡ ያነክር ፡ ግ (ν°) ንቱ ፡ ላእከ ፡ ንጉሥ ፡ እስመ ፡ አልበ ፡ ዘኢይሬኢ ፡ ፩ ፡ ዕለተ ፡ ዕጹበ ፡ ግብረ ፡ እንዘ ፡ ይነብር ፡ ፩ ፡ ወርኀ ። ወእምዝ ፡ ተሰነአሎ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ውእቱ ፡ ላእከ ፡ ንጉሥ ፡ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ባረከ ፡ ወለአከ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ። በረከቱ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ክፍል ። ወእምዝ ፡ ተንሥአ ፡ በ፻ወኟ ፡ ዓመተ ፡ ሕይወቱ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወበ፷ ፡ ዓመተ ፡ መንግሥቱ ፡ ለንጉሥነ ፡ ዳዊት ፡ ወገብ አ ፡ ፍኖተ ፡ እንተ ፡ ባቲ ፡ መጽአ ። ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ እግዚኡ ፡ ንጉሥነ ፡ ዳዊት ፡ ወነገሮ ፡ ቃለ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወዓዲ ፡ ዜነዎ ፡ ተአምራ ተ ፡ ዘገብረ ፡ በቅድሜሁ ፡ እመ ፡ በዓቱ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ሰበ ፡ ፈጸመ ፡ ባርከ ፡ ለመንግሥትከ ፡ አእግዚእየ ፡ ንጉሥ ፡ ወይቤሎ ፡ አእባን ፡ ወዕፀ ው ፡ በልሳነ ፡ ሰብእ ፡ ተናጊሮሙ ፤ አሜን ፡ ወአሜን ፡ ለይኩን ፡ ለይኩ ን ፡ በከመ ፡ ትቤ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ። ወአይድዖ ፡ ዙሎ ፡ ኀይላቲ ሁ ፡ ዘገብረ ፡ በቅድሜሁ ፡ እስመ ፡ ነበረ ፡ ምስሌሁ ፡ ፩ ፡ ወርኀ ። ወሰ ሚዖ ፡ ንጉሥነ ፡ ዳዊት ፡ ዜና ፡ ተአምራቲሁ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ተሠጥመ ፡ በአንክሮ ፡ ወይቤ ፤ በአማን ፡ ፈላሲ ፡ ውእቱ ፡ ወምሕረቱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያስተራክበኒ ፡ ምስሌሁ ፡ ወያርአየኒ ፡ ገጸ ፡ ከመ ፡ እስ

ማዕ ፡ ቃለ ፡ ቡራኬሁ ፡ ወእርአይ ፡ ኀይለ ፡ መንክራቲሁ ፡ ወእትናዘዝ ፡ በኑዛዜ ፡ ጽድቁ ፡ ወትርከበኒ ፡ ጸጋሁ ፡ ወትብጽሐኒ ፡ ሞገሰ ፡ ረድኤቱ ። ወእምይእቲ ፡ ዕለት ፡ ወእምአሜሃ ፡ ሰዐት ፡ ተአስረት ፡ ነፍሰ ፡ ንጉሥ ነ ፡ ዳዊት ፡ ምስለ ፡ ነፍሰ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወነፍሰ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ በነፍሰ ፡ ንጉሥነ ፡ ዳዊት ፡ በከመ ፡ ተአስረት ፡ ነፍሰ ፡ ዳዊት ፡ በነፍሰ ፡ ዮናታን ፡ ወነፍሰ ፡ ዮናታን ፡ በነፍሰ ፡ ዳዊት ። ወበ ውእቱ ፡ መዋዕል ፡ ተንሥአ ፡ ፩ ፡ ፀላዊ ፡ ዘስሙ ፡ ሰአለዲን ፡ ወልዱ ፡ ለሐቅለዲን ፡ በብሔረ ፡ ዓደል ፡ ወአፅረሮ ፡ ለንጉሥነ ፡ ዳዊት ፡ ወልደ ፡ ንጉሥነ ፡ ሰይፈ ፡ አርዐድ ፡ ወፈነወ ፡ ንጉሥ ፡ ሐራ ፡ ብዙኀ ፡ ወሰራዊ ተ ፡ እለ ፡ አልቦሙ ፡ ጕልቍ ፡ (Fol. 292 r°.) ወገብሩ[1] ፡ ኅፉራኒሆሙ ። ወሰበ ፡ ርእየ ፡ ዳዊት ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ተሰብሩ ፡ ሐራሁ ፡ ወከመ ፡ ገብኡ ፡ ኅፉራኒሆሙ ፡ ኀቤሁ ፡ ሐዘነ ፡ ጥቀ ፡ ወኀጥአ ፡ ዘይገብር ፡ ወባ ሕቱ ፡ ተወከለ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ወበጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወኢቀብጸ ፡ ተስፋሁ ፡ ከመ ፡ ነገሥተ ፡ አረሚ ፡ እለ ፡ አልቦሙ ፡ አም ላክ ፡ ወመነከስ ፡ ተንባሌ ። ወእምዝ ፡ ፈነወ ፡ ፩ ፡ መኰንነ ፡ ዘስሙ ፡ ድል ፡ ሰገድ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ዘተአስረት ፡ ነፍሱ ፡ በፍቅ ሩ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ርኢ ፡ ትዕይርቶ ፡ ለሰአለዲን ፡ ወልደ ፡ ሐቅለዲ ን ፡ ወዓዲ ፡ አእምር ፡ ጽልአቶ ፡ ወጽርፈቶ ፡ ላዕለ ፡ መንግሥት ፡ እን ተ ፡ ወሀበነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ናስተራትዕ ፡ ባቲ ፡ ዓለመ ፡ ወም ንተ ፡ እነግረከ ፡ ኦአቡየ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ዘረከቡኒ ፡ ሐዘን ፡ ወትካዝ ፡ በእንተ ፡ ዝንቱ ፡ ፀላዊ ፡ ሰአለዲን ፡ ካልኡ ፡ ለሰናክሬም ፡ ንጉሠ ፡ ነነ ዌ ፡ ዘተአየሮ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምላክከ ፡ በመዋዕሊሁ ፡ ለሕዝቅያስ ፡ ንጉሠ ፡ ይሁዳ ፡ አቡየ ፡ ወባሕቱ ፡ ያቅልል ፡ ሊተ ፡ ሐዘንየ ፡ ጸሎትከ ፡ ሰአል ፡ በእንቲአየ ፡ ወጸሊ ፡ በእንተ ፡ ሰራዊትየ ፡ ወአስተብቍዕ ፡ በእ ንተ ፡ መንግሥትየ ፡ ወአክሊልየ ፡ ወመንበርየ ፡ ወኢታርምም ፡ ኦአባ ፡ ለባሴ ፡ እግዚአብሔር ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ እበ ፡ ከመ ፡ ኢሳይያስ ፡ ወል ደ ፡ አሞጽ ፡ ዘቀሠፎሙ ፡ መልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡ በአሐቲ ፡ ዕለት ፡ ለ፲ወ፰፻፻ወ፶፻ ፡ ሰራዊቱ ፡ ለሰናክሬም ፡ በጸሎቱ ፡ ለዝንቱ ፡ ነቢይ ፡ ወአነሂ ፡ ከመ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ወልደ ፡ አካዝ ፡ ንጉሠ ፡ ይሁዳ ፡ ወምንዳ ቤየኒ ፡ ከመ ፡ ምንዳቤሁ ፡ ይእቲ ፡ ወመልእክትየኒ ፡ ከመ ፡ መልእክቱ ፡ ይእቲ ። ወበጽሐ ፡ መኰንን ፡ ድል ፡ ሰገድ ፡ ላእከ ፡ ንጉሥነ ፡ ዳዊት ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወነገሮ ፡ መልእክተ ፡ ሐዘኑ ፡ ለንጉሥ ፡ ወአርአዮ ፡ ጦማረ ፡ ብካዩ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ። ወሰበ ፡ ሰምዐ ፡ ቃለ ፡ መልእክቱ ፡ ወርእየ ፡ ጦማረ ፡ ብካዩ ፡ ሐዘነ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬ

[1] Corruptum videtur.

ዎስ ፡ ወአስተሰነአሎ ፡ ለዝንቱ ፡ ላእከ ፡ ንጉሥ ፡ ድል ፡ ሰገድ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ በሎ ፡ ለእግዚእነ ፡ ንጉሥ ፤ ኢትፍራህ ፡ እስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይረድአከ ፡ ወየዐፅዎ ፡ [illegible] (v°) ስተ ፡ እዴከ ፡ ለሰአለዲን ፡ ፀርከ ። ወተመይጠ ፡ ላእከ ፡ ንጉሥ ፡ ድል ፡ ሰገድ ፡ ወበጽሐ ፡ [illegible] ፡ ንጉሥ ፡ ወይቤሎ ፡ ዘነገሮ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወተፈሥሐ ፡ ንጉሥ ፡ ወተአመነ ፡ በጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ በኀይለ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላኩ ። በረከተ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ክፍል ። ወእምዝ ፡ ፀአ ፡ ውስተ ፡ ጸማዕቱ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወሰአለ ፡ በእንተ ፡ ንጉሥ ፡ ዳዊት ፡ ወልደ ፡ ሰይፈ ፡ አርዐደ ፡ . . . . . (Fol. 293 r°.) . . . ወሶበ ፡ አንኀ ፡ ወአብዝኀ ፡ ነገረ ፡ ጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ በውዕየተ ፡ ልብ ፡ ወበአውሕዞ ፡ አንብዕ ፡ ውዑይ ፡ በዘከመዝ ፡ አምሳለ ፡ ነገር ፡ ሰምዐ ፡ ቃለ ፡ እምሰማይ ፡ ዘይብል ፤ ናሁ ፡ ሰማዕኩ ፡ ጸሎተከ ፡ ወተወከፍኩ ፡ አንብዐከ ፡ ወይእዜኒ ፡ አገብኦ ፡ ለሰአለዲን ፡ ፀላዊ ፡ ወልደ ፡ ሐቅለዲን ፡ ጸራዊ ፡ ውስተ ፡ እደ ፡ ዳዊት ፡ ንጉሥ ፡ መሲሓዊ ፡ በከመ ፡ ትቤ ፡ እንተ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ገብርየ ፡ ወፈንዎ ፡ ለወልድከ ፡ ማርምሕናም ። ወሶበ ፡ ሰምዐ ፡ ዘንተ ፡ ቃለ ፡ ትፍሥሕት ፡ ወመዊእ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ሰገደ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምላኩ ፡ ዘአስምዖ ፡ ዘንተ ፡ ቃለ ፡ ፍሥሓ ፡ ወመዊእ ፡ ወወፅአ ፡ እምጸማዕቱ ፡ ወነገሮመ ፡ ለደቂቁ ፡ [illegible] ፡ ቃለ ፡ እምሰማይ ፡ በእንተ ፡ መዊኦቱ ፡ ለንጉሥ ፡ ወበእንተ ፡ ተመውኦቱ ፡ ለሰአለዲን ። ወሰሚዖ [illegible] ፡ ደቂቁ ፡ ተፈሥሑ ፡ ወሰብሕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ። በረከቱ ፡ የሀሉ ፡ ምስለ ፡ ኵልነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ክፍል ። ንጽሕፍ ፡ [illegible] ፡ መልእክቱ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ኀበ ፡ ዳዊት ፡ ንጉሥ ፡ ወልደ ፡ ሰይፈ ፡ አርዐድ ። በ፻ወ፲ወ፭ ፡ ዓመተ ፡ ሕይወቱ ፡ ወበ፲ወ፪ ፡ ዓመተ ፡ መንግሥቱ ፡ ለንጉሥነ ፡ ዳዊት ፡ ወልደ ፡ ሰይፈ ፡ አርዐድ ፡ ፈነዎ ፡ ለማርምሕናም ፡ ወልዱ ፡ ዘምግባሩ ፡ ሠናይ ፡ ወርትዕት ፡ ፃይማኖቱ ፡ ወአዳም ፡ ቃሉ ፡ ወፍጹም ፡ ትሕትናሁ ፡ ወዕቁብ ፡ በኵሉ ፡ ፍናዊሁ ፡ ወለባዊ ፡ ከመ ፡ ሉቃስ ፡ ጠቢብ ፡ ዘለበወ ፡ ለጽሒ (v°) ፈ ፡ ዜና ፡ ጴጥሮስ ፡ ወጳውሎስ ፡ መምህራኒሁ ፡ ምስለ ፡ ፪ ፡ አኀዊሁ ፡ እለ ፡ ስሞሙ ፡ ፋሲለደስ ፡ ወብሶይ ። ወእምዝ ፡ ይቤሎ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ለማርምሕናም ፡ ወልዱ ፤ ሑር ፡ ንግሮ ፡ ለንጉሥ ፡ ወበሎ ፤ እግዚአብሔር ፡ አግብአ ፡ ለፀርከ ፡ ውስተ ፡ እዴከ ፤ ወበምንት ፡ አአምር ፡ እመ ፡ ይቤለከ ፡ ከመ ፡ አግብኦ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለፀርየ ፡ ውስተ ፡ እዴየ ፤ በሎ ፤ አምጽእ ፡ ስእሳ ፡ ለእግዚእትነ ፡ ማርያም ፡ ወይእቲ ፡ ትነግረከ ፡ በልሳነ ፡ ሰብእ ፡ ነቢባ ። ወተሰነአሎ ፡ ማርምሕናም ፡

ለእቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወወዕአ ፡ ወሖሩ ፡ ፫ዮሙ ፡ እንዘ ፡ ጎይለ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ይመርሖሙ ፡ ወረድኤተ ፡ ጸሎቱ ፡ ለእቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡
ተዐቅበሙ ፡ ከመ ፡ ብንተ ፡ ዐይን ፡ ወበጽሑ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ወቦአ ፡ እ
ባ ፡ ማርምሕናም ፡ ወሰገደ ፡ ወቆመ ፡ ቅድመ ፡ ንጉሥ ፡ ወነገሮ ፡ ዅሎ ፡
ዘይቤሎ ፡ እቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወይቤሎ ፡ ንጉሥ ፤ በምንት ፡ እአምር ፡ 5
ከመ ፡ ይከውን ፡ ዝንቱ ፡ ዘትቤለኒ ፡ ወባሕቱ ፡ ኑፋቄ ፡ እልብየ ፡ በጽድ
ቀ ፡ ቃሉ ፡ ለእቡየ ፡ መርቆሬዎስ ። ወይቤሎ ፡ እባ ፡ ማርምሕናም ፤ እም
ጽእ ፡ ሥዕለ ፡ አድኅኖ ፡ ወይእቲ ፡ ትነግረከ ፡ ዘይቤለከ ፡ እቡነ ፡ መርቆ
ሬዎስ ። ወእውረደ ፡ ንጉሥ ፡ ሥዕለ ፡ አድኅኖ ፡ እምውስተ ፡ ተሥላስ ፡
ዘሀለወ ፡ በትርአሰ ፡ መንበሩ ፡ ወይእቲ ፡ ሥዕል ፡ ሥዕልት ፡ በቀለመ ፡ 10
ወርቅ ፡ ወሥርጉት ፡ በዘዘዚአሁ ፡ ቀለማት ፡ ወአዳም ፡ ጥቀ ፡ ይእቲ ፡
ለርእይ ፡ ወትመስል ፡ ዘለብሰት ፡ ሥጋ ፡ ወይቤላ ፡ እቡነ ፡ ማርምሕናም ፡
ለይእቲ ፡ ሥዕል ፤ ንግሪዮ ፡ ለንጉሥ ፡ ዘከመ ፡ ይቤለኪ ፡ እቡነ ፡ መርቆ
ሬዎስ ፡ ገብርኪ ፡ ከመ ፡ ይትዐወቅ ፡ ጽድቀ ፡ ቃሉ ፡ ብኪ ። ወተሠጥወ
ቶ ፡ ሥዕል ፡ ለንጉሥ ፡ ወትቤሎ ፤ እሙነ ፡ ይቤ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ፍቁር 15
የ ፡ ወፍቁረ ፡ ወልድየ ፡ ወእልበ ፡ ሐሰት ፡ በነገሩ ፡ ወበዕለተ ፡ ሐሙስ ፡
አመ ፡ ፲ወ፮ ፡ ለወርኀ ፡ ጥር ፡ ይሰቲ ፡ ወይነ ፡ ብዙኀ ፡ ሰአለዲን ፡ ወይሰ
ክር ፡ ጥቀ ፡ [illegible] ፡ ምስለ ፡ ሰራዊትከ ፡ ወፈረሱ ፡ አስባብ ፡ ዘጼነዎ ፡ ሜ
ሰ ፡ ወያበውኦ ፡ ማእከለ ፡ ኀያላኒከ ፡ ወይቀትልዎ ፡ ኀያላኒከ ፡ ወይመ 20
ትሩ ፡ ርእሰ ፡ ወያመጽኡ ፡ ኀቤከ ፡ ዮምኒ ፡ ፲ወ፬ ፡ እምዘ ፡ ሠረቀ ፡
ጥር ፡ (Fol. 294 r°.) ወበ፲ወ፱ ፡ ትሰምዕ ፡ ዜና ፡ ተመውኦቱ ፡ ወበ፳ወ፫ ፡
ያመጽኡ ፡ ርእሰ ፡ ኀቤከ ፡ ወኢይምሰልከ ፡ ሐሰተ ፡ ነገሩ ፡ ለመርቆሬዎ
ስ ፡ ዘባረከ ፡ ወልድየ ። ወእምዝ ፡ አርመመት ፡ ይእቲ ፡ ሥዕል ፡ እም
ነቢብ ። ወሰበ ፡ ሰምዖ ፡ ዘንተ ፡ ዜና ፡ ዕጹብ ፡ እምአፈ ፡ ሥዕል ፡ ንጉ
ሥ ፡ ወሥዩማኒሁ ፡ ወኵሎሙ ፡ ሰራዊቱ ፡ እንከሩ ፡ ጥቀ ፡ ወይቤሉ ፤ 25
ኢርኢነ ፡ በመዋዕሊነ ፡ ከመዝ ፡ ተአምረ ፡ ወኢሰማዕነ ፡ እምቀደምት ፡
አበዊነ ። ወእምዝ ፡ በኡ ፡ አኀዊሁ ፡ መነኰሳት ፡ ወሰገዱ ፡ ወቆሙ ፡
ቅድሜሁ ፡ ወይቤሎሙ ፤ ንበሩ ። ወነበሩ ። ወእምዝ ፡ ተንሥኡ ፡ ወባ
ረክዎ ፡ ወጸለየ ፡ ጸሎተ ፡ እቡነ ፡ ማርምሕናም ፡ ወይቤ ፤ በሉ ፡ እቡነ ፡
ዘበሰማያት ። ወድኅረ ፡ ዛቲ ፡ ጸሎት ፡ ወሀበ ፡ ሥርየተ ፡ ወኵዛቤ ፡ 30
ወእምዝ ፡ ወዕኡ ፡ እምኀቤሁ ፡ ወወሀብዎሙ ፡ አግብርተ ፡ ንጉሥ ፡
ማኅደረ ፡ ንጹሐ ፡ ውስተ ፡ ውጣጢት ፡ ውጣጢት ፡ በገቦ ፡ ጽርሐ ፡ ዝ
እሲቱ ፡ ዘስማ ፡ ድንግል ፡ ጸወና ። ወእምዝ ፡ ኮነ ፡ ዅሉ ፡ ዘከመ ፡
ትቤ ፡ ሥዕል ፡ ወበከመ ፡ ይቤ ፡ እቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወገብኡ ፡ ሰራዊ
ቱ ፡ ንጉሥ ፡ ብዙኀ ፡ ጎይለ ፡ ገቢሮሙ ፡ ወዕልዋነ ፡ ቀቲሎሙ ፡ እስከ ፡ 35
ኢያትረፉ ፡ ፩ ፡ ነፍጺቶ ፡ ወመዊአ ፡ ረኪበሙ ፡ በብዙኀ ፡ ትፍሥሕት ፡

ወአድለቅለቀት ፡ ዙላ ፡ ትዕይንት ፡ እምቃሎሙ ፡ ወወዕኡ ፡ ዙሉ ፡ ሰ
ብአ ፡ ትዕይንት ፡ ወተቀበልዎሙ ፡ በከበሮ ፡ ወበቃለ ፡ ቀርን ፡ ወበመ
ሰንቆ ፡ ወበብዕዛ ፡ በናቁስ ፡ ወበናብሊስ ፡ በማኅሌት ፡ ሐዋዝ ፡ ወከነ ፡
ትፍሥሕት ፡ ዐቢይ ፡ በይእቲ ፡ ዕለት ፡ ወንጉሥኒ ፡ ተረክበ ፡ ላዕለ ፡
መንበረ ፡ ወርቅ ፡ ዐቢይ ፡ ወተተክሉ ፡ ፪ ፡ ተድባባተ ፡ ወርቅ ፡ በየማ
ኑ ፡ ወበጸጋሙ ፡ ውስተ ፡ መስሕብ ፡ ስፉሕ ፡ ዘመልኡ ፡ ቦቱ ፡ እኁኒ ፡
በከንፉረ ፡ ባሕር ፡ ዘሀሎ ፡ ውኃጤ ፡ ቅጽረ ፡ ቤቱ ፡ ወተርኅዉ ፡ ፬ ፡
አናቅጽ ፡ ዐበይት ፡ እለ ፡ ስሞሙ ፤ ኳልሂበር ፤ ወጣረስምባ ፤ ጃን ፡ ተ
ክል ፤ አቡን ፡ በር ፤ ወበኡ ፡ ዙሉ ፡ ሰራዊት ፡ ከመ ፡ ይግድፉ ፡ ዕል
ገተ ፡ ለንጉሥ ፡ እጋራውያን ፡ ወመስተዕዕናነ ፡ አፍራስ ፡ ሰብአ ፡ ቀስ
ት ፡ ወሰብአ ፡ መንገኒቅ ፡ ወገደፉ ፡ ዕልገቶሙ ፡ ለለፅፅ ፡ በበርእሰሙ ፡
ወአምጽኡ ፡ ርእሰ ፡ ለሰአለ (ν°) ዲን ፡ ዳግማይ ፡ ጐልያድ ፡ ዘአንሥአ ፡
ርእሰ ፡ ላዕለ ፡ ዳዊት ፡ ዳግማይ ፡ ወልደ ፡ ሰይፈ ፡ አርዐድ ፡ ወሰበ ፡
ርእየ ፡ ዳዊት ፡ ርእሰ ፡ ምቱረ ፡ ወግዱፈ ፡ በቅድሜሁ ፡ ተፈሥሐ ፡ ጥ
ቀ ፡ ወዘመረ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤

መርቆሬዎስ ፡ ገባሬ ፡ ጎይል ።
ቀተሎ ፡ ለሰአለዲን ፡ ንጉሠ ፡ እደል ።
በወልታ ፡ እዴሁ ፡ መስቀል ።
ወበኩናቱ ፡ ቃለ ፡ ወንጌል ።
ወበሰይፉ ፡ ጸሎት ፡ ዘታሠልጥ ፡ ወትክል ።
ወጎይሉ ፡ ቃለ ፡ አብ ፡ ልዑል ።
[illegible]ጎይል ።

ወእምዝ ፡ ይቤሎሙ ፡ ለሰራዊቱ ፡ ንጉሥ ፡ ዳዊት ፤

በ[illegible] ፡ ወጎይል ፡ ዘመርቆሬዎስ ፡ ብእሴ ፡ ጸሎት ፡ ተወክሎ ።
ዘዳዊት ፡ ወዘመርቆሬዎስ ፡ አአምኖ ።
ዘዳዊት ፡ ወዘመርቆሬዎስ ፡ አድኅኖ ።
ጸብአ ፡ ዘዳዊት ፡ ወጸብአ ፡ ዘመርቆሬዎስ ።

ወየበቡ ፡ ዙሉ ፡ ሰራዊት ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ከመ ፡ ይቤሎሙ ፡ [illegible] ፡
ንጉሥ ፡ ወከነ ፡ ቃለ ፡ ውውዓ ፡ ብዙኅ ፡ ወድምፀ ፡ ይባቤ ፡ ሐዋዝ ፡
በ[illegible] ፡ ወበአጽሕሶ ፡ አአጋር ፡ በአስተላህዮ ፡ አፍራስ ፡ ወነበሩ ፡ እስ
ከ ፡ ሠሉስ ፡ ዕለት ፡ በዘከመዝ ፡ ቃለ ፡ ማኅሌት ፡ እስከ ፡ ሠርቁ ፡ ለወ
ርኅ ፡ የካቲት ። ወእምዝ ፡ ጸውዖ ፡ ንጉሥ ፡ ለአቡነ ፡ ማርምሕናም ፡
ወይቤሎ ፤ አንተ ፡ ሑር ፡ ኅበ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወንግሮ ፡ ዙሎ ፡
ትፍሥሕትየ ፡ ወእሉ ፡ ፱ሆሙ ፡ እኅዊከ ፡ ይንበሩ ፡ ኅቤየ ፡ እስከ ፡ ይገ

ብር ፡ [ፈቃዶ ፡] እግዚአብሔር ። ወእምዝ ፡ ጸውዖ ፡ ለሥዩመ ፡ ሰራዌ ፡ ዘስሙ ፡ ደባሲን ፡ እግዚኦ ፡ ወይቤሎ ፤ ንግረኒ ፡ እፎ ፡ ከመዝ ፡ ይእቲ ፡ ደብሩ ፡ ለእቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወምንት ፡ ውእቱ ፡ ሀገርናሃ ፡ መርቁኑ ፡ ይእቲ ፡ ወደደክኑ ፡ ይእቲ ፡ ወበዐውዳ ፡ ሀለዋኑ ፡ ብዙኃት ፡ እህጉር ። ወይቤሎ ፡ ደባሲን ፡ እግዚኦ ፤ እወ ፡ መርቁ ፡ ይእቲ ፡ ወበዐውዳ ፡ ሀለዋ ፡ ብዙኃት ፡ እህጉር ። ወይቤሎ ፤ ጽሒፈከ ፡ አምጽኦ ፡ አላንቲ ፡ እህጉረ ፡ ሊቶ ፡ ዘመርቁሃ ፡ ወደደክ ። ወወሀበ ፡ ጽሒፎ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ንጉሥ ። ወንጉሥኒ ፡ ወሀበ ፡ ለጀዋር ፡ መጋቤ ፡ ቤቱ ፡ ብሂሎ ፤ አንብር ፡ በጽኑዕ ። ወእቡነ ፡ ማርምሕናም ፡ (Fol. 295 r°.) በጽሐ ፡ ኀበ ፡ እቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወነገሮ ፡ ዘለአከ ፡ ንጉሥ ፡ ወይቤሎ ፡ እቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፤ ሠናየ ፡ ገብረ ፡ ሎቱ ፡ ለንጉሥ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ዳዊት ፡ እቡሁ ። በረከቱ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ክፍል ። ንጽሕፍ ፡ ምክንያተ ፡ ተራክቦቱ ፡ ለንጉሥነ ፡ ዳዊት ፡ ምስለ ፡ እቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ በምድረ ፡ ሰራዌ ። ወመጽአ ፡ ጠማረ ፡ መልእክት ፡ እምኅበ ፡ ሊቀ ፡ ጳጳሳት ፡ ዘእስክንድርያ ፡ ዘትብል ፤ ተገፋዕኩ ፡ ብዙኅ ፡ ወለግፍዕየ ፡ አልባቲ ፡ ጕልቍ ፡ ወአልባቲ ፡ መስፈርት ፡ ወአኪ ፡ አነ ፡ ባሕቲትየ ፡ ዘተገፋዕኩ ፡ አላ ፡ ዅሎሙ ፡ ጳጳሳት ፡ ወኤጲስ ፡ ቆጶሳት ፡ ወእብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ ወዅሎሙ ፡ ምእመናን ፡ ክርስቶሳውያን ፡ በእዴሁ ፡ ለሥልጣነ ፡ ምስር ፡ ወሐሰወ ፡ መሐላሁ ፡ ዘተመሐለ ፡ ብንያሚ ፡ እቡየ ፡ ምስለ ፡ እቡሁ ፡ እመር ፡ ወልደ ፡ እሰ ። ወባሕቱ ፡ ኢይትገፋዕ ፡ እንዘ ፡ ሀሎከ ፡ እንተ ፤ ነዓ ፡ ኀቤየ ፡ ምስለ ፡ ሰራዊትከ ፡ ወኢትሕዝን ፡ በእግረ ፡ ፈረስ ፡ ወበቅል ፡ ወአድኅነኒ ፡ እምእዴሁ ፡ ለሥልጣነ ፡ ምስር ። ወሶበ ፡ አንበላ ፡ ለጠማረ ፡ ሊቀ ፡ ጳጳሳት ፡ ንጉሥነ ፡ ዳዊት ፡ ሐዘነ ፡ ጥቀ ፡ ወአስተጋብአ ፡ ሰራዊቶ ፡ ወተንሥአ ፡ ወበጽሐ ፡ ምድረ ፡ ሰራዌ ፡ ወኀለፈ ፡ ወበጽሐ ፡ ምድረ ፡ ሐማሴን ። ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ በምድረ ፡ ሐማሴን ፡ ጸውዖ ፡ ለእቡነ ፡ መርቆሬዎስ ። ወእቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ሖረ ፡ ምስለ ፡ ደቂቁ ፡ ወተራክበ ፡ ምስለ ፡ ንጉሥ ፡ ወተፈሥሐ ፡ ንጉሥ ፡ ወይቤ ፤ ይትባረክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘእርአየኒ ፡ ገጸ ፡ ዚአከ ። ወሶበ ፡ ርእየ ፡ ቅጥነቶ ፡ አካሉ ፡ ወድክመቶ ፡ ቃሉ ፡ እስመ ፡ ዅለንታሁ ፡ ኀልቀ ፡ በረኃብ ፡ ወበጽምዕ ፡ በሰጊድ ፡ ወበአስተብርኮ ፡ በትጋህ ፡ ወበቀዊም ፡ በትኅርምት ፡ ብዙኅ ፡ እስክ ፡ መሰለ ፡ ጽላሎተ ፡ ወምትሐተ ፡ ወእስክ ፡ ተወለጠ ፡ ቂሐተ ፡ ገጹ ፡ ወክነ ፡ ክመ ፡ ጸለሎ ፡ [illegible] ወይቤሎ ፤ አአብ ፡ ኢክንክኑ ፡ ሰብአ ፡ ወኢትጥዕምኑ ፡ ሕቀ ፡ እክለ ፡ መጠነ ፡ [illegible] ፡ ይተርፍ ፡ ፩ ፡ ጳኩሲማ ፡ ይቡሰ ፡ (v°) አው ፡ መንፈቀ ፡ ኅብስት ፡ [illegible] ፡ አው ፡ ራብዕተ ፡ ኅብስት ። ወይቤሎ ፡ እቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፤ እበልዕ ፡ ብዙኅ ፡ [illegible] ፡ ወባሕቱ ፡ ድግዳጌየሰ ፡ ሰይጣን ፡ ጸላ

ኤ ፡ ሠናያት ፡ ዘገብሮ ፡ ወዘ[illegible] ፡ በዐይንከ ፡ ነጻሪተ ፡ ዅሉ ፡ ምንዱባን ፡ ከመ ፡ እጽገብ ፡ [illegible] ፡ ከንቶ ፡ በልሳንከ ፡ አእግዚአየ ፡ ንጉሥ ። ወይ ቤሎ ፡ ንጉሥነ ፡ ዳዊት ። [illegible] ፡ እስመዝ ፡ ቃለ ፡ ትሕትናከ ፡ ያዔምር ፡ ከመ ፡ መነክስ ፡ እንተ ፡ ዘበአማን ። ወእምዝ ፡ ይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ ለአቡ ፡ ፡ መርቆሬዎስ ። ጽንሐኒ ፡ ዝየ ፡ እስክ ፡ እገብእ ። ወይቤሎ ። ሠናይ ፡ አጸንሐክ ፡ ወአሆ ፡ እትኤዘዝ ፡ ለቃልከ ። ወተንሥአ ፡ ንጉሥ ፡ ምስለ ፡ ኀይል ፡ ክቡድ ፡ ወአልበሙ ፡ ጕልቍ ፡ ለሰራዊቲ ፡ መንግሥቱ ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ ግሩም ፡ ንጉሥ ። ወንጽሕፍ ፡ እንከ ፡ ዜና ፡ ብዝኀተ ፡ ሰራዊቱ ፡ ለንጉሥነ ፡ ዳዊት ፡ ዘሰማዕነ ፡ እምአበዊነ ፡ ቀደምት ፡ ወይቤሉ ፡ ሰብአ ፡ ዜና ፡ ፷፱ ፡ አፍራስ ፡ ሀለዉ ፡ በትዕይንቱ ፡ እንበለ ፡ አፍራስ ፡ ዘሥዩማኒሁ ፡ ወዘመኳንንቲሁ ፡ ወዘሐራ ፡ መንግሥቱ ፡ ወዳግመ ፡ ረክብነ ፡ እመጽሐፈ ፡ ኖቢያት ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ሰብአ ፡ ዜና ፡ በዘኀደረ ፡ መልአክ ፡ ፍጽሙ ፡ ምስለ ፡ ሰራዊቱ ፡ ዘተዘርኡ ፡ ዐተር ፡ ወብርስን ፡ በቈሱ ፡ ወሠረጹ ፡ ወአውሥኡ ፡ ሰብለ ፡ ወከነ ፡ ሰዊተ ፡ እስክ ፡ ይመጽኡ ፡ ደኃርት ፡ ሰራዊቱ ፡ ወዘመጽኡ ፡ ድኅረ ፡ ሰራዊት ፡ በልዑ ፡ ሰዊቶ [illegible] ፡ ወአረሩ ፡ ፍሬሆሙ ፡ ማእረርኒ ፡ ይበጽሕ ፡ በኒ ፡ አውራኅ ፡ እም ዘተዘርአ ፡ ወሰራዊቱ ፡ ለንጉሥነ ፡ ዳዊት ፡ ኢያንተጉ ፡ ሐዊረ ፡ እንዘ ፡ ኢይትበተኩ ፡ ሰራዊት ፡ ምስለ ፡ ሰራዊት ፡ ወሥዩማን ፡ ምስለ ፡ ሥዩማን ። ወበጽሐ ፡ ንጉሥነ ፡ ዳዊት ፡ እስክ ፡ ምድረ ፡ ከናር ። ወሰበ ፡ ሰምዐ ፡ ዜና ፡ ምጽአቱ ፡ ሥልጣነ ፡ ምስር ፡ ፈርሀ ፡ ጥቀ ፡ ወጸበቶ ፡ ምድር ፡ በምልኡ ፡ ወገብረ ፡ ዕርቀ ፡ ምስለ ፡ ሊቀ ፡ ጳጳሳት ፡ በብዙኅ ፡ አስተብቍዖ ። ወፈነወ ፡ ሊቀ ፡ ጳጳሳት ፡ መጽሐፈ ፡ መልእክት ፡ ም (Fol. 296 r°.) ስለ ፡ መስቀለ ፡ ኢየሱስ ፡ እንዘ ፡ ይብል ። ግባእ ፡ ውስተ ፡ ሀገርከ ፡ በሰላም ፡ አስመ ፡ ገበርኩ ፡ ዕርቀ ። እግዚአብሔር ፡ ይባርከ ፡ መንግሥትከ ፡ ወያብዝኅ ፡ ሰራዊትከ ፡ ወይሕንጽ ፡ መንበረከ ፡ ለትውልደ ፡ ትውልድ ፡ ወየሀብከ ፡ ፌኔ ፡ ዅነኔሁ ፡ ለንጉሥ ፡ ወልደ ፡ ንጉሥ ፡ ወያግርር ፡ አጽራሪከ ፡ ወያንሳ ፡ መዋዕሊከ ። ወርእዮ ፡ ንጉሥነ ፡ ዳዊት ፡ ጠማረ ፡ ሊቀ ፡ ጳጳሳት ፡ ተፈሥሐ ፡ ጥቀ ፡ በእንተ ፡ ዘገብረ ፡ ዕርቀ ፡ ምስለ ፡ ሥልጣነ ፡ ምስር ፡ ወነሢአ ፡ መስቀለ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ እምላእካነ ፡ ሊቀ ፡ ጳጳሳት ፡ ተመይጠ ፡ በሰላም ፡ ወበጽሐ ፡ ምድረ ፡ ሐማሴን ፡ ወተራከበ ፡ ምስለ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወተናገሩ ፡ ዕበያቲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወይቤሎ ፡ ንጉሥ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ። ኢትዕበየኒ ፡ ኦአባ ፡ መርቆሬዎስ ፡ እስመ ፡ ብየ ፡ ነገር ፡ ዘእስእለከ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ። አሆ ፡ በክመ ፡ ትቤ ፡ አእግዚአየ ፡ ንጉሥ ። ወይቤሎ ፡ ንጉሥ ። ተመጠው ፡ እምኔየ ፡ እህጉረ ፡ ወበሓውርተ ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ ለውሉድከ ፡ ወለደቂቅከ ፡ ወከመ ፡ ይኩንኒ ፡ ሊተ ፡ ተዝካረ ፡ እስክ ፡ ለዓለም ፡

ከመ ፡ ያዕርጉ ፡ መሥዋዕተ ፡ ወቍርባነ ፡ ወከመ ፡ ይግበሩ ፡ ጸሎተ ፡ ወ
ስእለተ ። ወሰሚዖ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ዘንተ ፡ እምቃለ ፡ ንጉሥ ፡ ተ
ንሥአ ፡ በመዐት ፡ ዐቢይ ፡ ወንጉሥ ፡ አንበሮ ፡ በብዙኅ ፡ አስተብቍዖ ፡
ተንሢአ ፡ እመንበሩ ፡ በጸሎት ፡ ወበስእለት ፡ ኦሆ ፡ አብሀሎ ፡ ወተፈሥ
ሐ ፡ ዳዊት ፡ በእንተ ፡ ኦሆ ፡ ብሂሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ። ጸሎቱ ፡
ወበረከቱ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ አሜን ።

በስመ ፡ አብ ፡ ወወልደ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ፩ ፡ አምላክ ፡ ንጽሕፍ ፡
ዜና ፡ ተመጥዎቱ ፡ ለአህጉረ ፡ ወበሓውርተ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ እም
እደ ፡ ንጉሥነ ፡ ዳዊት ፡ ሰበ ፡ ገብአ ፡ እምድረ ፡ ስናር ፡ ነሢአ ፡ መስ
ቀለ ፡ ኢየሱስ ፡ እምላእካነ ፡ ሊቀ ፡ ጳጳሳት ፡ ሰበ ፡ ይቤሎ ፤ ገበርኩ ፡
ዕርቀ ፡ ምስለ ፡ ሥልጣነ ፡ ምስር ፤ እምይእዜሰ ፡ ግባእ ፡ ሀገረከ ፡ በሰላ
ም ። ወይቤሎ ፡ (v°) ንጉሥ ፡ ለጀዋር ፡ መጋቤ ፡ ቤቱ ፤ አምጽእ ፡ ሊ
ተ ፡ ክርታሰ ፡ ዘወሀብኩከ ። ወአምጽአ ፡ ክርታሰ ፡ በከመ ፡ ይቤሎ ፡ ወ
ጸውዖ ፡ ለሥዩመ ፡ ሰራዌ ፡ ደባሲነ ፡ እግዚእ ፡ ወአንበበ ፡ በቅድሜሁ ፡
እላንተ ፡ አህጉረ ፡ ወከና ፡ ኍልቆን ፡ ፹ወ፭ ፡ ወወሀበ ፡ እላንተ ፡ አህጉ
ረ ፡ ንጉሥነ ፡ ዳዊት ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ይኩና ፡
ለከ ፡ ወውሉድከ ፡ እስከ ፡ ለዓለም ። ወካዕበ ፡ ይቤሎ ፤ ትኩን ፡ ለከ ፡
ጽንፋ ፡ እሳት ፡ ወማእከላ ፡ ገነት ። ወፈነወ ፡ እለ ፡ ይዘብጡ ፡ አቅርን
ተ ፡ መንግሥቱ ፡ ወከለዋ ፡ በቃለ ፡ አቅርንት ፡ እንዘ ፡ የዐውዱ ፡ እም
ጽንፋ ፡ እስከ ፡ ጽንፋ ፡ ወገብኡ ፡ በሣልስ ፡ ሱባዔ ። ወእምዝ ፡ ተመይ
ጠ ፡ ንጉሥነ ፡ ዳዊት ፡ ውስተ ፡ ሀገሩ ፡ ነሢአ ፡ ቡራኬ ፡ እምኀበ ፡ አ
ቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ አተወ ፡ ውስተ ፡ ደብሩ ፡ ደ
ብረ ፡ ድማኅ ። ጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ የሀሉ ፡ ምስለ ፡ ኵልነ ፡ አሜን ።

ክፍል ። ንጽሕፍ ፡ እንከ ፡ ኍልቈ ፡ አህጉር ፡ ዘወሀበ ፡ ንጉሥነ ፡
ዳዊት ፡ ወልደ ፡ ሰይፈ ፡ አርዐድ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ፀሓያ ፡ ለደብ
ረ ፡ ድማኅ ። ፩ ፤ ደብረ ፡ ድማኅ ። ፪ ፤ አንቀጸ ። ፫ ፤ ዐድ ፡ ሰብአ ፡ ስ
ሬ ። ፬ ፤ ዐድ ፡ ካህሱ ። ፭ ፤ ዐድ ፡ ጨንዶግ ። ፮ ፤ ጐዳዕ ። ፯ ፤ ማይ ፡
ልጹይ ። ፰ ፤ አምባ ፡ ጉዳድ ። ፱ ፤ ዐድ ፡ አበዛ ። ፲ ፤ ዐድ ፡ ጸንፋ ።
፲፩ ፤ ዐድ ፡ ዘርቤን ።
፲፪ ፤ ዐድ ፡ ወራሲ ።
፲፫ ፤ ዐድ ፡ ሳምራ ።
፲፬ ፤ ዐድ ፡ ደቅ ፡ ባርያ ።
፲፭ ፤ ዐድ ፡ መአምን ።
፲፮ ፤ ዐድ ፡ ደቅ ፡ መሻ ።
፲፯ ፤ ዐድ ፡ ገባ ።
፲፰ ፤ ማይ ፡ አጋም ።
ውእቱ ፡ ዐድ ፡ ረፋይ ።[1]
፲፱ ፤ ደንበላስ ።
፳ ፤ ማይ ፡ ሞኒ ።
፳፩ ፤ ማይ ፡ ደጓሌ ።

[1] A posteriore manu adiectum in codice videbatur.

[illegible] ፤ ጋቅ ።
ዐድ ፡ ሊባን ፡ ዝባን ፡
ሰማዕታት ፡ እስከ ፡
ዱበኒ ።[1]
፳፫ ፤ አጓልዕ ።
[illegible] ፡ ፀፀር ።[1]
፳፬ ፤ ዳልክ ።
ዐድ ፡ ባሪ ።[1]
፳፭ ፤ ዐድ ፡ ተመናይ ።
ዐድ ፡ አጣል ።[1]
፳፮ ፤ ዐድ ፡ ሆመር ።
ዐድ ፡ ማና ።[1]
፳፯ ፤ አይጸገብና ።
ጸዓዳ ፡ ዓዲ ።[1]
፳፰ ፤ [illegible] ፡ እስከ ፡ ዱበኒ ።
ዐድ ፡ ፍንዕ ።[1]
፳፱ ፤ ማይ ፡ ሐሪስ ።
[illegible] ፤ ዐድ ፡ ወይለይ ።
፴፩ ፤ ንዕድ ።
[illegible] ፤ ዐድ ፡ በልሰይ ።
፴፫ ፤ ዐድ ፡ ሥልጣን ።
፴፬ ፤ ኳኸያ ፡
መካነ ፡ አባ ፡ ገብር ፡
ኄር ።[1]
፴፭ ፤ ዳምባ ፡ ሚፅ ።
፴፮ ፤ ምሩቅ ። (Fol. 297 r°.)
፴፯ ፤ ዐድ ፡ ጐረቶ ።
[illegible] ፤ ዐድ ፡ ፃዕዲ ።
[illegible] ፤ ዐቢይ ፡ ዓዲ ።
፵ ፤ ዐድ ፡ ገንደፈር ።
፵፩ ፤ ዐድ ፡ ክቡድ ።
፵፪ ፤ ዐድ ፡ አቢሳ ።
፵፫ ፤ ዐድ ፡ ቡላድ ።
፵፬ ፤ ኅሊልክ ፡
መካነ ፡ ዳግመ ፡ ኢይመው
ት ።[1]
፵፭ ፤ ዐድ ፡ ጅመል ።
፵፮ ፤ ዐድ ፡ አዴናይ ።
፵፯ ፤ በዓት ፡ አንፅዋ ።
በርባ ። [illegible] ፡ ሐፀባ ።[1]
፵፰ ፤ ጥዑም ፡ ኩዶ ።
፵፱ ፤ ብሕኑና ።
፶ ፤ ዐድ ፡ ኪሮስ ።
፶፩ ፤ [illegible] ፡ ሰራዋት ፡
በቀልቀል ።[1]
፶፪ ፤ ዐድ ፡ ዮሐንሰ ፡
በማየ ፡ ጣጡ ።[1]
፶፫ ፤ ዐድ ፡ አዬ ፡
በርባ ፡ ማዕደውያ ።[1]
፶፬ ፤ [illegible] ፡ ከቢቦ ።
፶፭ ፤ ማይ ፡ ለሐም ፡
በማይ ፡ ሀሮ ፡ ዘወረደ ፡ ማ
ይ ፡ ፀቀምጤ ።[1]
[illegible] ፤ ዐድ ፡ ሰርጊስ ።
፶፯ ፤ እዳ ፡ አባ ፡ አናንያ ።
፶፰ ፤ አርቅዛና ።
፶፱ ፤ ዐድ ፡ ሳምራይ ።
፷ ፤ ዐድ ፡ ማኒ ።
፷፩ ፤ ዳምባ ፡
ወወሰናሂ ፡ ሙጻአ ፡ መጥሐ
ን ፡ ወእምባ ፡ ባርያ ፡ ወ
ማየ ፡ ኢመት ፡ እስከ ፡
መረብ ።[1]
፷፪ ፤ ዐድ ፡ ኳላ ።
፷፫ ፤ ዐድ ፡ ኃበር ።
፷፬ ፤ ዐድ ፡ ማሌ ፡ እስከ ፡ ምትካ
ል ፡ አላማ ።
፷፭ ፤ ደሀደክ ፡ ናቦ ።

[1] A posteriore manu adiectum in codice videbatur.

ⵜⵣ ፤ አዶጋልበ ■
ⵜⵥ ፤ ቤት ፡ አባ ፡ ገፊማ ፡ እስክ ፡ ማይ ፡ ዐይን ■
ⵜⵜ ፤ አዳ ፡ አባ ፡ እንድርያስ ፡ ዘአፉን ።
ⵜⵢ ፤ ዐድ ፡ ተስፋ ፡ ልውል ።
ⵛ ፤ አአ ።
ⵛⵒ ፤ መረገኛ ፡ ዐድ ፡ ሰንጉ ■
ⵛⵓ ፤ በርበር ፡ ዘጊ ■
ⵛⵔ ፤ ዙዶ ፡ ፈላሲ ■ ዐድ ፡ ዓፀ ።[1]
ⵛⵕ ፤ ምድረ ፡ ሥሉሲት ። በራሀ ።[1]
ⵛⵖ ፤ ዐድ ፡ ጉኩበ ። ዐድ ፡ ዘርናዩ ።[1]
ⵛⵗ ፤ መካ ፡ ረዳኢ ። ታኪታ ።[1]
ⵛⵘ ፤ ዐድ ፡ ዘመር ■ ዐድ ፡ አገራይ ■ ፀረንታ ■ ዐድ ፡ ገርጠጢ ።[1]
ⵛⵙ ፤ ዐድ ፡ ድቡስ ■
ⵛⵚ ፤ ዐድ ፡ አበዛ ፡ ሀብቶይ ■
ⵛⵛ ፤ ጸንዕቶ ■
ⵛⵜ ፤ ሂአት ።
ⵛⵝ ፤ ዐድ ፡ ደቅ ፡ ጽንዓ ■ እዳጋ ፡ ድጎና ።[1]
ⵛⵞ ፤ ባምብቆ ■
ⵛⵟ ፡ በሐማሴንሂ ፡ አድቄ ■ ቃቅብዳ ።[1]
ⵛⵠ ፤ ዐድ ፡ አብዘማት ■ ወገሪቆ ።[1]
ⵛⵡ ፤ ዐድ ፡ ጓዕዳድ ።
ⵛⵢ ፤ ዳዕሮ ፡ ጳውሎስ ።
ⵛⵣ ፤ መቀርካ ።
ⵛⵤ ፡ አቆታብ ■

ዝንቱ ፡ ውእቱ ፡ ጉልቄ ፡ አህጉሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ዘወሀበ ፡ ንጉሥነ ፡ ዳዊት ፡ ወልደ ፡ ሰይፈ ፡ አርዐድ ፡ ወከመ ፡ ይኩኖ ፡ መርሐ ፡ ለመንግሥተ ፡ ሰማያት ■ ወይእዜኒ ፡ እንትሙ ፡ ደቂቀ ፡ ብሔን ፡ ሰገዬ ፡ ወሰብአ ፡ ሰራዌ ፡ ኢትትዐደዉ ፡ ወኢትትዐገሉ ፡ አመሂ ፡ ጉልታ ፡ ወአመሂ ፡ ገራውሂሃ ፡ ወዙሎ ፡ ዘከነ ፡ ንዋዮ ፡ ለደብረ ፡ ድማኅ ፡ ኢትርአይዋ ፡ ከመ ፡ ካልኣት ፡ መካናት ፡ እስመ ፡ ሀለዉ ፡ በውስቴታ ፡ ብዙኃን ፡ ጻድቃን ፡ ወእምዙሎን ፡ አድባረ ፡ አባ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ተዐቢ ፡ ደብረ ፡ ድማኅ ■ በረከቱ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ የሀሉ ፡ ምስለ ፡ ዙልኒ ፡ ለዓለ ■ ፡ ዓለም ፡ አሜን ■

(v°) ክፍል ■ ንጽሕፍ ፡ ጉልቄ ፡ አህጉሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ዘሀለዉ ፡ በምድረ ፡ ሰሪ ■ ⵒ ፤ ቀርነ ፡ እንበዛ ■ ⵓ ፤ አጻጽማ ■ ⵔ ፤ ጕረሳ ■ ⵕ ፤ እምባ ፡ ኋጕላ ■ ⵖ ፤ ቃግማ ■ ⵗ ፤ ጻሕሎ ■ ⵘ ፤ ፍልፍሊ ። ⵙ ፤ ሰቀር ፡ ዳምባ ■ ⵚ ፤ ዐድ ፡ ጎድጎይ ■ ⵛ ፤ አደቄ ■ ⵜⵣ ፤ በርቃሆ ■ ⵜⵥ ፤ መደልባ ■ ⵜⵜ ፤ መጽለሊባ ■ ⵜⵢ ፤ ጨረምባ ■ ወበምድረ ፡ አዴትሂ ፡ እዳባ ፡ ብሰይ ■ ጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ የሀሉ ፡ ምስለ ፡ ዙልኒ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ፡ ወአሜን ■

[1] A posteriore manu adiectum in codice videbatur.

(Fol. 3o1 v°.) ..... እንዘ ፡ ሀሎ ፡ አቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ውስተ ፡ ደብሩ ፡ ደብረ ፡ ድማጎ ፡ ሰሚዓ ፡ ዜናሁ ፡ አሐቲ ፡ ብእሲት ፡ ብዕልት ፡ ዘስማ ፡ ድንግል ፡ ጽዮን ፡ ተንሥአት ፡ እምሀገራ ፡ ወሀገሩኒ ፡ ምድረ ፡ ጸላምት ፡ ውእቱ ፡ ወበክፍሉ ፡ ይትበህል ፡ ጃን ፡ አሞራ ። ወመጽአት ፡ ወዐደወት ፡ ፈለገ ፡ ተከዚ ፡ ወምስሌሃ ፡ ብዙኃን ፡ ሰብእ ፡ ወወልዳኒ ፡ ፅውስ ፡ ወሕሙም ፡ በዐራት ፡ የሐውር ፡ ወበጽሐት ፡ ምድረ ፡ ሰራዌ ፡ ወበጽሐት ፡ ኀበ ፡ ደብሩ ፡ ጐረሳ ።

(Fol. 3o4 v°.) ... ወበውእቱ ፡ መዋዕል ፡ ሞተ ፡ ንጉሥነ ፡ ዳዊት ፡ ወልደ ፡ ሰይፈ ፡ አርዓድ ፡ በ፷ወ፱ ፡ ዓመት ፡ ወ፷ ፡ ወርኀ ፡ ወነግሠ ፡ ቴዎድሮስ ፡ ወልዱ ፡ ፫ ፡ ዓመተ ።

(Fol. 3o6 r°.) ... በ፱ ፡ ወ፷ ፡ ዓመተ ፡ ሕይወቱ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ አዕረፈ ፡ ንጉሥነ ፡ ዳግማይ ፡ ዳዊት ፡ እመ ፡ ፱ ፡ ለጥቅምት ፡ ወበ ፡ ፲፯ወ፫ ፡ ዓመተ ፡ ሕይወቱ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ አዕረፈ ፡ ንጉሥነ ፡ ቴዎድሮስ ፡ ወልዱ ፡ ለዳግማይ ፡ ዳዊት ፡ እመ ፡ ፴ሁ ፡ ለሰኔ ፡ ወነገሠ ፡ ይስሐቅ ፡ ዘሐነጻ ፡ ለመቅደሰ ፡ ጊዮርጊስ ፡ በዲማ ። ወበ፯ቱ ፡ ግመት ፡ እምዘ ፡ ነገሠ ፡ ንጉሥነ ፡ ይስሐቅ ፡ ወበ፱ ፡ ወ፴ ፡ ዓመተ ፡ ሕይወቱ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወረደ ፡ እምሰማይ ፡ .....

(Fol. 3ı3 v°.) ... ወፅአት ፡ ነፍሱ ፡ እምሥጋሁ ፡ ጊዜ ፡ መንፈቀ ፡ ሌሊት ፡ ዘሐሙስ ፡ ለጸቢሐ ፡ ዓርብ ፡ አመ ፡ ፲ ፡ ለወርኀ ፡ ፋሜኖታ ፡ በልሳነ ፡ ዕርዕ ፡ ወአመ ፡ ፲ወ፭ ፡ ለወርኀ ፡ ፈርማ ፡ በልሳነ ፡ አፍርንጊ ፡ ወአመ ፡ ፲ወ፮ ፡ ለወርኀ ፡ ስባጥ ፡ በልሳነ ፡ ቅብጢ ፡ ወበግዕዝ ፡ አመ ፡ ፲ወ፯ ፡ ለወርኀ ፡ ታኅሣሥ ።

(Fol. 3ı0 r°.) ክፍል ። ንጽሕፍ ፡ ዳግመ ፡ ዜና ፡ ጕልቀ ፡ ልደቱ ፡ መንፈሳዊ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ኢየሱስ ፡ ባሕታዊ ። አቡነ ፡ ዘካርያስ ፡ ወለዶ ፡ ለአቡነ ፡ ጳዅሚስ ፤ ወአቡነ ፡ ጳዅሚስ ፡ ወለዶ ፡ ለአቡነ ፡ ተስፋ ፡ ሐዋርያት ፤ ወአቡነ ፡ ተስፋ ፡ ሐዋርያት ፡ ወለዶ ፡ ለአቡነ ፡ ቶማስ ፡ ሠላቲ ፤ ወአቡነ ፡ ቶማስ ፡ ወለዶ ፡ ለአቡነ ፡ ጴዋ ፡ ድንግል ፡ ዘጉናጕና ፤ ወአቡነ ፡ ጴዋ ፡ ድንግል ፡ ወለዶ ፡ ለአቡነ ፡ ምእመነ ፡ ድንግል ፡ ዘሠላጊ ፤ ወአቡነ ፡ ምእመነ ፡ ድንግል ፡ ወለዶ ፡ ለአቡነ ፡ ተወልደ ፡ መድኅን ። ወአቡነ ፡ ተወልደ ፡ መድኅን ፡ (v°) መጽኡ ፡ እምአዳጋት ፡ ውስተ ፡ ሰራዌ ፡ ወወለዶ ፡ ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ዘባምብቆ ፡ ወተመይጠ ፡ አቡነ ፡ ተወልደ ፡ መድኅን ፡ ውስተ ፡ ምድሩ ፡ አዳጋት ። ወጊዜ ፡ ምንዙስናሁ ፡

ለአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ አንበሮ ፡ ላዕለ ፡ መንበር ፡ በሥርዐተ ፡ መምህራን ፡ ወወህበ ፡ መስቀለ ፡ አቡሁ ፡ ተወልደ ፡ መድኅን ፡ ወተመይጠ ፡ ብሔሮ ፡ በሰላም ። ወአቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ቦአ ፡ ውስተ ፡ ደብሩ ፡ ባምብቆ ። በረከቱ ፡ ለአቡነ ፡ ተወልደ ፡ መድኅን ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ። አሜን ።

ክፍል ። ንጽሕፍ ፡ ዳግመ ፡ ዜና ፡ ምንዙስናሁ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ኢየሱስ ፡ ፳፪ ፡ መሰንቆ ፡ በእደ ፡ አቡሁ ፡ ፊልጶስ ፡ ዘባምብቆ ። ወለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ኢየሱስ ፡ ጥንተ ፡ ሙላዱ ፡ ወብሔረ ፡ ነገዱ ፡ ዐድ ፡ ሕዝባይ ፡ ይእቲ ። ወስሙ ፡ ለአቡሁ ፡ አሚነ ፡ አብ ፡ ወስማ ፡ ለእሙ ፡ ኤልሳቤጥ ። ወግብሩኒ ፡ በመዋዕለ ፡ ደቂቅናሁ ፡ ከመዝ ፡ ውእቱ ። ክነ ፡ ከመ ፡ ዳዊት ፡ ወልደ ፡ እሴይ ፡ ኖላዌ ፡ አባግዕ ። ወሀሎ ፡ ፭ ፡ ቢጽ ፡ ዘያፈቅሮ ፡ ዘስሙ ፡ ግርማ ፡ ሥላሴ ። ወበአሐቲ ፡ ዕለት ፡ እንዘ ፡ ይትዋነዩ ፡ ፪ሆሙ ፡ ተበህሉ ፤ ንምትር ፡ አባለ ፡ ዘርእነ ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ ያወርድ ፡ ውስተ ፡ ሲኦል ፡ ይቤሉነ ፡ አበዊነ ። ወአምዝ ፡ መተሩ ፡ አባለ ፡ ዘ (v°)[1] .....

.....

ወጸርዎሙ ፡ ወወሰድዎሙ ፡ ውስተ ፡ ቤት ። ወአምዝ ፡ ተፈወሱ ፡ አምሕማመ ፡ ቍስል ። ወሰቤሃ ፡ ወሰድዎሙ ፡ ኀቡ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ዘባምብቆ ፡ ወከንዎ ፡ አርዳኢሁ ፡ ወመጽአ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ውስተ ፡ ደብረ ፡ ድማኅ ፡ ዘተቀብረ ፡ ባቲ ፡ አቡሁ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወነበረ ፡ ውስተ ፡ ጽንፋ ፡ ወአልበሰ ፡ አልባሰ ፡ ምንዙስና ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ኢየሱስ ። ወልዱ ፡ በ፳ወ፩ ፡ ዓመት ፡ እምዘተወልደ ፡ ወተነበየ ፡ ለ.....

(Fol. 321 r°.)[2] .....

.....ዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ተመይጠ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ ውስተ ፡ ደብሩ ፡ ባምብቆ ። ወነበረ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ኢየሱስ ፡ ፲ ፡ ዓመተ ፡ ውስተ ፡ ዐድ ፡ ሰብአ ፡ ሽሬ ፡ እኂዘ ፡ ታቦተ ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤል ፡ ሊቀ ፡ መላእክት ፡ እንዘ ፡ ይመጽእ ፡ በበ ፡ ዓመት ፡ ከመ ፡ ይግበር ፡ ተዝካረ ፡ አቡሁ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ውስተ ፡ ደብረ ፡ ድማኅ ፡ ዘተቀብሩ ፡ ባቲ ፡ አዕፅምቲሁ ፡ ምስለ ፡ ብዙኃን ፡ ሰራዊት ፡ እስመ ፡ ይእቲ ፡ ታፈርህ ፡ እምጽአተ ፡ አረሚ ፡ ኀቤሃ ፡ በከመ ፡ ታፈርህ ፡ ይእዜ ፡ ገዳመ ፡ አብረንታቲ ፡ ዘየሐውሩ ፡ መንገሌሃ ፡ ብዙኃን ፡ ሰራዊት ፡ በግርማ ፡ ዐቢይ ፡ በበዓመት ፡ በበዓለ ፡ ፵ ፡ እንስሳ ፡ አመ ፡ ፯ ፡ ለኅዳር ። ወእምዝ ፡ መጽአ ፡ አቡነ ፡ ፊልጶስ ፡ በ፳ወ፩ ፡ ዓመት ፡ እምዘተወልደ ፡ ወበ፲ ፡ ዓመት ፡ እምዘተመንኰሰ ፡ በእዴሁ ፡ ወአንበሮ ፡ ላዕለ ፡ መንበር ፡

[1] Quinque manuscripti versus igne deleti. — [2] Quatuor versus igne deleti.

ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ኢየሱስ ፡ ወወሀቦ ፡ መስቀለ ፡ ወኢወፅአ ፡ እምይእቲ ፡ ዕለት ፡ እስከ ፡ ጊዜ ፡ ሞቱ ። ወበ፪ ፡ ዓመተ ፡ መንግሥቱ ፡ ለንጉሥነ ፡ ሱስንዮስ ፡ አጽንዐ ፡ ንብረቶ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ኢየሱስ ፡ ውስተ ፡ ደብረ ፡ ድማኅ ። ወበ፳ወ፫ ፡ ዓመተ ፡ ሕይወቱ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ኢየሱስ ፡ አዕ
5 ረፈ ፡ ንጉሥነ ፡ ሱስንዮስ ፡ ዘጸልዐ ፡ ሃይማኖተ ፡ እስክንድርያ ፡ ወአፍ ቀረ ፡ ሃይማኖተ ፡ ሮሜ ፡ ወነግሠ ፡ ወልዱ ፡ ፋሲለደስ ፡ ርቱዐ ፡ ሃይማ ኖት ፡ ዘስመ ፡ መንግሥቱ ፡ ዓለም ፡ ሰገድ ፡ ወሐነጻ ፡ ወሐደሳ ፡ ለደብረ ፡ ድማኅ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፤ ኢየሱስ ፡ ወበዝኁ ፡ ማኅበር ፡ ጥቀ ፡ ወአመንኰ ሰ ፡ በ፩ ፡ ዕለት ፡ ፻ወ፶ ፡ ወራዙተ ፡ ወአእሩገ ፡ ወ፯ወ፭ ፡ አንስተ ። ወ
10 ዳግመ ፡ ተወልዱ ፡ እምኔሁ ፡ በቆብዕ ፡ ወበአስኬማ ፡ ፬ቱ ፡ ደቂቅ ፡ እለ ፡ ተጸውዐ ፡ ቦሙ ፡ ስሙ ፡ ወስመ ፡ አቡሁ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ወበዝኁ ፡ ደቂ ቆሙ ፡ ወደቂቀ ፡ ደቂቆሙ ፡ ወሀለዉ ፡ እስከ ፡ ዮም ፡ አቡነ ፡ ምሥራቃ ዊ ፡ ወ (v°) አቡነ ፡ መፍቀሬ ፡ ክርስቶስ ፡ ወአቡነ ፡ ትምህርተ ፡ ኅቡዓ ት ፡ ወአቡነ ፡ መሥዋዕተ ፡ ጽዮን ፡ እሉ ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡ ሐደስዋ ፡
15 ለደብረ ፡ ድማኅ ፡ እምድኅሬሁ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ። ወነበረ ፡ አቡ ነ ፡ ተክለ ፡ ኢየሱስ ፡ እስከ ፡ ፲ወ፪ ፡ ዓመተ ፡ መንግሥቱ ፡ ለንጉሥነ ፡ ዮሐንስ ፡ ዘስመ ፡ መንግሥቱ ፡ አእላፍ ፡ ሰገድ ። ወአፍቀሮ ፡ ዝንቱ ፡ ንጉሥነ ፡ ዮሐንስ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ኢየሱስ ። ወበመዋዕሊሁ ፡ ለዝን ቱ ፡ ንጉሥ ፡ ተሐደሰት ፡ ጥቀ ፡ ደብረ ፡ ድማኅ ። ወነበሩ ፡ በምክረ ፡
20 ዝንቱ ፡ ንጉሥ ፡ ወበምክረ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ኢየሱስ ፡ አንስት ፡ ወአደ ው ፡ ኅቡረ ፡ ወቅድመሰ ፡ አኮ ፡ ሥርዐቱ ፡ ከመዝ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎ ስ ። ወአነ ፡ ኵሉ ፡ ድሙር ፡ መዋዕለ ፡ ሕይወቱ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ኢየ ሱስ ፡ ፻ወ፲ ፡ ዓመተ ። ወአዕረፈ ፡ አመ ፡ ፳ወ፱ ፡ ለወርኅ ፡ ሐምሌ ፡ ወ ተቀብረ ፡ ውስተ ፡ ደብሩ ፡ ደብረ ፡ ድማኅ ፡ ዘሐደሳ ፡ በጸሎቱ ፡ ወበስእ
25 ለቱ ። በረከቱ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ኢየሱስ ፡ የሀሉ ፡ ምስለ ፡ ኵልነ ፡ ለዓ ለመ ፡ ዓለም ፤ ለይኩን ፡ ለይኩን ፤ አሜን ፡ ወአሜን ።

FRAGMENTA BREVISSIMA

QUAE IN COMPENDIO AETHIOPICE TRANSCRIPSERAM.

1. — (Fol. 31 v°.) ፀገዋሙ ፡ [illegible] ፡ ፳ ፡ ዓባይተ ፡ ፄወ ፡ ዘውእቱ ፡ ጋንፉር ፡ ወበበ ፡ ፲፳ ፡ ዘይንዕስ ፡ ፄወ ፡ ዘውእቱ ፡ አሞሌ ።

2. — (Fol. 39 v°.) ርእሰ ፡ ቀሳውስት ፡ ዘውእቱ ፡ ገበዝ ።

3. — (*Ibid.*) ሊቀ ፡ ዲያቆናት ።

4. — (Fol. 87 r°.) ውስተ ፡ ገዳመ ፡ ቃሔን ፡ ኀበ ፡ [illegible] ፡ አበው ፡ ቅዱሳን ፡ ወእምኔሆሙ ፡ [illegible] ፡ ምሁረ ፡ መጽሐፍ ፡ ዘስሙ ፡ ጳውሎስ ።

5. — (Fol. 127 v°.) ቤተ ፡ እልጅኖ ፡ ዘውእቱ ፡ ቤተ ፡ ጸሎት ።

6. — (Fol. . . .) መኰንን ፡ ዘስሙ ፡ ዘርአ ፡ ጽዮን ።

7. — (Fol. . . .) ዘስሙ ፡ መካነ ፡ ፈያት ።

8. — (Fol. . . .) መፍቀሬ ፡ እግዚአብሔር ።

9. — (Fol. . . .) ተኣምረ ፡ እግዝእትነ ፡ ማርያም ።

10. — (Fol. . . .) ውዶ ፡ ዘይበውዕ ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ ዘስሙ ፡ ፃና ።

11. — (Fol. 172 r°.) ወበጽሑ ፡ እስከ ፡ ቅርኛ ፡ [illegible] ፡ በጽንፈ ፡ ባሕር ፡ ዓቢይ ፡ ዘስሙ ፡ ፃና ።

12. — (Fol. 172 v°.) ዐምደ ፡ ጽዮን ፡ ንጉሠ ፡ ሰላም ፡ ዘያመልኮ ፡ በጽድቅ ፡ ለንጉሠ ፡ አርያም ።

13. — (*Ibid.*) አዙስም ፡ ትዕይንተ ፡ ነገሥት ፡ ውሉዱ ፡ ለምኒልክ ፡ ወልደ ፡ ሰሎሞን ፡ ወልደ ፡ ዳዊት ።

14. — (Fol. 179 v°.) ጸሊማን ፡ ከመ ፡ [illegible] ፡ ወከመ ፡ አግብርት ፡ ዘምድረ ፡ ዱበኒ ።

15. — (Fol. 180 r°.) . . . . . ከመ ፡ ያፈቅሩ ፡ ሜሰ ፡ ወሰካር ፡ ይኄይሎሙ ፡ ወንዋሞሙ ፡ ከመ ፡ ንዋመ ፡ ሐርገፅ ፡ ዘተከዚ ፡ እመሂ ፡ [illegible]ት ፡ ወእመሂ ፡ በገዳም ።

16. — (Fol. 191 r°.) ተሰምዐ ፡ [illegible] ፡ ትሩፋቲሁ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ ዓለም ፡ ዘቅሩብ ፡ ወዘርሑቅ ፡ እስከ ፡ ምድረ ፡ ሸዋ ፡ ወእስከ ፡ ምድረ ፡ ሐማሴን ።

17. — (*Ibid.*) [illegible] ፡ ሐዊሮቱ ፡ ለአቡነ ፡ መርቆሬዎስ ፡ ኀበ ፡ ገዳመ ፡ ጐረሳ ፡ ወይእቲኒ ፡ ሀለወት ፡ ማእከለ ፡ ስሬ ፡ ታሕታይ ።

18. — (Fol. 192 r°.) ረከበ ፡ በፍኖት ፡ [illegible] ፡ እንስሳ ፡ ዘይሰመይ ፡ ቶራ ፡ ሰኪበ ፡ ውስተ ፡ ሣዕር ፡ ዘውእቱ ፡ ቋያ ።

19. — (Fol. 193 r°.) መንገኒቅ ፡ ዘውእቱ ፡ ነፍጥ ።

20. — (Fol. . . .) ዓፀድ ፡ ዘስማ ፡ አደቅመሾ ።

21. — (Fol. . . .) ማይ ፡ ጸዓዳ ፡ እስመ ፡ ይእቲ ፡ ሀገረ ፡ አዝማዲሁ ።

22. — (Fol. 224 r°.) ዐድ ፡ ንግዱ ፡ መካነ ፡ ኑጋዲ ፡ ብሂል ።

23. — (Fol. 240 v°.) እደ ፡ ኩና ፡ ቅድመ ፡ ጸላኢነ ።

24. — (Fol. 255 v°.) መቀርካ ፡ ወይእቲ ፡ ሀገር ፡ ዘሀለወት ፡ ማእ ከለ ፡ ሐማሴን ።

25. — (Fol. 258 v°.) ደብረ ፡ ድማኅ ፡ ብሂል ፡ ደብረ ፡ ርእስ ።

26. — (Fol. 289 r°.) ወእእመራ ፡ ከመ ፡ የአምርዎን ፡ ዕደው ፡ ለእ ንስት ፡ ወሰዓራ ፡ ድንግልናሃ ፡ እስመ ፡ ይእቲ ፡ ድንግል ።

27. — (Fol. 303 r°.) ወእምዝ ፡ ተንሥኡ ፡ እምገዳመ ፡ ጐረሳ ፡ ወዐደዉ ፡ ፈለገ ፡ መረብ ፡ ወበጽሑ ፡ ደብረ ፡ ድማኅ ።

VITAE SANCTORUM INDIGENARUM

I

Réimpression anastatique du N° 34 / *Aeth.17* = Scriptores aethiopici, series altera. Tomus XXII. Versio. — *Vitae sanctorum indigenarum*. I. *Acta Marqorēwos*. Interpretatus est K. Conti Rossini. 1904.

CORPUS
SCRIPTORUM CHRISTIANORUM ORIENTALIUM

EDITUM CONSILIO

UNIVERSITATIS CATHOLICAE AMERICAE
ET UNIVERSITATIS CATHOLICAE LOVANIENSIS

Vol. 34

SCRIPTORES AETHIOPICI

TOMUS 17

VITAE SANCTORUM INDIGENARUM

I

ACTA MARQORĒWOS

INTERPRETATUS EST

K. CONTI ROSSINI

LOUVAIN
IMPRIMERIE ORIENTALISTE
L. DURBECQ
1955

RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

I

GADLA MARQORĒWOS

SEU

ACTA SANCTI MERCURII

QUAE SUPERSUNT

INTERPRETATUS EST KAR. CONTI ROSSINI.

Aethiopis sancti Mercurii (Marqorēwos) actorum codicem, qui unus mihi nec non Dabra Demāḥ monachis cognitus erat, a criminosis incendiariis fere absolute deletum iam dixi. Fragmentorum quae aethiopice edidi versio et epitome quam ante scelus feceram sequuntur : versio minoribus typis, epitome vero maioribus impressa est. Locorum nomina quae interdum secundum vulgarem tigraicam pronuntiationem codex ostendebat, ego, diligenter codicem secutus, transcripsi.

Ut in praefatione ad textum adnotavi, S. Mercurius, Manbartā oriundus, post varias peregrinationes coenobium Dabra Demāḥ seu « Monasterium Verticis » condidit in Danbalās, et anno Domini 1419 diem supremum obiit.

K. C. R.

Romae, a d. XVIII Kal. Septembris A. D. 1903.

Multas post preces et deprecationes, quae ab Auctore *Fides Patrum*[1] appellantur, haec sequuntur :

CAPUT XV. — Regina Austri[2], cui erat nomen Mākedā, advenit : eius adventi quidem causa *haec fuit*. Erat illi mercator quidam islamicus, cui erat nomen Tāmrin : *Regina* ei quingentos camelos dederat, quibus quae Hierosolymae et in Egypto diliguntur negotiaretur; multa etiam, scilicet aromata, et seṭuqāṭē, quod hyaenae *p. 3.

[1] Hāymānota Abaw. — [2] Multa de Regina Austri e Kebra nagast excerpta aut ad litteram exscripta sunt.

odoriferae est stercus, et galbanum, et styracis aquam, et elephantum cornua, quae eorum dentes sunt, et ceram, et margaritas quae Hierosolymae diliguntur et magni aestimantur, ei dederat ut vestes sericas ad eam afferret et auro intextas, et purpuram et alba serica et rubra serica et coccum et coccinum et alias sericas vestes, byssum et purpuram hyacinthinam, aurum et argentum, ferrum et aes et plumbum quod ignearum balistarum telum est, et tapeta quae eorum (Hierosolymitanorum) idiomate gawoni, makmoni, qutni dicuntur, cum quae ipsa dederat venderet : suum enim mercatorem Tāmrin instituerat. Ille autem Davidis temporibus mercaturam gesserat; Davide mortuo, eius filii Salomonis diebus Hierosolymam, ut assolebat, descendit : Salomonis facinora et sapientiam vidit, obstupuit et miratus est valde. Hierosolyma regressus, quae oculis suis viderat auribusque suis perceperat omnia dominae suae Mākedā enarravit et dixit : « Te ire et huius Regis sapientiam videre decet; namque videre quam audire melius est. » De his cum ei die noctuque verba faceret, Reginam somno et quiete privavit; haec enim Domini voluntas erat. Dixit ei Regina : « Sane, quae mihi dixisti omnia faciam! »

Caput. — Deinde suis servis et ancillis commeatum itinere necessarium, id est mel et butyrum, oleum et sal, triticum propter similaginem et florem farinae, lentes et cicera et hordeum parare; praefectis equos et mulos afferre, servos suos ancillasque novis vestibus induere et semetipsos ad iter parare iussit. Multa quae Hierosolymae diliguntur et magni faciuntur adduxit; ad quingentos qui antea iter fecerant camelos quingentos alios adiunxit, et proficiscitura se extulit. Magna equidem castra erant. *Regina* vero profecta est et Hierosolymam pervenit. Salomon, *Reginae* adventus rumore audito, eam benigno vultu excepit et magnas ipsi suisque aptas aedes dedit. Septem menses Austri Regina, cum mercaturam ageret
p. 4. et Salomonis sapientiam adspiceret *et obstupesceret et miraretur, mansit; denique, rebus suis confectis, olim ad Salomonem processit qui solus et animo erat sedato, et ei : « Veniam mihi abeundi da, inquit, et me solve et itineri meo benedic, quia tu beatus rex, rex regum; nunc autem ad patriam meam revertar, nam sapientiam tuam, de qua, cum domi essem, auribus meis audiveram, vidi, et omnia mei cordis desideria explevi. » Salomon diu quid de ea esset faciendum sollicite studuit; in eam enim amore tenebatur, et ei dixit : « Antequam imperii instituta tibi ostenderim, tibi abeundi

veniam non dabo : morare!» Die quadam, Salomon in regiis aedibus, quae magnae erant et tribus partibus, sive inferiore, media et superiore, constitutae, congressus est : Salomonis congressus [illegible] die in inferiore domu erat. *Austri Reginam* advocavit et in superiore domu, ut omnia imperii instituta videret, posuit ; Reginae epulas sitim incendentes dare pistorum magistro, qui domino ministrabat, potionesque esuriem incendentes Reginae dare servorum qui hydromeli ferunt magistro praescripsit. Salomon [illegible] usque ad vesperam, cum omnibus imperii viris comedendum et bibendum daret, diem egit : illa, vero, omnia cum aspiceret, mirabatur et obstupefiebat. Populus laetatus est (?). Et omnes domum profecti sunt, et pueruli servi constiterunt. Regina e loco quo Salomon posuerat descendit et ei : «Nunc vero, inquit, egrediar domumque meam cubitum ibo.» — Salomon autem ei : «Hic equidem, inquit, dormi.» — Et ei illa : «Virgo ego, tu puer, inquit; quomodo haec fient? Herba et ignis sibi invicem si occurrunt, [illegible] vero ignis non comedit et herba non comeditur? Sic quae dixisti sunt.» — At Salomon ei : «Ambo iureiurando, inquit, pactum sancimus, ne ego te iniuria afficiam nec vi ad te veniam, tu autem de domus meae rebus nihil suscipias.» — Ambo in haec consenserunt. Salomon metu Davidis patris sui, illa autem metu Dēws patris sui iuravit; et Salomon super [illegible] thronum suum [illegible] dedit, illa super alium thro[illegible] [illegible] cubuit. Salomon throni sui custodi, qui puerulus servus erat, quem diligebat : «Aureum urceum, inquit, limpida et dulci et frigida aqua, quae reginae cor gaudio afficiat, reple et sub eius cervical depone.» — Salomon [illegible] nocte somnum [illegible] mutavit et apertis oculis explevit, sapiens enim erat; et, [illegible] oculos [illegible] velasset, evigilavit. Illa autem, Salomone abcurate inspecto, [illegible] dormientem arbitraretur, [illegible] extulit, manum [illegible] demisit et aureum urceum aqua plenum sustulit; cum aquam biberet, Salomon [illegible] extulit, eam apprehendit, et ei : «Fidem rupisti», inquit. Illa ei : «Haec aqua, inquit, pauca est res». — Et ille ei : «Quid sub caelo et super terram, inquit, nobis aqua maius?» — Et illa ei : «Sine me bibere, inquit, et voluntatem tuam fac! tibi enim fidem non rumpam», et, siti laborans, bibit. Postea, Salomon eam concubitu cognovit, ut mares feminas cognoscunt; namque feminarum amator erat, ut Liber Regum, cap. xxx, dicit : «Salomon vere feminarum amator». — *Regina Austri* ex eo ipsa nocte concepit. Et ad terram suam rediit. Iter autem mutavit; nec iter quo antea venerat fecit, nam

*p. 5.

hostes, qui Funǧ, Takuerir et Balaw[1] erant, eius servi, ad rebellionem in ipsam incitati, surrexerant; navem cum servis suis conscendit; camelos et mulos, asinos et equos suos magnis cum copiis peditum iuxta maris litora misit qui iuxta maris litora procederent ipsam expectaturi in Barkēmā oppido, quod est Barʿārab, alii autem ʿAdal, Islamicorum terram, appellant. Mense confecto, venit, e navi egressa et ad maris litora commorata est, septemque ibi dies, cum eam morbus mugāñā[2] dictus invasisset, mansit. Islamicorum principes et optimates, quorum nomina erant Emar filius ʿOṣ, Besṭyānos Ḥaǧ et eorum pater, Fequrā dictus, cui erat nomen Abrāhim, magnis cum copiis ad eam venerunt, se eius conspectu prosternarunt magnaque ei praebuerunt munera : per septem dies, quos ibi Regina confecit, mane et vespere centum oves, iuvencas centum, capras arietesque septuaginta; gallinas, quae guendeb[3] sunt, centum, homēr similaginis decem, homēr hordei triginta, bados butyri decem, nēbāl meri vini quinquaginta, et nēbāl novi ṣāḥf centum dederunt[4], et eam solatio affecerunt. Illa ipsis ipsorumque terris benedixit. Deinde, profectura se extulit, et ei Islamici omnes valedixerunt. Redeuntibus vero: « Mihi, inquit, viae praemonstratores date! » — Islamicum quendam, centum militum praefectum, cui erat nomen Agdar, qui aestuosas et frigore recreantes
p. 6. vias et * torridas regiones et aquae stationes agnoscebat, ei dederunt. Hoc praemonstratore islamico viam praemonstrante, viginti diebus confectis, Nāgrān civitatem, martyrum chorum, attigit. Post haec, Nobā *provinciam* decima die attigit : iste viae praemonstrator illinc rediit, illa autem magna munera, eius operis mercedem, ad eius civitatis homines de sua praestantia certiores faciendos, dedit. *Regina* e Nobā *provincia* quinta die Baqlā provinciam attigit, ibique tres menses commorata est; eius enim res — sive mulierum, puerorum, servorum, sarcinariorum agmina — itinere defessae ibi pervenerant. Tribus mensibus confectis, se extulit, et Ḥamāsēn fines, qui sunt terra Torʿā, attigit; mali illi homines benigno vultu eam exceperunt, apud quos duos dies perfecit. E terra Torʿā profecta in terram Ḥamāsēn, quae religionis est terra oppressorumque asylum, ingressa est. Diebus illis, quidam homo locupletissimus, Ḥarbagoš dictus, erat. *Ḥarbagoš Reginam* benigno vultu excepit, et domum suam induxit.

[1] Gentes quae Nili, Atbarā, Barkā regiones incolebant. — [2] Vulgari tigraico eloquio, uteri morbus. — [3] An gundul legendum? gundul vulgari tigraico eloquio capus est. — [4] Cf. I *Reg.*, IV, 22-23.

De eius adventu certior factus, Meṣwāᶜ *civitatis* praesul, qui nāyb est, ei magna munera misit, atque per litteras ea die invicem de foedere iusiurandum dedere. Cum partus dies adesset, marem in Qisāryā peperit. Posterius huius terrae nomen Māybalā[1] fuit, interdum enim locorum nomina mutantur, ut Romae nomen mutatum est, nam antea, filiis Kaytam urbem colentibus, urbs Kaytam appellata erat, et ante haec Aresṭātālis, sive Aṭas *hominis* haereditas, vocata fuerat : cum autem Romnos et Romālos reges facti fuerunt, ▪ Romālos nomine Roma et ▪ Romnos nomine Rom dicta fuit, ut Paulus de urbe Roma ait. Eodem modo, urbs ante Barāṇṭyā[2], postea ▪ Constantini nomine Quesṭeṇṭenyā[3] dicta, iterum ab Esṭenbul nomine antea Esṭenbul vocata. *Regina* Ebna Ḥakim nomen filio imposuit, id est «sapientis filius», Menelik[4]. Duodecim annos filium suum *Regina* educavit; denique, eum ad patrem eius misit signumque ei commisit, aureum annulum quod Salomon Reginae dederat dicens : «Cum filium meum ▪ te conceptum ad me mittes, tunc ei hoc annulum dabis, namque hoc inter nos signum erit, nec eum, si hoc signo carebit, pro filio meo habebo.» — Salomon, de filii sui adventu certior factus, laetitia perfusus, omnes misit, praeter puellulos servos, milites suos; *Menilek* in castra magna cum gravitate ingressus est. *Castra omnia contremuere, atque : «Quis *p. 7.
vero iste est?» dixere. Nonnulli autem : «Salomonis dni nostri filius est, dixere, qui e terra Ḥabašā, id est Aethiopia, venit.» — Salomon, cum ad filium suum excipiendum iret, utrum filius sapiens esset an stultus quomodo agnosceret cogitavit : tunc quendam ex servis suis semetipsum referentem super thronum suum aureum consistere iussit; oeconomis, optimatibus, procuratoribus, praefectis et centurionibus suis : «Se quisque, inquit, pro dignitatis gradu struat!»; militibus : «Se quisque, inquit, pro dignitatis gradu aureis et argenteis vestibus exornatus, hasta et gladio sumptis, in aciem struat!»; ipse autem, ac si miles ex boum sacrificulis vel equorum mulorumque curatoribus (qui pueri servi sunt) inferiore loco constitit : post haec ut secum conveniret filium suum appellare iussit.

[1] Māybalā ad Asmara urbem est torrens : haud longe, Ṣa'adā Kresṭiyān pagum versus, fabulosum reginae partus locum Aethiopes nostris quoque temporibus ostendunt. Māybalā «aquam dixit!» a vulgo interpretatur; ibi enim aquam Regina parturiens petisse traditur. — [2] Id est بزانطيه, corruptum e بزانطيه sive Byzantium. — [3] Constantinopolis. — [4] Menelik, Melelik, vulgari tigraico eloquio, pro Men Ylek, Menilek.

Ebna Ḥakim in aedes, quae bēta dermus sunt, quod est prandiorum et thesaurorum domus (ut liber III Regum ait[1] : et condidit Salomon in Libani deserto bēta dermus) ingressus est; et, propter Dni sapientiam quae super eum erat agnoscens Salomonem, quamvis eius vestis vilis esset, veneratus est et consalutavit. Magna laetitia affecti, Salomon omnesque eius domus homines mirati sunt atque obstupuere. *Ebna Ḥakim* aureum annulum, quod mater sua miserat, patri tradidit; et Salomon, duo cum vidisset signa : «Vere, inquit, is filius meus est!» — Tres menses et dimidium, cum imperii constitutiones eum doceret, explevit. Deinde, consilio cum populo suo Israel inito, eis : «Agite, inquit, me filium meum vos filios vestros cum filio meo ad terram Ḥabašā mittere decet : filii vestri consiliarii sunto, ille autem super Ḥabašā rex esto, eosque muneribus eligito!» — Populus : «Sicut dixisti, inquit, fiat»; namque haec Domini erat voluntas.

Caput. — Regum generationum numerum ex Adamo usque ad Salomonem XXXV. Magni cum essent fletus et luctus — nemo, enim, qui primogenitum suum non misisset erat : Salomon quidem propter filium suum, quem summa benevolentia complectebatur, flebat — Menilek magnis copiis itinere paratus e Hierosolyma egressus est. Terram Akuesem[2] attigit : cum eo Sefionis filius, cui erat nomen ʿAgāti, venerat.

Menilek Akuesem commoratus est et imperavit : qui secum e *Hierosolyma* egressi erant, omnibus singillatim munus dedit. ʿAgāti Regi proximus erat, Ruben enim tribus erat eius tribus : ei
p. 8. *terram orientalem, quae Manbartā est, sibi suisque omnibus petivit, pulcherrima haec terra et salis terrae proxima et propter agmina quae sal ferebant divitiis plena erat; et Rex quae ʿAgāti elegerat ei dedit. ʿAgāti cum suis ivit, ibi commoratus est et urbes condidit. Sed huius loci incolae daemonen quendam, cui erat nomen Delseṭāḥ, colebant eumque salis creatorem et salis datorem dicebant. In hoc cultu eos cum invenisset, magno dolore affectus, *ʿAgāti* Dominum deprecatus est dicens : «Intellectum ut aures voci meae praebeant et fidem tuam teneant, eis concede, quaeso!» — Mosis leges, sive Testamentum sanctum, eos docuit et Mosis sapientiam in eos infundebat; ipsi toto corde ex errore ad Domini religionem rever-

[1] I *Reg.*, VII, 2 — [2] In *Gadla Marqorēwos* semper Akuesem, quod secundum tigraicam vulgarem pronuntiationem est, pro Aksum invenitur.

tebantur. Tunc, unus populus in Testamenti lege fuere. Qua re ʿAgāti, magno gaudio affectus, ad Regem congressus, eorum fidem ei enarravit; et propter haec Rex laetatus est, et ex Levitis quendam cui erat nomen Gēdson ei commisit. Sacerdos cum ʿAgāti profectus eius domi mansit, incolas leges Mosis omnes docuit, et : «Agedum, vosmetipsos circumcidete!», iussit; illi semetipsos, ut sacerdos dixerat, circumcidere. Postquam circumcisi fuere, ʿAgāti ex civitatis optimatum filiis quandam, cui erat nomen Ensuryā, quod Surārē Egzi'abeḥēr[1] interpretatur, despopondit uxoremque sibi coniunxit, illaque ei uxor fuit : ʿAgāti usque ad animae suae exitum eam, quae suavissima erat et speciei pulchritudine insignis, deamavit. Eius gentiles omnes pariter civitatis puellas in matrimonium duxerunt. E gente quae ex hac gente orta est, praefecti adhuc constituuntur. ʿAgāti uxorem suam concubitu cognovit; uxor vero concepit et filium ei genuit quem ipsa Sāhlon appellavit, quod Tasāhalani[2] interpretatur. *Sāhlon* autem adolevit, et pater ei uxorem, cui erat nomen Sālēdā — quod Wag Tarik[3] interpretatur — in matrimonium dedit. *Sālēdā* ex ea concepit et filium genuit cui pater Ardinon — quod Radā'i[4] interpretatur — nomen imposuit. — Et Ardinon uxorem cui erat nomen Ḥadās — quod Ḥadis[5] interpretatur — duxit; *uxor* ei filium genuit cui pater Mankobyon — quod Bakuera Aṣāb'e[6] interpretatur — nomen imposuit. — Hic vero uxorem cui erat nomen Sāšenā duxit; uxor ei filium genuit cui fuit nomen Šamš — quod Ṣaḥāy[7] interpretatur. Hic vero uxorem duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Atom — quod Zameḥrat[8] interpretatur. — Hic vero uxorem duxit, et uxor filium genuit cui fuit nomen Dēbon, quod Madinā[9] interpretatur. — Hic vero uxorem cui erat nomen Ḥanon — quod Ṭeʿemt[10] significatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui nomen fuit Dison — quod Abba Dasayāt[11] interpretatur. — *Hic vero uxorem cui nomen erat Aqīsyā — quod *p. 9.
Bēta Egzi'[12] interpretatur — duxit, et uxor ei filium genuit cui nomen fuit Ḥayāzēr — quod Aḫāzi[13] interpretatur. — Hic vero uxorem cui erat nomen Marinā — quod Maʿarʿir[14] interpretatur — duxit, et *uxor* filium genuit, quem ipsa a nomine patris nomi-

[1] «Domini Fundatio.» — [2] *I. e.* : Miserere mei. — [3] *I. e.* : *provinciae* Wag Historia? — [4] *I. e.* : Auxiliator. — [5] *I. e.* : Novus. — [6] *I. e.* : Digitorum Primogenitus. — [7] *I. e.* : Sol. — [8] *I. e.* : Misericordiae, Pietatis. — [9] *I. e.* : Civitas, Metropolis. — [10] *I. e.* : Suavis. — [11] *I. e.* : Insularum Pater. — [12] Domini Domus. — [13] *I. e.* : Potestate Praeditus. — [14] *I. e.* : Mellitus.

navit. — Hic vero uxorem cui erat nomen Zawilā — quod Zalala[1] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Demhoy — quod Madmem[2] interpretatur. — Hic vero uxorem cui nomen erat Akuerosyā — quod Barakat[3] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Yāson — quod Madḫanit[4] interpretatur. — Hic vero uxorem cui nomen erat Arqādyā — quod Qadāmita Anest[5] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui nomen fuit Awnān — quod Awyān[6] interpretatur. — Hic vero uxorem cui erat nomen Baṭriqā — quod Egzi'et[7] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui nomen fuit Leḥēm — quod Ḫebest[8] interpretatur. — Hic vero uxorem cui nomen erat Aridā — quod Mekuerāb[9] interpretatur — duxit, et ei *uxor* filium genuit cui fuit nomen Balbālo — quod Nabalbāl[10] interpretatur. — Hic vero uxorem cui erat nomen Nuḫāmin — quod Wetoto Ṭe'emt Fesseḥt[11] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Warada Nagāś — quod Qenuy la Negus[12] interpretatur. — Hic vero uxorem cui nomen erat Romnā — quod Romān[13] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit, cui fuit nomen Adinon — quod Danāni[14] interpretatur. — Hic vero uxorem cui nomen erat Ḫaykal — quod Tābot[15] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Ramḫāy — quod Seluṭ[16] interpretatur. — Hic vero uxorem cui nomen erat Sābēlā — quod Bēta Sāhl[17] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui nomen fuit Dabasāy — quod Bēta Besrāt[18] interpretatur. — Hic vero uxorem duxit, et *uxor* ei filium genuit cui nomen fuit Mirāri — quod Marir[19] interpretatur. — Generationes XX fuere.

Huius *Mirāri* diebus, anno ▪ mundo creato MMMMMD, Dominus noster Iesus Christus ▪ Virgine natus est : tunc misericordiae annus CLXXX, cyclus XI, epacta solis IV, epacta lunae IX.

Hic *Mirāri* vero uxorem cui erat nomen Sofyā — quod Negest[20] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Gērā — quod eodem modo interpretatur. — Hic vero uxorem cui erat

[1] *I. e.* : Salivit. — [2] *I. e.* : Admirabilis. — [3] *I. e.* : Benedictio. — [4] *I. e.* : Salus. — [5] *I. e.* : Prima ex mulieribus. — [6] *I. e.* : Vineae, Vites. — [7] *I. e.* : Domina. — [8] *I. e.* : Panis. — [9] *I. e.* : Delubrum. — [10] *I. e.* : Flamma. — [11] *I. e.* : Lac (?) dulce iucundum. — [12] *I. e.* : Regi Subiectus. — [13] *I. e.* : Malus Punica. — [14] *I. e.* : Se Inclinans. — [15] *I. e.* : Sanctuarium. — [16] *I. e.* : Auctoritate Praeditus. — [17] *I. e.* : Benignitatis Domus. — [18] *I. e.* : Laeti Nuntii Domus. — [19] *I. e.* : Amarus. — [20] *I. e.* : Regina.

nomen Agyā — quod Mēlāt[1] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Sāfēlā — quod Sāḥel[2] interpretatur. — Hic vero uxorem cui erat nomen Bu'agyā duxit, et ei *uxor* filium genuit cui fuit nomen Ḥezba Nāñ — quod Ḥezb Buruk[3] interpretatur. — Hic vero uxorem cui erat nomen Awlogyā — quod Walat[4] interpretatur — duxit, et ei *uxor* filium genuit cui fuit nomen Delna'ad — quod Ba'āla Mawi'[5] interpretatur. — Hic vero uxorem cui erat nomen Diborā — quod Dabr[6] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Ēborkābote'it, — quod Baseddat Bafelsat[7] interpretatur. — Hic vero uxorem cui erat nomen Sapirā — quod 'Efrat[8] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Ḥadnok — quod Adḫeno[9] interpretatur. Huius diebus Eunuchus Hendākē reginae Aethiopiae baptismum adduxit, ut liber Abrāksis, id est Acta Apostolorum, dicit, quem Lucas evangelista scripsit. — Hic vero uxorem cui erat nomen Qaswā — quod Warḫ[10] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui nomen fuit Del Sagad — quod eodem modo[11] interpretatur. — Hic vero uxorem cui erat nomen Ḥannā — quod Habt[12] interpretatur — duxit, et [illegible] ei filium genuit cui nomen fuit Ḥezba Bārek. — Hic vero uxorem cui erat nomen Akināhom — quod Faws[13] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Gēdēwon — quod 'Awd[14] interpretatur. — Generationes XXX fuere.

Huius diebus, Frumentius, qui est Abbā Salāmā, lucis revelator, venit, iustorum Regum diebus, qui Abrehā Aṣbāḥa sunt : religio Christiana a Christi ortu usque ad Aethiopiae conversionem annis CCCC XXX fuit.

Hic vero uxorem cui erat nomen Sofyā duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Nāmuḫēl — quod Meḫrat[15] interpretatur. — Hic vero uxorem cui erat nomen Amēltyāsqirās — quod Kokab[16] interpretatur — duxit, et [illegible] ei filium genuit cui fuit nomen Ḥezba Bārek — quod Barakat[17] interpretatur. — Hic vero uxorem

[1] *I. e.* : Purpura. — [2] *I.* [illegible] : Benignitas. — [3] *I. e.* : Populus Beatus. Ḥezba Nāñ, autem, aethiopica lingua «Populorum dispersor» est. — [4] *I. e.* : Filia. — [5] *I. e.*: Dominus Victoriae. — [6] *I. e.* : Mons. — [7] *I. e.* : In exilio, In migratione. — [8] *I. e.* : Unguentum. — [9] *I. e.* : Servatio. — [10] *I. e.*: Luna. — [11] *I. e.*: Victoria [illegible] venerata est. — [12] *I. e.* : Donum. — [13] *I. e.* : Medicamen. — [14] *I. e.* : Orbis. — [15] *I. e.* : Misericordia. — [16] *I. e.* : Astrum. — [17] *I. e.* : Benedictio : Ḥezba Bārek autem «Populo benedice» est.

cui erat nomen Mēlkā — quod Negest[1] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Ḥezba Qaddes — quod Qedsāt[2] interpretatur. — Hic vero uxorem cui erat nomen Bersefenyā — quod Bereht etiam Be'elt[3] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Hēlut — quod Helew[4] interpretatur. — Hic vero uxorem cui erat nomen Qērsā — quod Ret[5] interpretatur — duxit, et uxor ei filium genuit cui fuit nomen Marāḥina Egzi' — cuius interpretatio manifesta est[6]. — Hic uxorem cui erat nomen Yosētēnā — quod Feseḥt[7] interpretatur — duxit, et uxor ei filium Ḫēr Egzi' genuit. — Hic vero uxorem cui erat nomen Tēglā — quod Mā'elalt[8] interpretatur — duxit, et uxor ei filium genuit cui fuit nomen Nolāwina Egzi'. Hic vero uxorem cui erat nomen Abroqlā — quod Bāḥrey[9] interpretatur — duxit, et uxor ei filium genuit cui fuit nomen Egzi' Ḫarayo. Hic vero uxorem cui erat nomen Maḥalā — cuius interpretatio est manifesta[10] — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Yāfaqerana Egzi'.
p. 11. Hic vero uxorem *cui erat nomen Rebqā — quod 'Eqebt[11] interpretatur — duxit, et uxor ei filium genuit cui fuit nomen Le'ul Samro. Generationes omnes ab 'Agāti usque ad hanc generationem XXXX.

Caput. — Iterum numerum igitur generationum incipimus scribere; benedictio auxilii Domini et, patris nostri Marqorēwos precibus, benedictio Dei eius nobis cum omnibus sint, in sempiternum, Amen. — Hic vero uxorem cui erat nomen Sārā — quod Ema Bezuḫān[12] interpretatur — duxit, et uxor ei filium genuit cui fuit nomen Mesmākna Egzi'. — Hic vero uxorem cui erat nomen Yokābed — quod Mele'et[13] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui nomen fuit Habana Egzi'. Hic vero uxorem cui erat nomen Ab Sa'alā duxit, et uxor ei filium genuit cui fuit nomen Asāḥēl — quod Sāhel[14] interpretatur. — Hic vero uxorem cui erat nomen Bārakā duxit, et uxor ei filium genuit cui fuit nomen Gabā'ēl — quod Gabā'i[15] interpretatur. — Hic vero uxorem cui nomen erat Ledyā —

[1] *I. e.* : Regina. — [2] *I. e.* : Res Sacra : Ḥezba Qaddes autem «Populum consecra!» est. — [3] *I. e.* : Fulgens, Dives. — [4] *I. e.* : Existens. — [5] Haud dubie erratum est. — [6] *I. e.* : Marāḥina Egzi' «Dominus ductor noster est» interpretatur. — [7] *I. e.* : Laeta. — [8] *I. e.* : Distincta. — [9] *I. e.* : Margarita. — [10] Maḥalā vero «foedus iuramento sanctum» est. — [11] *I. e.* : Custodita. — [12] *I. e.* : Multorum Mater. — [13] *I. e.* : Plena. — [14] *I. e.* : Benignitas. — [15] *I. e.* : Rediens.

quod Ḥirut[1] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui nomen fuit Ḥawaṣana Egzi'. Hic vero uxorem cui erat nomen Kerṭinā — quod Seḫin[2] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Naṣara Ab. Hic vero uxorem cui erat nomen Afomyā — quod Feṣemt[3] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Tasāhalana Egzi'. — Hic vero uxorem cui erat nomen Wald A'ebayā duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen A'ebayana Egzi'. Hic vero uxorem cui erat nomen Adlākyā — quod Delut Baḥeg[4] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Egzi'abeḫēr Bena. — Hic vero uxorem cui fuit nomen Awdoksyā — quod 'Awd[5] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Egzi' Keberna. Usque ad hanc generationem generationes L.

Caput. — Iterum, numerum igitur generationum incipimus scribere, patre nostro Marqorēwos intercedente. Eius preces et benedictio nobiscum sint, in sempiternum, Amen. Hic vero uxorem cui erat nomen Tāwklyā — quod Tewekelt[6] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Tewekeltena Egzi'. — Hic vero uxorem cui erat nomen Manfas Qedus Kebrā duxit, et *uxor* ei filium genuit* cui fuit nomen Maḥalon — quod Maḥalā[7] interpretatur. — Hic vero uxorem duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Tasfā Egzi'. — Hic vero uxorem cui erat nomen Atenāsyā — quod Ḥeywat[8] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Krestos Bēzāna. — Hic vero uxorem cui erat nomen Iyoprāqsyā — quod Se'elt[9] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Masqal Mawā'i. — Hic vero uxorem cui erat nomen Ḥārik — quod Maswā'et[10] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Germāna Egzi'.

*p. 12.

Huius diebus, magna fuit in omnibus ecclesiis certatio; namque exsurrexerant iniuriis haeretici dicentes: «Crucem et effigiem precibus non veneramur; effigies enim tabula, et crux est Golgothae lignum», quos Diabolus seduxerat, ut Arium, Manetem, Paulum Samosatenum, Nestorium, Sabellium, Macedonium multosque usque adeo seduxerat hypocritas, cum errores multissimos colloquerentur et diabolicas dissertationes scriberent, sanctos libros mutantes et prophetas XLVII et novos XXXV libros, et eorum filios qui innumeri sunt

[1] *I. e.* : Virtus. — [2] *I. e.* : Thus. — [3] *I. e.* : Perfecta. — [4] *I. e.* : Legibus Digna. — [5] *I. e.* : Diadema. — [6] *I. e.* : Confisio. — [7] *I. e.* : Foedus iuramento sanctum. — [8] *I. e.* : Vita. — [9] *I. e.* : Deprecata. — [10] *I. e.* : Sacrificium.

magistrorum libri. Quae cum audisset, Germāna Egzi' amoris erga Dominum igne exarsit, divina zelotypia zelavit ut Elias Thesbites et Paulus Beniaminita qui *haec* in ep. II ad Corinthios, cap. XII dicit. In urbe sua, Sikār dicta, concilium indixit, presbyteros diaconosque et omnes civitatis suae, quae ecclesia erat, principes congregavit, illius enim terrae praefectus erat; et haereticis: «An quod accipimus, dixerunt, verum est?» — Hypocritae eis: «Sane, dixerunt; crucem effigiemque precibus non veneramur; namque crux lignum, effigies tabula est.» — Responderunt et dixerunt: «Nonne crucem Domini nostri I. Chr. sanguine sanctam factam dicitis, cum *Dominus* sinistro latere hasta transfossus esset et sanguinem aquamque emisisset, ut Iohannes Evangelista in parvo cap. CLXI dicit? An super effigiem vero Domini vis non consedit, et miracula et prodigia Dominae nostrae, Prophetarum, Apostolorum, Iustorum, Martyrum et Angelorum effigiebus non operantur? Cur Domini nostri effigies, quam Ipse per Tadaeum apostolum ad Acarium Edessenorum regem miserat, miracula operavit et prodigia, quae Hierosolymae facta sunt? Cur effigies, quam Tiberio Romae imperatori pinxit, cum Iohanne tonitruum filio collocuta est dicens: «Pinge; ut Hierosolymae crucifixus fui, eodem modo iterum Romae me crucifigito?» Cur effigiei os Iohannis os osculatum est? Cur Dominae nostrae
p. 13. sanctissimae Virginis, Mariae virginis et matris, Deiparae effigies in Sedenia *urbe* sudorem emisit? cur aegroti et invalidi religiose venientes hoc sudore sanitati restituebantur?» — Et eis dixere: «Utrum haec mendacia sunt an vera?» — *Sed haeretici* ab errore redire abnuerunt; et, cum ex civitatis principibus essent, eos excommunicare metuere. Post haec, Germāna Egzi' surrexit et ad Regem nostrum orthodoxum venit cui erat nomen Agbe'a Ṣyon [1], filium *Regis* Yekuno Amlāk, qui, anno CCCIII postquam Zāguā a Delnaʿād filio *Regis* Anbasā Wedem imperium abstulerant, propter patris nostri Takla Hāymānot preces imperium receperat; ad Regem, castra apud Akuesem, quae Virginis locus est, tenentem, venit et omnes illorum errores enarravit. Rex, ad iram concitatus, Virginis effigiem aureo calamo pictam, quam semper precibus colebat totisque venerabatur viribus, e superiore suae domus murorum contignatione demisit, super thronum eburneum posuit, capitis velamento retecto

[1] Haec cum sequenti de Marqorēwos gestis narratione minime conveniunt; namque Regis Agbe'a Ṣyon temporibus Marqorēwos iam monachus fuisse traditur.

cam coram Germāna Egzi' omnibusque suis magistratibus et militibus patefecit, terque salutavit, septiesque preces suas prostratus absolvit; et surrexit cum sudor eius ac si aqua magna distillaret et lacrymae eius ac si hiemales imbres effluerent, et Virgini: «O Domina mea, inquit, an effigiem tuam colere dedecet, ut haeretici dicunt, in quorum corde Diabolus, qui ipsos agendi ratione generaverat, haereticam opinionem germinare fecit, ut Dominus noster in evangelio, cap. XXVIII, dicit: «Pater vester Satanas, et patris vestri desideria explere vultis»; ille enim antiquitus hominum animarum occisor est, nec in iustitia sedit; et dum vero loquitur, mendacia loquitur, nam mendax est et mendacii pater, ut Henoch, cap. LIII, dicit: «Improbitas e suis latebris egressa est.» — An Filii tui crucem colere dedecet quae a sanguine eius glorioso sancta est facta?» — Deinde, eius cordis constantiam et fidei vim et ipsum strenuo viro similem, qui salutationibus *ad Virginem* cotidie et mane et vespere assiduam operam dabat, adspiciens *Virgo* ei respondit et ex effigie cum eo collocuta est dicens: «Effigiem meam colere decet et Filii mei crucem colere.» — Quae audiens Rex valde laetatus est, omnesque milites et magistratus cum Germāna Egzi' obstupuerunt et illam effigiem «Testimonii effigiem» vocaverunt. *Ex heterodoxis quidam, qui contendendi ante Regem causa venerat, fronte terram versus cecidit, et ut cadaver duas horas moratus est; indè surrexit, et: «Ex errore meo, inquit, recessi, crucemque effigiemque venerabor!» — Post haec, Rex Ḥamalmāl qui centum militum praefectus erat cum Germāna Egzi' ad eius civitatem ire et civibus omnibus regium mandatum enuntiare iussit quod diceret: «Crucem effigiemque colite: qui crucem effigiemque non coluerit, eius collum ad laqueum meum, eius res quas sibi acquisivit ad milites meos, eius aedes ad ignis aestum, qui ex ignearum exoritur ballistarum ore, sunto!» — Ḥamalmāl, regius missus, cum Sikār, Germāna Egzi' civitatem, attigisset, cives omnes, mares et feminas, veteres et pueros, convocavit et regium mandatum enunciavit, quod cum audivissent omnes ex communi sententia dixerunt: «Quae Rex nobis iubet omnia facturi sumus et crucem effigiemque colituri.» — Heterodoxi illi ex errore suo recesserunt, et magnum gaudium civitatem affecit. Ḥamalmāl ad Regem reversus totam eorum conversionem et ad crucis nec non effigiei cultum consensum enarravit; Rex, his auditis, laetatus est et: «Propter gaudium, inquit, quo me affecerunt vectigalium immunes annos duos sunto!»; et perpetuum huius pro-

*p. 14.

vinciae imperium ad Germāna Egzi' eiusque liberos tradidit, dicens : «Huius provinciae fines ignis, centralis autem pars viridarium pro eo sunto!»

Generationum numerus, ab Adamo usque ad ʿAgāti, Ruben filium, qui Agāmē praefectorum est pater : XXXV; ex ʿAgāti usque ad Germāna Egzi' generationes LV; cunctae ab Adamo usque ad Germana Egzi' generationes XC.

CAPUT. — Generationum igitur numerum iterum scribere incipimus, patris nostri Maqorēwos precibus : eius Dei benedictio cum omnibus nobis in aeternum sit, Amen. Hic Germāna Egzi' [illegible] cui erat nomen Presqelā — quod Ḫebesta Ḥeywat[1] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Ṣyon Mo'a, quod est Masqal Mo'a. Agbe'a Ṣyon Rex anno IX quo imperium potitus erat obiit : antea, Ṣenfa Asgad, Ḥezba Asgad, Ṣenf Arʿed, tres, quinque annos imperaverant. — Hic vero uxorem cui erat [illegible] Ṭarsēdā — quod Ṭerit[2] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit
p. 15. nomen Yehudā — *quod A'emno[3] interpretatur. — Hic vero uxorem cui erat nomen Hērodyānā — quod Ḫerit[4] interpretatur — duxit, et [illegible] ei filium genuit cui fuit [illegible] Pāwlos — quod Berhān[5] interpretatur, et iterum Newāy Ḫeruy[6]. — Hic vero [illegible] cui erat nomen Sofyā — quod Masfart[7] interpretatur — duxit, et *uxor* ei filium genuit cui fuit nomen Semʿon — quod Semʿani Egzi'abeḥēr[8] interpretatur. — Hic vero uxorem cui erat [illegible] Krestos Mogasā duxit et uxor ei filium genuit cui fuit nomen Tomās, quod Ṣaḥāy[9] interpretatur, namque Solis pater hic fuit in provincia quae est Manbartā et cuius metropolis nomen Ḥayq Mashal dicitur. Iste vero, Regis ʿAmda Ṣyon diebus, qui annos [illegible] regnavit, fuit; et uxorem cui erat nomen Salomē, profecto Salomen alteram — quod nomen Salām[10] interpretatur — duxit. Erat Salomē [illegible] provinciae cui [illegible] est Agāmē optimalibus exorta : parentes vero, sicut Abrahamus et Iob, divitiis et pulcherrima agendi ratione divites erant. — Liberis, vel maribus vel feminis, carnerant, quapropter diu magno dolore affecti erant. Semel, dum eius pater, cui erat nomen Ḥeywat Bena, in suo sacrario orat, Domini Angelus nonae diei horae tempore ei comparuit, ut ipse Cornelio, Gabriel

[1] *I. e.* : Panis Vitae. — [2] *I. e.* : Peculium. — [3] *I. e.* : Persuasio. — [4] *I. e.* : Selecta. — [5] *I. e.* : Lux. — [6] *I. e.* : Vas Electum. — [7] *I. e.* : Mensura. — [8] *I. e.* : Audi me Domine. — [9] *I. e.* : Sol. — [10] *I. e.* : Pax.

Zachariae ad dexteram sacrificii turis, Uriel Henochio et Hesdrae, Suriel Nohae, Henochio et Hesdrae, et Angeli duo Lothio Chaldaeo comparuerant; atque ad Tomās[1] : « Uxor tua, inquit, cui nomen est Embāmerēnā, tibi filiam genitura est, cui nulla fuit nec erit ex Hevae filiis par quae prophetas iustosque et martyres, sub Domina nostra sancta Virgine, Maria Virgine et Matre, Deipara, pepererunt. » — Haec e Gabrielis angeli ore cum audisset, Ḥeywat Bena magno gaudio gavisus est atque uxori suae Embāmerēnā — quod Māḥtot[2] interpretatur — retulit; his auditis, illa precibus oravit dicens : « Mihi equidem, sicuti viro meo apparuisti, appare quaeso, et sicuti virum meum certiorem fecisti me certiorem fac, ut secundum quae iubeas de hac puella benedicta agamus. » — Post haec, pristinus Domini Angelus cui erat nomen Raphael — quod Fawāsi Egzi'abeḥēr sive Fawaso Egzi'abeḥēr sive Mastafesseḥē Albāb[3] interpretatur — dum illa in sacrario deprecans erat descendit; fulgentissimum Angelum cum vidisset, metu perculsa tremuit, sicuti ista Samsonis mater, fulgentissimum Angelum adspiciens, metu percussa fuit, ut Iudicum *liber, qui Iudicum *p. 16.
historiae ianua est, dicit. Angelus autem metum ex ea removit, illa vero e terra qua ceciderat surrexit, et *Angelus* ei : « A carne edenda, inquit, et a bibendo mulso, quod vini mustum est annotinum[4] et . . .[5] ne dicamus : unde haec omnia inveniunt qui eo modo, auro et argento, melle et butyro, oleo et vino, vestibus et frugibus divites sunt, ut eorum opes sicuti maritimae orae arena et caeli astra numerari non possint? » — Haec ex Angeli ore cum audivisset, *mulieris* cor laetatum est, omniaque suo viro enarravit, atque ambo mirati sunt et dixerunt : « Voluntas Domini sit! » — E quo laetum Angeli nuntium audiverant, id est a die XXVIII mensis nesān, quod est marmud atque aethiopico sermone miyāzyā, iciuniis et precibus et elemosynis manserunt usque ad diem VI *mensis* naḥasē; qua nocte sexta mensis naḥasē ante feriam quintam Ḥeywat Bena concubitu Embamerēnā uxorem suam cognovit, ut mares feminas cognoscunt; illa vero Salomē concepit matrem Marqorēwos, solis iustitiae, die VI *mensis* naḥasē, die quo

[1] Sic in apographo Mari Gētā Gabra Ēwostātēwos : haud dubie vero Ḥeywat Bena legendum est. — [2] *I. e.* : Lampas. — [3] *I. e.* : Medicus Dominus sive Eum Dominus Sanavit sive Laetator Cordium. — [4] Cf. *Iudic.*, XIII, 3. — [5] Textus corruptus et mancus est.

Domina nostra sancta Virgo, virgo et mater, Deipara conceperat.

. . . . . .

. . . . . .Inde, septem annis confectis. . . . . mense sābāṭ sive aethiopico idiomate yakātit, *provinciae* Tanbēn praefectus, cui erat nomen Baḥayla Egzi', cum multis numulariis magnisque copiis venit. Ipse enim ... decem minas (?) et unum argenti talentum *provinciae* Manbartā praefecto dederat ut sibi proportione sal praeberet; sed eum fefellerat, et ante Regem litem habuerant, nec Tanbēn praefectus testes invenerat. fidenter enim dederat, cum amor inter ipsos esset. Regis uxor Tanbēn praefecti soror erat; qua re illa ei dixit: «Si tibi vis est, eius terras popula, igne combure; ego vero apud Regem auxiliatrix tua ero.» — Qua causa, ille ad bellum gerendum venit. Manbartā praefectus pavit et ad ʿĀzabo, id est regionem Gāllā, aufugit. Et *Tanbēn praefectus* advenit tentoriumque suum erexit in platea vastissima ut Wagdā (?) et Feṣā (?) et Adurā (?), quae sub Ḥeywat Bena aedibus erat.

Provinciae Manbartā praefectus cum liberis a paganis interfectus est. Baḥayla Egzi', hospitio a Ḥeywat Bena accepto, provincia subiecta, suis rebus receptis, pristini amoris in provinciae Manbartā praefectum memor, eius necis poenam ab ʿAzabo petiit; denique in Tanbēn regressus est. Paulo post, Embāmerēnā, die 1 mensis genbot, feminam, cui fuit nomen Salomē inditum, peperit.

*p. 17. Post haec, metropolita, cui erat nomen Yāʿeqob, *metropolitarum duodecimus, e civitate Akuesem, imperii metropoli, surrexit et terram Tanbēn petiit ad festum Salāmā patris sui celebrandum in eius coenobio quod Enbā Kobaro appellatur, quo funibus ascendunt, unde funibus descendunt: mons enim valens est et excelsus.

Metropolita die XVII mensis ḥamlē Enbā Kobaro attigit; inde ad terram Āgāmyā die VII naḥasē venit; hospes a Ḥeywat Bena acceptus, Salomē baptizavit. — Salomē magna pietate adolevit; quindecim annorum puella, a multis

frustra desiderabatur. Quam cum in ecclesia vidisset, Tomās, filius Sem'on, qui ex provinciae Manbartā optimatibus unus erat, magno amore perculsus, domum redux, sibi uxorem ut peteret patri suasit. Awdokis, domus oeconomus, quem Sem'on, libero suo assentiens, cum epistolis ad Ḥeywat Bena miserat, magnis cum muneribus et magna pompa ad Ḥeywat Bena ingressus, mandata retulit : cras Ḥeywat Bena petitioni concessit. Magna munera tum permutata : Sem'on missus inter munera « mille magna frusta salis quae gānfur dicuntur, et decem milia parvorum quae amolē dicuntur[1] » dedit. Ḥeywat Bena magnam dotem, sive dimidiam omnium rerum suarum partem et fidissimam ancillam, cui inditum erat nomen Manšo, gnatae tradidit. Salomē, domu patris egressa, decimum post itineris diem terram Manbartā, viri patriam, attigit.

Cives eam magnis nuptiarum solemnibus magnoque gaudio exceperunt. Vir autem in pulcherrimas aedes, quibus nomen erat Aday Sālā, *sponsam* misit... Hoc diebus iustorum regum Ramḥāy et Sāyfāy accidit. Illorum regum dies anni XXII fuere. Sāyfāy annos LII imperavit; diebus regis Sāyfāy, cum annum suum septimum et vigesimum ageret, Pāwlos, pater Sem'on, e Rege provinciarum munus accepit, a Takazē usque ad Arho, provinciarum omnium *munus* quae Manbartā, 'Aṣbi, Dārā, Ṣerā', Endartā, Saḥart, Tanbēn, Garāltā, Ḥawzēn, Ambā Senit, usque ad fines 'Adwā, sunt. Et eius muneris dies anni XXV fuere. Sāyfāy, anno II ex quo imperii potitus erat, eum provinciis praefecerat. Anno XXVII ex quo imperii potitus erat, Pāwlos obiit. Sem'on, patris sui loco, provinciis illis omnibus praepositus fuit. Anno LII ex quo imperii potitus erat, Sāyfāy obiit, et frater eius Ramḥāy regnavit, qui munus Sem'on confirmavit, cum enim iam antequam imperii potitus esset dilexerat. Anno imperii Ramḥāy VII, et II ex quo Salomē venerat, Sem'on, pater Tomās, obiit; ac magistratus alius, cui erat nomen Wasan Sagad, munus Sem'on accepit, et munus a Tomās recessit, hic enim huius mundi mos est. Nec propter hoc Tomās aeger animi fuit; sed Dominum,

[1] Fragmenta brevissima, n° 1.

veluti Iob, laudavit. Multae erant ei divitiae. *Ipse et uxor* pauperibus miserisque dabant.

Generationes ex Adamo usque ad Tomās XCV; ex ʿAgāti, filio Ruben, praefectorum patre, usque ad Tomās generationes XLV; anni a mundo : 6800, ab incarnatione : 1400; ex aera martyrum : 900, e regno islamiticorum : 300 [1].

Salomē e Tomās filium concepit : prodigia permulta graviditatem comitata sunt. Inter cetera, celeberrimorum monachorum salutatio enarrabatur, de qua fere omnia ab igne sunt deleta in apographis; monachorum nomina quae leguntur sunt :

*p. 18. pater noster Besoy, id est Ṣahāy [2]; pater noster *[illegible], id est Ab Delew [3]; pater noster Awgin, id est ʿAwda Egzi'abeḥēr [4]; pater noster [illegible], id est Geyur [5]; pater noster Barsomā, id est Walda Ṣom [6]; pater noster Zar[illegible], id est Zar'e [7]; pater noster Demyānos, id est Tedmert [8]. Quattuor venerunt [illegible] Domini iussu nubi insidentes, et tres e deserto venerunt cui nomen est Māzebā, quod inter hostium provinciam cui est nomen Ṭeltāl et infidelium provinciam cui est nomen ʿAzabo situm est : septem illi e mortuis surrexerant.

Tomās ad notitias de bello petendas ivit; namque *provinciae* Ṣerāʿ praefectus et Baʿāl Gādā bellum cum paganis gesserant, eisque victoria fuit. *Tomās* usque ad Fešo advenit et cum praefectis convenit.

Yehyā quidam, qui rex populi Esmaʿēl erat, magno morbo laborans, ad Manbartā venit

e remotis terris, quibus sunt nomina Dobā et Waflā, quae apud Lāstā sunt, ubi vir iustus, imperii contemptor et eleemosynarum amator, Lālibalā, id est Yamān [9], ecclesiam Paradiso caelorumque regno similem condidit;

[1] Haec inter se discordantia, cum sequentibus notitiis non congruunt et fidei absona sunt. — [2] *I. e.* : Sol. — [3] *I. e.* : Pater dignus. — [4] *I. e.* : Diadema Domini. — [5] *I. e.* : Advena. — [6] *I. e.* : Filius Iciunii. — [7] *I. e.* : Semen. — [8] *I. e.* Scientia. — [9] *I. e.* : Dextra manus.

divina virtute a Salomē sanatus, Christi sectator factus, baptismum ex Arkēlāwos « archipresbytero sive antistite[1] », et ex Anyānos « diaconorum praeposito[2] » accepit, sibi nomen Meherkā Salomē indidit, et progressu temporis usque ad sacerdotalem dignitatem pervenit. — Incantator quidam, Qopryānos, ne recte Salomē pareret, e Makkā venit et fascina coepit :

et daemonum qui aetherem incolunt nomina appellare coepit, qui vocantur Pēnēmu'e, hic omnes Set liberos decepit, e monte Armon descendere fecit et cum Caini filiis posuit, et alter equidem Gāder'ēl, hic Hevam decepit, et tertius vero Aseb'ēl, hic Cainum interficere docuit, et quartus Yeqon, hic cornicem cohibuit ne ad Noah suum nuntium afferret, et quintus Kesdyā', hic serpentem docuit [illegible] [daemones vero] quos Qopryānos iste evocavit quinque milia fuere.

Fascinum autem inane fuit. Qua re Qopryānos in christianam fidem ingressus est, sibi nomen Takla Giyorgis indidit et ad Makkā ut christianismum evulgaret rediit; sed ab infidelibus, suarum praedicationum causa, interfectus est.

Cum mensis nonus, qui est naḥasē, inciperet, [Salomē] ad ecclesiam ivit, quae in nomine Dominae nostrae sanctae Virginis, Virginis et Matris, Deiparae condita erat, in loco cui nomen est Dabašon, apud urbem cui nomen est Ḥayq Masḥal, in cuius (Dominae) tutelam christiani omnes se committunt et quam lubente corde et recta fide deprecantur.

Die XXIX mensis naḥasē, hora tertia, Salomē filium peperit. Decima die, nativitas magna cum laetitia celebrata est. Mense confecto, Salomē Amonēwos e terra Šerāfu in Ṣerā' misit qui certiorem de nativitate Agābos monachum piissimum, Dabra Sequert in Tanbēn incolentem, faceret.

[1] Fragm. brev. n° 2. — [2] Frag. brev. n° 3.

Puero nomen Marqorēwos inditum est; in die festo enim sancti Mercurii conceptus erat. Cum puer tertium ageret annum,

*p. 19. *hoc accidit tempore imperii Zāguē, cum imperium a manibus Delnaʿād, filii Davidis, abreptum esset; et imperium reversum est, et Yekuno Amlāk, Davidis filius, imperavit.

Marqorēwos, cum quintum ageret annum, ad Gadāma Qāḥēn missus est, ubi, cum aliis, abbā Pāwlos vir doctissimus erat [1] et cuius magistri Saraqa Berhān, Masqal Moʾa, Hellāwē Krestos, Kokaba Leddā, Habta Egziʾ, Taʾamānē Egziʾ, Gabra Masqal, Ḥiruta Amlāk et Qērlos, monachi clarissimi, fuerant. Multi vero pueri in schola illa erant : inter ceteros

Qirqos, Ēsi, Aboli, Yoḥannes Kamā, Awsābyos, Marqos, Madḥanina Egziʾ, Tēwodros, Abbā Nēr, Nābutē, Takla Egziʾ et Saḥāya Leddā; hi sunt quorum nomina scimus, cum in eorum homiliarum libris invenissemus.

. . . . . .

. . . . . .Et litterarum ostia (*alphabetum*) didicit, ut antea didicerat, recitavit a prima littera usque ad earum finem, nec septem litterarum ordines e geʿez usque ad sābʿe errabat [illegible] (post haec didicit) laudes, canticum quod ex Aethiopiae magistrorum ore dispositum et praeceptum est, sive psalterium Davidis, et dicta evangelistarum, Mathaei, Marci, Lucae et Iohannis; et modos musicos spiritalis Yārēd; parvum librum Apostoli, id est liber Iohannis filii Zebedaei, incipiens e quo dicit [2] «quod antea erat nuntiabimus vobis» usque ubi dicit «et Iesus Christi sanguis ab omnibus peccatis nostris nos purget»; librum apostoli, id est Petri epistulae prima et altera, et Iohannis epistulae prima, secunda et tertia, et Iacobi epistula una, et epistula ad Hebraeos; librum visionis Iohannis, Apocalypseos; librum de actis missorum, id est Apostolorum sanctorum historia quam Lucas evangelista scripsit; quatuordecim epistolas Pauli; qua-

[1] Frag. brev. n° 4. — [2] I Joh., I, 1.

tuor evangelia; librum Apostoli, id est Synodum et Didascalia; librum Pacti, quem Dominus noster Iesus Christus, postquam e mortuis resurrexerat, suos Apostolos sanctos docuit; librum Henochi; librum Iobi; librum legis mosaicae, genesin, exodum, leviticum, numeros, deuteronomium; tres mosaicas leges Iosuae, Iudicum, Ruth; librum Kufālē, qui e libris legis mosaicae excerptus est; quatuor libros Regum dicentes [illegible]; quatuor libros qui Isaias, Ieremias, Hezechiel et Daniel sunt; quinque Salomonis libros qui proverbia (= *proverbiorum pars prima*), institutiones (= *proverbiorum pars altera*), sapientia et cantica canticorum sunt; duodecim minorum prophetarum libros; Siracidem; Ezrae apocalypsin et secundum *Ezrae librum; duos Paralipomenorum libros, qui Regum praestantiae sunt; et tres Macabaeorum libros. *p. 20.

Post haec, homilias didicit. Eodem tempore, arva colebat, acapna colligebat. Sic decem annos mansit. Inde, quintum et decimum annum agens, abeundi venia e Pāwlos accepta, omnibus magistris et fratribus, unicuique in eius cella, cum valedixisset, magno fletu profectus est.

Quomodo ad metropolitam ivit cui erat nomen [illegible] filius Pēṭros al-Qabqalis[1], dum imperium Dei gratia in regione Šawā erat et metropolis Ērar appellabatur et Qedma Asgad, Ḥezb Asgad, Ṣenf Ar'ad reges erant, qui vicissim quinque annos imperavere. Post haec, e Gadāma Qāḥēn surrexit.....

Cum duodecim aliis, e suis terris conventis, sex diaconatum et sex sacerdotalem dignitatem petentibus, qui Zare'a Buruk et Barakata Amlāk erant, et Feṣḥa Ṣyon, et Mā'eqaba Egzi', et Ymerḥana Egzi', et Yāfqerana Egzi', et Sadafa Dengel, et Takla Alfā, et Pāwlos, et Lēwi, et Abādir, et Besoy, profectus est. Cum eis et alii Šawā petentes congressi sunt: Tomās, qui pater Marqorēwos erat; Benyām et Asāḥēl, gnati Ednā sororis Tomās; Ṭobyā et

[1] Nomen hic igni corruptum; in epitome (fol. 99 v°. 101 v° et 109 v°; cf. p. 22, l. 16; 23, l. 3, 16) ter Pēṭros tantum invenitur.

Takla Egzi', gnati Awdokis, quos Salomē ad Agābos Muquḥ, eremitam in Tanbēn, miserat; Berhāna Masqal et Māḥṣanta Masqal. Denique, octo et viginti hominum agmen fuit.

Et surrexerunt et attigerunt flumen cui nomen est Bāšelo; ad eius ripas pernoctaverunt. Mane, Bāšelo flumen traiecerunt. Et terram Amḥarā attigerunt, et in Malak Sānqā pernoctaverunt. Inde surrexerunt et terram Telomā petiverunt, et *ibi* commorati sunt. Mense quam surrexerant elapso, terram Šawā attigerunt, et in urbem, cui nomen erat Ērar, ingressi sunt; tunc Ṣenf Arʿad rex erat et Delnaʿād exercituum magister et Del Mogasā regina Regis uxor. Mensis, quo pervenerunt, mensis yakātit erat.

Romāna Warq, uxor Wald Hēr, qui magister hominum thronorum (liqa sabeʾa manābert) erat et quem Rex in primis deamabat, hospitio advenas recepit. Tunc, cum pāpās Pēṭros, domum unam habitantes, erant abbā Ydo, abbā Laṭesun, pater noster (=abuna) qasis abbā Qeberyāl, praefectus eius domus (= seyuma bētu) Sāwiros filius Qozmos, et edug Fesseḥa Krestos;

hic enim illa die consedit ut cum metropolita consilium iniret de sacerdotum praeposito in terram Amḥarā mittendo.

Die IV mensis yakātit, tribus servis ut gramen pro mulis colligerent, tribus aliis ad asinos servandos, altero ad acapna colligenda, altero ad aquam postulandam, duobus ut excubias agerent in castris relictis, ad metropolitam processerunt. Metropolita Feṭḥa Nagast secutus est :

librum legis illorum (= CCCXVIII Orthodoxorum), qui Feṭḥa Nagast dicitur, in quo ius materiale et ius spiritale inveniuntur; cuius nomina haec sunt : taṭlās sive e Synodo haustum; alterum omen Mak est, sive Feṭḥa Nagast alterum; tertium nomen Mag

est, sive Feṭḥa Nagast tertium; et quartum nomen Maǧ, sive Feṭḥa Nagast quartum.

Metropolita Pēṭros denique Tomās in nebura ed, Marqorēwos in diaconum et inde in sacerdotem elegit: ceteris munera, unicuique suum, dedit.

Die v mensis yakātit, Rex. qui cum Marqorēwos, Wald Ḫēr inducente, collocutus erat, secundum Marqorēwos consilia ecclesiam in Wagdā condere iussit, cui nomen Dabra Rā'ey imposuit et quam sancto Gabrieli dicavit. Eadem die, Marqorēwos, abeundi venia e metropolita recepta, cum sociis profectus, vespere Malzo attigit et in infidelium terram, Gizē Meder dictam, ad flumen Madbarā venit, et noctem apud sacerdotem Takla Wāḫed et uxorem eius Walatta Wāḫed transegit : infidelibus ad christianam fidem reductis, ibi quinque ecclesias condidit quas ad sacrandum Rex metropolitam Pēṭros misit.

Die xxx mensis yakātit, Marqorēwos coenobium suum Gadāma Qāḥēn attigit; sed ante quinque dies magister eius Pāwlos obitus erat, cuius loco abbā Samra Krestos antistes erat. Abbā 'Oṣ, qui Pāwlos magister fuerat, cum ei apparuisset in somnis, Marqorēwos ut Dabra Šemānā migraret hortatus est; qua causa, is e Gadāma Qāḥēn discessit, vespere Šeguālā pervenit et noctem apud ba'āl gādā Walda Gāber et eius uxorem Egzi' Ḫarayā transegit; inde Dipā Gālo, montem in Wagr Ḫaribā, attigit, ubi fratres suos Absādi et Mātēwos invenit; cum ipsis Gadāma Delmā, quod apud Magdalo est (ad Magdalo dexteram partem flumen 'Arz, ad sinistram flumen Māya Nērā sunt) petivit. In Gadāma Delmā antistitem Demyānos, qui mār Tewekeltena Egzi' et iusto Yerkebana Egzi' successerat, venerati sunt : erant tunc in coenobio Musē, Dāwit, Mātēwos, Ērmyās, Giyorgis, Maqāres, Barakata Alfā, Sem'on, Tasfā Wāḫed, Bakuera Ṣyon, Takla Ṣyon, Kēfā, Rezqellā, Sa-

daqā, Filā, Bulā, Tasfu, Ṣagā Za'ab, Meḥrata Ab, Sem'on, Filātāwos, Gabre'ēl, Iyu'ēl et Tāg patres; Asāḥēl, Gabra Masqal, Estifānos, Tanse'a Krestos, Za'ab Qāl, Gērlos, Romānos, Ērmyās, Dān'ēl, Ḥeywat Bena, Mesrāqa Egzi', Takla Egzi' Egzi'abeḥēr Keberna, Noḫ, Gabra Manfas Qedus, Abrehām, Zar'a Buruk, Zēnā Mikā'ēl, Besrāta Gabre'ēl, Gabra Krestos, Warada Qāl, Iyasus Mo'a et Egzi' Ṣawanena discipuli. In hoc tempore Ṣenf Ar'ad Rex diem obiit.

Cum Wedem Ar'ad imperii potitus esset, Marqorēwos in solitudinem reversus magnis abstinentiis et corporis afflictionibus vixit. Tunc. Merfāqinā coenobium in Šawā florentissimum a provinciae Morā praefecto, cum eius uxor El'artā magnas in coenobio fornicationes patrasset, simul cum bēta elǧeno, quod est precis domus[1], flammis deletum est.

Absādi, paulisper cum Marqorēwos commoratus, Dabra Šemānā, quo abuna Ēwosṭātēwos incolebat, petivit; ab Ēwosṭātēwos, octo et viginti annos natus, monachalem vestem accepit.

Marqorēwos cum discipulo Musē, mensis itinere confecto, Dabra Bazēqa attigit, inde Dabra Marmur, quinto mense Dabra Naguadguād: Euphratem traiecit; septimo mense ad Beḥera 'Azāf pervenit; iterum Euphratem traiecit; Hierosolymam visitavit; ante quam annus confectus esset, ad solitudinem suam regressus est.

Wedem Ar'ad quindecim post annos quam imperii potitus erat diem supremum obiit. Tum, 'Amda Ṣyon rex fuit, qui annos XXX. menses XI imperavit. Marqorēwos, trigesimum annum agens, ad Ēwosṭātēwos migrare statuit, qui tunc incolebat Dabra Šemānā.

[1] Fragm. brev. n° 5.

Hoc coenobium apud castra magistratuum Ḥenṭālo erat : e regione ipsius erat coenobium sancti abbā Sāmu'ēl, qui Sāmu'ēl de Wāldebbā non est, et cui coenobio erat nomen Maradā.

Ēwosṭātēwos, Marqorēwos inter discipulos recepit et monachali veste induit.

Cum Marqorēwos patris *nostri Ewosṭātēwos manibus mona- *p. 21.
chus factus est, tertium et trigesimum annum agebat, et quartus erat annus imperii ʿAmda Ṣyon, Regis iusti, cui nomen imperii erat Mabraq Sagad, orthodoxi.

Quinto et decimo die post quam Marqorēwos monachalem vestem susceperat, Ēwosṭātēwos

ad aliam regionem e regionibus Tegrē profectus est, cui est nomen Lāstā, et veniam sequendi filio suo Absādi uni concessit, ut cum patre nostro Gērlos conveniret qui in coenobio cui nomen est Gebṣāwit erat : coenobium hoc in terris infidelium erat, quae Doba sunt et Waflā; fideles autem illis diebus perpauci erant.

Gērlos, a Mārmeḥnām de Dabra Lālibalā comitatus, cum Ēwosṭātēwos convenit; collocuti sunt, et postea ad sua coenobia regressi sunt. In hoc tempore Marqorēwos magna prodigia gessit, quae ad videnda multi ad Dabra Šemānā venerunt;

et urbes illorum hominum, qui ut Satanam in aere crucifixum viderent venerant, sunt regio Wāǧerāt, et oppidum magnum Ḥenṭālo, et regio Maradā, et regio Saḥart usque ad fines Tanbēn et usque ad fines Lāstā et usque ad fines Endartā.

Ēwosṭātēwos reversus et Marqorēwos prodigia multa simul fecerunt; nec homo quidem de his certior factus est, usque dum monachus Abulides, ad festum commemorationis cuiusdam magistratus, cui nomen Zare'a Ṣyon fuerat[1], vino et hydromeli inebriatus, omnia praedicavit.

[1] Fragm. brev. n° 6

Marqorēwos quatuor annos in Dabra Šemānā commoratus est: Ewosṭātēwos autem ibi septem annos egit, e quibus tres antequam Marqorēwos veniret. Deinde, cum Marqorēwos annum ageret septimum et trigesimum, Regis ʿAmda Ṣyon orthodoxi anno VIII, Ēwosṭātēwos ad Dabra Sequert migrare statuit et Marqorēwos cum asino suo misit cui erat nomen Yemrāḥeka Krestos et super quem libros suos imposuerat :

qui erant Synodus, Didascalia, psalterium Davidis, quatuor Evangelia et quatuor Novi Libri, et Liber precum id est Wedāsē Amlāk per hebdomadem, et Simeon Stylita, et Liber precum patrum nostrorum Aegyptiacorum.

Ēwosṭātēwos, profectus, fines provinciae Saḥart apud Tanbēn attigit, quo noctu a Faqāda Krestos, praefecto provinciae Saḥart, cui tunc quatuor erant liberi : Gabra Krestos, Tanse'a Krestos, Manbara Krestos et Yamāna Krestos, hospitalitatem accepit. Sed Marqorēwos, cum fratribus Demyānos, Kozmos, Takla Alfā et Kiros profectus, rupem Demērā attigit : ibi latrones, quorum latibulum in rupe illa, Makāna Fayāt dictum[1], erat, asinum involaverunt, quem cum septem iam raptis bobus ʿAbiy ʿAd ad vendendum mittere cogitabant. Marqorēwos autem latrones ad bonam frugem recepit, asinum recuperavit et Dabra Sequert, ubi iam magister accesserat, pervenit.

Marqorēwos in Dabra Sequert septem annos cum Ēwosṭātēwos mansit, inde proficisci ad Dabra Māryām, quo pater eius spiritalis Dān'ēl inhumatus erat, et ad Dabra Barbarē statuit. Abeundi venia ab Ēwosṭātēwos recepta, cum annum quartum et quadragesimum ageret, Regis ʿAmda Ṣyon anno XV, cum suo discipulo Habta Egzi'. profectus est.

[1] Fragm. brev., n° 7.

Et flumen cui est nomen Gebā transiit, et regionem cui est nomen Abargalē attigit, quae ad litus *fluminis* Takazi est. Huius regionis incolae pessimi sunt, nec advenas amant, et, si monachum adspexerint, monachum serpentem hominum voratorem putant.

Ibi fortuna ei adversa fuit. Denique, verberibus laceratus, in vincla coniectus, in foveam abreptus cum discipulo est. Discipulus vero ab angelo exemptus in Dabra Panṭālēwon aufugit,

Dabra Panṭālēwon, quod ad Akuesem. ʿAṣabo dictum, est, et ad antistitem cui erat nomen Za-Iyasus ingressus est.

Marqorēwos autem quinque annos in vinclis commoratus est. Postremo, monachi alii cum advenissent, populus captivum revocavit, et, multis de provincia Ṣalaint adiuvantibus, liberavit. Ipse multos ad christianam fidem reduxit :

his monitionibus e patris nostri Marqorēwos ore auditis, ex communi sententia dixerunt : « Sane, quae nobis iussisti perfecturi omnia sumus, et nobis liberisque nostris lex erunt. » — Hanc legem generationes illae usque ad mortem confirmaverunt; generationes autem quae postea fuere hanc legem reliquerunt et contempserunt, qua causa periere et peste mortui sunt.

His confectis rebus, Marqorēwos, proficiscens, Takazi transiit.

*Iter patris nostri Marqorēwos ad terram Agd, quae inter Darā est et Qarodā, vini regionem. Cum flumen Takazi traiecisset, in homines quosdam mercatores incidit, qui ad terram Guaġām peregrinabantur, cum camelis asinisque sindones imposuissent et nigras colore vestes quas divites et nobiles temporibus moeroris induunt, etiam vestes quarum color ruber erat, quas reges et magistratus accingunt, et sericas albas et hyacinthinas, et coccina et byssum, et magnam salis copiam. *p. 22.

Incognitus cum mercatoribus itineris partem fecit; discedens inde, solus coenobium Dabra Agd petit, ubi die x mensis yakātit, Regis ʿAmda Ṣyon «Dei amantis[1]» imperii anno XX, ipse cum quinquagesimum ageret annum, pervenit. Brevi prece in ecclesia sancti Georgii (qedus Giyorgis liqa samāʿetāt) facta, a coenobii monacho cui erat nomen Eṣṭifānos in abbatis (mamher) ʿAmda Hāymānot conspectum deductus est : erant tunc coenobio monachi trecenti quinquaginta. Librum de virginis Mariae miraculis[2] et Synaxarium legendo mensem egit. Domicilio inter conventuales electo, se studiis piisque meditationibus omnino dedit; qua re fratres, qui manuum opera laborabant, in iras exarserunt : seditionem autem ʿAmda Hāymānot compescuit. Tres annos Marqorēwos, ʿAmda Hāymānot praesule, egit; quo tempore duos annos coenobii oeconomus (magābi) fuit et sua opera a summa caritate, quae regionem illam opprimebat, fratres eripuit; cetero, dabat se studiis. Tertium post annum, ʿAmda Hāymānot, qui valde Marqorēwos diligebat, supremum diem explevit, et Ṣaḥāya Leddā abbas cooptatus est. Eius temporibus, mores corrupti sunt; irae et protervae reclamationes in studiosum advenam surrexerunt, et Ṣaḥāya Leddā, qui eum odio persequebatur, ipsum ut deprimeret et veneratione spoliaret asinorum pastorem fecit. Marqorēwos cotidie mane a servorum magistro (liqa radeʾe) abbā Gabra Krestos et ab oeconomo abbā Qozmos asinos quinque et triginta accipiebat, quos ad pabula in Merʾaya Marqorēwos, ad flumen (coenobium enim erat ad flumen Wedo «quod[3] in lacum, cui nomen est Ṣānā, ingreditur») propellebat; ibi, dum asini per pascua liberi perer-

[1] Fragm. brev., n° 8. — [2] Fragm. brev., n° 9. — [3] Fragm. brev., n° 10.

rant, in alta cella remotus precibus diem agebat; vespere, asinos sponte conventos ad coenobium reducebat.

Postquam pater noster Marqorēwos hunc eremum pede suo compresserat, pingue gramen et copiosissimum terra emisit, cui *gramini* nomen gāġā[1] et ležā[2] et šankora est, et cuius altitudo asinorum colla assequebatur.

Irae autem non conticuere. Fratres asinos immutatorum pascuorum causa emacrescere dixerunt, quapropter abbā Ṣaḥāya Leddā eum acriter vituperavit, nec Marqorēwos aegritudo usque abbatis obitum cessavit. Sed subitaneo letali morbo percussus abbā Ṣaḥāya Leddā, antequam a vita recederet, pacem cum Marqorēwos pangere voluit; Ṣaḥāya Leddā mortuo, statim advenae amici vires auxerunt, et Marqorēwos coenobii antistes factus est.

Et pater noster [in Dabra Agd] annos duos cum asinos custodiret, annos tres cum pater esset, annos tres cum abbā ʿAmda Hāymānot simul commoratus est; universim patris nostri Marqorēwos in Gadāma Agd commoratio annis octo fuit. Ante, regionis incolae et communitas, e Gērlos temporibus usque ad abbā ʿAmda Hāymānot, cuius diebus pater noster Marqorēwos peregrinatus est, coenobium hoc Emā Šankoro appellaverant; post patris nostri Marqorēwos in eo commorationem coenobii nomen mutatum. Ac nominis mutationis causa haec fuit. Aegrotus venerat, quem pater noster Marqorēwos asinorum pastor sanavit : nobilis hominis ex civitatis quam Wedo dicunt optimatibus, gnatus erat. Ei, cum ad patrem eius et matrem eius venisset, et pater et mater et cognati dixere : « Quis te sanavit? » — Puer ille, asinorum (a'edug) nominis oblitus, eis : « Marqorēwos, inquit, aged pastor me sanavit. » — Pater eius et mater magnis cum muneribus et oblationibus, postquam abbā ʿAmda Hāymānot et abbā Ṣaḥāya Leddā obierant et pater noster Marqorēwos pater spiritalis eva-

[1] Amharico vulgari eloquio « avena » est. — [2] Tigraico (si etiam Amharico nescio) vulgari eloquio « gramen apud aquam germinans » est.

serat, venerunt, coenobium illud cui erat nomen Emā Sankoro attigerunt, et, sicut filius retulerat, dixerunt : « Ubi abbā Marqorēwos, aged pastor, est? » — Congregatio obstupuit dicens : « Quid illorum hominum verba aged pastor? quomodo « aged pastor » interpretatur? » — Quibus ad patrem nostrum Marqorēwos relatis, *pueri parentes* ingressi patri nostro Marqorēwos dixere : « An tu aged pastor, qui liberum nostrum sanasti? » — Tum pater noster Marqorēwos leniter risit atque communitati illisque hominibus:
p. 23. « Oblitus, inquit, puer me *aged pastorem dixit, dum adeg (= asini) pastorem dixisse putabat. » Communitas et homines illi obstupuerunt. Communitati quae tulerant tradiderunt, et domum reversi sunt. Quapropter, rerum historicarum scriptores regionis incolas et communitatem qui hos post dies fuere, adhuc coenobio Dabra Agd nomen indidisse tradunt.

Novum a Marqorēwos, asinorum pastor cum esset, gestum miraculum enarrabatur : asinus, cum ex itinere ad coenobium declinasset, mercatorum agmen, quod Koso et Fogarā petebat, secutus est; sed, « cum constrictionis locum ad magni lacus litora cui est nomen Ṣānā attigissent[1] », asinus antequam dies decederet ad coenobium reversus est.

Marqorēwos, cum octavum et quinquagesimum annum ageret, Regis ʿAmda Ṣyon « Regis pacifici, qui cum iustitia Regem excelsorum coluit[2] », imperii anno XXVIII, Akuesem « metropolin regum liberorum Menilek filii Salomonis filii Davidis[3] », petivit; Sionis enim arcam venerari statuerat quae cum Menilek ad terram Agʿāzi venerat,

ut haec historia in libro scripta est cui nomen est Kebra Nagast, quem abbā Gregorius, Armeniae episcopus, et sine sanguinis effusione martyr, composuit de Sionis, quae tabernaculum Dei Israelis est, gloria et de Aethiopiae Regum gloria qui e lumbis Menilek filii Salomonis filii Davidis geniti sunt.

[1] Fragm. brev., n° 11. — [2] Fragm. brev., n° 12. — [3] Fragm. brev., n° 13.

Cum Akuesem attigisset, apud viduam aetate provectam et nobilissimam, cui erat nomen Ṣyon Kebrā, diversatus est. Praeter modum curiosi, Akuesem sacerdotes, abbā Qaṣala Ṣyon suadente, mulieres duas, Emna Eṣṭifānā et Emna Galilāwit, ad Ṣyon Kebrā miserunt quae de advena cognoscerent; certiores facti, ei magnum honorem tribuerunt. Sed, nominis et honorum fastidiosus, in parvam speluncam aufugit et ab ecclesiae visitationibus abstitit. Hoc tempore, magnus in Akuesem tumultus fuit. Puer de Daqqa Madabāy puellam spoponderat; sponsa vero ab alio rapta erat. Amborum familiae et amici, armis sumptis, proelium in Makāna Ṣyon apud Akuesem commiserunt et proelio viri de Madabāy, Adēt, Serē et ʿAdwā interfuerunt. Sed Akuesem sacerdotes et optimates inter pugnantes se interposuere.

Qui in ecclesia erant, haec de vehementi certamine et de magna caede cum audissent, ex ecclesia egressi sunt, sacerdotes et psaltes et praefecti, et qui antea munus absolverant et qui munere fungebantur, qui appellabantur Nabered[1] Mikāʾēl, Nabered Fesseḥā Ṣyon, Nabered Zagiyorgis, Nabered ʿAmda Hāymānot, Nabered Baqāla Ṣyon, Nabered Baḥayla Ṣyon, Nabered ʿAmda Ṣyon, Nabered Bakuera Ṣyon, Nabered Isāyeyās, Nabered Walda Hāymānot, Nabered Agāmso et Nabered Walda Leʿul : qui autem eo tempore annuo munere fungebantur, duo erant, Nabered Mikāʾēl et Nabered Fesseḥā Ṣyon, ut sanctum Evangelium quod Iohannes evangelista scripsit, parvo cap. CVIII et magno cap. XIII, de Cahifa summo sacerdote ait[2] : « nec suo corde haec vaticinatus est, sed cum summus sacerdos esset, et tempus eius annus ille erat. » Decem autem antiqui, qui munus absolverant, honore fruebantur ut munere fungentes nabered, neque a iudiciis, consiliis, perspicientia, omnibus legibus urbis Akuesem, quae caelestis Sionis locus est, segregabantur.

Egressi quoque sunt monachi et monachae, magistratus et hegu-

[1] Nabered corrupte = nebura ed, Auxumae antistes. — [2] Ioh., XI, 51.

meni, regum gnatae et eunuchi, homines et mulieres, senes et pueri, tabernaculum et evangelium tenentes et crucem et lucentia turibula et umbellas et duo aurea et argentea tympana, quae, cum metropolis in Akuesem esset, reges prisci dederant (qui Kālēb
*p. 24. sunt et Gabra Masqal, cuius diebus *Yārēd annui psalterii ordines ad regulam et normam composuit : iterum, Gabra Masqal, Domino indutus, *sancti* abbā Aragāwi coenobium, Dāmo appellatum, condidit) et aurea et argentea cymbala : canticum, quod de caelestis Sionis gloria erat, desiit, nec unus quidem in ecclesiae oppidique penetralibus mansit, nisi duodecim ministri Eucharistiam custodientes, nam custos et diaconus in bēta leḥēm[1] descenderant et Sacrificii sacramentum secundum leges canonesque « patribus nostris Apostolis in eorum constitutionibus constitutos perfectum erat. *Egressi sunt* et [illegible] et infirmi et claustrorum monachi et solitarii qui caprinis hispidis pellibus et [illegible] palmeis vestibus et corio induebantur et in oleastrorum et pāwkēnā radicibus habitabant et apud ecclesiae moenia et sub lapidem magnum quem Satanas, mendacii pater hominumque universorum adversarius, antequam tabernaculum Dei Israelis, coelestis Sion, adduceretur arte confecerat[2].

Huius tabernaculi de adventu rumorem cum e longinquo (*tabernaculo* tunc mensis circiter erat iter) audisset, Satanas expavit et ait : «Hoc loco som (*sardonycis*) equidem non manebo!» : gemmam enim medio fere loci in centro suspenderat ut ipsum homines hanc som (*sardonycem*) inspicientes lucis Deum dicerent, ac som interpretatio «gemma» est; quapropter urbs Akuesem vocata : namque Akuesem interpretatio «locus sem» est, id est «locus gemmae», propter som (*sardonycem*) quam Satanas in sanctuario quod condiderat ut lucum creator diceretur suspenderat. Antea, huius urbis nomen ʿAṣabo fuerat. Quibus dictis, Satanas iste hanc, quam in aedificio quod arte sua ad creaturas omnes seducendas exstruxerat, sardonycem fregit, surrexit, urbem Makkā, quae est Geddā, petiit, ubi antea Diabolus magister eius ad illam, filii sui Maḥammad patriam, benedicendam ceciderat. Satanas iste, qui e Diaboli militibus erat, illo loco mansit, patriam filii sui Maḥammad exornans, usquedum Maḥammad revelatus est; Maḥammad seducto, ei locum donavit ut

[1] Locus quo panis eucharisticus paratur. — [2] De magnis qui in Aksum urbe obeliscis sunt agitur; eos enim vulgus « diabolo confectos putat.

eius eiusque liberorum sedes usque adhuc esset. Deinde *Satanas* terram Šawā petiit, et in terra Šawā, omnes terrae Šawā homines in peccatum inducens, commoratus est : a patre nostro autem Takla Hāymānot, eius praedicationis temporibus, recessit et in terram ʿAdal aufugit; ac, post patris nostri Takla Hāymānot obitum, *ad terram Šawā rediit, nec admodum patris *p. 25 nostri Takla Hāymānot liberos miratus est nec metuit[1], et seducendo commoratus est. Pater noster Marqorēwos, cum sacerdotalis muneris suscipiendi causa regionem Šawā petisset, hunc Satanam omnes terrae Šawā incolas seducentem invenit; quem pater noster Marqorēwos in urbis medio crucifixit; inde eum e crucifixione deposuit et in magnum abyssum deiecit dicens: «Usque ad alterum Domini nostri Iesu Christi adventum mane!» — Et ad terram suam pater noster Marqorēwos rediit. Quae ex miraculorum a patre nostro Marqorēwos in terra Šawā gestorum historia supersunt, ecce, scripsimus.

Pugna diremta, sacerdotes, novorum iurgiorum evitandi causa, cras interfectos inhumari statuerunt. Sed, noctu, duo «nigri sicut corvi et sicut servi terrarum Dubani[2]», apud Marqorēwos speluncam duos, qui alterius factionis erant et quibus erant nomina Danfā et Abidāra, necaverunt : mane mortuorum socii, «ipsos hydromelis amantes et saccharum eos vincere et ambos domi et ruri, veluti crocodilos *fluminis* Takazi, arcte dormire[3]» solitos cum scirent, principio absentiam non animadverterunt, postea, cadaveribus ad Marqorēwos speluncam inventis, magna ira eum criminis arguerunt, in vincla iniecerunt, acriter vexaverunt. Ille autem se a culpa abesse demonstravit. Denique, iris omissis, nuptiae inter puerum de Daqqa Madabāy, cui antea virgo rapta erat sponsa, et filiam Zarʾa Ṣyon, praefecti provinciae Serē, pacem confirmaverunt. Post haec, Marqo-

[1] Hic de odio quod Ēwosṭatēwos discipuli in Takla Hāymānot discipulos saepe habuerunt agi videtur. — [2] Frag. brev., n° 14. — [3] Frag. brev., n° 15.

rēwos Akuesem, aedibus Emna Ṣyon Kebrā sibi electis, mansit; anno elapso, Ṣyon Kebrā diem supremum egit. Marqorēwos annos duos ibi, amatissimus et veneratissimus, incoluit; cum Akuesem civitas ei pagi feudum obtulisset, assentiri noluit. Postremo, cum « patris nostri Marqorēwos facinorum fama per omnem terrarum orbem, prope et longe, percrebuisset usque ad terram Šawā et usque ad terram Ḥamāsēn[1] », abire statuit.

Inde, caput novum incipiebat : « historia de patris nostri Marqorēwos itinere ad Gadāma Guarasā, quod in provincia Serē inferioris est[2] ». — Marqorēwos, annum sexagesimum agens, ex Akuesem ad Gorasā migravit : Gorasā vero

solitudo asperrima et aestuosissima est; magna ibi et profunda spelunca invenitur; et in medio *solitudinis est* iter, quod usque Akuesem deducit.

Cum Gorasā peteret, Marqorēwos, « in itinere animal, cui nomen est bubalus, invenit, quod super gramen, id est quayā[3], obdormiebat[4] ». — Inde, cum in Gorasā incoleret, venatores provincia Serē nati — alii vero Guaǧam oriundi erant, sed in Serē incolebant — qui venatum « cum igneis ballistis, id est naft[5] », venerant, apud eum congregati sunt, ex quibus quinque virgines, Tasfā Ḥawāryat, Gaber Hēr, Zakāryās, Pākumis et Yā'eqob, monasticam vitam amplexi sunt.

Postea monachali veste patrem nostrum Zakāryās de Qarna Anbazā, et Takasta Berhān de Qosyāt et Yā'eqob de Ḥadbar induit. Zakāryās genuit Gabra Krestos, Gabra Krestos genuit Pākuemis : Pākuemis patrem nostrum Tasfā Ḥawāryāt de Wāldebba genuit.

Ad historiae nostrae initium redimus dicentes : Patris nostri

[1] Frag. brev., n° 16. — [2] Frag. brev., n° 17. — [3] Vulgari tigraico eloquio « themeda triandra » est. — [4] Frag. brev., n° 18. — [5] Frag. brev., n° 19.

Gaber Ḫēr locus natalis et patria Ḫuāḫuilā appellatur; patris nostri Zakāryās locus natalis et patria Ambā Gudā appellatur, quae prope urbem est cui nomen est Kuākuelā. Haec omnia in Gadāma Gorasā acciderunt, cuius finitimae regiones et proximae urbes Falfalit, Qāgmā, Ambā Ḫuāḫuilā, Kuākuelā et Ambā Gudā sunt; omnes autem, a Takazi usque ad Marab, provincia Serē dicuntur.

Ita, in Guarasā religiosa communitas apud Marqorēwos, hominibus multis et mulieribus convenientibus, orta est. Ecclesiam Virgini Mariae (pr. : Egze'etna Māryām) dicatam Marqorēwos condidit, super fratres Abrehām in oeconomum (magābi) et Yesḥaq in servorum magistrum (liqa rade'e) elegit, super monachas quandam ʿElēni antistitam (ema menēt) fecit.

Pater noster Marqorēwos, cum in Gadāma Gorasā esset, patrem suum abbā Ēwosṭātēwos in Gadāma Barāqit, in provincia cui nomen est Quaḫayn, morari ex auditu accepit, et altissime iter fecit. Quem aspicientes viatores nimbum « vento cui taro[1] est nomen involutum putabant; et viatores omnes, alter alteri, dicebant : « An taro hoc vidistis, quod *serpentis instar a capite suo usque ad suam *p. 26. caudam erat? » imbrium enim erat tempus, qua re taro dicebant.

Ēwosṭātēwos visitato, ad coenobium suum rediit; antistitem suo loco elegit, Yesḥaq et ʿElēni in anteriore munere confirmavit, ad oeconomum eligendum, Kefla Māryām suadens, fratres convocavit. Postea, decem cum fratribus, qui monachalem vestem nondum susceperant, et quorum nomina erant Zabdēwos, Takla Hāymānot, Baṣalota Mikā'ēl, Endreyās, Baḫayla Ab, Ṣagā Za'ab, Krestos Ḫarayo, Samrat Ṣyon, Kēfā et Takla Alfā, fratrem Zakāryās ut coenobium novum conderet misit, eique futura de coenobio condendo vaticinatus est :

« ..... ubi multae sunt oleastrorum arbores, atque usque ad

[1] Amharico et tigraico vulgari eloquio « turbo » est.

dimidium montis te ascendere faciet ibique cum perventus sit requiescet. Tu autem locum illum a Domino tibi definitum nosceris. Huius coenobii signa duo super ipsum montes, alter hic alter illic, erunt; montium in medio via munita est quae descendere facit [illegible] et ascendere facit. Huic loco nomen antiquitus Medērā fuit. Ibi enim incantatores et simul erant malae beluae illis incantatoribus incantamentorum vi quae apud Satanam didicerant oboedientes : incantatores illi et illae malae beluae, cum Sionis tabernaculum venisset et in terra Akuesem resedisset, periere, qua causa locus Medērā usque adhuc appellatus. Inde ab hoc tempore autem Qarna Anbazā ab omnium generationum ore quae post me et post te venient appellabitur; namque leonem sub eum invenies, ipseque tibi iter monstrabit, atque duo illi montes cornua videntur, cum non cornua sed ulna dentesque unguesque longaque cauda pilosaque vestis vultusque terribilis leonibus sint; qua re, Qarna Anbazā appellabitur, anbazā enim aethiopico sermone, id est sermone Tegrē, anbasā (= *leo*) interpretatur.»

Illis temporibus ad Sionis tabernaculum adorandum quam saepissime Marqorēwos Akuesem ibat. Tum

Spiritus Sancti auxilio, pater noster Marqorēwos magistratum quendam, cui nomen erat Demṣa Selus, quem Rex ʿAmda Ṣyon a flumine Takazi usque ad flumen Marab et a flumine Marab usque ad magnum mare, id est Meṣwā, constituerat, venturum esse cognovit. Ille enim Regis sororem, Lud Sennā, quae in vitam antequam ʿAmda Ṣyon Rex ingressa erat et a Rege, cum unus pater unaque mater ambobus essent, in primis deamabatur, uxorem duxerat; atque, cum magistratus iste, Demṣa Selus, bellator et nobilis ortu et strenuissimus et huius mundi transeuntis opibus potens esset, et iuris magister et pauperum defensor, ʿAmda Ṣyon Rex ei sororem suam cui erat nomen Lud Sennā uxorem dederat.

Inde, Demṣa Selus, cum Tegrē attigisset, Gorasā ivit, et cum duobus familiaribus suis, quibus erant nomina Walda Selus et Gabra Selus, Gorasā transiit et patrem nostrum Marqorēwos adivit.

Marqorēwos, septem annos in Gadamā Gorasā commoratus, abire statuit.

Post haec, pater noster Marqorēwos, cum septimum annum ageret et sexagesimum, *Regis Sayfa Arʿād imperii anno VII, cuius *p. 27.
imperii anni octo et viginti fuere, e Gadāma Gorasā surrexit.

Postquam monachis et incolis valedixit, cum quinque discipulis, Gaber Ḥēr, Zaʾiyasus, Enṭonyos, Yāʿeqob et Bātra Māryām, ad patrem suum Ēwosṭātēwos in Barāqit ivit : ibi, patris sui spiritalis Ēwosṭātēwos gratia, cum sua matre Salomē collocutus est. — Inde, discesserunt; Ēwosṭātēwos in Dabra Barquāḥ, Marqorēwos in Guadāʿ cum quinque discipulis, Salomē «in septo cui nomen est Addaqmašo[1]», Tomās in Māy Ṣaʿādā, «ista enim gentis suae terra erat[2]», sedem posuit. Marqorēwos magnum in Ambā Gudād coenobium constituit; inde, ancilla cui nomen erat Zaman Baḫa, homini, cui erat nomen Zawalda Māryām, nupta, e communitate discessit magnasque de coenobio quod in ʿAd Negdu et ʿAd Negsā et ʿAd Qast et ʿAd Ṣāylalā et ʿAd Basā et ʿAd Kunā et ʿAd Marā conditurus erat, visiones vidit. Angelus ei terrarum omnium, in quibus coenobium illud conditurus erat, nomina explanavit. «ʿAd Negdu advenae locus interpretatur[3]», Awrāsis enim ibi, cum incantamenta agens ex ʿAdal venisset, pagum condiderat qui postea dirutus est; quo loco, Dabra Demāḥ et Marqorēwos sepulcrum erunt.

Diebus Menilek Regis, Salomonis filii, homo quidam, cui nomen erat Negusen, e terra Akuesem venit et Marab flumen magnis cum copiis transivit, ut argenti et boum et caprini pecoris, hircorum arietumque tributum e liberis Chanaani, filii Cham, filii Nohae, patris Iapheti et Sem, susciperet, quibus dixerat : «Cha-

[1] Frag. brev., n° 20. — [2] Frag. brev., n° 21. — [3] Frag. brev., n° 23.

naani filius fratrum suorum servus sit[1]», qui *Chanaani liberi* regionem, cui nomen est Dubani, incolebant. Solitudinem illam pertransiit et terram Dubani attigit : Chanaani liberi eum magno honore, quia eorum erat princeps quem Menilek, terrae Agʿāzi Rex, super ipsos elegerat, exceperunt. Sex menses apud eos, regium tributum colligens, commoratus est. Sex post menses, ad Regem rediit, et per illum eremum suum transitum et iter habuit. Et pro sua consuetudine ad eremum illum e terra Dubani advenit tentoriumque suum plantavit; milites autem eius, unusquisque e more suo, in eremi planitie mapalia fecere; et qui ex Chanaani liberis venerant, terrae Dubani duces, quibus erant nomina Tobēl et Berteguāl, Yoqāṭin et Abrib, quattuor qui sub Negusen, Menilek servo, constituti erant, sua tentoria eodem modo posuere, et eorum homines, sicut milites Negusen, mapalia fecerunt. Et castra illius eremi in planitie metati sunt. Illa nocte, Negusen ancipite morbo aegrotavit, et usque ad mortem prope accessit : populus vero eum custodiebat. Missos ad Regem ut ipsum de illius morbo certiorem facerent misere. Missi iverunt et Regi servi sui Negusen infirmitatem renuntiaverunt, et Rex : — « Ubi aegrotavit, inquit, usque ad valetudinem maneat, et incolae, qui ad locum illum accolunt, res ei necessarias et militum commeatum suppeditent : duces autem Dubani, quos subter Negusen servum meum constitui, regni mei tributo sumpto, adveniant! » — Missi venere et Regis statutum dixere : Dubani duces, eius regni tributo sumpto, surrexerunt, profecti sunt, ad Regem ingressi prociderunt, se prostraverunt, tapetum osculati sunt et prius ei oblationes et dona et munera, postea regni tributum numeratum dederunt, quae regiae minister sive omnium rerum administrator accepit. *Angosā autem uxor, virum suum Negusen aegrotare audiens, magna frugum mellisque butyrique oleique copia super asinos imposita, cum illis Dubani ducibus venit, ad virum suum Negusen pervenit. Illi vero Dubani duces, eius infirmitatis vehementia adspecta, contristati sunt et in suam patriam cum militibus recessere. Negusen decem menses hoc morbo laboravit. Rex missos ad eum mittebat dicens : « Nonne sanatus es? nonne firmam valetudinem invenisti et praestantior parvo morbo fuisti? nonne te Dominus de morbi onere remisit? » Decimo mense confecto, sanatus est, valetudinem integram inve-

*p. 28.

[1] *Gen.*, IX, 25.

nit atque sanus ac primum et vivax evasit; species et vis quae primitus ei restitutae sunt. Qui e longinquo eius infirmitatis videndi causa veniebant homines, ▪ Negusen nomine huic eremo ʿAd Nagsā nomen indiderunt; quapropter, quinque Regum temporibus qui postea regnavere, *eremus* ʿAd Nagsā nominatus est.

Ad Qast nomen ab arcu (qast) accepit quo venator e tribu Rafāyn, ibi a serpente zārāt[1] interfectus, utebatur.

Solitudo quae est Ṣaylalā tibi altera non videatur, namque tua solitudo erit; et eius nomen «tu equidem Sol istius solitudinis in vita et in morte es!» interpretatur.

. . . . . .

. . . . . .Ibi homo erat quidam, cui erat nomen Ḥarasfosi; eius uxor Adlaklyā nominabatur, eius liberi sicut Iacobi liberi duodecim erant. . . . . Hic vero Ḥarasfosi, temporibus imperii Zāguē vita fruebatur : e pueritia strenuus; nullus erat ei iuvenis eius diebus par. Messium mense, eius uxor et liberi et servi ad agresta opera conficienda, quae frumenta et hordeum coedere sunt et mergites colligere et in struem congerere et pulchra per terras percipere, ruri fuerunt : ipse autem vaccinum butyrum melle commixtum ut biberet domi mansit. Sole incalescente, ad domus ostium, tapeto super cubiculum et bovina pelle super tapetum (locuples enim sua ratione erat) superpositis, somnus eum pressit; ille obdormivit et rhonchavit. Eius rhonchi rumore audito, leo e deserto venit, super eius cervicem prosiliit cervicemque apprehendit; ille autem experrectus leonis guttur apprehendit ipsumque anxit et necavit : vicissim leo et Ḥarasfosi sibi mortem attulerunt. Vespere, mulier et liberi et servi venerunt : leonem latere iacentem, Ḥarasfosi vero *sub parvo hoc cubili, abscisso ventre et *p. 29. butyro cum melle quod biberat in terram eiecto, iacentem invenerunt. Eius uxor hydriam nec non magnam ollam attulit, ollam super cubile posuit, et igne sub ea incenso, butyrum et mel ▪ viri sui quem leo occiderat ventre profusa in ollam infudit, quae igne defervefecit et liquando purgavit; et butyrum ut antea lactescens

[1] An a zār? zār maleficus daemon noctu vagans (caeteri autem apud fluminа sedentem dicunt) est.

et mel purum facta sunt. Mulier ea in hydriam infudit, et duas replevit hydrias. Eius enim vir ei vivens dixerat : « Butyrum cum bibissem et mel, leo me interfecturus veniet; ego autem ipsum interfecturus : ambo vicissim nobis mortem adlaturi. Leo ventrem meum discindet, et butyrum et mel quae biberam in terram effundentur; ego vero guttur eius, brachiis et crurum flectionibus contextis, excidam. Tu equidem butyrum illud et mel collige, igne defervefac, liquando purga, in hydrias infunde, atque hebdomaden cum commorareris, hebdomade confecta, iterum defervefac, et tu, uxor mea, duodecimque liberi mei, potate. Postquam potaritis, tu sane leaena, omnium orbis terrarum mulierum regina fies, et mulieres omnes propter in earum terra famam et rumorem te venerabuntur, te videntes metu cum suis liberis morientur. Illi quidem liberi mei quasi leonis gnati evadent : vis super eos et terror erit; rex ipsos convocabit et videns e suo throno surget, et vultu sub eorum pedibus posito propter terrorem super eos considentem adorabit. Inde, eius consiliarii ei suadebunt dicentes : « Viris illis strenuissimis magnam auri argentique copiam mitte, purpureis vestibus et candidis *eos* exorna, equos veloces mulosque tolutarios, servos ancillasque, iuvencas et capras, oves, asinos et camelos dona *eis;* namque ipsi, si in castris commorabuntur, super te regnabunt. Quis enim ex terrae hominibus et ex copiis tuis, quibus « qui adstitit deiicite, qui se custodivit findite[1] » dicere soles, te, qui nuper subter eorum pedes temetipsum prostravisti, inde ab hoc tempore timebit? » — Post haec, verbis consiliariorum auditis, rex *liberos meos domum* magnis cum divitiis multos per annos sufficientibus mittet. Ipsi ad te cum gaudio et in pace
p. 30. revertentur. Quibus reversis, * hic nec tu nec tui et mei liberi commoramini; sed, ossibus meis collectis, cum rebus vestris omnibusque aedium vestrarum suppellectilibus omnique pecore vestro ad terram Adal proficiscimini; illa enim terra haereditas vestra erit[2]. Ibi cum perveneris, illius terrae puellas filiis meis, alteri alteram, in matrimonium da; postea, pro viribus, decem vel viginti vel quinquaginta *uxores* ducent, haec enim Dei mei Sātnā'ēl est voluntas. Cum in matrimonium liberis puellas dederis, morieris : te mecum inhumabunt et caro tua cum carne mea commiscebitur.

[1] Dubia interpretatio, textus enim aethiopicus corruptus est. — [2] De Balaw post gentis, cui nomen est Adkamé Melga, adventum e Sarāwē usque ad Adal migrantibus hic agitur.

Decem millia et myriades liberi nostri fient. Imperium eorum liberis eorumque liberorum liberis dabitur; ex eorum liberis eorumque liberorum liberis, alter rex fiet, alter fequrā dicetur, alter Ḥaǧ appellabitur, alter Turkuibāš fiet et alter super navem mercator et alter bānyā et alter nāyb[1] : per eorum liberos eorumque liberorum liberos, Ismaelis et Abrahami et Meḥemmad et Yemar et Bestyānos meorum patrum lex confirmabitur; islamiticorum, qui in Aegypto et in Aethiopia sunt, imperium eorum vi eorumque liberorum vi in aeternum stabit; et patrum meorum regiones, quae ʿAdal et Ber ʿArab [illegible] et Meṣwā et Aegyptum et Estenbul et Midiam et Ḥaqla Fārān sunt, eorum tempore eorumque liberorum tempore instaurabuntur. » — Haec enim Ḥarasfosi vivens uxori suae Adlākyā dixerat; quae verba cum perspecta haberet ..... et omnia quae uxori dixerat fuerunt, et uxori et eius liberis, ut dixerat, acciderunt... Atque de hac appellatione, eremus tuus ex eius [Harasfosi] habitatione appellatus et ʿAd Basā[2] dictus est.

Ad Kunā e monachorum ad coenobium invocationibus, qui dicent « manus estote contra adversarium nostrum », nomen accepit[3].

. . . Quae Ad Marā dicitur. Mercator islamicus magnis cum divitiis e terra Waflā et Dobā venit : huius mercatoris nomen Emar. Insulam, cui est nomen Meṣwā, attigit; omnia quae cupiebat et exoptabat emit, omnia quae cupiebat invenit, nec nave Ǧeddā atque e Ǧeddā terram Aegypti petere necesse fuit; omnia enim quae exoptāverat in hac insula Meṣwā, magna parvis et multa paucis et praestantiora malis cum *emeret*, invenit. Cum in insula illa Meṣwā esset, *Meṣwā incolae et incolae Ḥamāsēn contendere, et superius *p. 31.
iter, mercatorum omnium iter, interclusum est. Longum eorum bellorum tempus fuit et circiter annos decem protractum : caritas insulam Meṣwā oppressit, mercatores enim *qui annonas afferrebant itinere* omnes se abstinebant. Emar autem, itinere quod veniendo fecerat intercluso, cum sociis suis mercatoribus, qui cum eo advenerant, consilium iniit : « E torrida regione, inquit, in regionem

[1] Fequrā (=فقرا sing. فقير) apud septentrionales Aethiopes religionis islamicae principes dicuntur; ḥaǧ qui ad Mahammad sepulcrum peregrinatus est; bānyā mercator indicus (Indici enim mercatores magni in Aethiopia habentur), etc. — [2] Id est : ʿAd Anbasā « urbs leonis ». — [3] Frag. brev., n° 23.

torridam eamus; nobis patria nostra itinere Serē petenda est!» — Socii eius consenserunt, uno agmine facto surrexerunt, hunc eremum attigerunt, sepimentum in centrali parte fecerunt, tentorium suum unusquisque posuit, ibi sex menses commorati sunt, elephantes in aestuosis apud eremum terris venantes, eorum cornuum causa quae ipsis, ad mare mercaturam agentibus, magnum lucrum darent. Multa elephantum cornua, circiter quingenta, collegerunt; nec omnia venando collegerunt, sed eis magnum erat venenum, quo, sine hastarum vulneribus, elephantum dentes tantummodo auferrent; cuius veneni vehementia elephantes omnes exurie perierunt. Ipsi vero multa elephantum cornua collegerunt. Ad hunc modum cum essent, pax inter mare et aridum fuit; superius iter, quod interclusum erat, patefactum; illi vero, de pace rumorem, in hoc eremo commorantes, auditu acceperunt. Atque omnes ab eorum domini nomine locum Ad Mar nominavere. Post haec, surrexere, superius iter fecere, ad patriam suam regressi sunt. Quapropter locus ʿAd Mar dictus est.

Marqorēwos e Guadāʿ ad Gadāma Barquāḥ, Ēwosṭātēwos videndi causa, ivit. Ēwosṭātēwos septem annos ibi mansit:

...cuius loci incolae mali erant, nec lex vel constitutio eis, sicut infidelibus, erat, nec festorum celebratio nec eremitarum amor, nec advenarum hospitalitas.

Marqorēwos in Gadāma Barquāḥ, magnis corporis afflictationibus, annos duos commoratus est; ipse diaconali munere fungebatur, ʿAmda Hāymānot communitatis oeconomus erat, Yāʿqob servorum magister, Taʾamānē Egziʾ precum magister (liqa ṣalot); Zamāryām denique cathedram Ēwosṭātēwos et Zaselus eius libros ferebant. Inter piissimos ecclesiam frequentantes Zakāryās et eius uxor Māryām Sennā, Abrehām et uxor Walatta Dāwit, Zagiyorgis et uxor Walatta Giyorgis memorantur. Apud Gadāma Barquāḥ prodigiosus erat fons, cui nomen Māya Ṣalot[1] erat.

[1] Omnes salutares fontes, qui apud ecclesias prodigiosi habentur, Māy Ṣalot dicuntur.

Tribus annis in Guadāʿ, duobus in Barquaḥ actis, cum iam Ēwosṭātēwos septem annos in Barquāḥ fuisset et Marqorēwos suum secundum et septuagesimum annum ageret, Sayfa Arʿad Regis anno XII, die XXIV mensis ṭer, Marqorēwos cum Ēwosṭātēwos a Sarāwē profectus Hierosolymam ivit, in Iordani aquas ingressus est, in Aegyptum rediit, a patṛiarcha Beniamino benedictus Armeniam petiit, Ierichuntem attigit, Ierichuntis mare, octo et triginta diebus per aquas confectis, transiit et Armeniam attigit. Ēwosṭātēwos in Armenia mansit. Marqorēwos autem, ad terram Agʿāzi reversus, ad urbem Maqarkā, «quae urbs in medio *provinciae* Ḥamāsēn est[1]», pervenit et benigne receptus est. Inde, e Maqarkā ad Dabra Demāḫ — «Dabra Demāḫ capitis coenobium interpretatur[2]» — ivit, et sibi speluncam, cui nomen erat Weṭuḥ, elegit.

Huius loci clivus erat infidelium ostium, qui Šānqellā dicuntur, liberi liberorum Chami, quorum regio Dubani est et quorum urbs dicta est Matako, qui si interficiunt non anguntur.

Apud speluncam, serpentem terribilem necavit : serpens omnia deserti animalia vorabat, quorum nomina, difficilia intellectu, sunt :

Sive bubalus, sive ʿarigā, sive asilā, vel tanisā, vel siʿālā, vel dorcas, vel daspēdā, vel simia, vel onager(?), vel thos, vel daskano, vel ⁂, vel sus, vel pelecanus onocrotalus(?), vel kēraglyon.

Eius corpus latum est

*ad magnam speluncam, cui nomen est Ankokorā, templum infidelium, quod in infidelium terra qui serpentem illum colebant est. *p. 32.

Quo interfecto, ad videndum

[1] Frag. brev., n° 24. — [2] Frag. brev., n° 25.

gentes omnes, prope et procul, ex *orbis terrarum* quatuor angulis, ubi humana creatura invenitur, congregatae sunt; e Baqlā[1] usque ad hunc locum, a Kor Bāryā[2] usque hic, a terra Serē usque hic, a terra Dubani[3] usque hic, et a mari necnon a terra Torʿā[4] usque hic.

De eius religione et miraculis rumor multos apud eum paenitentes et piissimos collegit.

... inter quos magni liberi eius (= Marqorēwos) et primi, qui ipsum in virtutibus agendis retulerunt : abbā Endreyās de Efun, abbā Endreyās de Beḥnunā, abbā Abrahām de ʿAd Sarawāt, abbā Ḥeywat Bena (cuius monachale nomen Dāgma Iyemawet fuit) de Ḥeleleḥ, abbā Yesḥaq de ʿAd Zewāb, abbā Semʿon de Čaʿāt, abbā Enṭonyos de Māy Leṣuy, abbā Mārmeḥnām scriba de ʿAd Ma'amen, abbā Na'amen Ba'egzi' de Belālāḥ, abbā Dāgmāy (= alter) Garimā de Māy ʿAyn, abbā Arkalēdes de Degē Deruy, abbā Besoy de Nādēr, abbā Nāfer de Aqotāb, abbā Yosṭinos de ʿAdagualbo... et coenobii domum longam et latam, amplam et pulchram, cubitos triginta longam, cubitos tres et decem, dodrantem, digitos duos et dimidium latam, condiderunt; ad coenobii domum, mapalia, unusquisque suum, quae frugum custodum casis similia erant, fecerunt... ecclesiam autem pulchram et iucundam, magnam et latam, fundationis praestantiae causa ecclesiae Agyā Sofyā, quam Constantinus Rex orthodoxus condiderat, similem condiderunt, Ḥamāsēn praefectis et Sarāwē praefectis, qui patris nostri Marqorēwos, eorum patris, preci fidebant, adiuvantibus. Pater noster Marqorēwos Sionis tabernaculum, quod ex abbā Beniamini, Alexandrini patriarchae, manibus, temporibus eius e terra Armeniae reditus, acceptum pater eius (= Ēwostātēwos) ei dederat, in ecclesia illa posuit, et die xxv *mensis* sanē, qui est ipsius ecclesiae sanctificationis festus, sanctificavit. Pater noster Marqorēwos mulieres multas ad vitam monasticam admisit; congregationis numerus hominum MD, mulierum vero monacharum D fuit. Et pater noster Marqorēwos virorum sedem a mulie-
*p. 33. rum sede distinxit; mulierum sedem *Zebān Asḥitā, virorum sedem Dabra Demāḫ elegit. Mulieribus ecclesiam pulchram condidit, qua sancti Michaelis tabernaculum immisit. Pater noster Marqorēwos

[1] Id est : e Septentrione. — [2] Id est : ab Austro versus orientem. — [3] Id est : ab Occasu. — [4] Id est : a Septentrione versus orientem.

autem e loco ad locum pererrabat, discipulos suos suasque filias explorabat, eos canonum leges quasi legem constitutionemque suam docebat, ut ipsos ipsasque corroboraret. Cum eos docuisset, ad tranquillitatis suae locum revertebatur. Dormiendi tempore, in stagnum, cui est nomen Degub ʿAbbāy, inibat, amicto et tunica et sabano et cucullo et cingulo et cilicio et corio suo *indutus* ingrediebatur, atque precibus et lacrymis, supplicationibus et gemitibus magnis et nimium misericordiam intercedendo morabatur.

Aquae, quae apud coenobium invenitur et cui nomen est Degub ʿAbbāy, benedixit magnamque salutarem virtutem dedit.

Cum annum suum nonum et octogesimum ageret, Regis Sayfa Arʿad anno XIX, iterum Armeniam ad Ēwosṭātēwos videndum petiit. Reversus, corruptum coenobium suum Dabra Demāḫ invenit, quod magnis et rigidis reprehensionibus emendavit.

Cum discipuli nimium increscerent, refugium novum, quod a Dabra Demāḫ unius diei itinere aberat, sibi elegit

in aestuosa regione cui est nomen Dambalās : eius recessus nomen Muḥaṭ ʿAbbāy est, ceteri autem rerum historicarum scriptores Māy Moni appellant.

Cotidie vero Dabra Demāḫ visitabat.

Cum autem septimum et octogesimum annum ageret, Regis Sayfa Arʿad anno XXV, tertio Armeniam petiit, namque Ēwosṭātēwos morti proximus erat : eo defuncto, ei in Mārmeḫnām ecclesia sepulcrum dedit. In Aethiopiam redux, fratrem suum Absādi diem obiisse invenit, et ad eius sepulcrum peregrinatus est[1];

Nos ambo enim patris nostri Absādi discipuli et patris nostri Marqorēwos discipuli, unius fidei, unius cuculli sumus; cucullum

[1] Hic in compendio nota est : «dal f. 272 rilevasi il Gadla Absâdi essere stato composto anteriormente al Gadla Ewosṭātēwos».

nostrum est patris nostri Ēwostātēwos cucullum, et civitas nostra Alexandria, non terra Romae est.

E Dabrā Demāḥ ad urbem ʿAd Saguāgui ivit, et ibi corpus cum adfligeret commoratus est. In ʿAd Saguāgui coenobium condidit; monachali veste abbā Garima de ʿAd Saguāgui qui sibi nomen imposuit Bakuera Marqorēwos, abbā Krestos Bēzāna de Gadāma Marab, abbā Yekuno Amlāk de ʿAd Ḥenqert, abbā Ṣawana Egzi' de Māy Ṣaʿādā, Faqāda Egzi' de ʿEgalā, abbā Yesḥaq de Maratā, abbā Leʿul Ḥarayo de terra Oʿo induit. Tunc erat ei Habta Egzi' discipulus.

Decimum autem post annum, cum septimum et nonagesimum annum ageret, Regis Weden Asfarē anno VI, ex ʿAd Saguāgui ad Kuedo Falāsi migravit, quo speluncam sibi elegit. Cum multi ad eum monachale munus petentes convenissent, coenobium condidit.

Et pater noster Marqorēwos in solitudine, cui nomen est Barbar Zagi, monachorum, suorum liberorum, mapalía condidit; huius solitudinis a tergo praecipitium magnum, a fronte, si clivum descendunt, locus patens est.

Demhoy cum uxore Awqāsal engel quattuor annos ecclesiam in Barbar Zagi frequentavit; quapropter, filium eius Habana Marqorēwos, qui fulmine ictus erat, pater noster Marqorēwos ad vitam revocavit.

Caput. — Post patris nostri Marqorēwos mortem, conventus valde eius foederis vi crevit. Multos dies sancta agendo *ibi discipuli eius* commorati sunt. Magistri magni, ex eis qui lanae et coccini vestes, quae sericae lacernae sunt, induunt et mulis insidunt, e conventu illo egrediebantur, quorum numerus tunc LXI [illegible] tunc XC erat. Praefectus autem, cui erat nomen Deruy, eis invidit, ipsos fraude congregavit et: «Agite, inquit, omnes, magistri et qui sub vobis sunt fratres, gnati mei sponsae benedicite!» Ipsi vero eius fraudem non perceperunt. Laeto corde profecti sunt; et praefectus eis, cum
*p. 34. pervenissent, janua *patefacta, in umbraculum magnum, circiter

cubitos « longum et » latum, introduxit : monachi umbraculum replerunt. Inde familiaribus suis «ianuam claudite!» iussit, et pessulo clauserunt et imperata executi sunt. Post haec monachis magnam epularum potusque copiam dedit; et comederunt et biberunt. Inde, fortibus suis «ne unus quidem, inquit, raptim se vobis auferat cavete; unus si evaserit, vos pro eo eritis!» *Sicarii* contra monachos surrexerunt, ipsos gladio et hasta, ense et arcu necaverunt, ut liber ait[1] «namque propter te [illegible] omnibus diebus interficient, ac nimus veluti oves quas mactant». Interfectorum [illegible] ex magnis, qui sacerdotale munus acceperant vel non, LXV. Eo tempore, magister abba 'Enqua Marqorēwos erat; ipse, sicut pastor bonus, qui animam suam pro suis ovibus praebet, priusquam ceteri interfectus est. Monachorum autem, qui interfecti sunt, numerus CXXV. Et manu illius impii, cui erat nomen Deruy, qui Diocletianus alter fuit et Maximini socius, diaboli filius et Didiani frater, Herodis famulus et Decio proximus, Ṣirusāydān pravorum amantis, quinque Macabaeorum percussoris, similis, martyres fuere...

Post haec coenobium illud depopulatum est et desertum evasit : communitate vero dispersa, fratres quasi salis semen et odorifera aqua fuere. Ille autem scelestus in oppido suo, cui erat nomen Kuedo Falāsi — cuius nominis interpretatio Manschi Mons est, Kuedo enim aethiopica eloquio [illegible] est — mansit. Multos post dies, magistratui illi, cui erat nomen Diruy, dixerunt : «Pater noster Marqorēwos te puniet filiorumque [illegible] monachorum cladem in te ulciscetur.» Haec cum homines Dei amantes ei dixissent, pavit ille et patris nostri Marqorēwos cathedram et metallicam pelvim quas abstulerat multaque alia ad eius coenobium Dabra Demāḫ[2] misit, dicens : «Patres mei, miseremini mei, et pro me patrem nostrum Marqorēwos precibus orate ut peccata mea remittat neque liberorum [illegible] monachorum cladem in me ulciscatur.» Post haec, quae miserat grata acceperunt : cathedra vero et metallica pelvis adhuc adsunt. Sed eius *Deruy* liberi et liberorum liberi benedictione caruere, et ex ipsis ne unus quidem patris locum suscepit ut pro eo munus accepit...

Deinde (i. e. post coenobium in Barbar Zagi ad Kuedo Falāsi conditum) pater noster Marqorēwos, cum annum unum et centesimum

[1] *Ps.* XLIII, 22; cf. *Rom.*, VIII, 36. — [2] At Deruy temporibus Dabra Demāḫ [illegible] et desertum erat.

*p. 35. ageret, *Regis nostri Dāwit II, filii Sayfa Ar'ad, imperii anno I, e suo coenobio, cui erat nomen Barbar Zagi, quod in regione cui est nomen Kuedo Falāsi est, surrexit, coenobium suum Dabra Demāḫ petiit et liberos suos salutavit : ipsi vero spiritali salutatione eum salutavere.

Ad Dabra Demāḫ reversus, inter Dābra Masel, Guedeb 'Abbāy et Weṭuh pererrabat. Eo tempore, nubi insidens, duodecies Hierosolymam ivit. Postremo, cum in Christi sepulcro, cum economo imperatoris Aegypti, cui nomen erat Eṣṭenbul, esset, islamicum 'Abdallā sanctorum librorum voce expugnavit, et, coram praefecto cui erat nomen Bestyānos et coram militibus, ad christianam fidem reduxit : 'Abdallā, nomine 'Abdel Masiḫ, id est Gabra Krestos, sibi imposito, baptismum accepit. Quibus actis, Marqorēwos ad Dabra Demāḫ reversus est, discipulos suos edocendi causa.

Et de patris nostri Marqorēwos virtute et facinoribus rumor in universis Aethiopiae terris usque ad terram Šawā acceptus auribus est. Et Dāwit Rex, filius Sayfa Ar'ad, qui eo tempore imperabat, de eius virtute et facinoribus rumorem auditu accepit. Patris nostri benedictio nobiscum sit. Amen.

In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei : Domini auxilio scribemus historiam ⁂ legatione Dāwit Regis nostri et patris nostri Marqorēwos.

Audita Marqorēwos fama, Dāwit pium quendam hominem e sectatoribus suis cui erat nomen Walda Egzi', cui arcana sua proferebat et quem ad anachoretas suos dilectos sanctosque patres suos deprecationibus et precibus imperium suum tuentes mittere solebat, ad eum misit. *Walda Egzi'* ex urbe, cui erat nomen Ērar, surrexit et in provincia cui erat nomen Malzo pernoctavit. Hominum qui ipsum sequebantur numerus quinquaginta erat, quorum decem mulis insidebant, decem servi enses sumpserant et triginta erant clypeati, praeter ceteros viaticum ferentes et mulieres hydromeli ferentes et pistores panificas et aromatum conditrices et coquas et mulos et equos et asinos et servos qui vespere gramen in loco quo noctem acturi erant metebant; ille enim Regi proximus et de prae-

fectis unus erat : in urbe autem celeres quingentos et quingentos pedites se comitari iubebat, itineris tempore vero suorum militum plurimos domi reliquerat et cum paucis quos enumeravimus egressus erat. Terram Amḥarā attigit ibique feriatus est : duos a principe viae praemonstratores, qui ei viam usque ad terram Lāstā praemonstrarent, accepit, quos *cum terram Lāstā attigisset* ad eorum terram, terram Amḥarā, demisit. In terra Lāstā mensem commoratus est. *Terrae* Lāstā princeps eum magno honore excepit, eius enim recensor *Walda Egzi'* erat, qui Regi *terrae* Lāstā tributa tradebat, atque ille *terrae* Lāstā princeps, cum terram Šawā petiret, eius domum ingrediebatur et cum eo comedens et potans, *omnium *p. 36. praeter uxorem particeps usque ad muneris diem commorabatur, namque amici erant certi non fortuito. Qua causa, magno cum honore gaudioque eum excepit, et cum eo usque ad terram Tegrē progressus est et *provinciam* Wāğerāt attigit; tunc domum suam regressus est. *Walda Egzi'* a Wāğerāt ad Ḥenṭālo processit : Ba'āl Gādā ei praemonstratorem dedit, qui eum usque ad Serē adduxit; et *provinciae* Serē praefectus praemonstratorem ei dedit. Ille Marab flumen transiit, Māy Ṣa'adā *provinciam* attigit et diu ibi commoratus est. Atque e Māy Ṣa'adā surrexit et Kuedo Falāsi attigit : *provinciae* Sarāwē centurio ei praemonstratorem dedit qui ad Dabra Demāḫ eum adduxit. Regis missum discipuli ad communitatis domum duxerunt; mulieres vero *quae e Šawā venerant* ad Zebān Aṣhitā, monacharum septum, transgressae sunt, ipsisque antistita aedes quibus solae fruerentur dedit. Ille regis missus, cui erat nomen Walda Egzi', ad patrem nostrum Marqorēwos ingressus est, cum patre nostro Marqorēwos convenit, et omnia quae Rex, eius dominus, dixerat retulit : « Pater, in tuis precibus noli oblivisci mei », et dixerat : « Tu animae meae pignus fies, et ego tibi liber ero et quae mihi dixeris omnia tibi faciam ». Hac Regis legatione audita, pater noster humili voce : « Ego autem, inquit, peccator et improbus, nec quae mihi Rex noster Dāwit, Davidis antiqui alter, dixit « in precibus tuis noli mei oblivisci », eis sum dignus; Regem enim vox glorificans decet ». Quapropter, multorum verba, unus cum esset, pater noster Marqorēwos misso retulit, ut liber Danielis ait : « Vobis Rex dicit : sed Dominus longum eius tempus faciat, et eius hostes remotos et proximos submittat! » Quam benedictionem cum pater noster Marqorēwos dixisset, quae ante speluncam suam saxa erant et ligna humana voce dixerunt : « Amen, amen : sit! sit! et benedic-

tionis tuae munus Regem nostrum Dāwit attingat, namque nec antea fuit nec postea Rex ei animi pulchritudine similis erit.» Quibus dictis, [illegible] et ligna conticuere. Audiens, Regis missus magno stupore perculsus est. atque horam meditatus est; inde respondit, et : «Pater, inquit, ut miraculorum tuorum famam in mea civitate auribus acceperam, sic vero nunc, praesens, oculis meis vidi : Dominum, qui ut tecum convenirem fecit vultumque tuum mihi monstravit vocemque tuam ut audirem fecit, laudo. Benedicti qui benedictionis tuae vocem audiunt liberi tui; et beati qui tuo iussu sunt
*p. 37. discipuli; et magno aestimandi qui apud te sunt profani; *namque precibus tuis et sancto tuo coenobio, quod [illegible] pedum tuorum pulvere sanctum est factum, custodiuntur! Beatus qui te portavit venter; et beata quae te lactaverunt ubera!» His beatificationis vocibus Regis nostri Dāwit missus beatum patrem nostrum Marqorēwos praedicavit, qui coram eo miraculum patraverat cum ligna et saxa humano eloquio sicuti Hosiannae lapides, loquendi facultate praedita, collocuta erant. Parvum vere patri nostro Marqorēwos miraculum hoc fuit, namque maiora et praestantiora plane ipse fecit; Regis autem missus hoc maximum putavit. Post haec, Regis missus mensem in patris nostri Marqorēwos coenobio commoratus est, et quatuor tentoria, aliud conviviis idoneum, aliud habitaculo [illegible] [quo] sui cubicularii essent, aliud propinquis et militibus, aliud hospitibus qui salutationis causa veniebant apud ecclesiam erexit. Omnes *provinciarum* Ḥamāsēn et Sarāwē incolae ei oves et iuvencas et capras, argentum et vestes ferebant, quae omnia [illegible] communitati ad edendum et bibendum dabat. Cotidie [illegible] et vespere famuli eius [illegible] monacharum septo veniebant; mulieres autem ancillae eius [illegible] veniebant, namque in hoc patris nostri Marqorēwos coenobio secundum Patrum sanctorum iussa non admittebantur. Cotidie mane, hic Regis missus mirabatur; cum mensem enim commoraretur nulla die facinus aliquod magnum non videbat. Post haec, Regis missus abeundi veniam a patre nostro Marqorēwos petiit, atque pater noster Marqorēwos ei benedixit et ad Regem remisit. Eius benedictio nobiscum in sempiternum sit, Amen.

Caput. — Post haec, patris nostri Marqorēwos vitae anno cviii, et Regis nostri Dāwit imperii anno VIII, *Walda Egzi'* surrexit, qua venerat via [illegible] rediit et ad dominum suum, Regem nostrum Dāwit venit, cui patris nostri Marqorēwos verba exposuit, miracula etiam quae coram ipso ad speluncam fecerat enarravit et :

«Cum imperio tuo, inquit, o mi domine, Rex, benedixisset, saxa et ligna humano eloquio dixere «Amen et amen, sicut dixisti, o pater noster Marqorēwos, fiat et fiat!» — et omnia quae *Marqorēwos* coram eo fecerat facinora, mensem enim cum eo commoratus erat, retulit. Patris nostri Marqorēwos miraculorum historiam cum audisset, Rex noster admiratione perculsus est, et : «Vere monachus, inquit, ille est. Utinam Domini misericordia ut cum eo conveniam faciat et eius vultum necnon benedictionem mihi ostendat! utinam eius prodigiorum vim videam et eius iustitiae solatio permulcer! utinam eius gratia me inveniat et *eius auxilii beneficium me attingat!» — A diebus illis et ab illa hora Regis nostri Dāwit animus cum patris nostri Marqorēwos animo, et patris nostri Marqorēwos animus cum Regis nostri Dāwit animo vinctus est, ut Davidis animus cum animo Ionathani et Ionathani animus cum Davidis animo vinctus est. *p. 38.

Hoc tempore, infidelis quidam cui erat nomen Sa'aladin, filius Ḥaqladin, in terra 'Adal surrexit et Regi nostro Dāwit, Regis nostri Sayfa Ar'ad filio, adversatus est. Rex regios milites multos innumerasque copias misit : probrose [illegible] gessere[1]. Dāwit Rex, copias [illegible] profligatas [illegible] turpiter redeuntes cum videret, magno dolore affectus animo de agendo fluctuabat : Domino autem et patris nostri Marqorēwos precibus semetipsum commisit; nec spes eius fefellit, sicuti infidelium reges Deo et monacho intercessore carentes. Post haec, magistratum quendam, cui erat nomen Del Sagad, ad patrem nostrum Marqorēwos, erga quem amore animus [illegible] vinctus erat, misit dicens : «Sa'aladin, filii Ḥaqladin, probra aspice, quaeso; eius etiam odium et blasphemias in imperium quod nobis Dominus ut mundum corrigamus commisit, nosce! Quid tibi, o mi pater Marqorēwos, de adflictione dicam quae [illegible] invenit et de sollicitudine, huius infidelis Sa'aladin causa Sennacheribo Ninivis regi similis, qui Dominum, Deum tuum, temporibus Hizchiae Iudaeorum regis, patris mei, probro affecit? sed meum dolorem tuae preces minuent; pro me intercede, quaeso; pro copiis meis precare, pro meo imperio et diademate et throno gratiam pete : silere, o pater Domino indute, noli; namque tu, pater, sicut Isaias Amosi filius es, propter cuius preces Domini Angelus uno die centum octoginta quinque milia militum Sennacheribi percussit; ego vero ut Hiz-

[1] Textus autem corruptus videtur.

chias, Acas filius, Iudaeorum rex sum, et calamitas mea est sicuti eius calamitas et nuntius meus sicuti eius nuntius.» — Magistratus Del Sagad, Regis nostri Dāwit missus, ad patrem nostrum Marqorēwos pervenit, de Regis dolore nuntium dixit et de eius fletu epistulam ostendit. Eius nuntii verba cum audisset et de eius fletu epistulam cum vidisset, pater noster Marqorēwos dolore affectus
*p. 39. est. Et huic Regis misso Del Sagad veniam abeundi dedit, *dicens: «Haec domino nostro, Regi, refer: «Metuere noli, namque tibi Dominus auxilium dabit et Sa'aladin adversarium tuum in manus tuas occludet.» — Regis missus Del Sagad, regressus, ad Regem pervenit et ei quae pater noster Marqorēwos dixerat retulit, qua causa Rex laetatus est et in patris nostri Marqorēwos precibus, Dei, sui Domini, vi, spem posuit. Patris nostri Marqorēwos benedictio nobiscum sit in sempiternum, Amen.

Caput. — Post haec, pater noster Marqorēwos, in cellam suam ingressus, pro Rege Dāwit, filio Sayfa Ar'ad, oravit... Cum suae precis verba, magno cordis fervore et incensarum lacrimarum effusione, multiplicavisset, sicuti vocem e caelo auribus percepit quae dicebat: — «Ecce, precem tuam audivi, lacrimas tuas recepi; nunc vero Sa'aladin infidelem, filium Ḥaqladin inimici, in Dāwit Regis christiani manus reducturus sum, ut tu, Marqorēwos, mi serve, dixisti; filium tuum Mārmeḥnām ad Regem mitte!» — Hac laetitiae et victoriae voce percepta, pater noster Marqorēwos Domino, suo Deo, qui hanc ut audiret iubili et victoriae vocem fecerat, se prostravit; e sua cella egressus, quam e caelo de Regis victoria et de Sa'aladin clade vocem acceperat liberis suis retulit, quae cum audissent liberi eius, gaudio affecti, Dominum magnificavere. — Eius benedictio cum nobis omnibus in sempiternum sit, Amen.

Caput. — Patris nostri Marqorēwos ad Dāwit Regem, Sayfa Ar'ad filium, nuntii historiam scribemus.

Anno eius vitae CXV, et Regis nostri Dāwit, filii Sayfa Ar'ad, imperii anno XII, *Marqorēwos* Mārmeḥnām liberum suum, cuius agendi ratio praestans et fides orthodoxa et vox pulchra et humilitas perfecta erat, qui omnibus viis continens et sicut Lucas prudens erat, et sapiens qui Petri et Pauli eius magistrorum historiam scripserat, cum fratribus suis duobus, quibus erat nomen Fāsiladas et Besoy, *ad Regem* misit. Inde, pater noster Marqorēwos libero suo Mārmeḥnām: «Euge, inquit; cum Rege colloquere: Dominus adversarium tuum in tuas manus reduxit, dicens. Si vero tibi Rex:

Quomodo Dominum in manus meas meum hostem reduxisse pernoscam? dixerit; tu : Dominae nostrae Mariae effigiem adferri iube, ipsaque humano eloquio usa tibi enarratura est, dices.» — Mārmeḥnām patri nostro Marqorēwos abeundi veniam petiit et egressus est; tres ipsi, *Domini potentia conducente et patris nostri *p. 40.
Marqorēwos precibus eos vĕluti pupillam tuentibus, profecti sunt et ad Regem pervenerunt. Mārmeḥnām ad eum ingressus se prostravit, coram Rege stetit et omnia quae ei pater noster Marqorēwos dixerat retulit. Rex autem : «Quomodo, inquit, quae dixisti futura esse pernoscam? Mihi vero dubium de patris nostri Marqorēwos voce non est.» — Abbā Mārmeḥnām ei : «Salvationis effigiem adferri iube, ipsa quae tibi pater noster Marqorēwos dixit enarratura est.» — Rex e superiore contignatione, quae ad throni sui caput erat, Salvationis effigiem, aureo calamo pictam, omnibus aptis calamis exornatam, visu pulcherrimam, quae carne induta videbatur, deduxit; cui pater noster Mārmeḥnām : «Ut tibi, inquit, pater noster Marqorēwos, servus tuus, dixit, Regi *de victoria* enarra, quaeso; ut ope tua eius vocis iustitia demonstretur.» — Effigies Regem exaudivit et : «Vera, inquit, Marqorēwos, dilectus meus et meo Filio dilectus, dixit, mendacium a suis verbis abest. Quinta feria, die XVII mensis ṭer, Sa'aladin merum multum potabit et *se* inebriabit [illegible] cum copiis tuis et eius equus Asbāb[1], hydromeli odorato, inter fortes tuos eum adferet : tui fortes autem Sa'aladin interficient, eius caput abscindent et tibi mittent. Hodie vero dies a mensis ṭer initio XIV : die XIX eius cladis rumorem audies, die XXVIII caput eius ad te adferent. Marqorēwos, cui Filius meus benedixit, verba pro mendacio habere noli.» — Inde effigies illa siluit. Hoc magno nuntio ex imaginis ore percepto, Rex et praefecti et omnes copiae mirati sunt valde et dixerunt : «Tantum miraculum nec diebus nostris vidimus nec a patribus nostris auditu accepimus.» — Post haec, *Mārmeḥnām* fratres, monachi, ingressi sunt, se prostravere, et coram Rege adstiterunt; Rex enim eis : «Sistite!» dixerat, et steterunt. Inde surrexerunt et Regi benedixere; pater noster vero Mārmeḥnām precem oravit et dixit : «Pater noster qui es in caelis» *et cetera*, dicite» quam post precem, remissionem et solatium Regi dedit. Postea, ab eius conspectu egressis, Regis servi pulcherrima hospitia in *domus regiae*

[1] Textus dubius vel corruptus videtur. Asbāb vero «excubiae» interpretatur.

penetralibus, ad Regis uxoris aedes cui erat nomen Dengel Ṣawanā, dederunt.

Postea, quae effigies et pater noster Marqorēwos dixerant omnia accidere. Regis copiae, magna vi peracta, haereticis interfectis, ne uno quidem in vita relicto, victoria consecuta, regressae magno cum gaudio sunt : urbs universa eorum vocibus contremuit et
*p. 41. *urbis incolae omnes egressi, tympanis et bucinarum sonitu et citharis et cornibus et nablis et iucundis epiniciis, redeuntes acceperunt, et gaudium magnum die illa fuit. Rex vero super magnum aureum thronum *a redeuntibus* inventus est. Duobus aureis uraniscis ad Regis dexteram et sinistram in ampla platea, quam glarea repleverat ad lacus litora qui in regia domo erat, erectis; quattuor magnis ianuis, quibus erant nomina Kuālhibar et Ṭārasembā et Gān Takal et Abun Bar. patefactis; milites omnes, pedites et celeres, sagittarii et ballistarii, trophaea ad Regem proiecturi ingressi sunt; trophaea unusquisque singillatim proiecit et Sa'aladin caput, qui Goliath alter, contra Dāwit II, filium Sayfa Ar'ad, cervicem suam extulerat. tulerunt. Dāwit vero cum eius caput recisum et ante se proiectum vidisset. magno gaudio affectus haec cecinit :

Marqorēwos, praestantium facinorum auctor,
Sa'aladin, regem Adal. interfecit.
Ejus manus clypeo *usus*. *quod est* Crux,
Et eius hasta. *quae sunt* verba Evangelii.
Et eius gladio. *quae sunt* preces potestatem dantes et habentes.
Et eius vi, *quae* est Excelsi Patris vox.

[illegible] vis.

Post haec, Rex Dāwit militibus suis dixit :

In [illegible] et praestanti Marqorēwos deprecatoris fidere,
Dāwit et Marqorēwos est persuasio,
Dāwit et Marqorēwos est salvatio,
Dāwit et Marqorēwos est bellum.

Milites omnes, sicuti [illegible] eis Rex dixerat dicentes, magnum plausum dederunt; et magnus clamor et ovatio iucunda cum [illegible] peditum libationibus, equitum ludis fuerunt. Quibus epiniciis tres dies, usque ad mensis yakātit initium, commorati sunt. Deinde Rex, patre nostro Mārmeḥnām appellato, ei : « Ad patrem nostrum Marqorēwos, inquit, perge, gaudiumque meum totum enarra: duo

illi fratres tui mecum, quoad Dominus voluntatem suam perficiat, maneant.» — Post haec, *provinciae* Sarāwē praefectum, *cui erat nomen Dabāsina Egzi', appellavit et ei : « Dic mihi, inquit, quale patris nostri coenobium et qualis nostra coenobii terra; utrum aestuosa frigore recreata sit, et circum urbes multae sint.» — Et Dabāsina Egzi' ei dixit : «Sane, aestuosa regio est, et multae circum coenobium sunt urbes.» — Tunc Rex : «Urbes illas aestuosas et frigore recreatas descriptas mihi trade!» Dabāsina Egzi', urbibus descriptis, secundum Regis iussa, *libellum* ei tradidit quod Rex Ğawār eius domi arcario commisit dicens : «Tutum ac securum redde!» — Pater noster Mārmeḥnām ad patrem nostrum Marqorēwos pervenit et quae Rex ei mandaverat omnia retulit. Pater noster Marqorēwos ei dixit : «Pulcherrima vero Dominus, Davidis eius patris Deus, pro Rege egit.» — Eius benedictio nobiscum in sempiternum sit, Amen. *p. 42.

. Caput. — De Regis nostri Dāwit cum patre nostro Marqorēwos in terra Sarāwē conventus causis scribemus.

Alexandrini Patriarchae litterae advenere dicentes : «Magnis afficior iniuriis; iniuriae meae innumerabiles vero et immanes : nec unus iniurias patior, sed et metropolitae omnes et episcopi et ecclesiae et fideles universi christiani ab Aegyptiorum tyranni manibus vexantur. Ipse foedus quod pater meus Beniaminus cum eius patre Emar, filio Aṣ, iuramento firmaverat, rupit. Sed te adstante non opprimar. Ad me cum copiis tuis veni, quaeso, de equorum et mulorum unguibus tristari noli! salvum me ex Aegyptiorum tyranni manibus fac!» — Patriarchae litteris lectis, Rex noster Dāwit, magno dolore affectus, copias suas congregavit, surrexit, ad terram Sarāwē pervenit, terram Ḥamāsēn attigit. Cum in terra Ḥamāsēn esset, patrem nostrum Marqorēwos appellavit. Pater noster Marqorēwos cum liberis suis ivit et cum Rege congressus est. Rex laetatus : «Dominus benedicatur, inquit, qui mihi vultum tuum ostendit!» Et eius corporis exilitate et vocis tenuitate percepta (totus enim fame et siti, prostrationibus et genuflectionibus, vigiliis et consistendo magnis miserationibus consumptus erat, ut umbra videretur et phantasma, atque speciei rubor mutatus et quasi fuligo esset) [illegible] et *Rex* ei dixit : «O pater, an homo [illegible] es? nonne aliquantulum panis delibabis [illegible] paximatium unum siccum vel panis dimidium vel panis [illegible] quadrans non manet?» — Et ei pater noster Marqorēwos : «Multa vero edo

*p. 43. [illegible], sed macilentiam meam Satanas *bonarum rerum osor fecit et [illegible] in oculo tuo, qui omnes adflictos perspicit, me satiari [illegible] frustra in tua lingua, o mi domine, o Rex.» — Et Rex noster Dāwit ei: «[illegible] Edepol, haec humilia tua verba te monachum verum demonstrant.» — Post haec, Rex patri nostro Marqorēwos dixit: «Usque redeam, hic mane.» — Et ei: «Pulcherrime, inquit, praestolaturus voci tuae parebo.» — Rex magna cum vi surrexit, nec imperii sui copiis numerus erat, namque mirabilis erat rex.

Scribemus igitur quae ▪ patribus nostris antiquis de Regis nostri Dāwit copiarum magnitudine accepimus. Historiographi sescenta milia celerum in eius castris, praeter eius praefectorum magistratuumque optimatumque celeres, fuisse tradunt. Cicera et lentes, iterum, quo primi agminis praefectus castra fecerat sata, germinavisse, pullulavisse, spicas emisisse; antequam extremum agmen adveniret maturavisse; extremum agmen vero spicas — messis tertio mense quam satum est venit — comedisse, fructus messuisse; nec Regis nostri Dāwit copias unquam iter intermisisse nec milites intervallo ▪ militibus, duces ▪ ducibus disiunctos esse: haec dicentes rerum historicarum scriptores in Maṣḥafa nobiyāt invenimus. ▪▪

Rex noster Dāwit usque ad terram Sennār pervenit. Eius adventus rumore audito, Aegyptiorum tyrannus metu perculsus est, et mundus universus nimis ipsi angustus fuit; magnis efflagitationibus pacem [illegible] patriarcha pepigit. Patriarcha litteras cum Iesu cruce misit, dicens: «Ad terram tuam sedate revertere, pacem enim pepigi: benedicat Dominus regno tuo; copias tuas augeat; thronum tuum in generationes generationum confirmet; ius regis, regum filii, tibi servet; hostes tuos submittat et longiores dies tuos faciat!» — Patriarchae epistulam [illegible] vidisset, Rex noster Dāwit, pacis causa quam cum Aegyptiorum tyranno pepigerat gavisus, Iesus cruce ▪ patriarchae missis recepta, placide regressus est, terram Ḥamāsēn attigit, cum patre nostro Marqorēwos convenit et de Domini magnitudine collocuti sunt. Et Rex patri nostro Marqorēwos dixit: «O pater Marqorēwos, mihi negare noli! [illegible] enim, de qua tibi supplicaturus sum, mihi est.» — Pater noster Marqorēwos ei: «Sicuti dixisti, o mi domine, o Rex, fiat.» — Et Rex ei: «Civitates et terras, ut filiis liberisque tuis sint et propter commemorationem meam in sempiternum, *ut sacrificium et sacramentum altaris celebrent et ut *discipuli tui* supplicationes precesque

*p. 44.

faciant, e me accipe, quaeso!» — His a Regis voce auditis, pater [illegible] Marqorēwos magna cum ira surrexit; Rex autem, cum e throno suo surrexisset, magnis efflagitationibus sistere fecit, precibus supplicationibusque ei suasit, atque propter patris nostri Marqorēwos adsensum laetatus est. Eius preces et benedictio nobiscum sint, Amen.

In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, unius Dei. Scribemus historiam acceptionis civitatum terrarumque patris nostri Marqorēwos a Regis nostri Dāwit manibus, qui tunc a terra Sennār redux erat, Iesu cruce e patriarchae missis recepta, cum ei patriarcha pacem cum Aegyptiorum tyranno peractam nuntiasset et quiete ad terram eius regredi iussisset. — Rex vero Ġawār suae domi arcario dixit : «Mihi libellum quod tibi commisi adfer!» — Arcarius secundum Regis iussum libellum attulit; et Rex, Sarāwē praefecto Dabāsina Egzi' appellato, coram eo civitates illas, quarum numerus quinque et octoginta erat, legit. Civitates illas Rex noster Dāwit patri nostri Marqorēwos donavit dicens : «Tibi liberisque tuis in sempiternum sint!» — Iterum ei dixit : «*Earum terrarum* fines ignis, centralis autem pars viridarium pro te sunto!» — Imperii bucinatores misit; qui, a finibus ad fines peregrinantes, terras bucinarum sonitu circumvenerunt, et tertiam post hebdomadem regressi sunt. Deinde, Rex noster Dāwit domum suam, patris nostri Marqorēwos benedictione suscepta, rediit, et pater noster Marqorēwos in coenobium suum, Dabra Demāḫ, ingressus est. Eius preces et benedictio cum nobis omnibus sint.

Caput. — Scribemus igitur civitatum numerum, quas Rex noster Dāwit, filius Sayfa Ar'ad, patri nostri Marqorēwos, qui Dabra Demāḫ *coenobii* sol est, dedit.

1. Dabra Demāḫ. — 2. Anqaṣo. — 3. 'Ad Sabe'a Serē. — 4. 'Ad Kāhsu. — 5. 'Ad Ċandog. — 6. Guadā'. — 7. Māy Leṣuy. — 8. Ambā Gudād. — 9. 'Ad Abbazā. — 10. 'Ad Ṣanfā.

11. 'Ad Zarbiēn.
12. 'Ad Warāsi.
13. 'Ad Sāmrā.
14. 'Ad Daqq Bāryā.
15. 'Ad Ma'amen.
16. 'Ad Daqq Mašo.
17. 'Ad Gabā.
18. Māy Agām.
Id est, 'Ad Rafāy[1].
19. Danbalās.
20. Māy Moni.
21. Māy Daguālē.

[1] In [illegible] a posteriore manu haec adiecta videbantur

*p. 45. 22. *Gāq.
ʿAd Libān, Zebān Samāʿetāt, usque ad Dubani[1].
23. Aguāleʿe.
ʿAd Ṣaṣar[1].
24. Dālek.
ʿAd Bāri[1].
25. ʿAd Tamanāy.
ʿAd Aṭāl[1].
26. Ad Homar.
ʿAd Mānā[1].
27. Ayṣagabnā.
Ṣaʿādā ʿAddi[1].
28. [illegible] usque ad Dubani.
ʿAd Fenneʿ[1].
29. Māy Ḥaris.
30. ʿAd Waylay.
31. Neʿed.
32. ʿAd Balsay.
33. ʿAd Seltān.
34. Kuākhyā.
locus patris Gaber Hēr[1].
35. Dāmba Miṣ.
36. Meruq (F. 297 r.).
37. ʿAd Guarato.
38. ʿAd Ṣāʿdi.
39. ʿAbiy ʿAddi.
40. ʿAd Gandafar.
41. ʿAd Kebud.
42. ʿAd Abisa.
*p. 46. 43. ʿAd Bulād.
44. Helilek.
locus *patris* Dāgma Iyemawt[1].
45. ʿAd Ğemal.
46. ʿAd Adēnāy.
47. Baʿāt Anṣwā.
Apud flumen ʿAd Ḥaṣabā[1].
48. Ṭeʿum Kudo.
49. Behnunā.
50. ʿAd Kiros.
51. ʿAd Sarāwāt.
In planitie[1].
52. ʿAd Yoḥanneso.
Apud Māya Ṭāṭu[1].
53. ʿAd Ayē.
Ad flumen Māʿedawyā[1].
54. ʿAd Kabibo.
55. Māy Laḥam.
In Māy Haro, quod descendit ▪ (*aut* quo?) Māy Ṣaqamṭē[1].
56. ʿAd Sargis.
57. Eddā abbā Ananyā.
58. Arqezāna.
59. ʿAd Sāmrāy.
60. ʿAd Mani.
61. Dāmba.
et eius fines exitus Meṭhan et Emba Bāryā et Māya Imat usque ad Marab[1].
62. ʿAd Kuala.
63. ʿAd Ḥābar.
64. ʿAd Mālē usque ad Metekāl Alāmā.
65. Dahdak Nābo.
66. ▪Adogālbo.
67. Bēt abbā Garimā usque ad Māy ʿAyn.
68. Eddā abbā Endreyās, de Efun.
69. ʿAd Tasfā Leʿul.
70. O'o.

[1] In ms. a posteriore manu haec adiecta videbantur.

71. Maragañā, ʿAd Sangui.
72. Barbar Zagi.
73. Kuedo Falāsi.
ʿAd Bāri [1].
74. Terra Selusit.
Barrāh [1].
75. ʿAd Gu'ubo.
ʿAd Zarnā [1].
76. Makā Radā'i.
Tākitā [1].
77. ʿAd Zammar.
ʿAd Agarāy. Ṣarantā [1].
ʿAd Garṭaṭi [1].
78. ʿAd Debus.
79. ʿAd Abbazā Habtoy.
80. Ṣeneʿeto.
81. Ṣi'at.
82. ʿAd Daqq Senʿā.
Edāgā Deḫnā [1].
83. Bāmbeqo.
84. In Ḥamāsēn, vero, Adeqē.
Qāqebdā [1].
85. ʿAd Abzamāt.
Wagariqo [1].
86. ʿAd Guāʿdād.
87. Dāʿro Pāwlos.
88. Maqarkā.
89. Aqotāb.

Hic civitatum est numerus, quas Rex noster Dāwit, filius Sayfa Arʿad, patri nostro Marqorēwos dedit, ut ei praemonstratores ad regnum caelorum essent. Nunc vero, vos liberi Belēn Sagadē et homines *provinciae* Sarāwē, *coenobii* nec feuda nec arva transgredimini vel defraudate; nec omnia quae Dabra Demāḫ peculium sint pro ceteris locis habete, namque ibi multi iusti sunt et ex omnibus abbā Marqorēwos coenobiis Dabra Demāḫ maximum est. Patris nostri Marqorēwos benedictio cum nobis omnibus in sempiternum sit, Amen.

Caput. — Patris nostri Marqorēwos civitatum, quae in terra Serē sunt, numerum scribemus : 1. Qarna Anbazā. 2. Aṣāṣemā. 3. Guarasā. 4. Embā Ḫuāḫuilā. 5. Qāgmā. 6. Ṣāḫlo. 7. Felfeli. 8. Saqar Dāmbā. 9. ʿAd Ḫadguy. 10. Adeqē. 11. Barqāho. 12. Madalbā. 13. Maṣbalibā. 14. Ċarambā. — Et in terra Adēt autem Edāgā Besoy. — Patris nostri Marqorēwos preces et benedictio cum nobis omnibus in sempiternum sint, Amen et amen.

Salomē cum sua gnata Makbeyu, sorore Marqorēwos, in Addeqmēso incolebat. Venator quidam, e Regis Šawā sectatoribus, Makbeyu in solitudines pererrantem vi deprehendit et cognovit ut mares feminas cognoscunt, et

[1] In ms. a posteriore manu haec adiecta videbantur.

eius virginitatem fregit, virgo enim illa erat[1]». Novem post menses, Makbeyu filium peperit cui nomen Tēwodros inditum est, et quem celeberrimum sacerdotem futurum esse Marqorēwos vaticinatus est[2].

Olim Filpos, Absādi et Marqorēwos in Guadāʿ congressi mysticas sibi invicem visiones retulerunt et explicaveruntus est[3].

p. 47. *Cum pater noster Marqorēwos in coenobio suo Dabra Demāḫ esset, mulier quaedam, locuples, cui nomen erat Dengel Ṣyon, eius historia audita, ex urbe sua surrexit : urbs eius vero terra Ṣalamt erat, et peculiariter Ğān Amorā appellabatur. Venit et flumen Takazi transiecit : cum ea multi erant homines, et filius eius equidem aeger et infirmus super lecticam vehebatur. Illa ad terram Sarāwē pervenit et eius coenobium, Guarasā, attigit.

Illa, vero, unius ex optimatibus uxor erat, cui nomen Tasfā Ṣyon. Marqorēwos puerum sanavit; qua de causa Tasfā Ṣyon et multi e provincia Ṣalamt magnis cum muneribus ad coenobium convenerunt; «e Gadāma Guarasā surrexerunt, flumen Marab transiverunt et Dabra Demāḫ attigerunt[4]», ubi munera antistiti dederunt.

Deinde Marqorēwos abbā Endreyās ad Gadāma Efun, abbā Abrehām ad ʿAd Sarawāt, abbā Yesḥay ad ʿAd Zewāb, abbā Semʿon ad terram Ṣēʿāt, abbā Enṭonyos ad Māy Leṣuy quo ipse serpentis vulnere periit; abbā Mārmeḫnām ad ʿAd Maʿāmen, abbā Yosṭenos ad Adogolbo, abbā Garimā ad ʿAd Saguāgui vel praecise ad fontem ʿAd Marab, abbā Naʾamen Baʾegziʾ ad Ḫeleleḫ. Dāgmāy Garimā ad Maragañā misit.

Mātēwos, ex optimatibus terrae Šawā, facinoribus, quae coram Regis misso Walda Egziʾ facta erant, auditis, Regi Dāwit veniam eundi ad sanctum petiit.

[1] Fragm. brev., n° 26. — [2] Huius narrationis locus hic fuisse non videtur. — [3] Huius narrationis locus hic fuisse non videtur. — [4] Fragm. brev., n° 27.

Eo tempore Rex noster Dāwit, filius Sayfa Arʿad, cum annos XXIX menses V imperasset, diem obiit, et Tēwodros filius suus annos III imperavit.

Ne Rex novus veniam abeundi negaret veritus, Mātēwos cum suis noctu aufugit, flumen Bāšelo in Amḥarā (*sic!*) transiit, Dabra Demāḫ attigit, et, a Marqorēwos monachali veste indutus, coenobia in Sarāwē et Serē condidit; denique, e Serē ad Sarāwē incedens, diem supremum egit : de sua vita historia (*seu* maṣḥafa gadl) exstat. Sepulcrum eius in Addeq Ṣenʿā est.

Cum pater noster Marqorēwos annum suum centesimum ageret et vigesimum, Rex noster Dāwit II, die IX *mensis* ṭeqemt mortuus est : cum pater noster Marqorēwos annum ageret centesimum et vigesimum tertium, Rex noster Tēwodros, filius Dāwit II, die XXX *mensis* sanē mortuus est, et Yesḥaq imperavit qui Georgii sacellum in Dimā condidit. Anno VII post quam Rex noster Yesḥaq rex factus erat, cum pater noster Marqorēwos annum suum centesimum et trigesimum ageret, descendit e caelo

eius mortis nuntium. Paulo post,

eius anima dimidiae noctis tempore, quae inter quintam feriam et sextam erat, die X mensis fāmēnotā syriaco idiomate, die XI mensis fērmā Francorum idiomate, die XVI mensis sebāṭ coptico[1] idiomate, aethiopico autem idiomate die XVI mensis tāḫsās, e corpore exiit.

Salomē, abbā Tomās, abbā Zakāryās, abbā Besoy, discipuli universi, e Dabra Demāḫ et e Gadāma Guarasā conventi, magnos de eo fletus fecere. Inde, abbā Tēwodros, abbā Warada Qāl, abbā Tomās, abbā Mazgaba Sellāsē, abbā Mārmeḥnām, abbā Abrehām, abbā ʿAmda Hāymānot et abbā Barakata Sellāsē sancti cadaver ad Dabra Demāḫ inhumavere.

[1] Sic cod., coptico mense pro syriaco et vicissim apposito.

Ut Marqorēwos exoptaverat, abbā Gaber Ḫēr coenobii Dabra Demāḫ antistes factus est : erant tunc coenobio fratres nongenti, monachae trecentae et quinquaginta. Sed, cum Gaber Ḫēr humili loco natus esset, seditio in coenobio contra eum exorta est. Dabra Demāḫ declinavit : pestilentia magna, compluribus interfectis, ceteris fugatis, omnino vastavit. Quo Marqorēwos maximum coenobium condiderat, solitudo et rudera fuere. Gaber Ḫēr ad Sirē, ad Qarna Ambazā incessit, muneris insignia antistiti Zakāryās tradidit, in Wāǧerāt se recepit, in Gadāma Arārāt mortuus est. Et desertum in Dabra Demāḫ usque ad Regem Susenyos, annos centum et septuaginta quinque fuit : proximarum terrarum agricolae tantum ad annuum festum celebrandum quotannis ibi conveniebant.

Caput. — Iterum, patris nostri Takla Iyasus, eremitae, spiritalium generationum numerum scribemus.

Pater noster Zakāryās patrem nostrum Pākuemis genuit; et pater noster Pākuemis patrem nostrum Tasfā Ḥawāryāt genuit; et pater noster Tasfā Ḥawāryāt patrem nostrum Tomās de Āti genuit, et pater noster Tomās patrem nostrum Ṣēwā Dengel de Guenāguenā genuit, et pater noster Ṣēwā Dengel patrem nostrum Me'emana Dengel de Čugi genuit; et pater noster Me'emana Dengel patrem nostrum Tawalda Madḫen genuit. Pater noster Tawalda Madḫen ex Adāgāt ad Sarāwē venit, et patrem nostrum Filpos de Bāmbeqo
*p. 48. genuit, inde ad suam terram Adāgāt rediit : eius monachatus temporibus, *pater noster Tawalda Madḫen patrem nostrum Filpos super cathedram secundum magistrorum canones posuit et ei crucem dedit, deinde in pace ad terram suam rediit; et pater noster Filpos in coenobium suum Bāmbeqo ingressus est. Patris nostri Tawalda Madḫen benedictio nobiscum in sempiternum sit, Amen.

Caput. — Iterum, quomodo pater noster Takla Iyasus, citharoedus, e patris eius Filpos de Bāmbeqo manibus monachatum accepit scribemus.

Patris nostri Takla Iyasus initium generationis et terra gentilicia ʿAd Ḥezbāy fuit : patri eius Amina Ab, matri eius Ēlsābēt nomen fuit. Eius pueritiae diebus, haec ei agendi ratio fuit. Sicut

David filius Esei, ovium pastor erat; et socium quendam, cui erat nomen Germā Sellāsē inditum, in primis deamabat. Die quadam, cum iocando luderent ambo, dixerunt : « Seminis nostrum membrum recidamus, namque ipsum patres nostri ad inferna nos deiicere dixere. » Post haec, seminis membrum reciderunt[1]..... et eos tulerunt domumque induxerunt. Deinde e vulnere convaluere. Tunc, ad patrem nostrum Filpos de Bāmbeqo ambos duxere, et discipuli eius fuere. Et pater noster Filpos ad Dabra Demāḫ, ubi pater eius Marqorēwos sepultus erat, venit, in ipsius finibus stetit et patrem nostrum Takla Iyasus, qui tunc annum agebat quintum et vigesimum[2], monachali veste induit et vaticinatus est[3].... His dictis, pater noster Filpos ad suum coenobium Bāmbeqo rediit. Pater noster Takla Iyasus annos decem in ʿAd Sabeʾa Šerē commoratus est, et quotannis, cum archangeli Gabrielis tabernaculum teneret, patris eius Marqorēwos commemorationem in suo coenobio Dabra Demāḫ, ubi eius ossa humata erant, cum militibus multis celebrabat, namque infidelium ad coenobii locum adventus metum intendebat, ut nunc Abrantāti solitudo metum intendit quo militēs multi quotannis magno metu, Quattuor Animalium festo, id est die VIII mensis ḫedār, peregrinantur. Inde, cum *Takla Iyasus*, annos quinque et viginti natus, vitae monasticae annum ageret decimum, pater noster Filpos venit, patrem nostrum Takla Iyasus super cathedram posuit *et crucem ei dedit, nec *Takla Iyasus* ab hac die usque ad eius mortis tempus egressus est. Regis nostri Susenyos imperii anno II, pater noster Takla Iyasus suam sedem in Dabra Demāḫ confirmavit. Cum pater noster Takla Iyasus annum ageret tertium et sexagesimum, Rex noster Susenyos, qui Alexandrinam fidem oderat et Romanam fidem diligebat, mortuus est; filius eius Fāsiladas, orthodoxus, cui nomen imperii ʿAlam Sagad inditum est, Rex fuit. Pater noster Takla Iyasus Dabra Demāḫ restituit et confirmavit; conventuales vero multiplicati sunt valde; una die, pueros et veteres centum et quinquaginta, mulieres autem quinque et nonaginta monachali veste induit. Iterum, ab ipso quattuor cucullo et stola generati sunt liberi, quorum propter facinora eius nomen et nomen patris eius Marqorēwos celebrata sunt; et istorum liberi eorumque liberorum liberi crevere et adhuc

*p. 49.

[1] Quinque manuscripti versus igne deleti. — [2] Haec cum sequentibus minime conveniunt : an « quintum et decimum » legendum est? — [3] Quatuor versus manuscripti igne deleti.

sunt; pater noster Mesrāqāwi, pater noster Mafqarē Krestos, pater noster Temherta Ḫebu'āt, pater noster Maswā'eta Ṣyon : hi vero Dabra Demāḫ post patrem nostrum Marqorēwos restauravere. Pater noster Takla Iyasus usque ad Regis nostri Yoḥannes, cui nomen imperii fuit A'lāf Sagad, imperii annum XII mansit. Rex noster iste Yoḥannes patrem nostrum Takla Iyasus dilexit. Huius Regis temporibus Dabra Demāḫ valde restauratum est. Huius Regis consilii et patris nostri Takla Iyasus consilio, feminae et mares simul fuere, quae vero antea patris nostri Marqorēwos constitutio non fuerat. Patris nostri Takla Iyasus vitae dies omnes anni CX fuere. Ipse autem die XXIX mensis ḥamlē obiit et in eius coenobio Dabra Demāḫ, quod suis precibus et supplicationibus renovaverat, humatus est. Patris nostri Takla Iyasus benedictio cum nobis omnibus in sempiternum sit. Fiat et fiat! Amen et amen!

VITAE SANCTORUM INDIGENARUM

I

Réimpression anastatique du N° 35 / Aeth.18 = Scriptores aethiopici, series altera. Tomus XXIII. Textus. — *Vitae sanctorum indigenarum.* I. *Acta S. Fere Mikā'ēl et S. Zar'a Abrehām.* Edidit B. Turaiev. 1905.

CORPUS
SCRIPTORUM CHRISTIANORUM ORIENTALIUM

EDITUM CONSILIO

UNIVERSITATIS CATHOLICAE AMERICAE
ET UNIVERSITATIS CATHOLICAE LOVANIENSIS

Vol. 35

SCRIPTORES AETHIOPICI

TOMUS 18

VITAE SANCTORUM INDIGENARUM

I

ACTA S. FERE MIKĀ'ĒL ET S. ZAR'A ABREHĀM

EDIDIT

B. TURAIEV

LOUVAIN
IMPRIMERIE ORIENTALISTE
L. DURBECQ
1955

RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

I

GADLA FERĒ-MIKĀ'ĒL

SEU

ACTA SANCTI FERĒ-MIKĀ'ĒL

EDIDIT

BORYSSUS TURAIEV.

Ferē-Mikā'ēl (Fructus Michaelis), qui ab Aethiopibus sanctus habetur, monachus et antistes terrae Warab fuit. Vixit saeculo XV, regis celeberrimi Zar'a-Yā'qob tempore. Acta eius brevia in codice chartaceo parisino (Coll. d'Abbadie, n° 161), ab amanuensibus cl. v. Antoine d'Abbadie conscripto continentur.

Codicis descriptio in Catalogo a d'Abbadie ipso scripto (*Catalogue raisonné de manuscrits Éthiopiens appartenant à Antoine d'Abbadie*), pag. 172, legitur.

B. T.

Petropoli, Kal. Februarii, A. D. 1905.

ገድለ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ።

Coll. d'Abbadie, ms. nº 161. p. 221 *a*.

በስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጻድቅ ፡ በፍናዊሁ ፡
ሥሉስ ፡ በግጻዌሁ ፡ ዋሕድ ፡ በሥላሴሁ ፡
ዘእምቅድመ ፡ ዓለም ፡ ህላዌሁ ፡
ወእስከ ፡ ለዓለም ፡ ክመ ፡ ከማሁ ፡
ወአልቦ ፡ አምላክ ፡ ዘእንበሌሁ ፡
ኢእምቅድሚሁ ፡ ወኢእምድኅሬሁ ፡
ቀዳማዊኒ ፡ ወደኃራዊኒ ፡ ለሊሁ ፡
ቅዱስ ፡ ውእቱ ፡ በቅድሳቲሁ ፡
ወንጹሕ ፡ በንጽሕናሁ ፡
ወአልቦ ፡ ዘያአምሮ[1] ፡ ለኅሊናሁ ፡
ዘገብሮ ፡ ለሰብእ ፡ በአርአያሁ ፡
ዘይሬስዮሙ ፡ መንፈሰ ፡ ለመላእክቲሁ ፡
እምትእልፊተ ፡ አእላፋት ፡ ፍሡሓን ፡ ሰረገላቲሁ ፡
ሰማይኒ ፡ ዚአሁ ፡ ወምድርኒ ፡ ዚአሁ ፡
ወኵሉ ፡ ውስተ ፡ እዴሁ ፡
ተጠቢሑ ፡ ዘኢየኃልቅ ፡ ሥጋሁ ፡
ወተቀዲሑ ፡ ዘኢይነዕፍ ፡ ደመ ፡ ገቦሁ ፡
ንሰብሖ ፡ ወንወድስ ፡ ኪያሁ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።
ንቀድም ፡ በረድኤተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልዑል ፡
ጽሒፈ ፡ ጻማ ፡ ወገድል ፡
ዘአቡነ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ፡ መስተጋድል ፡
ፍትወ ፡ ምግባር ፡ ድንግል ፡
ኖላዌ ፡ መርዔት ፡ አዛል ፡
መምህረ ፡ አሪት ፡ ወወንጌል ።
ምንተ ፡ እጽሕፍ ፡ ወምንተ ፡ እነግር ፡
እስመ ፡ አንሰ ፡ ገብር ፡
ላዕላዌ ፡ ልሳን ፡ ወልሱሐ ፡ ከናፍር ።
ወለእመ ፡ ሠምረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኵሉ ፡ ይትገበር ፡
ገድለ ፡ ጻድቅሰ ፡ እፎ ፡ ዕጹብ ፡ ወመድምም ፡

[1] ዘየአምሮ scriptum.

እመሳር ፡ ይጥዕም ፡
p. 221 b. ወእምጼው ፡ ይትቀ*ሰም ፡
ወለጎሊና ፡ ይኤድም ።
ስምዑኬ ፡ አፍቁራንየ ፡
እንግርክሙ ፡ ንስቲተ ፡ በኢድልወትየ ፡
እምአፈ ፡ ፪ወ[ሰማዕት ፡ አስተጋቢእየ ፡
ትዕግሥተ ፡ ገድሎ ፡ ሠናየ ፡
ለፍሬ ፡ ሚካኤል ፡ አቡየ ፡
እምክርሠ ፡ እሙ ፡ ፀ[ጎርየ ፡

ካህን ፡ ውእቱ ፡ ወልደ ፡ ካህን ፡ ዐምደ ፡ ሃይማኖት ፡ ዘኢይጸንን ፡
መጋቤ ፡ ሕጋ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ። ስመ ፡ አቡሁ ፡ መርዓዊነ ፡ ክር
ስቶስ ፡ ቀሲስ ፡ ውእቱ ፡ ወስመ ፡ እሙ ፡ ነያ ፡ ጽዮን ፡ እስመ ፡ ምእ
መናን ፡ እሙንቱ ፡ ወፈራሀያነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወሐፀንዎ ፡ በጥ
በብ ፡ ወበትዕግሥት ፡ በከመ ፡ ሕግ ፡ ወሥርዐት ። ወበጽሐ ፡ አም
ጣነ ፡ ትምህርት ፡ ወነበረ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መነኮሳት ፡ እንዘ ፡ ይትመ
ሀር ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ ወአንብቦ ፡ መጻሕፍት ። ወእምዝ ፡ ኮነ ፡
ዲያቆነ ፡ ወነበረ ፡ እንዘ ፡ ይትለአክ ፡ ሠናየ ፡ መልእክተ ፡ በተልአ
ከ ፡ ሥርዐተ ፡ ዲቁና ። ወሶበ ፡ ርእየ ፡ አቡነ ፡ እንድርያስ ፡ ንቡረ ፡
እድ ፡ ፍተወ ፡ ምግባር ፡ ሥነ ፡ ጒሩቶ ፡ ለአቡነ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ፡
አልበሶ ፡ ወአቅነቶ ፡ ወረሰዮ ፡ መነኮሰ ። ወእምዝ ፡ ወጠነ ፡ ገድለ ፡
ሠናየ ፡ ለአስተርክቦ ፡ ጸሎት ፡ ኢተሀከየ ፡ ወነበረ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡
አቡነ ፡ ፍሬ ፡ ምናጦስ ፡ እንዘ ፡ ይትጋደል ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ ይወርድ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡
በመንፈቀ ፡ ሌሊት ፡ አስተርአዮ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ባሕርየ ፡ ስ
p. 222 a. ም ፡ *እንዘ ፡ ይእኀዝ ፡ እዶ ፡ ለአቡነ ፡ ፍሬ ፡ ምናጦስ ፡ በፍኖት ።
ወአኀዘ ፡ ለአቡነ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ፡ ወይቤሎ ፡ ኢኮነ ፡ ክፍልከ ፡
ከመ ፡ ትንበር ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ፡ ለፍሬ ፡ ምናጦስ ፡ አላ ፡ ዳእሙ ፡ ክ
ፍልከሰ ፡ ዛቲ ፡ ቤትየ ፡ ቢአ ፡ ውስቴታ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ሰሐቦ ፡
እዴሁ ፡ ወአብአ ፡ ውስተ ፡ ዴዴሁ ፡ ወእምዝ ፡ ተሰወረ ፡ እምኔሁ ።
ወበእንተዝ ፡ ወፅአ ፡ ውእቱ ፡ ቅዱስ ፡ እምቤተ ፡ አቡነ ፡ ፍሬ ፡ ም
ናጦስ ፡ ወቦአ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወነበረ ፡ ህየ ፡
በትዕግሥት ፡ እንዘ ፡ ያፈጥን ፡ ለመልእክት ፡ በጊዜ ፡ ቍርባን ፡ ወ
ጸሎት ፡ ወይሜግብ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወይሁብ ፡ ዕጣነ ፡
ወማኅቶተ ፡ በከመ ፡ ይደሉ ። ወእንዘ ፡ ህሎ ፡ በዘከመዝ ፡ ግብር ፡

ክነ ፡ ቀሲሰ ፡ ወትዕግሥተ ፡ ሰብሰ ፡ ወተፀምደ ፡ ለግብረ ፡ ተክህኖ ። ወእምዝ ፡ ነሥአ ፡ ቆብዐ ፡ እምአቡነ ፡ መርሐ ፡ ጽዮን ፡ ናላዌ ፡ ርዔት ፡ መጽንግለ ፡ መጻሕፍት ። ወእምዝ ፡ ከረየ ፡ ግበ ፡ ድጐየ ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ፡ ወበዊአ ፡ የጎድር ፡ ውስቴቱ ። ኢይነውም ፡ እንበለ ፡ አሐቲ ፡ ጊዜ ። ወመዓልተኒ ፡ ይውዕል ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ ግብ ፡ ወ ብዙኀ ፡ ጊዜ ፡ ይሰግድ ፡ ወኢያእመርነ ፡ ኖልቆ ፡ ከመ ፡ ንጽሐፍ ፡ በተጠናቀቆ ። ወብዙኀ ፡ ጊዜ ፡ ይዜምር ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ በመ ዓልት ፡ ወበሌሊት ፡ ወያነብብ ፡ ወንጌለ ፡ ዘዮሐንስ ፡ ወራእየ ፡ ዚአ *ሁ ፡ ወኵሎ ፡ ሰዐታተ ፡ የዐቅብ ። ወበሕተወ ፡ እንከ ፡ በጾም ፡ ወኀ p. 222 b. ደገ ፡ ሰትየ ፡ ምዝር ፡ ወሚስ ፡ ወበሊዐ ፡ ቅብእ ፡ እመኒ ፡ በበዓላት ፡ አው ፡ በሰናብት ። ወይበልዕ ፡ ንስቲተ ፡ በበግልስት ፡ ወነበረ ፡ በ ዘከመዝ ፡ ግብር ፡ ተስዐተ ፡ ዓመተ ።

ወበ፱ዓመት ፡ ጎረይዎ ፡ ቅዱሳን ፡ ከመ ፡ ይሚምዎ ፡ እስመ ፡ ፀ ሎ ፡ ቦቱ ፡ ትንቢት ። ወብዙኃን ፡ ቅዱሳን ፡ ተነበዩ ፡ በእንቲአሁ ፡ ወነገርዎ ፡ ሎቱ ፡ እምቅድመ ፡ ይኩን ፡ ባሕታዌ ፡ አመ ፡ ፈቀደ ፡ ይሑር ፡ ውስተ ፡ ካልኣት ፡ ሀገር ፡ ነገሮ ፡ መቅድመ ፡ ኵሉ ፡ ፩ብእ ሲ ፡ ቅዱስ ፡ ዘስሙ ፡ ጸጋ ፡ ዘአብ ። ወይቤሎ ፡ ኢኮነ ፡ ክፍልከ ፡ ኢትሑር ፡ እስመ ፡ ሀለወ ፡ ብከ ፡ ሚመት ። ወበሀገረ ፡ እንፍራዝ ፡ ነገርዎ ፡ ብዙኃን ፡ ቅዱሳን ፡ ገዳማውያን ፡ እሙንቱ ፡ እንዘ ፡ ይ ብሉ ፡ ተመየጥ ፡ ውስተ ፡ መካንከ ። ሰብአ ፡ ቃሮዳ ፡ ወሰብአ ፡ ዳጋ ፡ ነገርዎ ፡ ኵሉ ፡ ወይቤልዎ ፡ ትእዛዘ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሀለወ ፡ ብከ ፡ ኢትፃእ ፡ ማሕፀንትከ [1] ፡ እመካነ ፡ አኖሬዎስ ፡ አቡከ ፡ ወውስተ ፡ ካልኣ ፡ ሀገር ፡ ኢኮነ ፡ ክፍልከ ።

ንትመየጥኬ ፡ ኀበ ፡ ኀዳገ ፡ ነገር ፡ ዘቀዳሚ ።

ወሶበ ፡ ጎረይዎ ፡ ለአቡነ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ፡ ረባን ፡
በከመ ፡ ተነበዩ ፡ በእንቲአሁ ፡ ቅዱሳን ፡
ከመ ፡ ይኩን ፡ አብ ፡ ለብዙኃን ፡
በከየ ፡ መሪረ ፡ እምብዝኀ ፡ ሐዘን ፡

ወእንዘ ፡ የሐዝን [2] ፡ ወሰድዎ ፡ ወ*አብጽሕዎ ፡ ኀበ ፡ ዴዴ ፡ ንጉ p. 223 a. ሥ ። ወነበረ ፡ እንዘ ፡ ይጸንሕ ፡ ስድስተ ፡ አውራኀ ፡ ወኢኀደገ ፡ በሀ የ ፡ ጸዊመ ፡ ወጸልዮ ፡ ወኢፈቀደ ፡ አመክንዮ ፡ አላ ፡ ዳእሙ ፡ ነበ ረ ፡ በተጋንዮ ። ወበ፯አውራኀ ፡ ተፈነወ ፡ ኀቤሁ ፡ ላእክ ፡ እምኀበ ፡

[1] ማኀፀንተከ scriptum. — [2] ያሐዝን scriptum.

ንጉሥነ ፡ ዘርአ ፡ ያዕቆብ ፡ ወይቤሎ ፡ እቱ ፡ ውስተ ፡ መካንከ ። ወ
ሰሚያ ፡ ቅዱስ ፡ ተፈሥሐ ፡ ጥቀ ። ወበሰኒታ ፡ ተንሥአ ፡ ወአኀዘ ፡
ይሑር ፡ ወእንዘ ፡ የሐውር ፡ ተራከበ ፡ በፍኖት ፡ ፩ቀሲስ ፡ ክቡር ፡
ዘስሙ ፡ በሑረ ፡ ጽዮን ፡ ተናገሮ ፡ ወይቤሎ ፡ ርኢኩ ፡ ዮም ፡ ራእ
የ ፡ በእንተአከ ፡ ወሰማዕኩ ፡ ቃለ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ እምኀበ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ኮንት ፡ ዛቲ ። ሊተሰ ፡ ይመስለኒ ፡ ኢታመሥጥ ፡ እምዚ
መት ። ወተሰጥዎ ፡ አቡነ ፡ ወይቤ ፡ እምይእዜሰ ፡ አድኅነኒ ፡ እ
ግዚአብሔር ። ወአሜሃ ፡ በይእቲ ፡ ዕለት ፡ ዴገንዎ ፡ ላእካን ፡ ዘንጉ
ሥ ፡ ለአቡነ ፡ ቅዱስ ፡ ወሜጥዎ ፡ እምፍኖት ። ወሐዘነ ፡ ዐቢየ ፡ እ
ነተ ፡ ተአኪ ፡ እምቀዳሚ ፡ ወአብጽሕዎ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ። ወተሠይ
መ ፡ አቡነ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ፡ ንቡረ ፡ [እድ ፡] ለሀገረ ፡ ወረብ ፡ ወነ
በረ ፡ በመንበረ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወኢኀደገ ፡ ዘወጠነ ፡ ገድለ ።
ወእምአመ ፡ ተሠይመ ፡ ኢተጽዕነ ፡ በቅለ ፡ ወኢፈቀደ ፡ ብዕለ ።
በመዓልት ፡ ይውዕል ፡ ውስተ ፡ ዐውደ ፡ ፍትሕ ፡ ወይሰብክ ፡ ነገረ ፡
p. 223 ዕ. እግዚአብሔር ፡ ወ*በሌሊት ፡ የኀድር ፡ እንዘ ፡ ይዜምር ፡ ወይሰግ
ድ ፡ በፍርሃት ፡ ወበረዐድ ። ወበበዓልስት ፡ በሊዕ ፡ ኢተክህሎ ፡ እ
ንዘ ፡ ሀሎ ፡ በሚመት ፡ ወየዐውድ ፡ በስብከት ፡ ምስለ ፡ ካህናት ፡ ወ
መነኮሳት ፡ ከልእዎ ፡ ወአጽሐብዎ ፡ ጥቀ ፡ እንዘ ፡ ይስእልዎ ፡ ወያ
ምሕልዎ ፡ ወእምዕጹብ ፡ አሆ ፡ አበልዎ ፡ ከመ ፡ ይብላዕ ፡ ለለዕለቱ ፡
በጊዜ ፡ ድራር ። ወበጾመ ፡ ፶ቅድስት ፡ ይጥዕም ፡ በበዓልስት ። ወ
በመዋዕለ ፡ ጰንጠቈስቴ ፡ ኢመስሐ ፡ እምአመ ፡ ነሥአ ፡ ቆብዐ ፡ ዘ
እንበለ ፡ ምሴት ፡ ኢበልዐ ። ወእምአመ ፡ ባሕተወ ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡
ሞቱ ፡ ኢሰትየ ፡ ወይነ ፡ ወሚሰ ፡ ወኢምዝረ ፡ ወኢበልዐ ፡ ጥሉላ
ተ ፡ ዘእንበለ ፡ ኀብስት ፡ ወጼው ፡ ወኢሰትየ ፡ ዘእንበለ ፡ ማይ ፡ አ
ላ ፡ ነበረ ፡ ከመ ፡ ነዳይ ፡ በተጋድሎ ፡ ሠናይ ።

ወአሐደ ፡ ዕለተ ፡ ሶበ ፡ መጽአ ፡ ኀበ ፡ ቤተ ፡ አቡነ ፡ ፍሬ ፡ ሚ
ካኤል ፡ አሐዱ ፡ እምሰብአ ፡ ሐረስ ፡ ዘበትርጓሜሁ ፡ ደስክ ፡ እንዘ ፡
ይትመሐፀን ፡ ኀቤሁ ፡ ከመ ፡ ያድኅኖ ፡ እምአደ ፡ ንጉሥ ። ወሶበ ፡
ርእዮ ፡ ቅዱስ ፡ ለወእቱ ፡ ርኅም ፡ ጸፍዖ ፡ ገጸ ፡ ወይቤሎ ፡ መኑ ፡
አምጽአከ ፡ ኀቤየ ። ወይቤሎ ፡ በፈቃድየ ፡ መጻእኩ ፡ እምኀበ ፡ አ
ንበረኒ ፡ ንጉሥ ፡ በሀገረ ፡ አጋይ ፡ አምኒጥየ ፡ እምዐቀብት ፡ ለም
ንት ፡ ትጽፍዐኒ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ ድኩም ፡ መነኮስ ፡ ወአነሂ ፡ ክቡ
ር ፡ አነ ፡ ወንጉሥኒ ፡ ያአምረኒ [1] ። ወኢተሰጥዎ ፡ ቅዱስ ፡ ቃለ ፡

[1] የአምረኒ scriptum.

ወኢፈርሀ ፡ እም*ኔሁ ። ወእምዝ ፡ ነገረ ፡ ሎቱ ፡ ለንጉሥ ፡ ወአዘዘ ፡ p. 224 a.
ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ያብጽሕዎ ፡ ወአብጽሕዎ ። ወእምዝ ፡ አስተጋብኦ
ሙ ፡ ንጉሥ ፡ ለአብያጺሁ ፡ ሰብአ ፡ ሐረስ ፡ ወአዘዘ ፡ ይቅትልዎ
ሙ ፡ ወቀተልዎሙ ፡ ወውእቱኒ ፡ ተቀትለ ፡ ምስሌሆሙ ። ወእም
ድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡ መዋዕል ፡ ሰምዐ ፡ ንጉሥነ ፡ መጋቤ ፡ ሃይማኖት ፡ ከ
መ ፡ ጸፍዐ[1] ፡ ገጾ ፡ ለውእቱ ፡ ደስክ ፡ ርኩስ ፡ አቡነ ፡ ፍሬ ፡ ሚካ
ኤል ፡ ቅዱስ ፡ ተፈሥሐ ፡ ጥቀ ፡ ወባረኮ ፡ ወወሀቦ ፡ ምዝጋና ፡ እ
ንዘ ፡ ይብል ፡ በአማን ፡ ቀሲስ ፡ በአማን ፡ መነኮስ ፡ እግዚአብሔር ፡
ይባርክ ፡ ላዕሌከ ። ወነሢኦ ፡ ቅዱስ ፡ በረከተ ፡ እምኀበ ፡ ንጉሥ ፡
ራትዕ ፡ አተወ ፡ ውስተ ፡ ምኔቱ ፡ ወተፈሥሑ ፡ መርዔቱ ። ወነበረ ፡
በጻምዎ ፡ እንዘ ፡ ይሰብክ ፡ በዜንዎ ፡ በአእምሮ ፡ ወበለብዎ ።

ወሶበ ፡ ይኤዝዝ ፡ ጥብጣቤ ፡ በዐውደ ፡ ፍትሕ ፡ በእለ ፡ አበሱ ፡
ወጌገዩ ፡ ወቃለ ፡ መጻሕፍት ፡ በእለ ፡ ዐበዩ ፡ የሐዝን ፡ ጥቀ ፡ ወይፈ
ቅድ ፡ ሎሙ ፡ ጽድቀ ። ወበኅቡእ ፡ ይኤዝዝ ፡ እምደቂቁ ፡ ወይቤሎ
ሙ ፡ አብልዕዎሙ ፡ ወአስትይዎሙ ፡ ይርኅቡ ፡ ወይጸምኡ ፡ በእን
ተ ፡ ጥብጣቤ ። ወደቂቁኒ ፡ ይትኤዘዙ ፡ ሎቱ ፡ ያበልዑ ፡ ወያሰትዩ ።

ወከመዝ ፡ ያሤኒ ፡ ለኵሉ ፡
ወእምነ ፡ ርእሱ ፡ ለባዕድ ፡ ያደሉ ፡
በአይቴ ፡ ከማሁ ፡ ይሄሉ ።

ወሶበ ፡ በጽሐ ፡ ኀቤሁ ፡ እንግዳ ፡ እመ*ኒ ፡ ድራረ ፡ አው ፡ ምሳ p. 224 b.
ሐ ፡ ሰበ ፡ ይሁብ ፡ ይሬኢ ፡ በዐይኑ ፡ ወኢያአምኖሙ ፡ ለላእካኒሁ ፡
እስመ ፡ መፍቀሬ ፡ እንግዳ ፡ ውእቱ ።

ወይሁብ ፡ ምጽዋተ ፡ ለነዳያን ፡ ወለምስኪናን ፡
ወበኅቡእ ፡ ያለብሶሙ ፡ ለዕሩቃን ፡
ያበልዕ ፡ ለርኁባን ፡
ወያሰቲ ፡ ለጽሙኣን ፡
እስመ ፡ ውእቱ ፡ አበ ፡ ብዙኃን ።

ወእንዘ ፡ ይሰብክ ፡ አምልኮቶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ኀበ ፡ ሖረ ፡ አ
ርአይዎ ፡ አዕዋመ ፡ ዘምሕራማተ ፡ ጣዖት ፡ ኀበ ፡ ያሰግሉ ፡ ቦቱ ፡
መሰግላን ። ወርእዮ ፡ ቅዱስ ፡ አንከረ ፡ ወይቤ ፡ ሰብእሰ ፡ ከንቶ ፡
ይመስል ፡ ለምንት ፡ ያሰግል ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልዑ

[1] ፀፍዖ scriptum, ገጾ supra additum.

ል ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ተንሥአ ፡ ወአዘዘ ፡ ይግዝሙ ፡ እሎንተ ፡ አዕዋመ ፡ ወአጎዙ ፡ ይግዝሙ ። ወቅዱስኒ ፡ የዐትብ ፡ ገጸ ፡ በስመ ፡ ሥላሴ ፡ ወይባርክ ፡ ላዕሌሆሙ ። ወነፅጎዎሙ ፡ ለእሙንቱ ፡ አዕዋም ፡ ወአዘዘ ፡ ይሕጥብዎሙ ፡ ወያሥጽርዎሙ ፡ ወያንድድዎሙ ፡ በእሳት ፡ ወእንደድዎሙ ። ወበታሕተ ፡ ፩ያም ፡ ረከቡ ፡ ጽዋዓተ ፡ ወዕጣነ ፡ ዘአስተዳለዉ ፡ መሰግላን ። ወነሢአ ፡ ቅዱስ ፡ ሰበረ ፡ ጽዋዓተ ፡ ወዘረወ ፡ ውእተ ፡ ዕጣነ ፡ ርኩሰ ። ወካዕበ ፡ ረከበ ፡ በህየ ፡ ዐምደ ፡ ቤት ፡ ዘሰብአ ፡ ሐረስ ፡ ወእብነ ፡ ስፋሐ ፡ በአርአያ ፡ ማዕጸ ፡ ዘኖኅት ። ወአዘዘ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤ ፡ ንሥአ ፡ ውእተ ፡ ዐምደ ፡ ወ

p. 225 *a*. እ*ብነ ፡ ወአብኡ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ይኩን ፡ ለሕንጼሃ ። ወአብኡ ፡ እሙንቱ ፡ ሰብእ ፡ በከመ ፡ አዘዘሙ ፡ ብጹዕ ፡ ወረከቡ [1] ፡ ምዝጋና ፡ እምኀበ ፡ እግዚእ ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ ፩ብእሲ ፡ እምሐራ ፡ ንጉሥ ፡ እንዘ ፡ የሐውር [2] ፡ ውስተ ፡ ጸብእ ፡ ተማሕፀነ ፡ ኀቤሁ ፡ ወይቤሎ ፡ ኢትርስዐኒ ፡ በጸሎትከ ። ወይቤ ፡ ቅዱስ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሀሉ ፡ ምስሌከ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ተንሥአ ፡ ወወሀበ ፡ መሬተ ፡ እምቃብረ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ። ወተመጠዎ ፡ ውእቱ ፡ ሐራዊ ፡ ሖረ ፡ ኀበ ፡ ጸብእ ፡ በተአምኖ ። ወነበረ ፡ በምድረ ፡ አረሚ ፡ ጌአውራኅ ፡ ወሐመ ፡ በምድረ ፡ አረሚ ፡ ገብረ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ወአጎዘ ፡ ሕማመ ፡ ፈፀንት ። ወነሢአ ፡ እምውእቱ ፡ መሬት ፡ አልክፎ ፡ ከናፍሪሁ ፡ ወአብልዖ ፡ ወተፈወሰ ፡ በጊዜሃ ። ወዓዲ ፡ ሐመ ፡ ለሊሁ ፡ ከርሦ ፡ ወነሥአ ፡ ካዕበ ፡ እምውእቱ ፡ መሬት ፡ ወጥዕመ ፡ ንስቲተ ፡ ወተፈወሰ ፡ ግብተ ። ወብዙኃን ፡ እምሐራ ፡ ንጉሥ ፡ ጎልቁ ፡ ወሞቱ ፡ በውእቱ ፡ ፈፀንት ፡ ወበአፈ ፡ ሰይፍ ፡ ወዙናት ። ወድኅነ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ በጸሎተ ፡ አቡነ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ፡ ወአተወ ፡ በዳኅና ። ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ፡ ወሶበ ፡ ርእዮ ፡ አቡነ ፡ ተንሥአ ፡ ወሰገደ ፡ ለሥሉስ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤ ፡ ስብሐት ፡ ለእግዚአብሔ

p. 225 *b*. *ር ፡ ዘአግብአከ ፡ እምጸብእ ፡ ወኢተሀየየ ፡ ስእለተ ፡ ኃጥእ ። ወተባረከ ፡ እምኔሁ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ። ወነገሮ ፡ ኵሎ ፡ ዘከነ ፡ በምድረ ፡ አረሚ ፡ ወአንከረ ፡ ቅዱስ ፡ ወአእኰቶ ፡ ለእግዚአብሔር ።

ወአምኀ ፡ አሐተ ፡ ዕለተ ፡ አስተርአዮ ፡ በራእይ ፡ ለወልደ ፡ ንጉሥ ፡ በሀገረ ፡ ገንዝ ፡ በኅበ ፡ ይደውዩ ፡ አግብርቲሁ ፡ በእኩይ ፡ ሕማመ ፡ ኬር ፡ ወይቤሎ ፡ ተንሥእ ፡ ወፃእ ፡ እምዝ ፡ ቤት ፡ ወተ

[1] ረከበ scriptum. — [2] ያሐውር scriptum.

ወለጥ ፡ ጎበ ፡ ካልእ ፡ መካን ። ወይቤሎ ፡ መኑ ፡ አንተ ፡ ወይቤሎ ፡ አነ ፡ ውእቱ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ፡ ፈነወኒ ፡ ጎቤከ ፡ አቡየ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወለአከኒ ፡ እንግርከ ፡ ዘንተ ። ወሰሚያ ፡ ውእቱ ፡ ዘንተ ፡ መል እክተ ፡ እምአፈ ፡ ቅዱስ ፡ በራእይ ፡ አርመመ ። ወካዕበ ፡ አስተር አየ ፡ ከመ ፡ ቀዳሚ ፡ ወነገሮ ፡ ከማሁ ። ወነቂሆ ፡ በጽባሕ ፡ ነገሮ ሙ ፡ ለአግብርት ፡ ወይቤሎሙ ፡ ፩መነኮስ[1] ፡ ክልኤተ ፡ ጊዜ ፡ ወይ ቤለኒ ፡ ፃእ ፡ እምዛቲ ፡ ሀገር ፡ ከመ ፡ ኢትሙት ። ወአውፃእክዎ ፡ ወአቤሎ ፡ መኑ ፡ አንተ ፡ ወይቤለኒ ፡ አነ ፡ ውእቱ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤ ል ፡ ፈነወኒ ፡ ዝየ ፡ ወለአከኒ ፡ አኖሬዎስ ፡ አቡየ ። ወአውሥኡ ፡ አግብርቲሁ ፡ ወይቤልዎ ፡ ታአምሮኑ[2] ፡ እምከመ ፡ ረከብክ ። ወይ ቤሎሙ ፡ እወ ፡ እምአእመርክዎ ። ወተንሢአ ፡ ውእቱ ፡ ወልደ ፡ ንጉሥ ፡ ዘስሙ ፡ አኖሬዎስ ፡ ሖረ ፡ ምስለ ፡ አግብ*ርቲሁ ፡ ወበጽ p. 226 *a*.
ሐ ፡ ጎበ ፡ ዴዴ ፡ አቡሁ ። ወሶበ ፡ ርእዮ ፡ ለአቡነ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤ ል ፡ እንዘ ፡ ይወፅእ ፡ እምታዕካ ፡ ንጉሥ ፡ ዝንቱ ፡ ውእቱ ፡ መነኮ ስ ፡ ዘአስተርአኒ ፡ ብሂሎ ፡ ነገሮሙ ፡ ለአግብርቲሁ ። ወሰሚያሙ ፡ አንከሩ ፡ በእንቲአሁ ።

ርእዩኬ ፡ ጻድቀሰ ፡
እንዘ ፡ ሀሎ ፡ በሥጋ ፡ ያስተርኢ ፡ በመንፈስ ፡
ወጎበ ፡ ፈቀዶ ፡ ይገይስ ።
እፎ ፡ ዕጹብ ፡ ዜና ፡ ኀሩቱ ፡
እንዘ ፡ ንቡረ ፡ እድ ፡ ውእቱ ፡
ኢተመክሐ ፡ በሚመቱ ፡
ወእምአመ ፡ ነሥአ ፡ ቆብዐ ፡ ኢወረቀ ፡ ዲበ ፡ ምድር ፡ ምራቆ ፡
በእንተ ፡ ክብረ ፡ ሥጋሁ ፡ ለክርስቶስ ፡ ጽሂቆ ።
ወኢከሠተ ፡ ጽድቆ ።

ወበዕለተ ፡ ሰንበት ፡ ለጸቢሐ ፡ እሑድ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ቀዊሞ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ሶበ ፡ አኀዘ ፡ ፩እምካህናት ፡ እንዘ ፡ ይት ቀነይ ፡ በልዑል ፡ ዜማ ፡ ወይቤ ፡ እግዚኦብሔር ፡ አኃዜ ፡ ኵሉ ፡ ዘፈጠረ ፡ ዓለመ ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ መድኀኒነ ፡ ወሠርዐ ፡ ሰን በተ ፡ ወአዕረፈ ። ባቲ ። ወበጊዜሃ ፡ ርእየ ፡ ቅዱስ ፡ በአዕይንቲሁ ፡ እንዘ ፡ ትትሌዐል ፡ መንበረ ፡ ታቦት ፡ ሠለስተ ፡ እመተ ፡ እምድር ። ወርእዮ ፡ አንከረ ፡ ወአስተዐጸበ ።
ወእምዝ ፡ ሶበ ፡ ወረደ ፡ ሀገረ ፡ ዘድ ፡ ለሰቢከ ፡ አምልኮቱ ፡ ለእ

[1] አስተርእየኒ omissum esse videtur. — [2] ተአምሮኑ scriptum.

ግዚአብሔር ፡ አርአይዎ ፡ ያመ ፡ ዐቢየ ፡ ዘያመልኩ ፡ በታሕቴሁ ፡
ወያጣዕዉ ፡ መጣዓውያን ። ተንሥአ ፡ ውእቱ ፡ ወነሥአ ፡ ጕድበ ፡
p. 226 *b*. ወገዘ*መ ። ወአዘዘሙ ፡ ለደቂቁ ፡ ወለሰብአ ፡ ይእቲ ፡ ሀገር ፡ ወያ
ቤሎሙ ፡ አፍጥኑ ፡ ግዝሙ ። ወተአዘዙ ፡ ሎቱ ፡ ወገዘሙ ፡ ውእ
ተ ፡ ያመ ። ወካዕበ ፡ አዘዘሙ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ሕጥቡ ፡ ወአብኡ ፡
ውስተ ፡ ቤትክሙ ፡ ወአንድያዎ ። ወተሰኪሞሙ ፡ እእተዉ ፡ ው
ስተ ፡ አብያቲሆሙ ፡ ወአንደዱ ፡ ውእተ ፡ ሕጠበ ፡ ዕፅ ፡ ዘያም ፡ በ
ከመ ፡ አዘዘሙ ፡ ቅዱስ ። ወጾብእሰ ፡ ዘያጣዉ ፡ ኢተአዘዘ ፡ ለአቡ
ኑ ፡ ወኢያንደደ ፡ እምውእቱ ፡ ያም ፡ ወአቡነሰ ፡ ኢያእመረ ። ወበ
እንተዝ ፡ አመንደቦ ፡ ለውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ዐቢይ ፡ ደዌ ፡ ወበጽሐ ፡
ለሞት ። ወዓዲ ፡ ረከበ ፡ ቅዱስ ፡ በታሕተ ፡ ውእቱ ፡ ያም ፡ በአም
ሳለ ፡ አድግ ፡ ጽቡረ ፡ ለብሐ ፡ ዘገብሩ ፡ ከመ ፡ ይስግዱ ፡ ሎቱ ፡ በ
አጣዕዎ ። ወሐተቶሙ ፡ ለሰብአ ፡ ሀገር ፡ ወይቤሎሙ ፡ ንግሩኒ ፡
ሊተ ፡ ወአምጽኡ ፡ አስተዋፂአክሙ ፡ ዘያመልክ ፡ ጣዖተ ፡ ወይሴ
አል ፡ ማሪተ ። ወወሀብዎ ፡ አስተዋፂአሙ ፡ ወውእቱኒ ፡ መዐደሙ ፡
ወወሀበሙ ፡ ንስሓ[1] ፡ በከመ ፡ ይደሉ ። ወለአሐቲ ፡ ብእሲት ፡ ዘጎ
ደረ ፡ ላዕሌሃ ፡ መንፈሰ ፡ ትንቢት ፡ አጎዛ ፡ ወአሰራ ። ወለውእቱ ፡
ስብከ ፡ ዘአምሳለ ፡ አድግ ፡ ወሰዶሙ ፡ ለክልኤሆሙ ፡ ወአብጽሖ
ሙ ፡ ውስተ ፡ ምኔቱ ። ወአጥምቃ ፡ ለይእቲ ፡ ብእሲት ፡ ወሰመያ ፡
p. 227 *a*. ት*ምርሐነ ፡ ማርያም ፡ ወወሀባ ፡ ንስሓ[1] ፡ ወከነት ፡ መሃይምንተ ። 20
ወአምዝ ፡ አውፅአ ፡ ለይእቲ ፡ ብእሲት ፡ ወለውእቱ ፡ ስብከ ፡ ዘአ
ድግ ፡ ጎበ ፡ ዴዴ ፡ ንጉሥ ፡ ወነገረ ፡ ለንጉሥነ ። ወርእዮሙ ፡ ሰ
ራዊቱ ፡ አንከሩ ፡ ወለቅዱስኒ ፡ ተበጽዐ ፡ ዝክሩ ፡ ወተንዕደ ፡ ምግ
ባሩ ። ወበረከ ፡ ንጉሥ ፡ ፈድፋደ ፡ ወአፍቀሮ ። ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ በ
ዘከመዝ ፡ ግብር ፡ ኢጎደገ ፡ ጻማ ፡ ጉድሎ ፡ ዘወጠነ ። ወለለዕለቱ ፡ 25
ይገብር ፡ ጥብጣቤ ፡ ብዙኅ ፡ ጊዜ ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ ሶበ ፡ ተናገርዎ ፡ ደቂቁ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ አአ
ባ ፡ አቡነ ፡ ንስቲተ ፡ ምዝረ ፡ ስተይ ፡ እስመ ፡ ተመንደብከ ፡ በሐሩ
ረ ፡ ፀሐይ ። ተመዐ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ወአበየ ፡ ሰትየ[2] ። ወእምዝ ፡ ጎበ
ሩ ፡ ምስለ ፡ ካልእ ፡ ንቡረ ፡ እድ ፡ ክቡር ፡ ወነገርዎ ፡ ለአቡነ ፡ አባ ፡ 30
ገብርኤል ፡ ጳጳስ ፡ ወይቤልዎ ፡ አአባ ፡ ፍትሖ ፡ ለአቡነ ፡ ከመ ፡ ይ
ስተይ ፡ ምዝረ ። ወአቡነሰ ፡ ይሬእዮሙ ፡ ወአእመረ ፡ ዘይትናገሩ ፡
በእንቲአሁ ። ወሰሚዖ ፡ ውእቱ ፡ ጳጳስ ፡ ይቤሎሙ ፡ ለምንት ፡ ታ

[1] ንስሓ scriptum. — [2] *Sic* ms.

ጽሕብዎ ፡ ርእዩ ፡ እስኩ ፡ ገጸ ፡ ዘከመ ፡ ያበርህ ፡ እምኔክሙ ፡ ይኄ
ይስ ፡ ውእቱ ። ወሰሚያሙ ፡ አርመሙ ፡ ወቅዱስኒ ፡ አቡነ ፡ ተፈሥ
ሐ ፡ ወበእንተዝ ፡ ኢተመክሐ ፡ አላ ፡ ጻእሙ ፡ አእኰተ ፡ ወሰብሐ ።
ወዓዲ ፡ አመ ፡ ሖረ ፡ ሀገረ ፡ ደዋሮ ፡ ምስለ ፡ ንጉሥ ፡ አብጽሑ ፡
ደቂቁ ፡ ጽሚኖሙ ፡ ሥንቆ ። ወእንዘ ፡ የሐውሩ ፡ ምስሌሁ ፡ *ጽሚ p. 227 b.
ኖሙ ፡ ንዋየ ፡ በከመ ፡ ይደሉ ፡ በደዴ ፡ ንጉሥ ፡ ውስተ ፡ ፍኖት ፡
ተጎጥአ ፡ አድግ ፡ ምስለ ፡ ንዋይ ፡ ዘተጽዕነ ፡ ላዕሌሁ ። ወነገርዎ ፡
ለአቡነ ፡ ወይቤልዎ ፡ ተጎጥአ ፡ አድግ ፡ ወንዋይከሂ ፡ ምስሌሁ ።
ወሰሚዖ ፡ አቡነ ፡ ሐዘነ ፡ ወይቤ ፡ ፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለይኩ
ን ። ወበሳኒታ ፡ ተረክበ ፡ ውእቱ ፡ አድግ ፡ ጽውን[1] ፡ ምስለ ፡ ውእ
ቱ ፡ ንዋይ ፡ በጸሎተ ፡ አቡነ ፡ ጎሩይ ። ኢለከፍዎ ፡ አራዊት ፡ ወኢ
ነሥእዎ ፡ ሰረቅት ።
ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ በደዋሮ ፡ ወሀበ ፡ ንጉሥ ፡ በቅለ ፡ ወአሣእነ ፡ ወ
ቢየ ፡ ወጠጤ ፡ ነሥአ ፡ ለተግሣጽ ። ወእንዘ ፡ የሐምም ፡ በዕለተ ፡
ቍጽረት ፡ ቦአ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ምስለ ፡ መምህራን ፡ ወረከበ ፡ ሞገ
ሰ ። ወበፍኖት ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ ወቢይ ፡ ነፋስ ፡ አውሎ ፡ ዘጋኔን ፡
ወሶበ ፡ ባረከ ፡ ተከፍለ ፡ ለፀወብዙኃን ፡ እለ ፡ ርእዩ ፡ መጽኡ ፡ ኀ
ቤሁ ፡ በረዊጽ ፡ ወይቤሉ ፡ ጻኅንኑ ። ወበዕለተ ፡ ጥምቀት ፡ ጥዕመ ፡
ንስቲተ ፡ ምዝረ ፡ መጠነ ፡ ምራቅ ፡ ወሶበ ፡ ያነብብ ፡ ራእየ ፡ ዮሐ
ንስ ፡ ማየ ፡ ጸሎት ፡ ይፈልሕ ። ወርእዮ ፡ ፩ብእሲ ፡ ወይቤሎ ፡ ኢ
ትንግር ፡ ወሶበ ፡ ደክመ ፡ ካልኡ ፡ እንዘ ፡ የዐርግ ፡ ዐቀበ ፡ በተሊ
ጠ ፡ ንጉሥ ፡ ተመጠወ ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ ወጸረ ፡ ወቴገነ ፡ ጎጺ
ን ፡ ወመቅለዶ ፡ ለብሐ ፡ ጸዊሮ ፡ ውእቱኒ ፡ የሐውር ። ወንጉሥኒ ፡
ርእዮ ፡ እምርሑቅ ፡ ወይቤ ፡ በአማን ፡ መ*ነኮስ ። ወበዅርጓኔ ፡ ን p. 228 a.
ጉሥ ፡ ይቤሎ ፡ ፩ተማሕለል ፡ ከመ ፡ ንእቱ ፡ ቤተ ፡ ወይቤሎ ፡ ይ
ኄይሰነ ፡ ዘሰማይ ፡ ቤት ፡ ወበሐዊረ ፡ ፍኖትኒ ፡ ኢይደክም ፡ ሣል
ስተ ፡ ወራብዕተ ፡ እንዘ ፡ ይጸውም ፡ ወእለ ፡ ይበልዑ ፡ ወይሰትዩ ፡
ወይጼዐኑ ፡ ይደክሙ ። ወእምብድብድኒ ፡ ሶበ ፡ ይትመሐለል ፡ ድ
ኅነ ፡ ወበጊዜ ፡ ጸሎት ፡ ኢያወሥእ ፡ ወበሌሊት ፡ ፈድፋደ ፡ ይተግ
ሀ ፡ ወይውሕዝ ፡ አንብዑ ፡ ከመ ፡ ማይ ። ወበቀሳኒ ፡ ሶበ ፡ ይመጽ
ኡ ፡ ኀቤሁ ፡ አራዊት ፡ ይጼሊ ፡ ወይሰደዱ ። ወእምዝ ፡ ነደፎ ፡ ብ
ድብድ ፡ እራሑ ፡ ወአዕረፈ ፡ አቡነ ፡ ፍሬ ፡ ሚካኤል ፡ አመ ፡ ፲ወ
፮ለሰኔ ። አሜን ።

[1] ፀውኑ scriptum.

II

GADLA ZAR'A-ABREHĀM

SEU

ACTA SANCTI ZAR'A-ABREHĀM

EDIDIT

BORYSSUS TURAIEV.

Codice (Coll. d'Abbadie, n° 161) quo continentur acta sancti Ferē-Mikā'ēl, habetur quoque vita sancti aethiopis Zar'a-Abrehām (Semen Abrahae). Hic eodem tempore ac Ferē-Mikā'ēl vixisse videtur, nempe saeculo XV. Dignitate militari qua apud regem, cuius nomen in Actis silentio premitur, functus erat, relicta, monachus factus est et, sicut Ferē-Mikā'ēl, Honorii (Anorēwos), primi provinciae Warab antistitis et monasterii in Ṣegāgā fundatoris, memoriam sepulchrumque honore praecipuo colebat.

B. T.

ገድለ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ።

በስመ ፡ ሥሉስ ፡ ቅዱስ ፡ ዘኢይትነገር ፡ Coll. d'Abbadie, ms. n° 161.
ብሑተ ፡ ሥልጣን ፡ ወምክር ፡
ጥንተ ፡ መዋዕሊሁ ፡ ዘኢይትኤመር ፡
ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ ዘይነብር ፡
ዘሰቀለ ፡ ሰማየ ፡ ከመ ፡ ቀመር ፡
ዘአጽንዓ ፡ ለምድር ፡ በዘበኑ ፡ ባሕር ፡
ዘአቀሞሙ ፡ በመዳልው ፡ ለአድባር ፡
ወበጽንዐ ፡ መድሎትኒ ፡ ለአውግር ፡
አልቦ ፡ እምቅድሜሁ ፡ እግዚአብሔር ፡
ወአልቦ ፡ እምድኅሬሁ ፡ እግዚአብሔር ፡
ቀዳማዊኒ ፡ ወደኃራዊኒ ፡ ውእቱ ፡ እግዚአብሔር ፡
ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ ዘኢይሰዐር ፡
ለሊሁ ፡ ይሠይም ፡ ወይሰዕር ፡
ዘከመ ፡ ፈቀደ ፡ ይገብር ፡
ወዘከመ ፡ ኀለየ ፡ ኵሉ ፡ *ይፈጽም ፡ በምዕር ፡ p. 228 b.
ለዘከመዝ ፡ አምላክ ፡ ንሰብሕ ፡ ወንዘምር ።
ሎቱ ፡ ይደሉ ፡ ስብሐት ፡ ወክብር ፡
ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።
ንቀድም ፡ በረድኤተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፌማ ፡
ጸሐፈ ፡ ገድል ፡ ወጸግ ፡
ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ለባሴ ፡ አስኬማ ፡
ለሥጋሁ ፡ ዘአሕመማ ፡
ከዊኖ ፡ ስቁየ ፡ በጠለ ፡ ራማ ።
ስምዑኬ ፡ አፍቁራንየ ፡ በአርምጮ ፡
ለዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ዝክረ ፡ ስሞ ፡
ለጎዲገ ፡ ንዋም ፡ ዘነበረ ፡ ቀዊሞ ።
ለጻድቅሰ ፡ አልቦ ፡ ዘያሐሥሞ[1] ፡
በከመ ፡ ይቤ ፡ ነቢይ ፡ በአስተሐምሞ ፡
ለፈራሄ ፡ እግዚአብሔር ፡ አልቦ ፡ ዘይጌርሞ[2] ።

[1] ዘየሐሥሞ scriptum. — [2] *Sap. Sirac.*, 31, 16.

ወሀሎ ፡ ፩ብእሲ ፡ መሃይምን ፡ ዘስሙ ፡ አምኃ ፡ ለጽዮን ፡ ከቡ
ረ ፡ ዘመድ ፡ ውእቱ ፡ ወርእስ ፡ ዘሐራ ፡ ንጉሥ ፡ ወስመ ፡ ብእሲቱ ፡
ወለተ ፡ ጽዮን ፡ ወፈራሀያን ፡ እግዚአብሔር ፡ እሙንቱ ፡ ወነበሩ ፡
በሰብሳብ ፡ ዘበሕግ ፡ ወይስእሉ ፡ ጎበ ፡ አምላክ ፡ ከመ ፡ የሀቦሙ ፡
ወልደ ፡ ቡሩክ ። ወአመ ፡ ዕለተ ፡ ፅንሰቱ ፡ ለቅዱስ ፡ አመ ፡ አእመ
ራ ፡ አምኃ ፡ ለጽዮን ፡ ለብእሲቱ ፡ ከነ ፡ ዐቢይ ፡ ግርማ ፡ ወደንገፀ
ት ፡ ይእቲኒ ፡ በጊዜሃ ። ወርዕደ ፡ ዙሉ ፡ ዘውስተ ፡ ቤት ፡ እስከ ፡
መሥዕርት ፡ ዘሰከቡ ፡ ላዕሌሁ ። ወኢሰሰለ ፡ እምኔሃ ፡ ፍርሃት ፡ እ
p. 229 a. ምይእቲ ፡ ሰዐተ ፡ ሌሊት ፡ ጸቢሑ ፡ እስከ ፡ ይመሲ ፡ ወኢያእመ*ረ
ት ፡ ዘነኒ ። ወሶበ ፡ መስየ ፡ ሰሰለ ፡ እምኔሃ ፡ ፍርሃት ፡ ወረዓድ ፡ ወ
ተፀንሰ ፡ በማሕፀና ፡ ፍሡሕ ፡ ወልድ ። ወበ፱አውራኁ ፡ በከመ ፡ ሥ
ርዐት ፡ አኀዝ ፡ ማሕምም ፡ ለወሊድ ፡ ወኢሐመት ፡ ጥቀ ፡ አላ ፡ ኀ
እሙ ፡ እስከ ፡ ይጼውዑ ፡ ላቲ ፡ አንስተ ፡ መወልዳተ ፡ ወለደ
ቶ ፡ ለቅዱስ ። ወበጊዜሃ ፡ ርእየት ፡ በቅድመ ፡ ሕፃን ፡ ማኅቶተ ፡
ብሩሃ ፡ ወተገልበበት ፡ ገጻ ፡ ፈሪሃ ። ወሶበ ፡ ከሠተት ፡ ግልባቤሃ ፡
ርእየት ፡ ከሰበ ፡ ማኅቶተ ፡ ብርሃን ፡ በቅድመ ፡ ውእቱ ፡ ሕፃን ። ወሶበ ፡
መጽአ ፡ አንስት ፡ መወልዳት ፡ ተጐብአ ፡ ውእቱ ፡ ማኅቶት ። ወእም
ዝ ፡ ነሥአቶ ፡ ወአጥበወቶ ፡ በአንክሮ ፡ ወአቡሁኒ ፡ ተፈሥሐ ፡ በ
እንተ ፡ ዘወለደት ፡ ብእሲቱ ። ወበከመ ፡ ጽሑፍ ፡ ወሰድዎ ፡ ጎበ ፡
ካህን ፡ ከመ ፡ ያጥምቆ ፡ ወአጥመቆ ፡ ወሰመዮ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡
ወልህቀ ፡ ውእቱ ፡ ሕፃን ፡ ወተሐፅነ ፡ በፈሪሃ ፡ እግዚአብሔር ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ይትለሀይ ፡ ምስለ ፡ ሕፃናት ፡ መ
ጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ እሳታውያን ፡ መላእክት ፡ ጸውዕዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ወይ
ቤልዎ ፡ ነዓ ፡ ይጼውዐከ ፡ እግዚእ ። ወይቤሎሙ ፡ ሑሩ ፡ ስዱኒ ፡
ወአኀዝ ፡ ይሑር ፡ ምስሌሆሙ ፡ ወተለዎ ፡ ፩እመሕፃናት ፡ እስመ ፡
ዘመዱ ፡ ውእቱ ፡ በሥጋ ፡ ወሶበ ፡ ርእዩ ፡ ሕፃን ፡ እንዘ ፡ ይተልዎ ፡
p. 229 b. አዘዝዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ከመ ፡ *ይትመየጥ ፡ ወተመይጠ ። ወነፅበ ፡ ጸ
ውዕዎ ፡ ወይቤልዎ ፡ ነዓ ፡ ንሑር ፡ ወአኀዝ ፡ ይሑር ። ወእንዘ ፡ የ
ሐውር ፡ ከፅበ ፡ ተለዎ ፡ ውእቱ ፡ ሕፃን ፡ ከመ ፡ ቀዳሚ ። ወከፅበ ፡
አዘዝዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ወይቤልዎ ፡ ተመየጥ ፡ ይእዜኒ ፡ ለምንት ፡ ታ
ተሉ ፡ ምስሌከ ፡ ወታመጽእ ፡ ካልኣከ ። ወዓዲ ፡ እንከ ፡ ጸውዕዎ ፡
ወይቤልዎ ፡ ነዓ ፡ ትልወነ ። ወበሣልስ ፡ ጽዋዔ ፡ ተለዎሙ ፡ ቅዱ
ስ ፡ ባሕቲቱ ፡ ወአዘዘ ፡ ለካልኡ ፡ ከመ ፡ ይትመየጥ ፡ ወኢይትልዎ ፡
ወተመይጠ ። ወቅዱስኒ ፡ ሖረ ፡ ምስለ ፡ እሙንቱ ፡ እሳታውያን ፡
ወበአ ፡ ውስተ ፡ ቅድስት ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ዘታበተ ፡ ሚካኤል ፡

ሊቀ ፡ ትጉሃን ፡ ወበህየ ፡ ርእየ ፡ ብእሴ ፡ ግሩመ ፡ እንዘ ፡ ይነብር ፡ ዲበ ፡ መንበር ፡ ወያሕብስ ፡ እሳተ ፡ ወይቤልዎ ፡ ለቅዱስ ፡ እሙንቱ ፡ እሳታውያን ፡ ዘጸውዕዎ ፡ ስግድ ፡ ወሰገደ ፡ ወሶቤሃ ፡ ሰምዐ ፡ ቃለ ፡ ፍሥሓ ፡ ወእሳታውያን ፡ ነገርዎ ፡ ዐቢየ ፡ ነገረ ፡ ወአዘዘ ፡ ውእቱ ፡ ዘይነብር ፡ ዲበ ፡ መንበር ፡ ወይቤ ፡ ንሰዶ ፡ ይንበር ፡ ምስሌነ ፡ ወሶቤሃ ፡ አምጽአዋ ፡ ለእሙ ፡ እንዘ ፡ ትበኪ ፡ ወበእንተ ፡ ብክየ ፡ እሙ ፡ ጎደግዎ ፡ ወሚጥዎ ፡ ኀበ ፡ ነበረ ፡ ይትለሀይ ፡

ወእምዝ ፡ ልህቀ ፡ ወተምህረ ፡ ነዲፈ ፡ ቀስት ፡ ወደርብዮ ፡ ዙናት ፡ ወተጽዕኖ ፡ ፈረስ ፡ ወንሂወ ፡ አራዊት ፡ ወእምድኅረ ፡ ጎዳጥ ፡ መዋዕል ፡ አዕረፈ ፡ *አቡሁ ፡ ወውእቱሰ ፡ ቅዱስ ፡ ነሥአ ፡ ብእሲ ፡ p. 230 a.
ተ ፡ ወኢወለደ ፡ እምኔሃ ፡ መነበረ ፡ ምስሌሃ ፡ ወእምዝ ፡ እምቅድሙ ፡ ትፅንስ ፡ አዕረፈት ፡ ወቅዱስኒ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ሐዘነ ፡ በእንቲአሃ ፡ ወሰሐወ ፡ ዐቢየ ፡ ላሐ ፡ ወእምዝ ፡ ነገፈ ፡ ላሐ ፡ ወእግዚአብሔር ፡ አስተፍሥሖ ፡ ወለስብሐቲሁ ፡ አንቅሆ ፡ ወዓዲ ፡ ተሠይመ ፡ መነነ ፡ ርእሰ ፡ ዲበ ፡ ሐራ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ አቡሁ ፡ ወነነ ፡ ጽኑዐ ፡ ወጎያለ ፡ ወበውስተ ፡ ጸብእኒ ፡ መስተቃትለ ፡ ወክሰበ ፡ ነሥአ ፡ ካልእተ ፡ ብእሲተ ፡ ከመ ፡ ኢይዘሙ ፡ በብእሲተ ፡ ባዕድ ፡ ወኢሖረ ፡ ኀበ ፡ ብእሲተ ፡ ብእሲ ፡ ተዘኪሮ ፡ በጎሊናሁ ፡ ቃለ ፡ እ
ውስቦ ፡ ዘይቤ ፡ ለዘኢይክል ፡ ተዐግሦ ፡ ቤተ[ጸ]ሥ ፡ ይቴይስ ፡ አ
ውስቦ ፡ እምዘምዎ[1] ፡ ወነበረ ፡ ምስሌሃ ፡ ጎዳጠ ፡ መዋዕል ፡ ወኢወለደት ፡ ሎቱ ፡ ወእምዝ ፡ አዕረፈት ፡ ከመ ፡ ቀዳሚት ፡ ብእሲቱ ፡ ወበከየ ፡ ላቲ ፡ መሪረ ፡

ወእምዝ ፡ አኀዘ ፡ ይጸሊ ፡ በጸጊዜ ፡ ወሰጊደኒ ፡ በከመ ፡ ክህለ ፡ እንዘ ፡ ርእሰ ፡ ሐራ ፡ ውእቱ ፡ ወወጠነ ፡ ጸዊመ ፡ ወበምሴት ፡ አ
ምድኅረ ፡ ድራር ፡ ይወርድ ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ ዐቢይ ፡ ወየኀድር[2] ፡ ቀዊሞ ፡ ውስቴቱ ፡ እስከ ፡ ይጸብሕ ፡ ወከመዝ ፡ ነበረ ፡ እንዘ ፡ ይተግህ ፡ ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ አቡን ፡ ዘሊባኖስ ፡ መምህሩ ፡ ወይቤሎ ፡ እፎኑ ፡ ወልድየ ፡ ተኀድር ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ እስኩ ፡ ተዐቀብ ፡ እምአጋን*ንት ፡ እስመ ፡ ኢኮንከ ፡ ቀሲስ ፡ ወ p. 230 b.
ኢዲያቆን ፡ ከመ ፡ ታንብብ ፡ መጻሕፍተ ፡ ወትማእ ፡ አጋንንተ ፡ ወይቤሎ ፡ ቅዱስ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላኪየ ፡ ይረድአኒ ፡ አጋንንትኒ ፡ ኢይከሉኒ ፡ ወይእዜኒ ፡ ነዓ ፡ አቡየ ፡ አርኢከ ፡ ባሕረ ፡ ኀበ ፡ አኀድር ፡ ወበርከ ፡ ሊተ ፡ ወይቤሎ ፡ መምህሩ ፡ ነዓ ፡ ንሑር ፡

[1] Cf. I *Corinth.*, 7, 9. — [2] ወያኀድር scriptum.

ወአርእየኒ ። ወተንሢአ ፡ ቅዱስ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ሐረ ፡ ምስለ ፡ መምህሩ ፡ ወአርአዮ ፡ ባሕረ ፡ ዐቢየ ፡ ኀበ ፡ የኀድር ፡ ሀየ ። ወበድ
ንጋገ ፡ ውእቱ ፡ ባሕር ፡ ዐበይት ፡ አዕዋም ፡ ወአሥዋክ ፡ በድው ፡
ውእቱ ፡ መካነ ፡ አራዊት ፡ ወአዝእብት ። ወርእዮ ፡ መምህሩ ፡ አን
ከረ ፡ ወአስተዐጸበ ፡ ወይቤሎ ፡ ዝኒ ፡ ፍናት ፡ በድው ፡ ውእቱ ፡ 5
ኢይበልዑከኑ ፡ አራዊት ፡ ወኢይጸብኡከኑ ፡ አጋንንት ፡ ሰበ ፡ ይ
ረክቡከ ፡ በሌሊት ። ወተሰጥዎ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤሎ ፡ ጎይለ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ያድኅንኒ ፡ እምአራዊትኒ ፡ ወእምአጋንንትኒ ። ወይቤሎ ፡
መምህሩ ፡ አወልድየ ፡ ኢይትከሀለከ ፡ እስመ ፡ ባሕሩኒ ፡ ግሩም ፡
ውእቱ ፡ ሰበ ፡ ይትነሣእ ፡ ማዕበል ፡ ትሰጠም ፡ ወትትሀጐል ። ወ 10
ይቤ ፡ ቅዱስ ፡ ሶበ ፡ ያሰጥመኒ ፡ ማዕበለ ፡ ባሕር ፡ ምንት ፡ ብየ ፡ አ
መ ፡ ታገብእ ፡ ምድር ፡ ማሕፀንታ ፡ ኢትትነሣእኑ ፡ ሥጋየ [1] ፡ ወሚ
መ ፡ ኢትበጽሕኑ ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነፍስየ ፡ ወይእዜኒ ፡
p. 231 a. በርክ ፡ ሊተ ፡ አአቡየ ። ወ*ሰሚያ ፡ አቡሁ ፡ አስተዐጸበ ፡ ፈድፋደ ፡
ወባረከ ፡ ሎቱ ፡ ወሖረ ፡ ወተመይጠ ፡ ውስተ ፡ ምኔቱ ። ወቅዱስሰ [2] 15
ነበረ ፡ በከመ ፡ ልማዱ ፡ የኀድር ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ ወእንዘ ፡ ይወር
ድ ፡ ይተልውዎ ፡ መላእክተ ፡ ሰማይ ፡ እንዘ ፡ የዐጥኑ ፡ ወያጎጥዉ ፡
ማጎቶተ ። ወሶበ ፡ ይወፅእሂ ፡ እምባሕር ፡ ይገብሩ ፡ ከማሁ ፡ ወያ
በውእዎ ፡ ውስተ ፡ ጽርሑ ። ከመዝ ፡ ረሰየ ፡ ልማዶ ፡ ወከነ ፡ መፍ
ቀሬ ፡ ነዳያን ፡ ወሠርዐ ፡ በቤቱ ፡ ለለኵሉ ፡ በዓል ፡ ከመ ፡ የሀቡ ፡ 20
ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ መብልዐ ፡ ወመስቴ ፡ ወእማሕፀነ ፡ ለመነኮሳት ።
ወሶበ ፡ ሖረ ፡ ኀበ ፡ ጸብእ ፡ ምስለ ፡ ሐራ ፡ ተዐየኑ ፡ ሰብአ ፡ አረ
ሚ ፡ ከመ ፡ ይትቃተሉ ፡ ምስለ ፡ ክርስቲያን ። ወክርስቲያንኒ ፡ ተደ
ለዉ ፡ ከመ ፡ ይትቃተሉ ፡ ሶበ ፡ ርእይዎሙ ፡ ለአረሚ ፡ እስመ ፡ ሙ
ንፈቀ ፡ ሌሊት ፡ ውእቱ ። ወቅዱስኒ ፡ ተግሕሠ ፡ ንስቲተ ፡ ወአኀዘ ፡ 25
ይጸሊ ፡ ወይሰግድ ፡ ወሰገደ ፡ ፭ደጊዜ ። ወርእየ ፡ በመንገለ ፡ ምሥ
ራቅ ፡ ሠለስተ ፡ ፀሐየ [3] ፡ ብሩሃን ፡ ፈድፋደ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ እን
ዘ ፡ የሐወሩ ። ወካዕበ ፡ አስተርአይዎ ፡ በአምሳለ ፡ ዕደው ፡ ፫ ፡ አብ ፡
ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ እሙንቱ ፡ ወአንከረ ፡ ውእቱ ።
ወእምዝ ፡ አግብአ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምጸብእ ። ወፈቀደ ፡ ም 30
p. 231 b. ንኵስና ፡ ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ዘሊባኖስ ፡ ዘደብ*ረ ፡ የልምጠን ፡
ወመንኰሰ ። ወመነነ ፡ ንዋየ ፡ ወጥሪተ [4] ፡ አብያተ ፡ ወገራህተ ፡ ወ
አፍቀረ ፡ ንዴተ ። ወበመዋዕለ ፡ ስብከት ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ይጸውም ፡

[1] Cf. Henoch, 51, 1. — [2] ፀሐየ scriptum. — [3] ጥሪት scriptum.

ዐጺዎ ፡ ኖኅተ ፡ ሰቡዕ ፡ ዕለተ ፡ መሠጦ ፡ መንፈስ ፡ ውስተ ፡ ደብ
ር ፡ ነዊኅ ፡ ወአዕረገ ፡ መልዕልተ ፡ ከተማሁ ፡ ወተውህበ ፡ አክናፍ ፡
ከመ ፡ ንስር ፡ ወርእየ ፡ በህየ ፡ አርበዕተ ፡ ማኣዝን ፡ ዓለም ፡ ወበአ
ንተዝ ፡ ተፈሥሐ ፡ ጥቀ ። ወበአሐቲ ፡ ዕለት ፡ አስተርአዮ ፡ አቡነ ፡
እንጦኒ ፡ ወተናገሮ ፡ አፈ ፡ በአፍ ፡ ወወህቦ ፡ ሞገሰ ፡ ፍቅረ ፡ ወተሰ
ናእዎ ፡ ወእምአሜሃ ፡ ነበረ ፡ በጸምዎ ፡ እንዘ ፡ ይትጋደል ፡ በለብዎ ።
ወእምዝ ፡ ፈቀደ ፡ ከመ ፡ ይሑር ፡ ሀገረ ፡ ጽጋጋ ፡ ኀበ ፡ ደብረ ፡
አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ምሉአ ፡ ጸጋ ። ወነገራ ፡ ለእሙ ፡ መነኮሳይት ፡
ወይቤላ ፡ አሐውር ፡ ጽጋጋ ። ወትቤሎ ፡ እሙ ፡ በአይቴ ፡ እሬእየ
ከ ፡ እስመ ፡ ይትረኅርኅ [1] ፡ ልብየ ፡ ወይናፍቅ ። ወይቤላ ፡ ቅዱስ ፡
ለምንት ፡ ለኪ ፡ ነጽሮ ፡ በሥጋ ፡ ትሬእይኒ ፡ በመንፈስ ፡ ይኄይሰ
ኪ ፡ እመ ፡ ረኩብኑ ፡ ሞገሰ ፡ በቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክነ ።
ወአስተፋነወቶ ፡ እሙ ፡ እንዘ ፡ ትበኪ ፡ መሪረ ፡ ወሰብአ ፡ ሀገርኒ ፡
ከማሃ ፡ ኀቡረ ። ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ መቃብረ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ው
እቱ ፡ ጻድቅ ፡ ወረሰየ ፡ በህየ ፡ መካኖ ። ወአብርሀ ፡ *ሎቱ ፡ እግዚ p. 232 a.
አብሔር ፡ ማኅትወ ፡ ብሩሃነ ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ፡ ኵሉ ፡ አሚረ ፡ በጸ
ልመተ ፡ ሌሊት ፡ ወእንዘ ፡ ይበውእሂ ፡ ወይወፅእሂ ፡ ይቀድሞ ፡
ፅብእሲ ፡ ወይመርሆ ፡ ወኢያአምሮ [2] ፡ ቅዱስ ፡ ለውእቱ ፡ ብእሲ ፡
ከመ ፡ መኑ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ። ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ አስተርአይዎ ፡
ለዝንቱ ፡ ጻድቅ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወአቡነ ፡ ፍሬ ፡ ምናጦስ ፡ ወ
ይቤልዎ ፡ ሰላም ፡ ለከ ፡ ኢትፍራህ ፡ ወኢትናፍቅ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡
ወንጌላዊ ፡ ምስለ ፡ ሰብአ ፡ ጻሞት ፡ ጎሩያን ፡ ወቅዱሳን ፡ ዕሩያን ፡
ትከውን ፡ ወብዙኃን ፡ ሀለዉ ፡ በሀገረ ፡ ጻሞት ፡ ብዙኃን ፡ መነኮሳ
ት ፡ ገዳማውያን ፡ ወተሐራምያን ፡ ጻማውያን ፡ ወመስተጋዳልያን ።
ወሶበ ፡ ሖረ ፡ ሀገረ ፡ ሳምበቦ ፡ ምስለ ፡ ፩ቀሲስ ፡ አስተርአዮ ፡ ብ
እሲ ፡ በከመ ፡ ልማዱ ፡ እንዘ ፡ ያበርህ ፡ ሎቱ ፡ መኅትወ [3] ፡ ቀዊሞ ።
ወእምዝ ፡ ነበረ ፡ ዲበ ፡ መንበር ፡ ልዑል ፡ ምስለ ፡ መኅትው ፡ ጽ
ዱል ። ወተስእለ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤ ፡ መኑ ፡ ውእቱ ፡ ዘያበርህ ፡ ሊ
ተ ፡ ማኅቶተ ፡ ቀዊሞ ፡ ወነቢሮ ፡ ዲበ ፡ መንበር ። ወአውሥኡ ፡
ወይቤልዎ ፡ እሰ ፡ ሀለዉ ፡ ምስሌሁ ፡ ዘያበርህ ፡ ዮሐንስ ፡ ኅጸር ፡
ውእቱ ፡ ዘቆመሂ ፡ ወዘነበረሂ ። ወእምዝ ፡ ተመይጠ ፡ ኀበ ፡ መቃ
ብረ ፡ አቡነ ፡ አኖሬዎስ ፡ ወነበረ ፡ ህየ ፡ *እንዘ ፡ ይጼሊ ፡ በከመ ፡ p. 232 b.
ልማዱ ፡ ወይብል ፡ በተዛውዖ ፡ ምስለ ፡ ቅዱሳን ፡ ከመ ፡ ምንትኑ ፡

[1] ይረኀርህ scriptum. — [2] ወኢየአምሮ scriptum. — [3] ማኅትወ scriptum.

ትትኴነን ፡ ነፍሰ ፡ እገሌ ፡ ኃጥእ ፡ ዘነበርኩ ፡ አአምሮ ፡ ዘይክህድ ፡ ትንሣኤ ፡ ሙታን ፡ እንዘ ፡ ክርስቲያናዊ ፡ ውእቱ ። ወአሐተ ፡ ፅ
ለተ ፡ አስተርአዮ ፡ ውእቱ ፡ ኃጥእ ፡ ለአቡነ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ጻድቅ ፡ ወይቤሎ ፡ ሀለውኩ ፡ አብ ፡ ውስተ ፡ ዅነኔ ፡ አስተምሕር ፡ በእንቲአየ ፡ ኅበ ፡ አምላክከ ። ወሰሚያ ፡ ቅዱስ ፡ ሐዘነ ፡ ዐቢየ ፡ ወአኀዘ ፡ ይትመሐለል ፡ ኅበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልዑል ፡ ወአግበረ ፡ ኀጻውንተ ፡ ዘኀጺን ፡ ኀምስተ ። ወክልኤተ ፡ ተከለ ፡ ውስተ ፡ አእ
ዛኒሁ ፡ ወአሐደ ፡ ዲበ ፡ አእናፊሁ ፡ ወክልኤተ ፡ ዲበ ፡ እራሓቲሁ ፡ ዘየማን ፡ ወዘፀጋም ። ወበይእቲ ፡ ሌሊት ፡ አስተርአዮ ፡ ካዕበ ፡ ው
እቱ ፡ ኃጥእ ፡ ወይቤሎ ፡ መሐረኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጸሎትከ ። ወበጊዜሃ ፡ ተፈሥሐ ፡ ቅዱስ ፡ በእንቲአሁ ።

ንትመየጥኬ ፡ ኅበ ፡ ኅዳገ ፡ ነገር ፡ ዘቀዳሚ ። ወሶበ ፡ ወጠነ ፡ ገድ
ሶ ፡ ሠናየ ፡ እንዘ ፡ የሐውር ፡ ለኀዲር ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ ርእየ ፡ ወ
ረከበ ፡ በፍኖት ፡ ጋኔነ ፡ ርኩሰ ፡ ወፈርሀ ፡ ቅዱስ ፡ እምኔሁ ፡ ወጋኔ
ንኒ ፡ ቆመ ፡ ቅድሜሁ ። ወበይእቲ ፡ ጊዜ ፡ ዐተበ ፡ ቅዱስ ፡ ላዕሌሁ ፡
በስመ ፡ ሥላሴ ። ወሶቤሃ ፡ ሰምዐ ፡ ቃለ ፡ እምሰማይ ፡ ዘይብል ፡ ኢ
p. 233 a. ትፍራህ ፡ ወኢትደንግፅ ፡ አኀብረ ፡ *እግዚአብሔር ፡ ማርያም ፡ እ
ግዝእተ ፡ ዅሉ ፡ ምስሌከ ፡ ወትረ ፡ ትሄሉ ። ርኢኬ ፡ ዘንተ ፡ መን
በረ ፡ ዐቢየ ፡ እምከመ ፡ ሞአከ ፡ ለዝንቱ ፡ ጋኔን ፡ ትኑብር ፡ ላዕለ ፡
ውእቱ ፡ መንበር ። ወሰሚያ ፡ ቅዱስ ፡ ዘንተ ፡ ቃለ ፡ ጸንዐ ፡ ወጎየ
ሰ ፡ ወአፈድፈደ ፡ ገድለ ። ወጋኔንኒ ፡ ተዘርወ ፡ ወኮነ ፡ ጸበለ ። ወጎ
ዲሮቱኒ ፡ በባሕር ፡ አኮ ፡ ጎዳጠ ፡ መዋዕለ ፡ አላ ፡ ዳእሙ ፡ ዐሠርተ ፡
ወክልኤተ ፡ ፰ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ በዓለም ፡ ቀዳሚ ፡ ወበምንኵስና ፡ ዳ
ግመ ። ወበእንተዝ ፡ ረከበ ፡ ዐቢየ ፡ ጸጋ ፡ ወክብረ ፡ ወርእየ ፡ በራ
እይ ፡ ብዙኃነ ፡ አልሀምተ ፡ እንዘ ፡ ይቀውሙ ፡ እንበለ ፡ ጕልቍ ፡
እምዝረ ፡ ቀርቂ ፡ እስከ ፡ እኅጎማይ ፡ ወኗአስዋር ፡ ዐበይት ፡ ም
ስሌሆሙ ። ወበጎዳጥ ፡ መዋዕል ፡ ሰበ ፡ ተማሕለለ ፡ አእመረ ፡ ፍካ
ሬሁ ። አልሀምትሰ ፡ ነፍሳተ ፡ ሰብእ ፡ እሙንቱ ፡ ወአስዋርኒ ፡ ዐበ
ይት ፡ ምኳንንት ። ወእምዝ ፡ አፈድፈደ ፡ ቅዱስ ፡ ገድለ ፡ ዘአሁ ፡
ወአጸመዋ ፡ ለሥጋሁ ፡ ኢዐርገ ፡ ውስተ ፡ ምስካቢሁ ፡ ወኢወሀበ ፡
ንዋመ ፡ ለአዕይንቲሁ ፡ ወኢዕረፍተ ፡ ለመላትሒሁ ፡ ወደቃሰ ፡ ለ
ቀራንብቲሁ[1] ። አላ ፡ ነበረ ፡ ቀዊሞ ፡ በእገሪሁ ። ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡
ቀዊሞ ፡ እንዘ ፡ ይጼሊ ፡ ሰምዐ ፡ ቃለ ፡ እምሰማይ ፡ ወይቤሎ ፡ ሰላ

[1] *Ps.* CXXXI (CXXXII), 3-4.

ም ፡ ለከ ፡ ዐቃቤ ፡ ሰዓት ፡ ዘእንበለ ፡ ዕርዐት ፡ *በ[ገ]ሃድ ። ወእም p. 233 *b*.
ብዝኀ ፡ ቀዊም ፡ ወጸማ ፡ ይወፅኡ ፡ እምእገሪሁ ፡ ዕፂያት ፡ ወይጸ
ይእ ፡ አባሉ ፡ ወበበግማድ ፡ ወድቀ ፡ ተንቲፎ ፡ እምሥጋሁ ፡ ወኦፂ
አሙ ፡ አርዳኢሁ ፡ ይቀብሩ ፡ ውእተ ፡ ግማደ ፡ ሥጋሁ ። ወበዝን
ቱ ፡ ኵሉ ፡ ምንዳቤ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ኢተሀከየ ፡ ጸልዮ ። ወአሐተ ፡
ዕለተ ፡ ይቤ ፡ በራእዩ ፡ እንዘ ፡ እወፅእ ፡ እምቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወ
ደቁ ፡ በገጽየ ፡ ወአንሥእኒ ፡ ብእሲ ፡ ዘኢያአምሮ ። ወአውፃእክ
ዎ ፡ ወአቤሎ ፡ በእንተ ፡ ምንት ፡ ወደቁ ፡ ዮም ። ወተሰጥወኒ ፡ ወ
ይቤለኒ ፡ ውእቱ ፡ ዘአንሥአኒ ፡ እስመ ፡ ከብደክ ፡ ሰርጉ ፡ ዐቢይ ፡
ዘተውህበከ ። ወበጊዜሃ ፡ አንፃእኩ ፡ አዕይንትየ ፡ ወርኢኩ ፡ ንግ
ሥታተ ፡ ብዙኃተ ፡ እለ ፡ ርሱያት ፡ በሰርጉ ፡ መኳንንተኒ ፡ ወበ
ያተ ፡ እለ ፡ ቦመ ፡ ትርሲት ። ወጎለፍኩ ፡ እምኔሆሙ ፡ ንስቲተ ፡
ወርኢኩ ፡ ማርያምሃ ፡ ንግሥተ ፡ ወበጻሕኩ ፡ ኀቤሃ ፡ ወርኢክዎን ፡
ለዮልያና ፡ ወለእንግመሬና ፡ እንዘ ፡ ይእኀዝ ፡ ግልባበ ፡ መልዕልተ ፡
ርእሳ ፡ ለድንግል ፡ ቀዊሞን ፡ በየማና ፡ አሐቲ ፡ ወበፀጋማ ፡ አሐቲ ፡
ወበማዕከልሆን ፡ ምስለ ፡ ማርያም ፡ ድንግል ፡ ርኢክዋ ፡ ለሳቤላ ፡
በማዕከሌሆን ፡ ወተፈሣሕኩ ፡ ፈድፋደ ፡ በእንቲአሃ ፡ ወኢዋዕክዋ ፡
እንዘ ፡ እብል ፡ ሳቤላ ፡ ሳቤላ ፡ ወለትየ ፡ ሀለውኪ*ኑ ፡ በዳኅና ። ወ p. 234 *a*.
አውሥአተኒ ፡ ድንግል ፡ ወትቤለኒ ፡ ኀምስተ ፡ ዕለተ ፡ አምጻእክ
ዋ ፡ ኀቤከ ፡ ወኢርኢካ ፡ ለሊከ[1] ። ወእምዝ ፡ ነቅሀ ፡ ቅዱስ ፡ እም
ራእይ ፡ ዘመሰጥዎ ፡ ወተፈሥሐ ፡ ፈድፋደ ፡ በእንተ ፡ ሳቤላ ። ብዙ
ኀ ፡ ዕለተ ፡ ተግሕለለ ፡ ላቲ ፡ ወኢረከበ ፡ አሠራ ፡ ወአሜሃ ፡ በራእ
ይ ፡ ነጸራ ፡ ወተሐሠየ ፡ ጥቀ ፡ በእንተ ፡ ዘያፈቅራ ።

ወቀዊሞቱኒ ፡ ለቅዱስ ፡ ኢኮነ ፡ ቀዊም ፡ ባሕቲቱ ፡ አላ ፡ ይተግ
ሀ ፡ ወይጼሊ ፡ ስቅለተ ፡ ፈጣሪሁ ፡ እንዘ ፡ ይኄሊ ። ወተከለ ፡ ኀበ ፡
ይቀውም ፡ ሚላንትራ ፡ ስፋሐ ፡ ወገብረ ፡ ከመ ፡ መስቀል ፡ ካልአ ፡
ለግደሚሁ ፡ በአስተዋድዶ ። ወኵሎ ፡ ዕለተ ፡ በሌሊት ፡ እምንዋ
ም ፡ እስከ ፡ ነግህ ፡ ይሰፍሕ ፡ እደዊሁ ፡ ተአሲሮ ፡ በሐብል ፡ ወከሣ
ዶኒ ፡ የአስር[2] ፡ በጕንደ ፡ ዕፅ ፡ ምስለ ፡ ሐብል ። ወነከረ ፡ በዘከመዝ ፡
ግብር ፡ ኀምስተ ፡ ዓመተ ። ወእምብዝኀ ፡ ሕማም ፡ ሰበ ፡ ይክብዶ ፡
ጕንደ ፡ ዕፅ ፡ ለክሣዱ ፡ ሐብጠ ፡ ከመ ፡ ክሣደ ፡ ብዕራይ ፡ ዘከብዶ ፡
አርዑት ፡ ዲበ ፡ ሐሪስ ፡ ወዘባኑኒ ፡ ተቀጽዐ ። ወእምአመ ፡ ወጠነ ፡
ቁመተ ፡ በፍዓመት ፡ ተዘከረ ፡ በኀሊናሁ ፡ ዘከመ ፡ ሰቀልዎ ፡ ለፈጣ

[1] Textus dubius est. — [2] ያአስር scriptum.

ሪሁ ፡ ወዘከመ ፡ አዕረቅዎ ፡ አልባሲሁ ። ወዘከመ ፡ ወረቁ ፡ ምራቀ ፡
ላዕሌሁ ። አውዕአ ፡ ቅዱስ ፡ ሶቤ[ሃ] ፡ አልባሲሁ ፡ ወቆመ ፡ ዕራቁ ፡
p. 234 *b.* ወአ*ምጽአ ፡ ሐመደ ፡ ወለብሰ ፡ ወተቀብአ ፡ ኵለንታሁ ፡ ወበከየ ፡
መሪረ ፡ እንዘ ፡ ይዜምር ፡ ዘዳዊት ፡ መዝሙረ ። ወአሚሃ ፡ በጊዜ ፡
ጌሰዓት ፡ መጽኡ ፡ ጎቤሁ ፡ ፫ዕደው ፡ ክቡራን ፡ እንዘ ፡ ይበርቅ ፡ ነ
ደ ፡ እሳት ፡ መልዕልተ ፡ ርእሶሙ ። ወዕደውሰ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡
ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ እሙንቱ ። ወአውሥእዎ ፡ ወተናገርዎ ፡ ወይ
ቤልዎ ፡ ለመንት ፡ ትቀውም ፡ ዕራቅከ ፡ ሐመደ ፡ ተቀቢአከ ። ወበ
ጊዜሃ ፡ አዘዝዎ ፡ ለወንበሳ ፡ ወቢይ ፡ ዘመጽአ ፡ ምስሌሆሙ ፡ ወይ
ቤልዎ ፡ ጺሕ ፡ ፍኖተ ፡ ወወንበሳኒ ፡ ጥሕረ ፡ ወነቀወ ። ወለቅዱስኒ ፡
አልበስዎ ፡ እሙንቱ ፡ አጋእዝት ፡ ብርሃነ ፡ ጸጋ ፡ ዐቢየ ፡ ወተሰወ
ርዎ ፡ አብ ፡ ወመንፈስ ፡ ወወልድኒ ፡ ነበረ ፡ ምስሌሁ ፡ ሰሙነ ፡ ፈ
ዋዕለ ፡ እንዘ ፡ ይናገዘ ። ወአመ ፡ ሰሙን ፡ ተሰወረ ፡ እምኔሁ ።

ወካዕበ ፡ በመዋዕለ ፡ ጾም ፡ አምጽአ ፡ ሎቱ ፡ አሐዱ ፡ ብእሲ ፡
ዘያፈቅሮ ፡ ዘብድወ ፡ ጠሊ ፡ ጽጉየ ፡ ወለብሰ ፡ ቅዱስ ፡ ኪያሁ ። ወ
እምዝ ፡ አውዕአ ፡ ወወሀበ ፡ ለካልኡ ፡ ውእተ ፡ ዘብድወ ፡ ጠሊ ፡
በምናኔ ፡ ወለብሰ ፡ ሐመደ ፡ ዕራቁ ፡ በከመ ፡ ቀዳሚ ። ወሶቤሃ ፡ ሰ
ምዐ ፡ ቃለ ፡ ዲበ ፡ ሰረገላ ፡ ዘይብል ፡ ተፈሣሕ ፡ ወተሐሠይ ፡ ወነገ
ሮ ፡ ብዙኀ ፡ ነገረ ፡ በእንተ ፡ ዘመነነ ፡ ልብሰ ፡ ወወሀበ ፡ ለካልኡ ።
p. 235 *a.* ወሰሚያ ፡ ቅዱስ ፡ ተፈሥሐ ፡ *ወቀነጸ ፡ ልዑለ ። ወለእመ ፡ ጸሐፍ
ነ ፡ ኀበ ፡ በጽሐ ፡ በቀኒጽ ፡ እምብህለ ፡ እጓለ ፡ እመሕያው ፡ በምን
ት ፡ በጽሐ ፡ ሐሰት ፡ ውእቱ ፡ ወበእንተዝ ፡ ኢጸሐፍኖ ፡ ለዝንቱ ።

ወካዕበ ፡ ፈቀደ ፡ ቅዱስ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ከመ ፡ ይመንን ፡ ኵ
ሎ ፡ ወአስተጋብኦሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ አኃዊሁ ፡ ወይቤሎሙ ፡ በም
ንት ፡ እበውእ ፡ ውስተ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ እስመ ፡ አንሰ ፡ ባ
ዕል ። ወአውሥኡ ፡ ወይቤልዎ ፡ ምንት ፡ ሀለወከ ። ወይቤሎሙ ፡
መዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ ወራእየ ፡ ቀለምሲስ ፡ ወብሔረ ፡ ዮሐንስ ፡ ወ
ልብሰኒ ፡ ዘእለብስ ፡ ዘብድወ ፡ ጠሊ ፡ ወአእዳለ ፡ ዘላህም ። ወኰሎ ፡
ቈሳቍሳተ ፡ ዘቤት ፡ ኢኮነ ፡ መፍትው ፡ ከመ ፡ አጥሪ ፡ በዲበ ፡ ም
ድር ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ መነነ ፡ ሎሎ ፡ ወወሀበ ፡ ለካልኡ ፡ መዝ
ሙረ ፡ ዳዊትኒ ፡ ወራእየ ፡ ቀለምሲስኒ ፡ ወብሔረ ፡ ዮሐንስ ፡ ወል
ብሶኒ ፡ መነነ ፡ ወወሀበ ፡ ለባዕድ ፡ ወነበረ ፡ በካልኡ ፡ መዝሙረ ፡ ዳ
ዊት ፡ ወበካልኡ ፡ መጻሕፍት ፡ እንዘ ፡ ይዜምር ፡ ወይገብር ፡ ጸሎ
ተ ። ወእምብዝኀ ፡ ጸማ ፡ ሶበ ፡ ያሐምሞ ፡ ሕማም ፡ ዐቢይ ፡ ከልኡ ፡
ሐዊረ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወሐዘነ ፡ ቅዱስ ፡ በእንተዝ ፡ ወይቤ ፡

ምንተ ፡ እገብር ፡ ዘወጠንኩ ፡ ገድለ ፡ ጎደጉ ። ወመጽኡ ፡ ጎቤሁ ፡
አብ ፡ ወወል*ድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በአምሳለ ፡ ፫ዕደው ፡ ወናዘ p. 235 b.
ዝዎ ፡ ወአስተፍሥሕዎ ፡ ወአምጽእዎ ፡ ሎቱ ፡ ቍርባነ ፡ ቅዱሰ ፡
ወመጠውዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ፩እምኔሆሙ ፡ ዘተከህኖ ■ ወካልኡ ፡ ኮነ ፡
ንፍቀ ፡ ውሣልስኒ ፡ ለተልእኮ ፡ ሥርዐተ ፡ ዲቁና ። ዘንተ ፡ ዘገብሩ ፡
አኮ ፡ በቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ አላ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ በቤቱ ፡ ወጥቀ ፡ ተ
ፈሥሐ ፡ በእንተ ፡ ዝንቱ ።

ወእምዝ ፡ አፈድፈደ ፡ ጸልዮ ፡ ወጸዊመ ፡ ወጎዲገ ፡ ሰትየ ፡ ማ
ይ ፡ ወበለዐ ፡ ጨው ፡ ጥውም ፡ እመኒ ፡ በበዓላት ፡ አው ፡ በሰናብ
ት ፡ ወነበረ ፡ ክመዝ ፡ ስድስተ ፡ ዓመት ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ሞቱ ■ ወ
ካዕበ ፡ ጎደገ ፡ በለዐ ፡ እክል ፡ እመኒ ፡ ጎብስተ ፡ ወእመኒ ፡ ቅልወ ፡
ወተብሲለ ፡ ወነብረ ፡ እንዘ ፡ ኢይጥዕም ፡ እስከ ፡ ፭ዓመት ፡ እመአ
መ ፡ ጎደገ ፡ ሰትየ ፡ ማይ ፡ ወበለዐ ፡ ጨው ፡ በዓመት ፡ አሐቲ ■ ወ
ረሰየ ፡ ሲሳዮ ፡ ቈጽለ ፡ ወሐምለ ፡ ቅብፅ ፡ ውሣዕረ ፡ ምድር ፡ ወእ
ምፍሬ ፡ ዕፅ ፡ ዘይትበላዕ ። ወበጎዳጥ ፡ መዋዕል ፡ ወጠነ ፡ በዐሡር ፡
ዕለት ፡ ወበ፲ወ፪ዕለት ፡ እምአመ ፡ አብሰልዎ ፡ ለሐምል ፡ ወለስና
ፔ ፡ ወእመሂ ፡ ለተልቤ ፡ ይበልዕ ፡ ነበረ ፡ እንዘ ፡ ይጸይእ ፡ ጼና
ሁ ፡ ሕሙመ ፡ ዕፀወ ፡ ወሥርወ ፡ ዘይትበላዕ ■ ወዙሉ ፡ አሚረ ፡ ዘ
ለለ ፡ ዕለቱ ፡ ይ*ትቀሠፍ ፡ በዕፀ ፡ መሠርያ ፡ እንተበ ፡ አሥዋክ ፡ p. 236 a.
ብዙኅ ፡ በእደ ፡ አሐዱ ፡ ወሬዛ ፡ ፲፪ጊዜ ፡ እንበለ ፡ አድልዎ ■ ወሶ
በ ፡ መጽኡ ፡ ጎቤሁ ፡ ሰብአ ፡ ኃጥኣን ፡ እንዘ ፡ ይትመሐፀኑ ፡ ጎቤ
ሁ ፡ በበ፵፪ጥብጣቤ ፡ ይትቀውፍ ፡ በእንቲአሆሙ ፡ እስከ ፡ ይረክብ ፡
ፍናዊሆሙ ■ ወበመዋዕለ ፡ ሕማማትኒ ፡ ሶበ ፡ ይዜከር ፡ ሕማማተ ፡
እግዚኡ ፡ ያሐዝን ፡ ፈድፋደ ፡ ወይበኪ ፡ ወይትቀውፍ ፡ በበ፵፪ወ
በበ፵፪ ፡ ወእመ ፡ አኮ ፡ በበ፵፪ ፡ ወበዕለተ ፡ ስቅለቱ ፡ ለእግዚእነ ፡ ይ
ዜከር ፡ ስቅለቶ ፡ ዘከመ ፡ ገብሩ ፡ ላዕሌሁ ፡ አይሁድ ፡ በእንተ ፡ ፍ
ቅረ ፡ ሰብአ ፡ ላዕለ ፡ ወልድ ። ወይቤ ፡ እፎ ፡ ተዐገሦ ፡ ወልደ ፡ እ
ግዚአብሔር ፡ ንጉሠ ፡ ሰማያት ፡ ወመድር ፡ ላዕለ ፡ ኪሩቤል ፡ ዘ
ይነብር [1] ፡ ወከርሠ ፡ ቀላያት ፡ ዘይኔጽር ፡ እፎ ፡ አኀዝዎ ፡ ከመ ፡ ሰ
ራቂ ፡ ሌሊተ ፡ ወሐመይዎ ፡ ድኅሪተ ፡ ወአስተዋደይዎ ፡ ሐሰተ ፡
ወውእቱኒ ፡ ለብሰ ፡ ትዕግሥተ ፡ ወተወክፈ ፡ ሕማማተ ■ እፎ ፡ ወ
ሰድዎ ፡ ከመ ፡ ይስቅልዎ ፡ ኀበ ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ አስተዋደይዎ ፡
ወአልባሲሁኒ ፡ አዕረቅዎ ፡ ቅድመ ፡ ጲላጦስ ፡ አቀምዎ ። እፎ ፡ አ

[1] *Ps.* XCVIII (XCIX), 1.

ይሁድ ፡ ለመላትሒሁ ፡ ጸፍዕዎ ፡ ወቀሠፍዎ ፡ ወበበትረ ፡ ኅለት ፡
ኰርዕዎ ። እር ፡ ወረቁ ፡ ምራቀ ፡ ርኩሰ ፡ ዲበ ፡ ገጹ ፡ ወቀነውዎ ፡
p. 236 b. እደዊሁ ፡ ወእገሪሁ ፡ *ወአስተይዎ ፡ ብሒአ ፡ ወሐሞተ ፡ ምስለ ፡
ከርቤ ፡ ቱሱሐ ። ወዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ተዐገሠ ፡ እግዚእ ፡ በእንተ ፡ ፍ
ቅረ ፡ ሰብእ ። ወቅዱስኒ ፡ ይትቀሠፍ ፡ አሜሃ ፡ በኀልዮ ፡ ቅሥፈቱ ፡
ለእግዚእነ ፡ ፳ጊዜ ፡ በዕፀ ፡ ቃጋ ፡ ዘምሉእ ፡ አሥዋክ ። ወይኰር
ዕ ፡ ርእሶ ፡ በመጥባሕት ፡ ስሑል ፡ ወያንጠበጥብ ፡ ደሙ ፡ እንዘ ፡
ይውሕዝ ፡ ወየአቅል ፡ ዲበ ፡ ገበታ ። ወነሢአ ፡ ረድአ ፡ ይከሪ ፡ ም
ድረ ፡ ወይከዕዎ ፡ ወያስተጋብእ ፡ ላዕሌሁ ፡ መሬተ ። ወበአእዛኒሁ ፡
ይገብር ፡ ክልኤተ ፡ ኀጻውንተ ፡ ዘኀጺን ፡ ወተኀነወ ፡ ቦቶን ። ወበ
ከመ ፡ አስተይዎ ፡ ብሒአ ፡ ለእግዚእ ፡ ይሰቲ ፡ ውእቱኒ ፡ ፅፍዐ ፡
ላህም ፡ መሊፀ ፡ ዘዐጸርዎ ፡ በማይ ፡ ምስለ ፡ ከርቤ ፡ ቱሱሐ ። ወየ
ኀድር ፡ አሜሃ ፡ በብካይ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ ትንሣኤ ።

ወሰበ ፡ ይትመሐለል ፡ በእንተ ፡ ኃጥኣን ፡ ይሬሲ ፡ ሲሳዮ ፡ መ
ሬተ ፡ ወኢይጥዕም ፡ ምንተ ፡ እንዘ ፡ ይስእል ፡ ምሕረተ ፡ ወያበዝ
ኅ ፡ ጾመ ፡ ወጸሎተ ፡ ወይለብስ ፡ ደጓዕሌ ፡ ከመ ፡ ልብስ ፡ እስከ ፡ ይ
ስሕክ ፡ ሥጋሁ ፡ ወሠቀኒ ፡ ይለብስ ፡ በተማሕልሎ ፡ ወያፈደፍድ ፡
ተጋድሎ ፡ እስከ ፡ ይሬኢ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሣህሎ ። ወብዙኅ ፡
ዕለተ ፡ ይሔውጾ ፡ አቡነ ፡ አዳም ፡ አትሊዎ ፡ ደቂቆ ፡ አቤልሃ ፡ ወ
p. 237 a. ሴትሃ ፡ ወይቤሎ ፡ ሰላም ፡ ለከ ፡ ዘርአ ፡ *አብርሃም ፡ ወሰላም ፡ ለእ
ኁከ ፡ ንዋየ ፡ ማርያም ፡ ወለኵሎሙ ፡ ደቂቀ ፡ አምኃ ፡ ለጽዮን ።

ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ በምሕላ ፡ ፈድፋደ ፡ እንዘ ፡ ይተግህ ፡ ወይስእል ፡
ወይቤ ፡ ሰብእሰ ፡ እመ ፡ ኮነ ፡ ገብረ ፡ ይጸውር ፡ መንበረ ፡ እግዚኡ ።
ወአነሂ ፡ እምፈተውኩ ፡ እጹር ፡ መንበሮ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እግ
ዚእየ ፡ እስመ ፡ አነ ፡ ገብሩ ። ወሰምዐ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስእለቶ ፡
ወተወክፈ ፡ ጸሎቶ ፡ ወፈጸመ ፡ ሎቱ ፡ ተምኔቶ ። ወእምድኅረ ፡ ኅ
ዳጥ ፡ መዋዕል ፡ መሠጠ ፡ ውስተ ፡ አርያም ፡ ወአጸሮ ፡ መንበረ ፡
ዚአሁ ፡ ከመ ፡ ኪሩቤል ፡ ወረሰዮ ፡ ደርገ ፡ ምስሌሆሙ ፡ ወእምዝ ፡
ተመይጠ ፡ ዲበ ፡ ምድር ፡ በፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ። ወኪሩቤል
ሰ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ፡ የዐቅብዎ ፡ ኀበ ፡ ሖረ ፡ ወኀበ ፡ ወፈረ ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ አኀዘ ፡ ፩ሕፃን ፡ ዖፈ ፡ ንስቲተ ፡ እንተ ፡ ትሰ
መይ ፡ ቅጥራቅጥሪን ፡ ወሰበረ ፡ ክነፊሃ ፡ ከመ ፡ ኢትስርር ፡ ወአል
ጸቀት ፡ ለመዊት ። ወነሥአ ፡ ፩መነኮስ ፡ ወመጠወ ፡ ሰብጹዕ ፡ ወለ
ቅዱስ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ወቅዱስኒ ፡ ተመጠዋ ፡ በእዴሁ ፡ ወሐ
ዘነ ፡ ላቲ ፡ ወገብረ ፡ ላዕሌሃ ፡ ጸሎተ ፡ ወነፍኅ ፡ ዲቤሃ ። ወበጊዜሃ ፡

ኮነት ፡ ሕያወ ፡ ወተንሢአ ፡ ሰረረት ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ ወቅዱስኒ ፡ ተፈሥሐ ፡ በእንቲአሃ ። ወይእቲ ፡ ዖፍ ፡ ትበጽሕ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ፡ ኀበ ፡ ዴዴሁ ፡ እንዘ ፡ ተኀሥሥ ፡ ኀጠተ ፡ ወፍርፋራተ ። ወሶ*በ ፡ p. 237 b.
ርእይዋ ፡ አርድእት ፡ ለይእቲ ፡ ዖፍ ፡ ይቤሉ[1] ፡ ዛቲ ፡ ዖፍ ፡ ዘአባ ፡ አቡነ ፡ ወይሥሕቁ ፡ ባቲ ።

ወ፩ብእሲ ፡ ሶበ ፡ ሰምዐ ፡ ሥነ ፡ ኂሩቶ ፡ ለአቡነ ፡ ቅዱስ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ገብረ ፡ ተዝካሮ ፡ በሶለተ ፡ ተዝካሩ ፡ ለአቡነ ፡ አብርሃም ፡ አመ ፡ ፳ወ፰ለወርኀ ፡ ሜሴር ፡ ዘውእቱ ፡ ነሐሴ ፡ ወወሀበ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ አሐተ ፡ ኀብስተ ፡ ወበዓመት ፡ ክልኤተ ፡ ወበ፲ዓመት ፡ ሠርዐ ፡ በበ፲ኀብስት ፡ ወነገሮ ፡ ለቅዱስ ፡ ዘንተ ። ወይቤሎ ፡ ወጠንኩ ፡ ተዝካረከ ፡ እንዘ ፡ ሀሎከ ፡ በሥጋ ፡ አመ ፡ ተዝካሩ ፡ ለአቡነ ፡ አብርሃም ፡ በእንተ ፡ ዘኮነ ፡ ስምከ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ እምኔሁ ፡ አስተዐጸበ ፡ ወባረኮ ። ወቅዱስኒ ፡ በጽዐ ፡ በእንቲአሁ ፡ ኀምስተ ፡ ጊዜ ፡ ጥብጣቤ ፡ ለለዕለቱ ፡ ወኢኀደገ ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ዕረፍቱ ።

ወለአሐዱ ፡ ብእሲ ፡ ገብረ ፡ ተአምረ ፡ በጸሎቱ ፡ ሶበ ፡ በጽሐ ፡ ኀቤሁ ፡ እንዘ ፡ ይበኪ ፡ እምብዝኀ ፡ ሐዘን ፡ በእንተ ፡ ኀጢአ ፡ እክል ፡ ወአሰርዎ ፡ ሐራ ፡ ንጉሥ ፡ ተአዚዞሙ ፡ እምኀበ ፡ መኰንን ፡ ወይቤልዎ ፡ ሀበነ ፡ ሰብዐተ ፡ መስፈርያ ፡ ዘአዘዘከ ፡ መኰንን ። ወእምነ ፡ ፯ለ፫መስፈርያ ፡ አጥፍአ ፡ ሰራቂ ፡ ወሰፈረ ፡ ሎሙ ፡ አርባዕተ ፡ መስፈርያ ። ወመልአ ፡ ሎቱ ፡ ወኮኖ ፡ ሰብዐተ ፡ በጸሎተ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ። ወውእቱኒ ፡ ብእሲ ፡ ድኅነ ፡ እምእዳ ፡ ለሐራ[2] ፡ ወተፈሥሐ ፡ *ጥቀ ፡ ወነገሮ ፡ ለቅዱስ ። ወቅዱስኒ ፡ አክሞሰሰ ፡ ወይቤ p. 238 a.
ሎ ፡ ወሀበከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምልአ ፡ አሐቲ ፡ መሶብ[3] ፡ እክለ ፡ ወበእንተዝ ፡ መልአ ፡ ለከ ፡ ወድኅንከ ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ አስተርአዮ ፡ ለቅዱስ ፡ በእራሓቲሁ ፡ ትእምርት ፡ ክቡብ ፡ ከመ ፡ ዘአሰርገውዎ ፡ በቀለም ፡ ወአንከረ ። ወእምዝ ፡ ተቀነወ ፡ እራሓቲሁ ፡ እንዘ ፡ ይትግህ ፡ ቀዊሞ ፡ ዲበ ፡ ቤቱ ። ወሶበ ፡ ይበጽሑ ፡ ኀቤሁ ፡ ሰብእ ፡ ለተማሕፅኖ ፡ እመኒ ፡ እምርሑቅ ፡ ወእመኒ ፡ እምቅሩብ ፡ ይኤምኅዎ ፡ እንተ ፡ መስኮት ፡ ወይስዕሙ ፡ እራሐ ፡ ወአጻብዒሁ ። ወእግዚአብሔር ፡ ወሀበ ፡ ብዙኀ ፡ ኪዳነ ፡ ወይቤሎ ፡ ኵሉ ፡ ዘሰዐመ ፡ እራሐ ፡ እደዊከ ፡ ወአጻብዒከ ፡

[1] Om. cod. — [2] Om. cod. — [3] *Sic* cod. Textus corruptus esse videtur.

መሐርኩ ፡ ለከ ። ወቅዱስኒ ፡ ተፈሥሐ ፡ ዐቢየ ፡ ትፍሥሕት ፡ ወ
ኢገብረ ፡ ትምክሕተ ።

ወዓዲ ፡ ነበረ ፡ ፩ድውይ ፡ ዘአኀዘ ፡ ነገርጋር ፡ ድሩክ ፡ በዴዴ ፡ ቤ
ተ ፡ ክርስቲያን ፡ ግዱፈ ፡ ወኢይበውእ ፡ ቤተ ፡ አላ ፡ የዐይል ፡ እ
ምአመ ፡ ፭ዓመት ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ አብኦ ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ፡ ወ
ጸለየ ፡ ሎቱ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ቅድመ ፡ ፈጣሪሁ ፡ ኦእግዚእየ ፡ ኢ
የሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ፈውሶ ፡ ለዝንቱ ፡ ድውይ ፡ እምደዌሁ ፡ ጽኑዕ ፡
ወሚመ ፡ ተመጠው ፡ ነፍሶ ፡ ወመሐሮ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ መሓሪ[1] ።
p. 238 *b*. ወበኀዳጥ ፡ ዘመን ፡ ሰመዐ ፡ እግዚአብሔር ፡ *ጸሎቱ ፡ ወተመጠወ ፡
ነፍሶ ፡ ለውእቱ ፡ ድውይ ፡ ወአርአዮ ፡ ለቅዱስ ፡ ወመሐረ ፡ ሎቱ ፡
በከመ ፡ ምሕረቱ ፡ ወለጻድቅኒ ፡ በእንተ ፡ ጸሎቱ ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ ይጼሊ ፡ አምጽኡ ፡ ሎቱ ፡ ፫ሕፃናተ ፡
ኀበ ፡ አቡነ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ፍትወ ፡ ምግባር ፡ ወነሢኦ ፡ ውእ
ቱኒ ፡ እሎንተ ፡ ሕፃናተ ፡ ወሰዶሙ ፡ ኀበ ፡ እግዝእትነ ፡ ማርያም ፡
ድንግል ፡ ወአወፈያ ፡ ወበጊዜሃ ፡ ባረከቶሙ ፡ ወወሀበቶ ። ወእሙ
ንቱኒ ፡ ተለውዎ ፡ ወሖሩ ፡ ምስሌሁ ፡ ተባሪኮሙ ። ወዓዲ ፡ ነበረ ፡ ፩
ሕፃን ፡ እንዘ ፡ ይኬልሕ ፡ ሌሊተ ፡ ዘመሠጠ ፡ ልቡናሁ ፡ ጋኔን ፡ ወ
ይነጽኖ ፡ ዲበ ፡ ምድር ። ወተንሢኦ ፡ አቡሁ ፡ አብጽሖ ፡ ኀበ ፡ አቡ
ነ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ወነገሮ ፡ ዘከመ ፡ ይደዊ ፡ ወልዱ ። ወቅዱስ
ኒ ፡ ነፍኀ ፡ ላዕሌሁ ፡ ወረቀዮ ፡ እማየ ፡ ጸሎት ። ወወፅአ ፡ እምኔሁ ፡
ጋኔን ፡ ወተፈወሰ ፡ ውእቱ ፡ ወልድ ፡ በኀይለ ፡ ጸሎቱ ፡ ለቅዱስ ።

ርእዩኬ ፡ ጻድቅሰ ፡ ክቡር ፡ ውእቱ ፡
ድውየኒ ፡ ይፌውስ ፡ በጸሎቱ ፡
ወኃጥእሰ ፡ ይደዊ ፡ በኀጢአቱ ።
ወጻድቅሰ ፡ በአማን ፡ ክቡር ፡ ወልዑል ፡
ወከመ ፡ ዐንበሳ ፡ ውኩል[2] ፡
በአብዝኖ ፡ ሕማም ፡ መስተጋድል ።

ወዝንቱ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ተመንደበ ፡ እንከ ፡ ወነበረ ፡ ፵መ
p. 239 *a*. ዓልተ ፡ ወ፵ሌሊተ ፡ በለቢሰ ፡ ሠቅ ፡ ወኢለብሰ ፡ ካልአ ፡ እ*ምአ
ልባስ ። ወካዕበ ፡ ፈጸመ ፡ ፵በለቢሰ ፡ ደጓዕሌ ። ወሶበ ፡ ይመጽኡ ፡ ኀ
ቤሁ ፡ ሰብእ ፡ ከመ ፡ ይትአምኅዎ ፡ ኢያርአየ ፡ ሠቀ ፡ ወኢደጓዕሌ ፡
ቆብዖኒ ፡ ወቀሚሶኒ ፡ ረሰየ ፡ ደጓዕሌ ። ወለአርአያ ፡ ሰብእሰ ፡ ይለ

[1] መሐሪ scriptum. — [2] *Proverb.*, XXVIII, 1.

ብስ ፡ በመልዕልተ ፡ ደጓዕሴ ፡ አእዳለ ፡ ሕሱየ ፡ ወብጹለ ■ ወአግበ
ረ ፡ ጎጺነ ፡ በአምሳለ ፡ ማእሰረ ፡ ቆብዕ ፡ ወቦቱ ፡ ቅንዋት ፡ ከመ ፡
መርፍእ ፡ ወአሥዋክ ፡ ግወጅጎጻውንት ፡ ወተቀጸለ ፡ ዲበ ፡ ርእ
ሱ ፡ እስከ ፡ የሐምሞ ፡ ፈድፋደ ፡ እምብዝጎ ፡ ሕማም ፡ ተዘኪሮ ፡
በጎሊናሁ ፡ ዘከመ ፡ ተቀጸለ ፡ እግዚእነ ፡ አክሊለ ፡ ዘሦክ ፡ በዕለተ ፡
ዐርብ ፡ አመ ፡ ተሰቅለ ■ ወበክሳዱ ፡ አግበረ ፡ ጋገ ፡ ዘጎጺን ፡ ከመ ፡
ኢይትመየጥ ፡ ለፌ ፡ ወለፌ ■ ወተአስረ ፡ መዝራዕተ ፡ እደዊሁ ፡
ዘየማን ፡ ወዘፀጋም ፡ በሰናስለ ፡ ጎጺን ■ ወእንዘ ፡ የሐውር ፡ ውስ
ተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ኢይክል ፡ ሐዊረ ፡ አላ ፡ ይጸውርዎ ፡ እም
ብዝጎ ፡ ጻማ ■ ወሶበ ፡ እምዕጹብ ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ፡ ይድሕክ ፡ ከመ ፡
ሕፃን ፡ በአብራኪሁ ፡ ወበእራሐ ፡ እደዊሁ ፡ ወቈስለ ፡ አባለ ፡ ሥ
ጋሁ ፡ ወጹአ ፡ ፈድፋደ ፡ ዙለንታሁ ■ ወኢፈቀደ ፡ ተማውቆ ፡ እ
ምብርሃነ ፡ ፀሓይ [1] ፡ እመኒ ፡ በክረምት ፡ ወእመኒ ፡ በሐጋይ ፡ ወነበ
ረ ፡ ጎምስተ ፡ ዓመተ ፡ ወአውራኃተሰ ፡ ወዕለታተ ፡ እለ ፡ *ተርፉ ፡ p. 239 b.
እም፬ዓመት ፡ ለሊሁ ፡ ያአምር [2] ፡ እግዚአብሔር ■ ወኢወዕአ ፡ እ
ምቤቱ ፡ አላ ፡ ነበረ ፡ ዐጸዎ ፡ ወኢያትረፈ ፡ እመሳክው ፡ ዘእንበለ ፡
አሐቲ ፡ መስኮት ■ ወአሐተ ፡ ኖኅተ ፡ እትረፈ ፡ ለሐዊረ ፡ ቤተ ፡
ክርስቲያን ። ወአክ ፡ ዘንተ ፡ ዘገብረ ፡ በፈቃዱ ፡ አላ ፡ አዘዘ ፡ ቃለ ፡
እግዚአብሔር ፡ እምሰማይ ፡ ወይቤሎ ፡ ዕጹ ፡ መሳክወ ፡ ወጎዋጎ
ው ■ ወበእንተዝ ፡ ዐጸወ ፡ ወኢያርኅወ ፡ ከዊኖ ፡ በጽድቅ ፡ ልብወ ■
ወበገዝኑቱ ፡ ኵሉ ፡ ጻማ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ይቤ ፡ ቅዱስ ፡ በራእዩ ፡
ተዓወጀ ፡ ጎሊናየ ፡ ወወሰደኒ ፡ መንፈስ ■ ወአርአየኒ ፡ ሀገረ ፡ ብ
ርሀተ ፡ ወስፍሕት ፡ ጥቀ ፡ ወርኢኩ ፡ በህየ ፡ ብዙኃነ ፡ ቅዱሳነ ፡ እ
ንዘ ፡ ይለብሱ ፡ ብርሃነ ■ ወሶቤሃ ፡ ተስእልኩ ፡ ወእቤ ፡ ዝሀገር ፡ ዘ
መኑ ፡ ወይቤለኒ ፡ ውእቱ ፡ ዘእሉ ፡ ቅዱሳን ፡ ወክቡራን ፡ ፈድፋ
ደ [3] ■ ወአውሥእኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ ሀገሩ ፡ ይእቲ ፡ ወርስቱ ፡ ለጸንጠ
ሌዎን ፡ ጸማዕታዊ ፡ ወእሉ ፡ ዘትሬእዮሙ ፡ እለ ፡ ይነብሩ ፡ ውስቴ
ታ ፡ መነኮሳት ፡ እሙንቱ ፡ ዘሀገረ ፡ ኢትዮጵያ ■ ወርእይየ ፡ አንከ
ርኩ ■ ወእምዝ ፡ ወሰደኒ ፡ እምህየ ፡ ውስተ ፡ ካልእ ፡ ሀገር ፡ ስፍሕ
ት ፡ ወብርህት ፡ ወአርአየኒ ፡ ኪያሃ ■ ወእቤሎ ፡ ዛቲ ፡ ሀገር ፡ ብር
ህት ፡ ወስፍሕት ፡ ዘእለ ፡ መኑ ፡ ይእቲ ■ ወተሰጥወኒ ፡ ወይቤለኒ ፡
ዘዚአከ ፡ *ይእቲ ፡ ብዙኃን ፡ ቅዱሳን ፡ ይበውእዋ ፡ ምስሌከ ፡ ሕፃ p. 240 a.
ናት ፡ ዘቤተ ፡ ልሔም ፡ ወእለ ፡ ዘገዳም ፡ መነኮሳት ፡ ወኅቡኣን ■

[1] ፀሐይ scriptum. — [2] የአምር scriptum. — [3] Aliquid omissum esse videtur.

ወርእይየ ፡ ተፈሣሕኩ ፡ ፈድፋደ ። ወይእቲ ፡ ሀገር ፡ እምነ ፡ ቀዳሚ
ት ፡ ትኄይስ ፡ መሰለኒ ። ወበእንትዝ ፡ አፈድፈደ ፡ ቅዱስ ፡ ተጋድ
ሎ ፡ ወጸምዎ ።

ወሰሚያ ፡ ጰቀሲስ ፡ ዘይደዊ ፡ ጎሩተ ፡ ዚአሁ ፡ ለአቡነ ፡ ዘርአ ፡
አብርሃም ፡ መጻአ ፡ ኀቤሁ ፡ ወይቤሎ ፡ አአባ ፡ ተማሕፀንኩ ፡ በጸ
ሎትከ ፡ እስመ ፡ ያሐምመኒ ፡ ዐቢይ ፡ ሕማም ። ወይቤሎ ፡ ቅዱስ ፡
እግዚአብሔር ፡ እግዚአብሔር [1] ፡ ይርአይ ፡ አሚኖተከ ። ወውእቱ ፡
ቀሲስ ፡ አማሕፀኖ ፡ ወሐረ ፡ በተአምኖ ። ወቅዱስሰ ፡ ዘርአ ፡ አብ
ርሃም ፡ ገብረ ፡ ጎጻውንተ ፡ ዘጎጺን ፡ በአእዛኒሁ ፡ ሰቂሮ ፡ ወበአእና
ፊሁኒ ፡ ከመ ፡ ዝመም ፡ ወለብሰ ፡ ሐመደ ፡ ወጸመ ፡ በእንቲአሁ ።

ወሶበ ፡ ተንሥኡ ፡ አረሚ ፡ ላዕለ ፡ ክርስቲያን ፡ ፈነወ ፡ ንጉሥ ፡
ኀቤሁ ፡ መጽሐፈ ፡ መልእክት ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ሰላም ፡ ለከ ፡ አአ
ቡነ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ተማሕለል ፡ በእንቲአነ ፡ ከመ ፡ የሀበነ ፡
እግዚአብሔር ፡ መዊአ ፡ ዲበ ፡ አረሚ ፡ ከመ ፡ ኢያማስኑ ፡ አብያ
ተ ፡ ክርስቲያናት ፡ አመሐልናከ ፡ አአባ ። ወሰሚያ ፡ ቅዱስ ፡ ውእ
ተ ፡ መልእክተ ፡ ሐዘነ ፡ መሪረ ፡ እንከረ ፡ በእንተ ፡ ንጉሥ ፡ ወይ
p. 240 b. ቤ ፡ ዘ*መጠነገዝ ፡ ትሕትና ፡ ገብረ ፡ ንጉሥ ፡ ክቡር ፡ ወለአከ ፡ ኀበ ፡
ገብር ፡ ወይቤ ፡ አቡየ ። ወበእንተዝ ፡ ገብረ ፡ ጎጻውንተ ፡ በአእዛኒ
ሁ ፡ ወለብሰ ፡ ሐመደ ፡ ወገዐረ ፡ ቀድመ ፡ ፈጣሪሁ ፡ ወይቤ ፡ ሀቦ ፡
እግዚአ ፡ መዊአ ፡ ለንጉሥነ ፡ ዲበ ፡ ጸላእቱ ፡ ወአጽንዖሙ ፡ ለሰ
ራዊቱ ። ወብዙኃን ፡ ቅዱሳን ፡ ተማሕለሉ ፡ ከማሁ ። ወእግዚአብ
ሔር ፡ ከሀሊ ፡ ሰምዐ ፡ ጸሎቶ ፡ ለአቡነ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ወተወ
ክፈ ፡ ስእለቶሙ ፡ ለእሊአሁ ፡ ወወሀቦሙ ፡ ለሰራዊተ ፡ ንጉሥነ ፡
ኀይለ ፡ ወመዊአ ፡ ዲበ ፡ አረሚ ። ወነሥኡ ፡ ምህርካ [2] ፡ ብዙኀ ፡ ሠ
አግብኡ ፡ ዕልገተ ። ወደክመ ፡ ኀይሎሙ ፡ ለሰብአ ፡ አረሚ ፡ ወተ
መውኡ ፡ በጸሎቶሙ ፡ ለቅዱሳን ። ወንጉሥኒ ፡ ተፈሥሐ ፡ ወተሐ
ሥየ ፡ ድቀተ ፡ ጸላእቶ ፡ ሶበ ፡ ርእየ ።

ወዓዲ ፡ ለአከ ፡ ኀቤሁ ፡ ንቡረ ፡ እድ ፡ እምዘ ፡ ሀሎ ፡ እሱረ ፡ ው
ስተ ፡ ቤተ ፡ ሞቅሕ ፡ ወይቤ ፡ ተማሕለል ፡ ሊተ ፡ ከመ ፡ ይፍትሐ
ኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ እመዋቅሕትየ ፡ ወያውፅአኒ ፡ እምቤተ ፡ ሞቅ
ሕ ። ወሰሚያ ፡ ቅዱስ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ እምአፈ ፡
ላእክ ፡ ገብረ ፡ በከመ ፡ ልማዱ ፡ እሎንተ ፡ ጎጻውንተ ፡ በሊኃተ ፡
ዲበ ፡ አእዛኒሁ ፡ ከመ ፡ ቀዳሚ ፡ ወተማሕለለ ፡ በእንቲአሁ ፡ ሰቡ

[1] Om. cod. — [2] ምርካ scriptum.

ዐ ፡ ዕለ*ተ ። ወአመ ፡ ሳብዕት ፡ ዕለት ፡ ሰምዐ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸ p. 241 a.
ሎቶ ፡ ወአውፅአ ፡ ለኖላዊ ፡ መርዔት ፡ እምቤተ ፡ ሞቅሕ ፡ በቃለ ፡
ንጉሥ ፡ ኀያል ፡ ወፈትሖ ፡ እመዋቅሕቲሁ ። ርእዩኬ ፡ አፍቁራንየ ፡
በለብዎ ፡ ዘከመ ፡ ትክል ፡ ጸሎተ ፡ ጻድቅ ፡ ወዘከመ ፡ ታሰልጥ[1] ።
ወዝንቱሰ ፡ ቅዱስ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ብዙኀ ፡ ጊዜ ፡ ተመንደበ ፡
በእንተ ፡ አፍቅሮ ፡ ቢጽ ፡ ወተጋደለ ፡ ጥቡዐ ። ወበእንተ ፡ ጻማሁ ፡
አርአዮ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዲበ ፡ ሀገር ፡ ብርህት ፡ ሰብዐተ ፡ መናብ
ርተ ፡ ዐበይተ ፡ ወይቤሎ ፡ ይነብሩ ፡ ደቂቅከ ፡ ዲበ ፡ እሉ ፡ መናብ
ርት ፡ እስመ ፡ ክቡራን ፡ እሙንቱ ። ወአለ ፡ ተርፉ ፡ ደቂቅከ ፡ ው
ስተ ፡ ዛቲ ፡ ሀገር ፡ ይበውኡ ።

ወበእንተዝ ፡ ተፈሥሐ ፡ ቅዱስ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡
ባሕርየ ፡ ስም ፡ ወጸዋሬ ፡ ጻማ ፡ ወሕማም ፡
በሀፍ ፡ ወበድካም ፡ በጸሎት ፡ ወበጸዊም ፡
እንበለ ፡ ንዋም ፡ በቀዊም ።

ወዓዲ ፡ በእንተ ፡ ትጋሁ ፡ ተካየዶ ፡ እግዚአብሔር ፡ ባሕረ ፡ ም
ሕረት ፡ ወወሀቦ ፡ ዓሥራተ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ በቃሉ ፡ ዘኢይትሔሰ
ው ፡ መሐርኩ ፡ ለከ ፡ እመኒ ፡ ዘተወልደ ፡ ምስሌከ ፡ በሥጋ ፡ አው ፡
በመንፈስ ፡ እመኒ ፡ ዘተማሕፀነ ፡ ኀቤከ ፡ መጺአ ፡ አው ፡ ዘለአከ ፡
ኀቤከ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ተማሕፀንኩ ፡ በጸሎትከ ፡ ኢትርስ*ዐኒ ። p. 241 b.
እመኒ ፡ ወልደ ፡ ወወልደ ፡ ወልዶ ፡ እስከ ፡ ፲ትውልድ ፡ ይኩንከ ፡
ዓሥራተ ፡ መሐርኩ ፡ ለከ ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ ዘንተ ፡ ቃለ ፡ ጸን
ዐ ፡ ወኀየለ ፡ ወወሰከ ፡ ገድለ ። ወይቤ ፡ ርኢኩ ፡ በራእይ ፡ እንዘ ፡
እጼሊ ፡ ቀዊምየ ፡ ፩ብእሲ ፡ መጽአ ፡ ኀቤየ ፡ ወአዕረጋ ፡ ለነፍስየ ፡
ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰማየ ። ወካዕበ ፡ አውረደኒ ፡ ውስተ ፡ ገ
ነት ፡ ወበህየ ፡ ርኢክዎሙ ፡ ለ፪ሕፃናት ፡ ደቂቀ ፡ እኁየ ፡ ንዋየ ፡
ማርያም ። ወመጽኡ ፡ ኀቤየ ፡ ወተአምኁኒ ፡ ወተስእልክዎሙ ፡ እ
ንዘ ፡ እብል ፡ አይቴ ፡ ሀሎ ፡ አቡክሙ ፡ ንዋየ ፡ ማርያም ። ወበጊ
ዜሃ ፡ እምቅድመ ፡ እፈጽም ፡ ተናግሮ ፡ አስተርአየኒ ፡ ግብተ ። ወ
ተናገርክዎ ፡ ወእቤሎ ፡ እፎ ፡ ሀሎከ ። ወአውሥአኒ ፡ ወይቤለኒ ፡
ሀለውኩ ፡ ምስለ ፡ ፲ወ፪ሐዋርያት ፡ ደርገ ፡ ወየዐቅቡኒ ፡ ወትረ ፡
ወ፩እምኔሆሙ ፡ ዝየ ፡ ሀሎ ። ወሶቤሃ ፡ ርኢክዎ ፡ ለዘየዐቅቦ ፡ በአ
ምሳለ ፡ ሥዕል ። ወአመ ፡ ወረድኩ ፡ ውስተ ፡ ገነት ፡ ብዙኃን ፡ እ

[1] Cf. Iacob., v, 16.

ምሕያዋን ፡ ወረዱ ፡ ምስሌየ ፡ ወርኢክዎሙ ፡ በህየ ፡ ለእለ ፡ አዕረ
ፉ ፡ ቅዱሳን ፡ ወፈቀድኩ ፡ እትአምኖሙ ፡ ወሰማዕኩ ፡ ቃለ ፡ ዘይ
ብለኒ ፡ ኢይትከሀለከ ፡ ተአምኖ ፡ ምስሌሆሙ ፡ እስመ ፡ ሱራፌል ፡
p. 242 *a.* *ወኪሩቤል ፡ የወቅብዎሙ ። ወፅብእሲ ፡ ወሰደኒ ፡ ወአብጽሐኒ ፡ ጎ
በ ፡ አሐቲ ፡ ብእሲት ፡ ክብርት ። ወካልእት ፡ ብእሲት ፡ ትንብር ፡
ዲበ ፡ ቀሠፋይ[1] ፡ በድኅሬሃ ፡ ወይእቲኒ ፡ ዐባይ ፡ ይእቲ ። ወአንበ
ረተኒ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሃ ፡ ወነገረታ ፡ ለእንተ ፡ ድኅሬሃ ፡ ወትቤላ ፡
ዝንቱ ፡ ብእሲ ፡ ፍትወ ፡ ምግባር ፡ ውእቱ ። ወንእደተኒ ፡ ብዙኅ ፡
በቅድሜሃ ፡ ወትቤለኒ ፡ ዝኩሉ ፡ ጸጋ ፡ ወክብር ፡ ዘተውህበከ ፡ በ
እንተ ፡ ምንትኑ ፡ ይመስለከ ፡ አላ ፡ ዳእሙ ፡ በእንተ ፡ ሕማመ ፡ እ
ገሪከ ። ወበጊዜሃ ፡ ነቃህኩ ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ ውእቱ ፡ እስመ ፡ በራ
እይ ፡ ወሰደኒ ፡ ፅብእሲ ፡ ዘኢያአምሮ[2] ፡ ወአብጽሐኒ ፡ ኀበ ፡ ሀለ
ወት ፡ እግዝእትነ ፡ ማርያም ፡ ወተናገርኩ ፡ ምስሌሃ ፡ ወአኀዘት ፡
ክሳድየ ፡ ወሰዐመተኒ ፡ አፉየ ። ወእለ ፡ ሀለዉ ፡ ምስሌሃ ፡ በከዩ ፡
ወእምአንብዖሙ ፡ ተቀባእኩ ፡ አባልየ ፡ ወእምሃፈ ፡ ገጻ ፡ ለማርያ
ም ፡ ተመዝመዝኩ ። ወሶቤሃ ፡ ወሀበተኒ ፡ አልባሰ ፡ ምንኵስና ፡ ቅ
ናት ፡ ወቀሚሰ ፡ ቆብዐ ፡ ወአስኬማ ፡ ፍጹመ ። ወአውሥአተኒ ፡ ወ
ትቤለኒ ፡ ዝሥርዐት ፡ ይኩን ፡ ለትውልደ ፡ ትውልድከ ፡ እስከ ፡ ለ
ዓለም ። ወእምዝ ፡ ነቃህኩ ፡ ወተፈሥሐት ፡ መንፈስየ ፡ ጥቀ ።

p. 242 *b.*

እፎ ፡ ዕጹብ ፡ *ለኅሊና ፡
ዘዝንቱ ፡ ጻድቅ ፡ ዝክረ ፡ ዜና ፡
ዘነበረ ፡ በጽሙና ።

ወእምአመ ፡ መንኰሰ ፡ ውእቱ ፡ ኢወረቀ ፡ ምራቆ ፡ ዲበ ፡ ምድ
ር ፡ በእንተ ፡ ክብረ ፡ ሥጋሁ ። ወደሙ ፡ ለወልደ ፡ እግዚአብሔር ።
ወእምአመ ፡ መንኰሰ ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ሞቱ ፡ ፲ወ፯ዓመት ፡ ውእቱ ።
ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ፡ እንዘ ፡ ይጼሊ ፡ መጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡
፪ቀሳውስት ፡ ክቡራን ፡ ፈድፋደ ፡ ወአስተርአይዎ ፡ ለአቡነ ፡ ዘርአ ፡
አብርሃም ፡ ወይቤልዎ ፡ ኢትሑር ፡ ወኢትፃእ ፡ እመኒ ፡ ቅሩበ ፡ ወ
እመኒ ፡ ርሑቀ ፡ እምዝንቱ ፡ ቅጽር ፡ ዘቅሩበ ፡ ቤትከ ፡ አመሐልና
ከ ፡ ወአውገዝናከ ፡ እስመ ፡ ቀሳውስት ፡ ንሕነ ። ወአርአይዎ ፡ ክቢ
ቦሙ ፡ ወሰነ ፡ ወኢያእመሮሙ ፡ ውእቱ ፡ አቡነ ። ወእምዝ ፡ ተሰ
ወርዎ ፡ እሙንቱ ፡ ቀሲሳን ፡ ወእምአሜሃ ፡ ኢኀለፈ ፡ እምውእቱ ፡

[1] ቀሳፋይ scriptum. — [2] ዘኢየአምሮ scriptum.

ወሰን ። ወአፈድፈደ ፣ ገድለ ፣ ወጻማ ፣ በብዙኅ ፣ ተፀምዶ ፣ አጻም
ዎ ፣ ሥጋ ፣ ወትዕግሥት ፣ ረሰየ ፣ ልማዶ ፣ ወገብረ ፣ ለእግዚአብሔ
ር ፣ ፈቀዶ ፣ ወኢጥዕመ ፣ ምዝረ ፣ ፲ወ፫ዓመት ፣ እመኒ ፣ በበዓላት ፣
አው ፣ በሰናብት ፣ ወኢወፅአ ፣ እምሕፅነ ፣ ደብር ፣ ዘቤተ ፣ ክርስቲ
ያን ፣ ወኢያንሶሰወ ፣ አፍአ ፣ ወፂአ ፣ እምዴዴ ፣ ፲ወ፮ዓመት ፣ *ውእ p. 243 a.
ቱ ፣ ወኢርእየ ፣ ገጾን ፣ ለአንስት ፣ ወእምአመ ፣ ኢበልዐ ፣ ተመጢ
ዎ ፣ እመኒ ፣ ተብሲለ ፣ ኦው ፣ ሐምለ ፣ ወዘይመስሎ ፣ ዘአስተዳለዋ ፣
አንስት ፣ አው ፣ ልሱሐ ፣ አው ፣ ቅሱመ ፣ ፯ዓመት ፣ ውእቱ ። ወበ
እንተዝ ፣ ይቤ ፣ ፩ዲያቆን ፣ መነኩስ ፣ ርኢኩ ፣ ራእየ ፣ በመንፈስ ፣
በእንተ ፣ ዘርአ ፣ አብርሃም ፣ ቅዱስ ። ወርኢኩ ፣ ዐቢየ ፣ መጽሐፈ ፣
መጠነ ፣ ገድሎሙ ፣ ለሰማዕት ፣ መንፈቁ ፣ ጽሑፍ ፣ ወመንፈቁ ፣ ዘ
ኢተጽሕፈ ፣ ባሕቲቱ ። ተነበየ ፣ ውእቱ ፣ ዲያቆን ፣ ወይቤ ፣ ዐቢየ ፣
መስተጋድለ ፣ ይከውን ፣ ዝንቱ ፣ ዘርአ ፣ አብርሃም ፣ ጻድቅ ። ዝዘ
ተጽሕፈ ፣ መንፈቁ ፣ ዜና ፣ ገድሉ ፣ ውእቱ ፣ ዘተፈጸመ ፣ ወረቅኒ ፣
ዘኢተጽሕፈ ፣ ዘይጸንሐ ፣ ገድል ፣ ወጻማ ፣ እምድኅረዝ ። ወከመዝ ፣
ተናገረ ፣ ትንቢተ ፣ ወተፈጸመ ፣ ክሡተ ። ወዝንቱሰ ፣ ጻድቅ ፣ ዘር
አ ፣ አብርሃም ፣ እምዘ ፣ ወጠነ ፣ ገድለ ፣ ሠናየ ፣ ኢተመይጠ ፣ ድኅ
ሬተ ። ወነበረ ፣ እንዘ ፣ ያነብብ ፣ ለለዕለቱ ፣ አርባዕተ ፣ ብሔረ ፣ ወ
ንጌለ ፣ ወአርአያ ፣ ዘዮሐንስ ፣ ወመዝሙረ ፣ ዳዊት ፣ ነቢይ ፣ ወመ
ሐልየ ፣ ሰሎሞን ፣ ወውዳሴሃ ፣ ለማርያም ፣ ወአንቀጸ ፣ ብርሃን ፣ ወ
ተአምኖቶሙ ፣ ለቅዱሳን ፣ አክ ፣ ዘተምህረ ፣ አንብቦ ፣ ወተርጕሞ ፣
እምካህናት ፣ አላ ፣ ከሠተ ፣ ሎቱ ፣ *እግዚአብሔር ፣ ከመ ፣ ይፀመ p. 243 b.
ዶ ፣ እንዘ ፣ ይዜምር ፣ ወብዙኅ ፣ ጸሎታተ ፣ ያነብብ ፣ በቃሉ ።

ወአምጽኡ ፣ ኀቤሁ ፣ ክልኤተ ፣ ድውያን ፣ አሐደ ፣ ተባዕተ ፣ ወ
አሐደ ፣ አንስተ ። ወደዌሁሰ ፣ ለውእቱ ፣ ድውይ ፣ ድሩክ ፣ ፈድፋ
ደ ፣ ዘነፍኅ ፣ ከርሦ ፣ መንፈሰ ፣ ሰይጣን ፣ ርኩስ ። ወወሀቦ ፣ ቅዱስ ፣
ዘርአ ፣ አብርሃም ፣ እማየ ፣ ጸሎት ። ወነበረ ፣ ኅዳጠ ፣ መዋዕለ ፣ እ
ንዘ ፣ ይሰቲ ፣ እምኔሁ ፣ ወይጠመቅ ። ወተፈወሰ ፣ እንከ ፣ በጸሎ
ቱ ፣ ለጻድቅ ። ወይእቲኒ ፣ ዘመጽአ ፣ ምስሌሁ ፣ እኅቱ ፣ ለውእቱ ፣
ድውይ ፣ ተፈወሰት ፣ ከማሁ ፣ በማየ ፣ ጸሎቱ ፣ ለአቡነ ፣ ዘርአ ፣ አ
ብርሃም ፣ ባሕርይ ፣ ፍቱን ፣ ወጽሩይ ። ወአቡነሰ ፣ ቅዱስ ፣ ትጉህ ፣
ውእቱ ፣ እምአመ ፣ መንኰሰ ፣ ኢተላጸየ ፣ ርእሶ ፣ ወኢዐርገ ፣ መላ
ጼ ፣ ዲበ ፣ ድማሁ ። ወሰበ ፣ ይበውእ ፣ ውስተ ፣ ቤተ ፣ ክርስቲያን ፣
ኢያወሥእ ፣ ምንተኒ ፣ ቃለ ፣ ምስለ ፣ ሰብእ ፣ እንበለ ፣ ጸልዮ ፣ ወ
ዘምሮ ። ወበእንተዝ ፣ መጽአ ፣ ኀቤሁ ፣ ፩ብእሲ ፣ ዲያቆን ፣ ውእቱ ፣

ወመነኮስ ፡ ተናገሮ ፡ ለቅዱስ ፡ ወይቤሎ ፡ ሰማዕኩ ፡ ቃለ ፡ ፍሥ
ሓ [1] ፡ ዐቢየ ፡ በእንተ ፡ አርምሞትከ ፡ እምነቢብ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡
ክርስቲያን ፡ ዘመጠነዝ ፡ ጸጋ ፡ ይትወሀብኑ ፡ ለእጓለ ፡ እመሕያው ፡
p. 244 a. በእንተ ፡ አርምሞቱ ። ወ*ነገሮ ፡ ኵሉ ፡ ዘአርአዮ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱ
ስ ፡ ክልኤተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ ያስተበጽዕ ፡ ወያነክር ። ርእዩ ፡ አፍቁ
ራንየ ፡ ዘከመ ፡ ይትወሀብ ፡ ዐቢይ ፡ ጸጋ ፡ በአርምሞ ። ኢኮነ ፡ መ
ፍትወ ፡ ተናግሮ ፡ በቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ዘእንበለ ፡ ዘምሮ ። ወቅዱ
ስሰ ፡ ተዘኪሮ ፡ ዘንተ ፡ ኢተናገረ ፡ በቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ አከ ፡ በቤ
ተ ፡ ክርስቲያን ፡ ባሕቲቱ ፡ አለ ፡ በቤቱኒ ፡ ኢያወሥእ ፡ ቃለ ፡ በ
መዋዕለ ፡ ምሕላ ፡ ዘእንበለ ፡ ዘምሮ ፡ ወጸልዮ ። ወ፲ወ፪ሐዋርያት ፡
ያስተርእይዎ ፡ ገሃደ ፡ ወይዛውዉ ፡ ምስሌሁ ፡ ወይሔውጽዎ ፡ ወያ
አምር ፡ ወይፈልጥ ፡ በበግዳዌሆሙ ፡ ወያፈቅሮሙ ፡ እንከ ። ወእ
ሙንቱሰ ፡ ያፈቅርዎ ፡ ወበእንተዝ ፡ ወሀቦ ፡ እግዚአብሔር ፡ ር
ስተ ፡ ምስለ ፡ ማትያስ ፡ ሐዋርያ ፡ እምእሉ ፡ ወሐዋርያትኒ ፡ ትማ
ሕለሉ ፡ በእንተ ፡ አቡነ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ እንዘ ፡ ይቤሉ [2] ፡ ዕሰ
ዮ ፡ እግዚአ ፡ ሠናየ ፡ ዕሴተ ፡ ለገብርከ ። ወአውሥአ ፡ እግዚእነ ፡
ወይቤሎሙ ፡ ምንተ ፡ አሀበ ። ወተሰጥዉ ፡ ሐዋርያት ፡ ወይቤልዎ ፡
አብሐነ ፡ እግዚአ ፡ ወይቤሎሙ ፡ አበሕኩክሙ ፡ ተናገሩኒ ። ወተ
ናገርዎ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ረሲ ፡ መክፈልቶ ፡ ምስለ ፡ ግቱዎስ ፡ መን
ጌላዊ ። ቀዳሚ ፡ ወሀብከ ፡ ምስለ ፡ ማትያስ ፡ ወይእዜኒ ፡ ምስሌሁ ፡
p. 244 b. ጸግዎ ። ወተ*ሰጥዎሙ ፡ እግዚእነ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ይኩን ፡ በከመ ፡
ትቤሉ ። ወሰሚዖሙ ፡ ሐዋርያት ፡ ነገረ ፡ እግዚአሙ ፡ ተፈሥሑ ፡
ፈድፋደ ፡ በእንተ ፡ አፍቅሮቶሙ ፡ ኪያሁ ። ወቅዱስኒ ፡ ተፈሥሐ ፡
ምስሌሆሙ ፡ በእንተዝ ። ወዓዲ ፡ ወሀበ ፡ ርስተ ፡ እግዚአብሔር ፡
ባሕረ ፡ ምሕረት ፡ ምስለ ፡ አባ ፡ ኪሮስ ፡ ዘደብረ ፡ አስቄጥስ ፡ ለዝ
ንቱ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ። ወበዙኅ ፡ ዕለተ ፡ ነበረ ፡ ውእቱ ፡ እንዘ ፡ ይ
ሴሰይ ፡ ሐመደ ፡ ወይበልዕ ፡ ከመ ፡ እክል ፡ ወይትኅፀብ ፡ አባለ ፡
ሥጋሁ ፡ በአዕጹቀ ፡ ሶዐ ፡ ጽሕድ ፡ እንዘ ፡ ይመዘምዝዎ ፡ ቦቱ ፡ ወ
ሶበ ፡ መዝመዝዎ ፡ ይወፅእ ፡ ደም ፡ እምኔሁ ፡ ወያሐምም ፡ ሥጋሁ ።
ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ ይቤ ፡ ቅዱስ ፡ በራእዩ ፡ እንዘ ፡ ሀለውኩ ፡ በ
መካንየ ፡ መሠጠኒ ፡ መንፈስ ፡ በሕይወትየ ፡ ወወሰደኒ ፡ ሀገረ ፡ ዐ
ባይ ፡ እንተ ፡ ትሰመይ ፡ ቍስጥንጥንያ ። ወሰማዕኩ ፡ በሠየ ፡ ቃለ ፡
እግዚአብሔር ፡ ወይቤለኒ ፡ ወሀብኩከ ፡ መንግሥተ ፡ ቍስጥንጥን

[1] ፍሥሐ scriptum. — [2] Om. cod.

ያ ። ወእቤሎ ፡ እፎ ፡ እነግሥ ፡ ነዳይ ፡ መነኮስ ። ወይቤለኒ ፡ ውእ
ቱ ፡ ቃል ፡ አባሕኩከ ፡ ንገሥ ፡ ወንበር ፡ ዲበ ፡ መንግሥት ። ወሶ
ቤሃ ፡ አምጽአ ፡ መንበረ ፡ እምኀበ ፡ አልቦ ፡ ወአንበረኒ ፡ ዲቤሁ ፡
ወበጊዜሃ ፡ ከነ ፡ ኵሉ ፡ ሥርዐተ ፡ መንግሥት ። ወእም*ዝ ፡ ተመ p. 245 *a*.
የጥኩ ፡ ውስተ ፡ መካንየ ፡ ደንገፀኒ ፡ ልብየ ፡ ወተፄወወኒ ፡ ኅሊናየ ።

ወከመዝ ፡ ነገረ ፡ ለቅዱሳን ፡ ዘኢትዮጵያ ፡
ዘከመ ፡ ነግሠ ፡ በቍስጥንጥንያ ፡
ተመሊጦ ፡ በሥልጣነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኬንያ ።

ወሀሎ ፡ ፩ቀሲስ ፡ ዘስሙ ፡ ዲዲሞስ ፡ በጽሐ ፡ ኀበ ፡ አሐቲ ፡ ሀ
ገር ፡ ወኢተወክፍዎ ፡ ሎቱ ። ወከልአ ፡ ዐቃቤ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡
ግኅደረ ፡ ወኀደሮ ፡ በአፍአ ፡ እምቤት ፡ ውስተ ፡ ሐመድ ፡ ወእ
ዳዋት ። ወሶበ ፡ ጸብሐ ፡ አወገዘ ፡ ውእቱ ፡ ቀሲስ ፡ ለዐቃቤ ፡ ቤተ ፡
ክርስቲያን ፡ ወይቤሎ ፡ ዐቃቢ ፡ ፍትሐኒ ፡ ለምንት ፡ ታወግዘኒ ፡ ወ
ኢኮንከ ፡ መምህርየ ፡ ከመ ፡ ትናገዘኒ ። ወቀሲስኒ ፡ አበየ ፡ ፈቲሐ ፡
ወሐረ ፡ እንዘ ፡ ይትመዓዕ ። ወእምድኅረ ፡ ኀዳጥ ፡ አዕረፈ ፡ ውእ
ቱ ፡ ዐቃቢ ፡ በግዘት ፡ ወተፈደየ ፡ መጠነ ፡ ገብረ ፡ ወበእንተ ፡ ግዝ
ትሰ ፡ በሰናስለ ፡ እሳት ፡ ተአሰረ ። ወዝንቱሰ ፡ ቅዱስ ፡ ዘርአ ፡ አብ
ርሃም ፡ አእመረ ፡ በመንፈስ ፡ ከመ ፡ ተአሰረት ፡ ነፍሰ ፡ ውእቱ ፡ ዐ
ቃቢ ፡ በሰናስለ ፡ እሳት ። ወሶበ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ ፩ብእሲ ፡ እም
ሀገረ ፡ ዝንገት ፡ ነገሮ ፡ ከመ ፡ ተአስረ ፡ ውእቱ ፡ ዐቃቢ ፡ ወለአከ ፡
ኀበ ፡ ቀሲስ ፡ ወይቤሎ ፡ በሰ ፡ ለቀሲስ ፡ ፍትሖ ፡ ለዐቃቢ ፡ ዘአው
ገዝከ ፡ በእንተ ፡ ዘአ*ኀደርከ ፡ በአፍአ ፡ ቤት ፡ ውስተ ፡ ሐመድ ፡ p. 245 *b*.
ወእዳዋት ፡ ወኢትበሉ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ለአከኒ ፡ አላ ፡ ፩ብእ
ሲ ፡ ነገረኒ ፡ ከመ ፡ ተአስረ ፡ ወለአከኒ ፡ ኀቤከ ፡ ከመ ፡ ትፍትሖ ።
ወእምዝ ፡ ተንሢአ ፡ ሖረ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ በከመ ፡ አዘዘ ፡ ቅዱ
ስ ፡ ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ ውእቱ ፡ ቀሲስ ፡ ወነገሮ ፡ ኵሎ ፡ ዘከነ ፡ በእን
ተ ፡ ግዝት ። ወይቤ ፡ ቀሲስ ፡ ምንት ፡ ብየ ፡ ይፍትሖ ፡ እግዚአብሔ
ር ፡ ወይምሐሮ ። ወከዕበ ፡ አእመረ ፡ ቅዱስ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ በ
ኀይለ ፡ መንፈስ ፡ ዘኀዱር ፡ ላዕሌሁ ፡ ወተፈትሐ ፡ ዐቃቢ ፡ እምሰና
ስለ ፡ እሳት ፡ መዋቅሕቲሁ ፡ ለዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ በጸሎተ ፡ ዚአሁ ።
ርእዩኬ ፡ ፍቁራንየ ፡ ግዝትሰ ፡ ዐቢይ ፡ ውእቱ ፡ ሶበ ፡ ያወግዘከሙ ፡
ካህን ፡ ምሴተ ፡ ለምንት ፡ ትብሉ ፡ ይፈትሐኑ ፡ በድኅሓ ። ወሶበ ፡

ያወግዘክመ ፡ በጽባሕ ፡ ይፈትሐነ ፡ በምሴት ። ታአምሩኑ [1] ፡ አመ ፡ ይመውት ፡ ውእቱ ፡ ወእመ ፡ አንትሙ ፡ ትመውቱ ፡ መፍትውሰ ፡ ሶበ ፡ ያወግዘክሙ ፡ ካህን ፡ ውእተ ፡ ጊዜ ፡ ፍትሐነ ፡ በልዎ ፡ ወተ
ጋነዩ ፡ ሎቱ ። ወአንትሙኒ ፡ ቀሳውስት ፡ ታወግዙ ፡ ለምንት ፡ ለእ
መ ፡ አውገዝክሙ ፡ እንበለ ፡ ፍትሕ ፡ ትኴንኑ ፡ እንከ ፡ ወትዴየ
p. 246 *a*. ኑ ። ወለእመ ፡ አውገዝክሙ ፡ በዘኮነ ፡ ወበዘኮነ ፡ ፍትሑ ፡ *ፍጡ
ነ ፡ ለምንት ፡ ትብሉ ፡ ጌሰመ ፡ ንፈትሕ ። ወሶበ ፡ አንትሙ ፡ ትመ
ውቱ ፡ ዘተወግዘኒ ፡ ይመውት ፡ በግዘቱ ፡ አንትሙኒ ፡ ትትኴነኑ ፡
በእንተ ፡ ዝንቱ ፡ ጎቢረክሙ ፡ ምስለ ፡ ውእቱ ። ወብዙኀ ፡ ነገረ ፡
እምነገርኩክሙ ፡ በእንተ ፡ ግዘት ፡ ዘአውገዝኂ ፡ ወዘተወግዘኂ ፡ ዘ
ከመ ፡ ተኴነኑ ፡ ይከልአኒ ፡ ተርጕሞ ፡ ዜናሁ ፡ ለቅዱስ ። ወዝንቱ
ሰ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ፡ በአማን ፡ መነኮስ ፡ ያአምር ፡ ኵሎ ፡ በመንፈስ ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስ
ቶስ ፡ ወይቤሎ ፡ ሰላም ፡ ለከ ፡ አፍቁርየ ፡ ዘርአ ፡ አብርሃም ፡ ንሣ
እ ፡ ተሰርገው ፡ ሰብዐተ ፡ አክሊላተ ፡ ከመ ፡ ዮሐንስ ፡ ጎጺር ፡ በአ
ንተ ፡ ቁመተ ፡ አእጋሪከ ፡ እስከ ፡ ጹአ ፡ ሁሉ ፡ አባልከ ፡ ወእስከ ፡
ተሰብረ ፡ አቍያጺከ ፡ ወቈቍዐ ፡ አዕፅምቲከ ። ወሰሚያ ፡ ቅዱስ ፡
ዘንተ ፡ ቃለ ፡ እምአፈ ፡ መድኃኒነ ፡ ተፈሥሐ ፡ ጥቀ ፡ ወነሥአ ፡ ፯
ተ ፡ አክሊላተ ፡ ወእምዝ ፡ ተሰወሮ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶ
ስ ፡ እምድኅረ ፡ አሰርገዎ ፡ በአክሊላት ። ወቅዱስሰ ፡ አፈድፈደ ፡
ገድለ ፡ በወስከ ፡ ወአብዝኅ ፡ ጸልዮ ፡ ወበርከ ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ ፩ብእሲ ፡ እምደቂቀ ፡ እስጢ
p. 246 *b*. ፋ ፡ ወተአምኖ ፡ *ለቅዱስ ፡ ወተዛውዐ ፡ ምስሌሁ ፡ ነገረ ፡ መንፈ
ስ ። ወይቤሎ ፡ በዝንቱ ፡ ደብር ፡ ይትፈቀርኑ ፡ ዘኢይሰቲ ፡ ምዝረ ፡
ምንተ ፡ እግበር ፡ አባ ። ወይቤሎ ፡ ቅዱስ ፡ መኑ ፡ ያበውአከ ፡ ው
ስተ ፡ ማኅበር ፡ አላ ፡ ተጎድር ፡ ባሕቲትከ ፡ እመ ፡ ፈቀድከ ፡ ስቲ ፡
ወለእመ ፡ ኢፈቀድከ ፡ ጎድግ ። ወአቡነሰ ፡ ቅዱስ ፡ ኢያእመሮ ፡ ከ
መ ፡ ኮነ ፡ እምደቂቀ ፡ እስጢፋ ። ወተንሢአ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ሐ
ረ ፡ ኀበ ፡ ማኅድሩ ፡ ወበመንፈቀ ፡ ሌሊት ፡ ሶበ ፡ አኀዘ ፡ ቅዱስ ፡
ይጸሊ ፡ ከደኖ ፡ ጽልመት ፡ ወከልአ ፡ ጸልዮ ፡ ወሐዘነ ፡ ጥቀ ፡ ወይ
ቤ ፡ በእንተ ፡ ምንት ፡ ኮንኩ ፡ ከመዝ ፡ ወበጊዜሃ ፡ ሰምዐ ፡ ቃለ ፡
ወይቤሎ ፡ መኑ ፡ አብሐከ ፡ ትትአማኅ ፡ ምስለ ፡ ደቂቀ ፡ እስጢፋ ፡
ርኩሳን ፡ ወበእንተዝ ፡ ከደነከ ፡ ጽልመት ። ወይቤ ፡ ቅዱስ ፡ በም

[1] ተአምሩኑ scriptum.

ንት ፡ አእመርኩ ፡ እግዚኦ ። ወተሰጥዎ ፡ ውእቱ ፡ ቃል ፡ ወይቤሎ ፡ እምይእዜሰ ፡ እንበለ ፡ ትሕትት ፡ ኢትትአማኅ ፡ ምስለ ፡ እንግዳ ፡ ለዘኅለፈሰ ፡ መሐርኩከ ። ወሶቤሃ ፡ በርሀ ፡ ሎቱ ፡ ብርሃን ፡ በከመ ፡ ልማዱ ፡ ወጸለየ ። ወበሳኒታ ፡ በጽባሕ ፡ ተመይጠ ፡ ኀቤሁ ፡ ውእ
5 ቱ ፡ ብእሲ ፡ መነኮስ ፡ ወተአምኖ ። ወቅዱስኒ ፡ ረስዐ ፡ ገሠጾ ፡ ቃ
ል ፡ ከመ ፡ ኢየአምኅ ። ወንስቲተ ፡ *ተዛዊያ ፡ ምስለ ፡ ቅዱስ ፡ ሐ p. 247 a.
ረ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ። ወሶበ ፡ ወጠነ ፡ ቅዱስ [1] ፡ በከመ ፡ ልማዱ ፡
ከደኖ ፡ ጽልመት ፡ ከመ ፡ ትግልም ፡ ወሐዘነ ፡ ፈድፋደ ፡ እንተ ፡
ተአኪ ፡ እምቀዳሚ ፡ ወሰምዐ ፡ ዳግመ ፡ ቃለ ፡ መደንግፀ ፡ ወይቤ
10 ሎ ፡ ለምንት ፡ ተአማኅከ ፡ ውእተ ፡ መነኮሰ ፡ ዘአዘዝኩከ ፡ ትማል
ም ፡ ከመ ፡ ኢትትአምኖ ። ወይቤሎ ፡ ቅዱስ ፡ ለውእቱ ፡ ቃል ፡
ዘተናገሮ ፡ ኦእግዚእየ ፡ ረሳዕኩ ፡ አንሰ ፡ ወይእዜኒ ፡ መሐረኒ ፡ ሊ
ተ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ ታበዝኅ ፡ ምሕረተ ። ወተሰጥዎ ፡ ሶቤሃ ፡ ው
እቱ ፡ ቃል ፡ ወይቤሎ ፡ እምይእዜሰ ፡ ዳግመ ፡ ኢትትአማኅ ፡ ም
15 ስሌሆሙ ፡ ፍጹመ ፡ ወምስሌሆሙ ፡ ኢትግበር ፡ ሰላመ ። ወሶበ ፡
ይብሎ ፡ ቃል ፡ ከመዝ ፡ በርሀ ፡ ብርሃን ፡ ወሰሰለ ፡ ጽልመት ፡ ወቅ
ዱስኒ ፡ ጸለየ ፡ በከመ ፡ ያለምድ ።

ወዝንቱሰ ፡ አቡነ ፡ በአማን ፡ ጻድቅ ፡ ውእቱ ፡
በበኀይነፍሳት ፡ ለለዕለቱ ፡ ይምሕር ፡ ሎቱ ፡
20 አምላከ ፡ አማልክት ፡ በከመ ፡ ምሕረቱ ፡
ወቅዱስሰ ፡ ኢተመክሐ ፡ በእንተ ፡ ዝንቱ ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ ሶበ ፡ በጽሐ ፡ ዕረፍቱ ፡ ተናገሮ ፡ ቃል ፡ ወይቤ
ሎ ፡ ለዝንቱ ፡ ነገር ፡ በጽሐ ፡ ፋሲካሁ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ መ፡
ጠ ፡ መንፈስ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ ወአቀምዋ ፡ ለነፍ*ሱ ፡ ቅድመ ፡ እ p. 247 b.
25 ግዚአብሔር ፡ በወቢይ ፡ ክብር ። ወአሜሃ ፡ ዘከነ ፡ ኀደግነ ፡ ኢጸሐ
ፍነ ፡ እምልሳነ ፡ ሰብእ ፡ ፈሪሃነ ፡ ወእምዝ ፡ ተመይጠ ፡ ውስተ ፡ መ
ካኑ ፡ ወአንከረ ፡ ግብሮ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወእምድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡
መጽአ ፡ ሕማመ ፡ ብድብድ ፡ ወቀተሎ ፡ ለንዋየ ፡ ማርያም ፡ እኁ
ሁ ፡ ምስለ ፡ ፪ደቂቁ ። ወእምዝ ፡ ነደፎ ፡ ለአቡነ ፡ ቅዱስ ፡ ወሐ
30 መ ፡ ጥቀ ። ወይቤልዎ ፡ ቅዱሳን ፡ ባርክ ፡ እግዚኦ ፡ ሀገሪተ ። ወቅ
ዱስኒ ፡ ባረከ ፡ ዙሉ ፡ አህጉረ ፡ በበረኸተ ፡ ሰማይ ፡ ወምድር ፡ ወ

[1] Om. ይጸሊ ፡

ይቤ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይባርክ ፡ ዛተ ፡ ሀገረ ፡ ወከልአተኒ ፡ አህጉ
ረ ፡ ወበሐውርተ[1] ፡ ወሑሎ ፡ ዘሀሎ ፡ ውስቴቶን ፡ ካህናተ ፡ ወዲያ
ቆናተ ፡ ወመነኮሳተ ፡ እደ ፡ ወአንስተ ፡ ዘርሑቅ ፡ ወዘቅሩብ ። ወ
ፈጺሞ ፡ ቡራኬ ፡ አዕረፈ ፡ በሰላም ፡ አመ ፡ ፲ወ፮ለወርኀ ፡ ሰኔ ።

ወነነዝዎ ፡ ዕደው ፡ ቅዱሳን ፡
ወቀበርዎ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡
ዘአቡነ ፡ አባ ፡ አብርሃም ፡ ረባን ፡
እንዘ ፡ ይበክዩ ፡ መሪረ ፡ እምብዝኀ ፡ ሐዘን ።
ፍተ ፡ በረከቱ ፡ ትኩን ፡
ምስለ ፡ ፍቁሩ ፡ እንጦንዮስ ፡ ለአለመ ፡ አለም ፡ አሜን ።

ወይእዜኒ ፡ ዝየ ፡ እለ ፡ ተጋባእክሙ ፡ ለሰሚዐ ፡ ገድሉ ፡
p. 248 b. እግዚአብሔር ፡ *ይክፍልክሙ ፡ እምክበደ ፡ ብዕሉ ፡
ወይባርክሙ ፡ ፍጹመ ፡ በበረከተ ፡ ምድር ፡ ዘታሕቱ ፡ ወበጠለ ፡
[ሰማይ ፡ ዘላዕሉ ፡
ይትኖለወክሙ ፡ በጽንዐ ፡ ጎይሉ ፡ ወይመግብክሙ ፡ በሣህሉ ፡
በዝ ፡ ዓለም ፡ የአክለን ፡ እስከ ፡ ትብሉ ፡
ወበዘይመጽእ ፡ ዓለም ፡ አመ ፡ በዓሉ ፡
እንተ ፡ የማን ፡ ያቅምክሙ ፡ ምስለ ፡ እለ ፡ ተጋደሉ ።
ሰማያት ፡ ወምድር ፡ እምቅድመ ፡ ገጹ ፡ አብ ፡ ይሴስሉ ፡
ወአመ ፡ ትትከሠት ፡ ባሕቲታ ፡ መጽሐፈ ፡ ሕይወት ፡ ወንጌሉ ፡
አሜሃ ፡ ያርፍቅሙ ፡ ውስተ ፡ ሕፅኑ ፡ ከመ ፡ ኢትትኅጐሉ ፡
ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

[1] ወበሐውርተ scriptum.

VITAE SANCTORUM INDIGENARUM

I

Réimpression anastatique du N° 36 / *Aeth.19* = Scriptores aethiopici, series altera. Tomus XXIII. Versio. — *Vitae sanctorum indigenarum.* I. *Acta S. Fere Mikā'ēl et S. Zar'a Abrehām.* Interpretatus est B. Turaiev. 1905.

CORPUS
SCRIPTORUM CHRISTIANORUM ORIENTALIUM

EDITUM CONSILIO

UNIVERSITATIS CATHOLICAE AMERICAE
ET UNIVERSITATIS CATHOLICAE LOVANIENSIS

Vol. 36

SCRIPTORES AETHIOPICI

TOMUS 19

VITAE SANCTORUM INDIGENARUM

I

ACTA S. FERE MIKĀ'ĒL ET S. ZAR'A ABREHĀM

INTERPRETATUS EST

B. TURAIEV

LOUVAIN
IMPRIMERIE ORIENTALISTE
L. DURBECQ
1955

RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

I

GADLA FERĒ-MIKĀ'ĒL

SEU

ACTA SANCTI FERĒ-MIKĀ'ĒL

INTERPRETATUS EST

BORYSSUS TURAIEV.

Ferē-Mikā'ēl (Fructus Michaelis), qui ab Aethiopibus sanctus habetur, monachus et antistes terrae Warab fuit. Vixit saeculo XV, regis celeberrimi Zar'a-Yā'qob tempore. Acta eius brevia in codice chartaceo parisino (Coll. d'Abbadie, n° 161), ab amanuensibus cl. v. Antoine d'Abbadie conscripto continentur.

B. T.

Petropoli, Kal. Februarii, A. D. 1905.

ACTA SANCTI FERĒ-MIKĀ'ĒL

In nomine Dei, iusti in omnibus viis suis, p. 3.
Trini in personis suis, Unius in Trinitate sua,
cuius existentia est a saeculo
et pariter in saeculum,
praeter quem non est formatus Deus
neque ante eum, neque post eum erit;
ipse est primus et novissimus,
sanctus sanctitate sua
et castus castitate sua.
Nemo est qui cogitationem intelligat eius,
qui creavit hominem ad imaginem suam,
qui facit angelos suos spiritus.
A myriadibus myriadum gaudentium currus eius *trahitur*,
cuius sunt caeli et cuius est terra,
et cuius in manu omnia sunt,
cuius corpus non consumitur mactatus
et cuius lateris sanguis non deficit exhaustus.
Quem glorificemus et laudemus in saecula saeculorum.
[Amen.

Incipimus auxilio Dei altissimi
descriptionem laborum et certaminis
patris nostri Fĕrē-Mikā'ēl luctatoris,
suavis opere, casti,
pastoris gregis fortis,
praeceptoris legis et Evangelii.
Quid scribam vel quid dicam?
Servus enim tardioris linguae et insipidi labii sum.
Sed, si Deus vult, omnia fiunt.
Certamen autem iusti viri nonne mirandum et stupendum est?
*Melle est dulcius p. 4.
et sale sapidius
et menti iucundum.
Attendite igitur, o dilecti mei,
ut narrem vobis pauca, pro indignitate mea,
colligendo ea ex ore duorum vel trium testium.

de constantia certaminis boni
Fĕrē-Mikā'ēl, patris mei,
qui ab utero matris suae sacerdos electus est.

Filius fuit sacerdotis, columen fidei, quod non inclinat se, administrator legis ecclesiae. Patrem habuit sacerdotem Mar'ā-wina-Krĕstos nomine; matris eius nomen erat Nayā-Ṣĕyon. Uterque fidelis erat et Deum timebat. Et educaverunt eum in sapientia et constantia secundum legem et praeceptum. Cum tempus discendi venisset, permansit in monasterio, psalterium Davidis discendo et Scripturas sacras recitando. Deinde diaconus factus, in praestanti ministerio more diaconatus administrando perseveravit. Cum vidisset pater noster Andreas, nĕbura-'ĕd, suavis opere, pulchritudinem praestantiae patris nostri Fĕre-Mikā'el, ornavit eum vestimento et cingulo et fecit eum monachum. Post haec inchoavit bonum certamen, in opera precationibus danda non cessavit, et in domo patris nostri Frumentii permansit, cum certabat.

Quodam die, cum media nocte ad ecclesiam descendebat, apparuit ei pater noster Andreas, margarita famae, manu patrem nostrum Frumentium tenens in via, et apprehendit patrem nostrum Fĕrē-Mikā'ēl et dixit ei: « Non est sors tua, ut in domo Frumentii maneas, sed potius sors tua est domus mea: i in eam! ». His dictis, prehendit manum eius et ad portam suam deduxit eum, et inde evanuit. Quam ob causam, sanctus ille e domo patris nostri Frumentii exiit, et in domum patris nostri Andreae intravit, ubi permansit in constantia, ad ministerium hora sacrificii et precationis properando, et in ecclesia famulando, et incensum lucernamque rite porrigendo. Cum in hoc
p. 5. officio perseveraret, *sacerdos factus est, et constantia indutus, in officio presbyteratus ministrando assiduus erat. Deinde cucullo a patre nostro Marḫa-Ṣĕyon, pastore gregis, enarratore Scripturae accepto, cavernam excavatam in domo sua effodit, et in ea sedebat, una tantum hora somno data. Et per dies in hac caverna morabatur, plurimas genuflexiones faciens, quarum numerum quomodo accurate scribamus, nescimus. Saepe numero psalterium Davidis per dies et noctes recitabat, et Evangelium Iohannis eiusque Apocalypsin perlegebat, et omnia officia horarum observabat. In solitudinem se recepit in ieiunio, a cere-

visia siceraque bibendis et oleo consumendo, nisi diebus festis aut sabbatis, se abstinens. Paullulum tertio quoque die consumebat, et in hac vivendi ratione novem annos permansit.

Anno nono elegerunt eum sancti, ut monasterio praeponeretur, sicut fuerat de eo vaticinatum: multi enim sancti de eo prophetaverant et praedixerant ei, priusquam solitarius factus esset. Cum in aliam regionem profecturus esset, homo quidam sanctus, cuius nomen erat Ṣəgā-Za'ab, coram omnibus dixit: « Non est sors tua; noli proficisci, nam est in te *praepositi* munus ». Et in regione 'Enfrāz multi sancti eremitae et viri Dāgā narraverunt ei omnia et dixerunt ei: « Iussum Dei est in te; ne recedat tutela tua a monasterio Andreae, patris tui: in alio enim loco non est sors tua ».

Revertamur ad reliquam partem narrationis interruptae. Post quam sancti elegerunt patrem nostrum Fĕre-Mikā'ēl r a b b a n, sicut de eo vaticinatum erat, ut pater multis esset, flevit amare ob multam tristitiam, et cum fleret, abductus est ad portas regis, ubi menses sex permansit, exspectans, ieiunio et precibus non intermissis. Et nolebat tergiversari, sed permanebat se submittendo. Mense autem sexto, missus est ad eum nuntius *a rege p. 6.
nostro Zar'a-Yā'qob, qui dixit ei: « Revertere in monasterium tuum ». Hoc audito, sanctus, valde gavisus, postridie surrexit et iter facere coepit. Cum autem proficisceretur, occurrit ei in via sacerdos quidam venerabilis, nomine Bakŭĕra-Ṣĕyon, qui eum allocutus est et dixit ei: « Vidi hodie de te visionem et audivi vocem, quae dixit: a Deo est ille. Ita mihi videtur; noli dignitatem fugere! ». Respondit ei pater noster et dixit: « Inde ab hoc tempore servat me Deus! ». Tunc, eo die, persecuti sunt nuntii regis patrem nostrum sanctum et reduxerunt eum de via et, vehementius quam ante tristantem, ad regem adduxerunt. Et factus est pater noster Fĕrē-Mikā'ēl antistes (n e b u r a-'ĕd) provinciae Warab, et consedit in throno patris nostri Honorii (A n o r ē w o s), certamen, quod inceperat, non intermittens. Et inde a tempore, quo praepositus est, non inscendit mulum, neque cupivit divitias; interdiu in area iudicii morabatur et verbum Dei praedicabat, noctu in cantando et adorando cum timore et tremore commorabatur. Non nisi tertio quoque die edere poterat, quia in dignitate *praepositi* erat, et cum sacerdotibus praedicando circumibat. Monachi autem impediebant eum et

valde urgebant, rogando tamen et precando vix persuaserunt ei, ut cotidie hora cenae ederet. In ieiunio autem sanctae quadragesimae gustabat tertio quoque die, diebus quinquagesimae (tempore paschali) non prandebat, ex quo cucullam acceperat, nec nisi vespere edebat; ex quo solitarius factus fuerat usque ad diem mortis suae non bibebat vinum, neque siceram, neque cerevisiam, non edebat pingue, sed panem cum sale, non bibebat nisi aquam et vivebat, ut inops, in certamine bono.

Die quodam, venit ad domum patris nostri Fĕrē-Mikā'ēl ex hominibus quidam ḫaras, quod vertitur ḏask, tutelae eius se committens, ut ab ira regis salvaretur. Cum vidisset sanctus illum maledictum, percussit faciem eius et dixit: « Quis te ad me adduxit? ». Respondit ille: « Mea sponte ad te veni, e custodibus, quibus me rex commendavit in urbe Agāy fugiendo. Cur mihi alapam duxisti? ». Non respondit ei sanctus ullum
p. 7. verbum, *neque timuit eum, sed postea narravit de eo regi, qui iussit eum adduci. Et adductus est. Tunc, collectis sociis eius, hominibus incantatoribus, iussit rex eum interfici, et interfectus est ille cum sociis suis. Cum paucis diebus post audivisset rex noster, fidei administrator, patrem nostrum sanctum Fĕrē-Mikā'ēl illi impuro Dask alapam duxisse, valde gavisus, benedixit ei et praemium ei dedit, dicens: « O vere presbyter! o vere monachus! Deus benedicat tibi! ». Et accepta benedictione a rege probo, revertit in monasterium suum; quare laetatus est grex eius. Et permanebat in labore praedicandi nuntiandique, in disciplina et cognitione.

Deinde instituit flagellationem in area iudicii in eos qui peccaverant et erraverant, et valde contristabatur de iis qui verbo Scripturae non obtemperabant, et optabat ut bonum et rectum assequerentur. Clam autem praecipiebat et dicebat e filiis suis quibusdam: « Date iis edere et bibere, quia propter flagellationem esuriunt et sitiunt ». Et filii, obtemperantes ei, nutriebant eos et potum praebebant illis.

Sic omnes beneficiis afficiebat,
et plus se ipso alium diligebat.
Ubi similis ei est?

Cum venerat ad eum hospes, tempore cenae vel prandii, cibabat eum, ipse oculo suo inspiciens, non famulis suis confidens, propter peregrinorum amorem.

Et dabat elemosynam pauperibus egenisque,
et clam vestiebat nudos,
manducare dabat esurientibus,
bibere sitientibus,
quia pater multorum erat.

Cum autem praedicaret cultum Dei, ei monstrata est, eo loco in quem venerat, silva delubri idolorum, in qua divini hariolabantur. Qua visa, miratus est sanctus et dixit: « Homo vanitati similis factus, cur hariolatur, cum sit Deus altissimus? ». His dictis surrexit et iussit silvam hanc excidi, et excidi coepta *est. p. 8. Sanctus autem signo crucis faciem *suam* in nomine Trinitatis signavit et excidentibus benedixit. Arboribus deiectis, iussit eas in ligna scindi et diffindi et igne cremari, et crematae sunt. Sed sub una arbore inventa sunt pocula et incensum, ab hariolis praeparata. Perfregit sanctos pocula et tus impurum dissipavit. Deinde ibi columna domus hominum hariolorum et lapide amplo in speciem ianuae introitus inventis, sic iussit sanctus et dixit: « Tollite hanc columnam et hunc lapidem et portate in ecclesiam, ut sint eius aedificandae gratia ». Et portaverunt illi homines, sicut praeceperat iis beatus, et consecuti sunt praemium a Deo.

Die quodam venit ad eum homo quidam e militibus regis, tutelae eius se committens, cum ad bellum proficisceretur, et dixit ei: « Noli oblivisci mei in precibus tuis! ». Respondit sanctus: « Deus sit tecum! ». Quibus dictis, surrexit et dedit ei pulverem e sepulchro patris nostri Honorii. Quo accepto, profectus est miles ille ad bellum cum fide. Cum in terra paganorum menses sex peregisset, aegrotavit in terra paganorum servus eius, morbo febris correptus. Tum aliquantum de pulvere illo sumpsit, labra eius tetigit et comedendum dedit, quo facto sanatus est illico. Deinde aegrotavit ipse morbo ventris. Et iterum sumpsit aliquantum de pulvere illo, quo gustato, sanatus est subito. Plurimi e militibus regis interierunt et mortui sunt aut febri illa, aut gladio, aut hasta, is vero homo precibus patris nostri Fĕrē-Mikā'ēl salvus fuit et incolumis domum suam rediit. Deinde ad patrem nostrum sanctum venit, qui cum vidisset eum, surrexit, et Trinitatem sanctam adoravit, et dixit: « Gloria Deo, qui te e bello reduxit atque precationem pecca-

toris non neglexit ». Et homini huic benedixit. Et ille narravit ei omnia, quae in terra infidelium facta erant, quae admiratus sanctus, gratias egit Deo.

Postea, quodam die apparuit per visionem filio regis in oppido Ganĕz, ubi aegrotabant servi eius morbo malo, qui kēr
p. 9. appellatur, et dixit ei: « Surge, egredere hac domo et *migra in alium locum ». Is rogavit: « Quis es? ». Respondit: « Ego sum Fĕrē-Mikā'ēl. Misit me ad te pater meus Honorius, et allegavit mihi ut dicerem tibi haec ». Qua legatione ex ore sancti in visione audita, tacuit ille. Iterum apparuit *ei sanctus* eodem modo et dixit eadem. Experrectus mane, narravit servis haec dicens: « Monachus quidam bis apparuit mihi et dixit mihi: ' Egredere ex urbe hac, ne moriaris '. Respondi et dixi ei: ' Quis es tu? '. Dixit mihi: ' Ego sum Fĕrē-Mikā'ēl, missus et legatus huc ab Honorio, patre meo ' ». Responderunt servi et dixerunt ei: « Agnoscesne eum, si inveneris? ». Respondit: « Sane, agnoscam eum ». Et surrexit filius regis ille, Honorius nomine, et profectus est cum servis suis. Cum ad portas patris sui venisset, vidit patrem nostrum Fĕrē-Mikā'ēl, e castris regis exeuntem. Tum servis suis: « Ecce, inquit, monachus qui apparuit mihi! ». Quibus auditis, admirati sunt propter eum.

Respicite iustum virum
qui, cum in corpore esset, spiritualis apparebat
et quocunque vellet proficiscebatur.
Nonne miranda est narratio de praestantia eius
qui, cum nĕbura-'ĕd esset,
nec de munere suo gloriabatur,
nec, cucullo accepto [1], spuebat salivam
de honore corporis Christi sollicitus,
nec iustitiam suam manifestam faciebat.

Die sabbati quae lucescit in prima sabbati, cum in sanctuario staret et e sacerdotibus unus inciperet alta voce cantando et diceret: « Deus omnipotens, qui universum creasti per Iesum Christum Salvatorem nostrum, qui sabbatum instituisti et requievisti eo die », tum vidit sanctus oculis suis thronum tā.o.t tribus cubitis a terra elevari. Quo viso, miratus est et obstupuit.

[1] I. e. ex quo monachus factus est; cfr. infra, pag. 26, l. ult..

Deinde, cum in urbem Zad ad praedicandum cultum Dei *de- p. 10.
scendisset, monstrata est ei silva magna, in qua idolatrae idola colebant. Surrexit ille, et sumpta securi, excidit *eam*. Praecepit deinde filiis suis et incolis urbis huius, dicens: « Properate excidendo! ». Paruerunt ei et exciderunt hanc silvam. Item iussit et dixit iis: « Findite ligna et portate in domos vestras et cremate ea ». In humeros sustulerunt et in domos suas reverterunt, ubi ligna arborum silvae illius cremaverunt, sicut iussi erant a sancto. Sed unus homo qui idola colebat, non obedivit patri nostro, neque cremavit quidquam e silva illa, patre nostro nesciente. Quam ob causam corripuit hominem illum morbus gravis, ut ad mortem perveniret. Invenit etiam sanctus sub silva illa lutum fictile, ad simulacrum asini factum, ut idololatrice adoraretur. Sciscitatus est incolas urbis et dixit eis: « Narrate mihi et educite sortiendo eos, qui idola colunt et fatidicos interrogant ». Et tradiderunt illos ei sortiendo. Adhortatus est illos et imposuit illis paenitentiam, sicut oportebat. Feminam quandam, in qua spiritus vaticinii erat, captam ligavit et cum fictili illo ad simulacrum asini facto misit et deduxit in monasterium suum, ubi feminae illi baptizatae nomen Tĕmĕrḫana-Māryām dedit et paenitentiam imposuit. Facta est fidelis. Deinde ad portas regis feminam illam cum asino fictili deduxit et narravit *de iis* regi nostro. Milites, videntes eos, mirati sunt; sancti autem beata dicta est memoria et laudatum est opus. Et benedixit ei rex valde et amabat eum, sed etiamsi ita res se haberent, non omittebat *sanctus* quidquid de laboribus certaminis sui a se inchoatis. Cotidie flagellationem saepe numero faciebat.

Quodam die cum locuti essent ei filii, dicentes: « Pater, pater noster, bibe paullulum cerevisiae, nam aestu solis afflictus es! » iratus est et recusavit bibere. Tum illi cum alio nĕbura-'ĕd illustri consenserunt et patri nostro metropolitae, abbae Gabrieli, dixerunt: « Pater, absolve patrem nostrum, ut bibat cerevisiam ». Pater noster vidit eos et quae de se ab illis dicta erant, intellexit. Quibus auditis, metropolita dixit eis: « Cur *urge- p. 11.
tis eum? Videte, quaeso, quomodo facies eius luceat! Praestantior est vobis ille ». Quibus auditis tacuerunt; sanctus autem gavisus, non gloriabatur ob ea, sed gratias agebat et laudabat *Deum*.

Qui una cum rege in terram Davarro cum proficisceretur, adduxerunt filii eius viaticum iumentis et euntes secum fere-

bant impedimenta et iumenta, ut mos est portae regis. In via aufugit asinus unus cum sarcinis ei impositis. Narratum est de eo patri nostro et dictum: « Aufugit asinus cum bonis tuis ». Quibus auditis maestus fuit pater noster et dixit: « Fiat voluntas Dei! ». Postridie inventus est asinus ille oneratus sarcina sua, propter precationem patris nostri electi, cum neque bestiae tetigissent eum, neque latrones abstulissent.

Cum in Davarro esset, dedit ei rex mulum et calceos magnos, et Ṭiṭum (?) secum ad castigandum abduxit. Qui cum afflictus esset die constrictionis, venit *sanctus* ad regem cum praeceptoribus (mamherām) et consecutus est gratiam eius. In via supervenit ei ventus magnus turbinis diabolicus, qui ab eo benedictus in duas partes divisus est. Quod videntes multi, venerunt ad eum et dixerunt: « Salve! ». Die Theophaniae gustavit aliquantum cerevisiae, salivae quantitate. Cum Apocalypsin Iohannis recitaret, aqua precis ebullivit. Quod videns homo quidam, dixit ei: « Noli recitare ». Cum socius eius fatigatus in ascendendo montem esset, tutelam eius in sequendo rege suscepit, nam psalterium Davidis et onus et sartaginem ferream et pelvim eius fictilem suscepit, ut ipse portaret; ille autem expeditus ibat. Quod videns procul rex dixit: « Ecce re vera monachus! ». Et in cohorte regis dixit *satelles* quidam: « Precare, ut in domos nostras revertamur ». Dixit: « Melior est nobis in caelo domus ». Iter faciendo non fatigabatur, ter vel quater cum ieiunaret, ii qui edunt et bibunt et onera *sua iumentis* imponunt, fatigantur. Precando a peste liberavit, et cum precaretur, verba non faciebat, et noctu valde vigilabat, et lacrimae eius sicut aqua fluebant. Et in Qasā (?), cum venissent ad eum bestiae, prece eius abactae sunt. Deinde icit pestis manum eius, et obiit pater noster Ferē-Mikā'ēl XVIII die mensis sane. Amen.

II

GADLA ZAR'A-ABREHĀM

SEU

ACTA SANCTI ZAR'A-ABREHĀM

INTERPRETATUS EST

BORYSSUS TURAIEV.

Codice (Coll. d'Abbadie, n° 161) quo continentur acta sancti Ferē-Mikā'ēl, habetur quoque vita sancti aethiopis Zar'a-Abrehām (Semen Abrahae). Hic eodem tempore ac Ferē-Mikā'ēl vixisse videtur, nempe saeculo xv. Dignitate militari qua apud regem, cuius nomen in Actis silentio premitur, functus erat, relicta, monachus factus est et, sicut Ferē-Mikā'ēl, Honorii (Anorēwos), primi provinciae Warab antistitis et monasterii in Ṣegāgā fundatoris, memoriam sepulchrumque honore praecipuo colebat.

B. T.

ACTA SANCTI ZAR'A-ABREHĀM.

In nomine. Sanctae Trinitatis, p. 15.
Unius potestate et consilio,
Cuius dies ignoti sunt,
Quae in saecula saeculorum permanet,
Quae caelum sicut cameram suspendit,
Quae terram super dorsum maris stabilivit,
Quae libravit in pondere montes
et colles in constantia staterae;
ante Quam nullus deus fuit,
et post Quam nullus erit,
Quae est Deus primus et novissimus,
Rex regum non abrogandus,
Qui ipse constituit et abrogat,
Qui facit secundum voluntatem suam
et omnia ad cogitationem suam ictu temporis absolvit.
Huiusmodi Deum laudemus et canamus,
Illum decet laus et honoratio
per saecula saeculorum. Amen.
Incipimus, adiuvante Deo Opifice,
scribendo vitam et labores
Zar'a-Abrehām, schemate monachorum induti,
qui corpus suum vexavit,
qui rore Rāmā [1] irrigatus fuit.
Audite, igitur, o dilecti mei, tacendo,
mentionem nominis Zar'a-Abrehām,
qui stando permanebat, ut somnum depelleret.
Nemo est, qui iniuria iustum virum offendat,
ut dixit propheta diligenter:
« Qui timet Dominum, non formidabit [2] »

Fuit vir quidam fidelis, Amḫā-la-Ṣĕyon nomine, nobilis genere, p. 16.
et militum regis praefectus. Uxoris eius nomen erat Walata-Ṣĕyon. Deum timebant et in matrimonio legali vivebant, et Deum

[1] « Aethiopibus est *nomen coeli tertii* » (רָמָה) DILLMANN, *Lex. aeth.*, *s. v.* — [2] *Sap. Sirac.*, XXXI, 16.

orabant, ut sibi filium benedictum daret. Et die conceptionis sancti, quo Amḥā-la-Ṣĕyon uxorem suam cognovit, magnus terror fuit: contremuit statim cum ipsa domus, tum omnia quae in ea erant, usque ad laquearia super eam posita. Neque recessit ab ea timor ex hora illa noctis, cum illucescit dies, usque ad vesperam, neque sciebat quid esset. Cum vesperasset, recessit ab ea timor tremorque, et conceptus est in utero eius filius laetabilis. Novem mensibus post, ut mos est, dolores partus subire coepit; non aegrotavit tamen vehementer, sed priusquam feminae obstetrices ad eam vocatae essent, sanctum peperit. Statim lucernam lucis ex adverso parvuli adspexit et velavit propter timorem faciem suam. Cum velamentum suum aperuisset, iterum lucernam lucis ex adverso parvuli sui adspexit. Cum feminae obstetrices venissent abscondidit se lucerna illa. Deinde sumpsit eum et lactavit eum, mirata. Et gavisus est pater eius quod peperit uxor sua. Ut scriptum est, attulerunt eum ad sacerdotem, ut baptizaretur. Et baptizatus est, et Zar'a-Abrehām nominatus. Et crevit parvulus ille, et in timore Dei educatus est.

Die quodam, cum ille cum parvulis colluderet, venerunt ad eum Angeli ignei, qui sanctum vocaverunt eique dixerunt: « Veni, vocat te Dominus! » Dixit iis: « Venite, ducite me! ». Cum iret cum iis, sequebatur eum e parvulis unus, qui corporis propinquitatis vinculis cum eo coniunctus erat. Quo viso, iusserunt sanctum reverti, et reversus est. Iterum vocaverunt eum dicendo: « Proficiscamur! ». Et coepit iter facere. Cum iret, iterum sequebatur eum parvulus ille, sicut antea. Iterum iussus est: « Revertere, etiam nunc; cur sequi te facis et tecum alium adducis? ». Deinde vocaverunt eum dicentes: « Veni, sequere nos ». Tertium vocatus, solus secutus est eos sanctus, postquam iusserat socium suum reverti neque se sequi, qui reversus est. Sanctus autem, cum igneis illis profectus, in ecclesiam sanctam
p. 17. arcae Michaelis, *capitis vigilantium, intravit, et ibi vidit virum terribilem, in throno sedentem et igne vestitum. Dixerunt sancto ignei illi, qui eum vocaverant: « Prosterne te », et prostravit se. Tunc audivit vocem gaudii, et ignei narraverunt ei de magnis rebus, et in throno sedens ille iussit dixitque: « Ducamus eum, ut nobiscum sedat ». Tunc adducta est flens mater eius, et propter matris fletum dimissus in locum, ubi ludens sederat, reversus est.

Postea, adultus in arcu tractando hastaque iaculanda, in equitando et venando instructus est. Paullo post obiit pater eius; sanctus autem uxorem duxit, ex qua liberos non procreavit, et cum ea vivebat. Deinde illa, priusquam concepisset, obiit. Et sanctus Zar'a-Abrehām maestus planctu magno deflevit eam. Postquam luctum deposuit, Deus gaudio affecit eum, et ad laudationem suam suscitavit. Deinde, in officio constitutus, et in locum patris sui militum regis praefectus factus, validus et fortis fuit, et in bello luctator. Iterum duxit uxorem, ne cum femina alterius peccaret: non enim intrabat ad feminam nuptam, verbum Pauli in mente tenens: « qui se continere non potest, uxorem ducat: melius est enim uxorem ducere, quam fornicari [1] ». Paullulum temporis cum ea vixit, neque tamen illa liberos ei peperit, et obiit, sicut prior uxor eius. Flevit eam amare.

Postea coepit per singulas horas precari et se prosternere quantum potuit, cum praefectus militum esset. Et inchoavit ieiunium, et vespere post prandium in lacum magnum descendebat, ibique stans, donec dies illucescebat, commorabatur. Ita vigilando permanebat. Quodam die venit ad eum pater noster Za-Libānos, praeceptor eius et dixit ei: « Cur, mi fili, in lacu commoraris, quaeso? Cave tibi a diabolis, cum non presbyter, nec diaconus sis, ut scripturas recites et diabolos vincas ». Respondit sanctus: « Dominus Deus meus adiuvabit me, diaboli non superabunt me. Nunc veni, mi pater, ut tibi lacum, in quo maneo, monstrem, et benedic mihi ». Dixit ei praeceptor eius: « Eamus, *monstra mihi! » Surrexit sanctus Zar'a-Abrehām, et cum praeceptore suo profectus, monstravit ei lacum magnum, in quo commorabatur. In ripa lacus huius magnae arbores et spinae erant, incultus locus ille belluarum et hyenarum erat. Quo viso, miratus praeceptor eius obstupuit et dixit ei: « Hoc iter desertum est; nonne te belluae devorabunt? nonne tibi diaboli bellum inferent, cum noctu te invenerint? » Respondit sanctus et dixit ei: « Potentia Dei servabit me a belluis et a diabolis ». Dixit ei praeceptor eius: « Fili mi, non licebit tibi, lacus enim terribilis est; cum undae exsurrexerint, submergeris pessumque ibis ». Dixit sanctus: « Quid mihi, si unda fluvii me submerserit? Nonne resurget corpus meum, terra, tutelae suae commissa, red- p. 18.

[1] Cf. I *Cor.*, VII, 9.

dente [1], aut nonne perveniet ad Deum anima mea? Nunc benedic mihi, mi pater ». His auditis, valde miratus est pater eius et benedixit ei, et in monasterium suum reversus est. Sanctus autem in consuetudine sua perseveravit, cum in lacu commorabatur. Cum descendebat, sequebantur eum Angeli caeli, tura dantes et lucernas accendentes. Et cum e lacu exibat, faciebant eadem et eum in aedes eius adducebant. Talem consuetudinem sibi fecit. Et fuit pauperum amator. Et in domo sua instituit, ut sollemni quoque die edere et bibere ecclesiae daretur et monachorum tutelae id committebat.

Cum ad bellum cum militibus profectus esset, convenerunt turmatim viri pagani, ut cum Christianis dimicarent. Quibus visis, Christiani se ad pugnam, cum media nox esset, paraverunt. Sanctus autem paullulum recessit et precari et se prosternere coepit, et quingenties se prostravit. Tum in caelo versus orientem tres soles valde lucentes et euntes vidit. Deinde apparuerunt ei Pater, Filius et Spiritus Sanctus, sub trium virorum specie, et miratus est. Deinde convertit eum Deus e bello. Tum voluit monachus fieri et venit ad patrem nostrum Za-Libānos e monasterio Yalmetan, et monachus factus est. Repudiavit opes et possessiones, domos et agros; amavit pauperes. Et diebus Praedica-
p. 19. tionis [2], cum clausis portis septem diebus ieiunasset, *surripuit eum Spiritus in montem altum et sustulit eum super verticem eius. Datae sunt ei alae, sicut aquilae, et vidit ibi quattuor angulos mundi, quo valde gavisus est. Quodam die apparuit ei pater noster Antonius et loquebatur ad eum facie ad faciem. Et dedit ei gratiam, amorem et concordiam cum eo iunxit. Et ab eo tempore in laboribus permanebat, cum prudentia praeditus luctaret.

Deinde voluit in regionem Ṣegāgā in monasterium patris nostri Honorii gratiae pleni proficisci, et nuntiavit matri suae monachae, et dixit ei: « Ibo in Ṣegāgā ». Dixit ei mater eius: « Quando videbo te, nam cor meum, caritate affectum, dubitat? ». Dixit ei Sanctus: « Quid tibi opus est me in corpore videre? videbis me animo; melius est tibi, ut gratiam apud Dominum Deum nostrum inveniamus ». Et prosecuta est eum mater eius, amare

[1] Cf. *Henoch*, LI, 1. — [2] « Nomen festi ecclesiae Abyssinicae, sc. introitus ieiunii Adventus ». DILLM., *Lex.*, *s. v.*

flendo, et cum ea homines civitatis unanimiter. Et venit ad sepulchrum patris nostri Honorii iustus vir ille, ibique habitaculum suum posuit. Et illuminabat ei Dominus lucernas lucidas in domo eius, cotidie, in tenebris noctis. Cum intrabat aut exibat, praecedebat ei vir quidam, et ducebat eum, ignorante sancto quis esset vir ille. Quodam die apparuerunt illi iusto viro patres nostri Honorius et Frumentius et dixerunt ei: « Pax tibi; noli timere neque dubitare, nam evangelista eris cum viris Damot electis et sanctis et concordibus; multi monachi erunt in regione Damot, eremitae et abstinentes, labores subeuntes et luctatores ».

Cum in regionem Sāmbabo cum sacerdote quodam proficisceretur, apparuit ei, ut consuetudo erat, vir lucernam ei accendens stando. Postea in throno excelso consedit, lucernam splendentem tenens. Interrogavit sanctus et dixit: « Quis est, qui stans lucernam mihi accendit et in throno consedit? ». Responderunt ei et dixerunt ei qui cum eo erant: « Qui lucernam accendit Iohannes est Colobus; ille est, qui stat et qui sedet ». Deinde ad sepulchrum patris nostri Honorii reversus, precans, sicut ei mos erat, permansit ibi, et dixit sermonibus cum sanctis oblectaretur: « Quomodo *damnabitur anima peccatoris, quem notum habebam, qui resurrectionem mortuorum, cum Christianus sit, negat? ». Quodam die apparuit peccator iste patri nostro Zar'a-Abrehām, viro iusto, et dixit ei: « Sum pater, in damnatione; intercede pro me apud Deum tuum ». Quo audito, sanctus, valde contristatus, apud Deum altissimum supplicare coepit et impegit sibi clavos ferreos quinque: duos in aures suas, unum in nasum, in palmam manus dexterae et sinistrae duos infixit. Ea nocte manifestavit se ei denuo peccator iste et dixit ei: « Misertus est mei Deus propter preces tuas ». Tum laetatus est sanctus. p. 20.

Revertamur ad principium narrationis interruptae. Postquam inchoavit certamen bonum, cum ad commorandum in lacu iret, vidit et invenit in via diabolum impurum, et timore eius correptus est. Diabolus autem ante eum stetit. Tunc obsignavit eum sanctus in nomine Trinitatis, et statim vocem de caelo audivit dicentem: « Noli timere et tremere, o serve Dei; Maria, domina omnium, semper tecum est. Vide hunc thronum magnum: si viceris diabolum istum, in throno hoc sedebis ». Qua voce au-

dita, stabilis et validus sanctus factus est et certamen adauxit. Diabolus autem evanuit et pulvis factus est. Commoratio sancti in lacu non paucorum dierum fuit, sed duodecim quadragesimarum, cum esset in saeculo, totidemque cum monachus esset. Propter ea magnam gratiam et gloriam invenit, et in visione multas vaccas vidit stantes sine numero ▪ Zera-Qarqi usque ad 'Enagomāy, et octo tauros magnos cum illis. Paucis diebus post supplicando huius rei interpretationem cognovit: vaccae, animae hominum sunt, magni autem tauri, praefecti (makuānent). Deinde adauxit sanctus certamen suum et laboribus affecit corpus suum. Non ascendebat in lectum strati sui, neque dabat somnum oculis suis et palpebris suis dormitationem et requiem temporibus suis [1], sed commorabatur stans pedibus suis. Et cum
p. 21. stando precaretur, audivit e caelo vocem, quae dixit: « Pax *tibi, horae observator, qui sine cessatione evidenter es ». Et cum multum staret et laboraret, exierunt e pedibus eius vermes, putruit corpus eius et ceciderunt frusta de corpore decerpta, quae sumpta sepeliverunt discipuli eius. Et cum in his omnibus afflictionibus esset, preces non intermisit. Et quodam die dixit in [2] visione sua: « Cum ex ecclesia exirem, cecidi in faciem meam, et sustulit me vir, mihi ignotus, cui locutus sum et dixi: 'Cur cecidi hodie?' Respondit et dixit mihi qui me sustulit: 'Quia gravis es ob magnum ornatum tibi datum'. Tunc sustuli oculos meos et vidi multos reges ornatu indutos, et magnos praefectos (makuānent) quibus ornatus erant. Paullulum recessi ab illis et vidi Mariam reginam, ad quam veni, et vidi Iulianam et Enmāmarēnam velamentum super caput Virginis tenentes, cum una a dextera staret, altera ▪ sinistra. Inter illas cum Maria Virgine Sibyllam conspexi, quam, valde gavisus, vocavi et dixi: 'Sibylla! Sibylla! filia mea, valesne?' Respondit mihi Virgo et dixit: 'Per dies quinque adduxi eam tibi, et non vidisti eam ipse' ». Deinde experrectus est sanctus ▪ visione, quae eum abstulerat, et valde propter Sibyllam gavisus est. Per multos dies supplicavit pro ea, neque vestigium illius invenit; tunc propter in visione contemplatam valde gavisus est, quia amabat illam.

Cum staret sanctus, non stabat solum, sed vigilabat et cru-

[1] *Ps.* CXXXI (CXXXII), 3-4. — [2] *Sic*; forte legendum « de visione »; cfr. p. 28, l. ult.

cifixionem Creatoris cum meditatione precabatur. Trabem, ubi stabat, extensam impositam ad imaginem crucis fecit, altera in latitudinem eius adaptata. Cotidie noctu a Completorio usque ad Matutinum manus suas extendebat et funiculo eas adligabat, et collum suum funiculo trunco arboris adligabat, et in hac agendi ratione quinque annos peregit. Et prae multo dolore, cum truncus arboris collum eius vexaret, intumuit ut collum bovis iugo tempore arationis oneratum, tergumque eius incurvatum fuit. Et ex eo tempore, quo initium standi posuerat, per quinque annos in mente sua recordabatur, quo modo crucifixus esset Creator *suus, et quo modo denudatus vestibus eius, et quo p. 22. modo consputus. Deposuit statim sanctus vestes suas et stetit nudus, attulit cinerem et coopertus totoque corpore unctus eo est, et flevit amare, Davidis psalterium canendo. Tunc hora sexta venerunt ad eum tres viri honorabiles, quorum super capita flamma ignea fulminabat. Hi viri erant Pater et Filius et Spiritus Sanctus, qui locuti sunt et dixerunt ei: « Cur nudus et cinere unctus stas? ». Et illico imperarunt leoni magno, quem secum adduxerant, et dixerunt ei: « Iter dirige ». Rugiit leo et sonum edidit. Sanctum autem induerunt Domini illi luce gratiae magna, et evanuerunt Pater et Spiritus, Filius autem octo dies, consolans eum, cum eo permansit, et octava die ab eo evanuit.

Iterum, diebus ieiunii attulit ei homo quidam, qui eum amabat, pellem capri, floribus intertextam, quem sanctus induit. Deinde exuit et dedit alii pellem illam, aspernatus eam et nudus, ut antea, cinere vestitus est. Tum audivit vocem in curru, quae dixit: « Gaude et laetare ». Et locuta est multa, quod vestem repudiasset et alii dedisset. Quibus auditis gavisus, alte saliit sanctus. Et si scripsissemus quo pervenit saliendo, dicerent homines: « Unde supervenit mendacium istud? » Quam ob causam illud non scripsimus.

Voluit etiam sanctus Zar'a-Abrehām omnia repudiare, et congregavit sanctos fratres suos, et dixit iis: « Quo modo in regnum caelorum intrem, cum dives sim? » Responderunt et dixerunt ei: « Quid habes? ». Dixit iis: « Psalterium Davidis et Apocalypsin et Iohannis Evangelium, et vestem de pelle caprina, et tunicam de pelle bovina. Omnis supellex domestica non est mihi desiderabilis, ut mihi in terra comparem ». His dictis, omnia repu-

diavit, et dedit alii Psalterium Davidis et Apocalypsin et librum Iohannis, et vestimentum suum repudiavit et alii dedit, et vivebat cum alio Psalterio et cum aliis libris, cum cantaret et precationes faceret. Et a permultis laboribus, cum vexaret eum morbus gravis, quominus in ecclesiam iret impeditus, maestus
p. 23. fuit et dixit: « *Quid faciam, cum inchoatum certamen deseruerim? ». Et venerunt ad eum Pater et Filius et Spiritus Sanctus sub trium virorum imagine, et consolati sunt et gaudio affecerunt eum, et attulerunt ei cenam sanctam, quam unus ex illis, ut sacerdos, porrexit ei, cum alter subdiaconus esset, et tertius officium diaconatus ministraret. Propter haec, non in ecclesia sed in domo eius peracta, valde gavisus est.

Deinde preces et ieiunium adauxit, cum se ab aqua bibenda et sale sapido etiam diebus festorum et sabbatis consumendo abstineret, et ita sex annos usque ad mortis suae diem peregit. Itaque a cibo edendo, a pane vel tosto vel cocto se abstinuit, et vivebat quinque annos non gustando, uno anno postquam ab aqua bibenda et sale consumendo destitit. Et fecit sibi cibum folia et betam et herbam terrae, et quod e fructibus arborum comestibile est. Paucis diebus post, incepit edere decimo vel duodecimo die postquam olus et sinapi vel linum cocta erant, cum foetidus esset odor foedus arborum et herbarum, quae comedebantur. Cotidie manu iuvenis cuiusdam sine misericordia arbore venefica, in qua multae spinae erant, millies flagellabatur. Cum venissent ad eum homines peccatores, ut se tutelae eius committerent, pro iis tribus milibus verberum, donec viam eorum inveniret, flagellatus est. Et diebus Passionis, cum passionum Domini sui recordaretur, moerebat et flebat vehementer et ter vel quater vel quinquies millies flagellabatur. Et die crucifixionis crucifixionem Domini nostri recordabatur, quid fecissent Iudaei Filio propter amorem eius erga homines. Et dicebat: « Quomodo patienter tulit Dominus, caeli terraeque Rex, qui sedet super Cherubim [1] et qui cernit interiora abyssi, quomodo sicut latro correptus est noctu et a retro contumeliis affectus? Quomodo crimen falsum ei obiectum est, cum patientia indutus passiones suscepit? Quomodo ut crucifigatur deductus, apud pontifices accusabatur et vestibus nudatus est, et coram Pilato constitutus?

[1] *Ps.* XCVIII (XCIX), 1.

Quomodo *Iudaei alapas ei ducebant et verberabant et arundine caput eius percutiebant? Quomodo sputum suum impurum in faciem eius spuebant, et manus et pedes eius perfoderunt et acetum cum felle et myrrha mixtum bibere *ei* dederunt? Haec omnia passus est Dominus propter amorem erga homines ». Et sanctus eo tempore decies millies arbore rosae sanctae, spinarum plena, flagellabatur, in animo tenens Domini flagellationem. Et percutiebat caput suum cultro acuto, et destillabat cruor eius manans ut patellam expleret. Et accepto *ad adiuvandum* discipulo suo, terram fodiebat, in eam cruorem suum effundebat et pulverem supra ingerebat. Et in aures suas duos clavos ferreos fecit, illisque perfodit se. Et cum Dominus aceto potatus fuerat, stercus bovinum acerbum cum aqua expressum, cum felle mixtum, bibebat. Tunc usque ad diem Resurrectionis flendo permanebat. p. 24.

Et cum supplicaret pro peccatoribus, cibum suum pulverem fecit, neque edebat quidquid, cum de misericordia *Deum* rogaret; augebat ieiunium precesque. Et induebat palmae folia vestis loco, donec scabrum fieret corpus eius; induebat etiam cilicium, cum supplicaret, et adaugebat certamina, donec Deum misericordia affectum videbat. Multoties visitavit eum pater noster Adam, inductis, ut sectarentur, filiis suis Abel et Seth, et dixit ei: « Pax tibi, Zar'a-Abrehām, et pax patri tuo, Newāya-Māryām et omnibus filiis Amḥā-la-Ṣĕyon ».

Cum precibus supplicibus magnopere oraret et in vigiliis perseveraret, rogavit et dixit: « Homo, cum sit servus, domini sui sedile portat, ego autem thronum Domini Dei mei portare optarem, nam servus eius sum ». Et audivit Deus precationem eius et accepit precem eius et satisfecit desiderio eius, cum paucis diebus post in excelsa eum surriperet et thronum suum Cherubim ritu portare iuberet, et coniunctim cum illis eum constitueret; deinde in terram ad voluntatem Dei reversus est, et Cherubim cotidie custodiebant eum, cum iret et cum in terra ruri esset.

Quodam die rapuit puer quidam avem parvam, qĕṭrāqĕṭrin nominatam, et fregit alas eius, ne avolaret, quam ob causam morti illa appropinquabat. Sumpsit illam monachus quidam et porrexit beato et sancto Zar'a-Abrehām, qui de illa, manu sua accepta, maestus fuit et precatus est. Deinde spiravit super illam,

p. 25. et illico *salva facta surrexit et in desertum avolavit; sanctus autem propter illam gavisus est. Cotidie avis illa ad portas eius accedebat, ut grana et micas peteret, quam cum viderent discipuli dicebant: « Haec avis abbae patris nostri est », et illi arridebant.

Vir quidam, bonitate praestantiae patris nostri Zar'a-Abrehām audita, festum commemorationis eius fecit die memoriae patris nostri Abraham, XXVIII mensis mechir, qui est nahasē, et dedit ecclesiae unum panem, et anno post dedit duos, et decem annis post dabat decem panes annuatim, et narravit haec sancto et dixit ei: « Inchoavi commemorationem tuam, dum in corpore es, die memoriae patris nostri Abraham, est enim nomen tuum Zar'a-Abrehām ». Quibus auditis, miratus est sanctus et benedixit ei, et vovit pro eo quinque flagellationes unaquaque nocte, quas usque ad diem obitus sui non intermisit.

Fecit miraculum homini cuidam, qui venerat ad se flens propter frumenti inopiam. Milites enim regis, a praefecto iussi ligaverunt eum, dicentes: « Da nobis septem modios, quos tibi praefectus imperavit ». E septem modiis, tribus a fure deletis, quattuor tantum illis mensus est. Et multiplicati sunt et facti sunt septem precibus patris nostri sancti. Ita homo ille e manu militum ereptus est, et valde gavisus narravit sancto, qui subridens dixit ei: « Donavit tibi Deus plenitudinem unius [1] modii frumenti [2], itaque multiplicatus est tibi, et salvus es ».

Quodam die apparuerunt in palmis manuum eius signa rotunda, quasi calamo picta, quo miratus, clavos in manus suas infixit, cum in domo sua stans vigilaret. Tunc venerunt ad eum homines cum e propinquis, tum e remotis locis, ut in tutelam eius se committerent, qui per fenestram salutaverunt eum et osculati sunt palmas et digitos eius. Et Deus multas promissiones dedit ei, dicens: « Quicunque palmas et manuum tuorum
p. 26. digitos osculatus erit, *a me tui gratia misericordia afficietur ». Sanctus, valde gavisus, non gloriabatur.

Fuit aegrotus quidam, quem comprehendit saeva volutatio ad portas ecclesiae reiectum. Non intrabat domum, sed ab eo tempore quinque annos vagabatur. Quo audito, sanctus in domum suam eum induxit et pro eo precatus est, coram Creatore

[1] *Sic* ms. — [2] Textus corruptus esse videtur.

dicens: « Domine mi, Iesu Christe, fac hunc aegrotum a morbo eius duro, vel animam eius accipe, et miserere eius, misericors es ». Parvo tempore interiecto, audivit Deus precationem eius et accepit animam aegroti, et illam sancto monstravit, et secundum misericordiam suam eius, tum viri iusti, propter precem eius misertus est.

Quodam die, cum precaretur pater noster Zar'a-Abrehām, exoptatus opere, adducti sunt ad eum tres myriades parvulorum, quos sumptos ad Dominam nostram Mariam Virginem adduxit et tradidit ei, quae illico benedixit illis et dedit ei. Et secuti sunt eum, et cum eo benedictione accepta profecti sunt. Deinde parvulus quidam, cuius mentem diabolus rapuerat et quem in terram deiiciebat, per noctes clamare solebat. Surrexit pater eius et portavit eum ad patrem nostrum Zar'a-Abrehām, cui narravit, quo modo filius eius morbo affectus esset. Spiravit in eum sanctus et purgavit eum aqua precis, quo facto exiit diabolus ex eo et salvus factus est parvulus ille vi precis sancti.

Videte: vir iustus, cum sit honorabilis,
et aegrotum prece sua sanum faciat,
peccator peccatis suis aegrotat.
Vir iustus vere venerabilis et excelsus,
et ut leo confisus est [1],
cum labores et certamina multiplicet.

Et hic Zar'a-Abrehām sese afflictavit, cum quadraginta dies et quadraginta noctes, sacco vestitus perageret, neque aliud vestimentum indueret. Iterum XL dies peregit palmae foliis vestitus. Et, cum venissent ad eum ad salutandum homines, neque saccum neque palmae folia monstravit illis. Cum cucullum suum et camisiam suam palmae folia fecisset, coram hominibus *tunicam super illa frictam et laceratam induebat. Et iussit facere ad instar ligaminis cuculli ferrum in quo XLVIII clavi ferrei, ut acus spineti erant, quod capiti suo imposuit, donec doloribus vehementer afflictus est, ad memoriam coronationis Domini nostri corona spinea die Parasceves, quo crucifixus est. Et ad cervi- p. 27.

[1] *Proverb.*, XXVIII, 1.

cem suum collare ferreum adegit, ne huc et illuc se verteret, et ligavit brachia manuum suarum dexterae et sinistrae ferrea catena. Cum in ecclesiam proficisceretur, ire non poterat, sed propter magnum laborem portabatur. In domo sua propter molestiam reptabat, sicut parvulus, genibus et palmis manuum, cum vulnerarentur membra sua et foetidum esset totum corpus suum. Nolebat calore solis neque hieme neque aestate fovi. Ita quinque annos manebat; menses autem et dies, qui e quattuor annis restabant, Deus ipse scit. Non exibat e domo sua, sed occlusus permanebat, neque reliquit e fenestris nisi unam, et portam unam reliquit, per quam in ecclesiam iret. Quae non sua sponte fecit, sed voce Dei e caelo iubente et dicente: « Fenestras et portas claude! ». Quam ob causam occlusit neque aperiebat, cum vere prudens esset. In hoc labore permanens, dixit Sanctus: « Cepit me in visione cogitatio mea et spiritus me abstulit, et mihi urbem lucentem et valde extensam monstravit, ubi multos sanctos, luce vestitos vidi. Tunc interrogavi, dicens: ' Haec urbs, cuius est? ' Dixit mihi: ' Horum sanctorum, valde honoratorum '. [1] Et respondit et dixit mihi: ' Haec urbs Pantaleonis eremitae hereditas est; quos autem in illa habitantes vides, monachi sunt regionis Aethiopicae '. Videns miratus sum. Deinde mihi, in aliam urbem, lucentem et extensam abducto, illam quoque monstravit. Dixi ei: ' Haec urbs lucens et extensa quorum est? ' Respondit et dixit mihi: ' Tua est; multi sancti intrabunt in eam tecum: innocentes Bethlehem
p. 28. et monachi eremitae et absconditi '. *Videns gavisus sum valde: ' Haec urbs enim melior mihi, quam prior visa est ' ». Propter ea pater noster Zar'a-Abrehām certamina et labores suos auxit.

Sacerdos quidam, praestantia patris nostri Zar'a-Abrehām audita, venit ed eum et dixit: « Confugio ad precem tuam, pater, morbo gravi affectus ». Dixit ei sanctus Dei: « Videat Deus fidem tuam! » Et commisit eo tutelae eius sacerdos ille, et confidens abiit; sanctus autem clavos ferreos fecit, quibus aures suas et nares, ut capistro, perfodit, et, pulvere vestitus, pro eo ieiunavit.

Cum pagani contra Christianos surrexissent, misit rex ad eum epistolam, dicens: « Pax tibi, pater noster Zar'a-Abrehām,

[1] Aliquid omissum esse videtur.

supplica pro nobis, ut Deus victoriam nobis in paganos det, [illegible] ecclesias deleant, obsecramus te, pater». Hac epistola audita, maestus fuit sanctus valde, et regem miratus, dixit: «Quantum humiliavit [illegible] rex honoratus! Ad servum mittens 'Mi pater' dixit!». Propter haec clavos auribus suis fecit, et, pulvere vestitus, coram Creatore [illegible] gemebat et dixit: «Da, Domine, regi nostro victoriam in hostes eius, et fortem exercitum eius redde!». Multi sancti eodem modo supplicaverunt, et Deus omnipotens precem patris nostri Zar'a-Abrehām audivit, et precatione eorum qui [illegible] eo erant audita, exercitui regis nostri fortitudinem et in paganos victoriam dedit. Multa praeda sumpta est, multa tropaea ablata sunt. Ita vis paganorum precibus sancti devictorum defatigata est. Rex autem, cum hostium cladem vidisset, gavisus et laetatus est.

Deinde misit ad eum nĕbura-'ĕd, qui vinctus in carcere manebat, et dixit ei: «Supplica pro me, ut liberet [illegible] Deus [illegible] vinculis meis, et e carcere [illegible] educat». Quibus ex ore nuntii auditis, sanctus Zar'a-Abrehām more suo clavos acutos in aures suas, ut ante, fecit, et septem dies pro eo supplicabat. *Et die p. 29.
septimo audivit Deus precationem eius, et pastorem gregis [illegible] carcere verbo regis potentis eductum, [illegible] vinculis liberavit. Videte, dilecti mei mente, quantum valeat viri iusti deprecatio et quam efficax sit![1]. Et hic sanctus Zar'a-Abrehām multoties se afflictavit ob proximi amorem, et animo prompto certabat. Et propter labores eius monstravit ei Deus in urbe lucente septem thronos magnos et dixit ei: «Sedebunt filii tui in his thronis, [illegible] sunt honorati, et qui e filiis tuis superfuerint, in hanc urbem intrabunt».

Propter [illegible] gavisus est sanctus Zar'a-Abrehām,
margarita nomine, et portator laborum et dolorum
sudore, lassitudine, prece, ieiunio,
vigilando, stando.

Deinde, pro vigiliis eius foedus [illegible] eo Deus, misericordiae mare, pepigit et dedit ei donum, verbo [illegible] non mendaci dicens: «Misertus sum, tui gratia, eorum qui geniti erant tecum, sive

[1] Cf. Iacob., v, 16.

corpore, sive spiritu, eorumque qui confugerant ad te, sive eundo, sive ad te mittendo, cum dicerent: ' Preci tuae me committo, noli mei oblivisci '; sit tibi tributum filius et filius filii eius usque ad decimam generationem, et misertus sum eorum tui gratia ». Qua voce audita, factus est sanctus fortis et validus et certamen adauxit et dixit: « Cum precans starem, hominem quemdam in visione vidi, qui ad me accessit et ad Deum in caelum spiritum meum sustulit, deinde in hortum deduxit, ubi duos parvulos, filios fratris mei Newāya-Māryām aspexi, qui ad me accesserunt et me salutaverunt. Interrogavi eos, dicens: ' Ubi est pater vester Newāya-Māryām? ' Statim, priusquam allocutionem finissem, subito mihi apparuit. Allocutus eum, dixi: ' Quomodo vivis? ' Respondit mihi, dicens: ' Cum duodecim Apostolis sum coniunctim: illi me semper custodiunt, et unus eorum hic est '. Illico custodientem sub specie imaginis vidi.
p. 30. Cum in hortum descenderem, mulli vivi mecum *descenderunt; ibi vidi sanctos quiescentes, quos salutare volebam. Tum vocem audivi dicentem: ' Non licet tibi, ut eos osculeris, nam a Seraphim et Cherubim custodiuntur '. Vir quidam adduxit me ad feminam quandam honorabilem, post quam altera femina foris sedebat et magna erat. Collocavit me ad pedes suos et dixit ei, quae post se sedebat: ' Hic vir suavis factus est ', et multum laudabat me coram illa, et dixit mihi: ' Haec gratia et hic honor quam ob causam tibi data esse videntur? Profecto propter laborem pedum tuorum '. Tunc experrectus sum ». Iterum dixit: « In visione ducebat me vir quidam, mihi ignotus, et adduxit me in locum, ubi erat Domina nostra Maria, quacum collocutus sum. Et prehendit cervicem meam, et os meum osculata est. Omnes qui cum ea erant, flebant, et lacrimis eorum membra mea unxi, sudore oris Mariae aspersus sum. Tum mihi vestimentum monachale dedit: zonam, camisiam, cucullum, stolam perfectam. Et allocuta est mihi dicens: ' Haec ordinatio in generationes generationum, usque ad saeculum sit '. Deinde experrectus sum, et valde laetata est anima mea ».

Nonne stupenda est cogitationi
memoriae huius viri iusti narratio,
qui solitarius permanebat?

qui a tempore quo monachus factus est, non spuebat in terram

honoris corporis sanguinisque Filii Dei gratia, cum ab eo tempore usque ad diem mortis eius XVII anni praeterierunt.

Cum in domo sua esset et precaretur, venerunt ad eum duo sacerdotes valde honorabiles, qui apparuerunt patri nostro Zar'a-Abrehām et dixerunt: « Noli abire vel exire sive in proxima sive in remota loca, ▪ sepe hac prope domum tuam, obsecramur te et tibi interdicimus, nam sacerdotes sumus ». Et monstraverunt ei limitem circumeundo, cum pater noster ignoraret eos. Deinde evanuerunt ab eo sacerdotes; ille autem ab hoc tempore limitem non transibat. *Et auxit certamen et labores, cum multum vexaret et afflictaret corpus suum, et abstinentiam consuetudinem suam faceret, et Dei voluntatem perageret, XIII annos non gustavit cerevisiam, etiam diebus festorum vel sabbatis, neque e gremio montis ecclesiae exiit, neque extra portas XI annos ambulavit, neque faciem feminarum vidit. A tempore quo non edebat, accipiendo coctum vel olus vel similia ▪ feminis praeparata, insulsum vel sapidum, sex annos peregit. Quam ob causam diaconus quidam monachus dixit: « Vidi spiritu de sancto Zar'a-Abrehām visionem. Vidi librum magnum, quantus est liber Actorum Martyrum, in quo dimidium scriptum et dimidium vacuum erat ». Prophetavit diaconus ille et dixit: « Magnus certator erit ille Zar'a-Abrehām, vir iustus! Dimidium scripturae plenum, narratio certaminis eius peracti est; charta vero non scripta, manens ei certamen et futurus labor est ». Sic vaticinium est elocutus, quod aperte perfectum est. Hic autem vir iustus Zar'a-Abrehām, postquam certamen bonum inchoavit, retro non est reversus, sed permanebat cotidie in legendo libros quattuor Evangelii, et Apocalypseos Iohannis, et Psalterii Davidis prophetae, et Cantici Salomonis, et Laudationum Mariae, et « Portarum Lucis[1] », et Salutationum Sanctorum, quae legere et interpretari non ▪ sacerdotibus didicit, sed Deus ipse revelavit ei, ut sibi canendo et voce sua multas preces recitando ministraret. p. 31.

Adducti sunt ad eum duo aegroti: vir et femina; et morbus huius aegroti durus erat vehementer, nam qui afflavit ventrem eius, diaboli impuri spiritus erat. Dedit ei sanctus Zar'a-Abrehām

[1] Hymni sunt in Beatam Mariam Virginem in Aethiopia ▪ Yaredo cantatore, ut dicitur, compositi. In psalteriis, post hymnos Weddāsē-Maryām, qui apud Coptitas Theotokia appellantur, saepissime occurrunt.

aquam precis, et aliquot dies permansit, cum eam biberet et ea ablueretur, et sanus factus est precibus viri iusti. Ita et soror huius aegroti, quae cum eo venerat, sana facta est aqua precis patris nostri Zar'a-Abrehām, margaritae probatae et politae.

Pater autem noster sanctus vigil erat; a tempore quo monachus factus erat, non radebat caput suum, neque ascendebat novacula verticem eius. Cum in ecclesiam intraret, nihil cum hominibus praeter preces et cantum loquebatur, quam ob
p. 32. causam venit ad eum vir quidam diaconus *et monachus et, cum eo collocutus, dixit ei: « Audivi vocem gaudii magni de abstinentia tua a loquendo in ecclesia: num tantum gratiae datum est hominibus propter silentium? ». Et narravit illi omnia quae sibi Spiritus Sanctus duobus diebus monstraverat, cum ipse, admiratione perculsus, id incredibile putaret. Videte, dilecti mei, quanta gratia silentii causa datur! Non decet in ecclesia verba facere, nisi cantum; sanctus autem, praecepti huius memor in ecclesia non loquebatur, neque in ecclesia tantum, sed in domo sua diebus supplicationis nullam vocem, praeter cantus et preces, emittebat. Et duodecim Apostoli manifeste apparuerunt ei, ut sermonibus cum eo oblectarentur et eum visitarent. Et cognovit et dignovit faciem cuiusque eorum, et dilexit eos, iique dilexerunt eum, et propter id dedit ei Deus hereditatem cum Matthia Apostolo. Et supplicaverunt Apostoli pro patre nostro Zar'a-Abrehām, dicentes: « Remunera, Domine, remunerationem bonam servo tuo ». Respondit Dominus noster et dixit iis: « Quid ei dabo? » Responderunt Apostoli: « Concede nobis, Domine ». Dixit: « Concedo vobis, loquimini! ». Et locuti sunt Ei: « Tribue ei partem cum Matthaeo Evangelista: nam prius dedisti ei cum Matthia, nunc cum illo dona ». Respondit iis Dominus noster: « Fiat sicut dixistis ». Dicto Domini sui audito, valde laetati sunt Apostoli propter amorem eius. Et sanctus propter hoc cum iis gaudio affectus est. Deinde dedit Deus, misericordiae mare, hereditatem cum abbate Cyro e monasterio Scetensi huic patri nostro sancto. Multos dies peregit, cum pulverem sicut cibum ederet et *eo* membra corporis sui ablueret, ramo arboris cedri abstergens: postquam absterserat, sanguis exibat e corpore; ita corpus suum afflictabat.

Quodam die dixit sanctus de visione sua: « Cum in loco meo

essem, surripuit me viventem Spiritus, et in urbem magnam, quae Constantinopolis appellatur, deduxit. Ibi vocem Dei percepi, quae dixit mihi: ' Dono tibi regnum Constantinopolitanum '. p. 33. *Dixi: ' Quomodo rex ero, cum egenus monachus sim? '. Respondit mihi vox illa: ' Concedo tibi, rex esto et in throno sede '. Illico attulit thronum e nihilo et me in eo collocavit; tunc facta est omnis institutio regni. Deinde in locum meum reversus sum, cum tremeret cor meum et capta esset cogitatio mea ».

Ita narravit sanctis Aethiopiae,
quomodo rex fuerat Constantinopoli,
potestate Dei Opificis surreptus.

Fuit sacerdos quidam, Didimos nomine. Is venit ad quandam civitatem, sed non est acceptus, cum ecclesiae custos ab habitaculo prohiberet eum et extra domum in pulvere et quisquiliis collocaret. Cum illucesceret, maledixit sacerdos ille custodi ecclesiae. Dixit ei custos: « Absolve me, cur mihi maledixisti, nam non es praeceptor meus, qui mihi solatium afferat? [1] ». Sacerdos autem absolvere eum recusavit, et iratus profectus est. Paullo post obiit custos ille anathematizatus, et pro facinoribus remuneratione accepta, propter anathema catena ignea vinctus est. Hic autem sanctus Zar'a-Abrehām cognovit spiritu animam custodis illius catena ignea vinctam esse, et cum venisset ad se vir quidam e civitate Zengat, narravit ei quomodo vinctus esset custos ille, et misit ad sacerdotem et dixit ei: « Dic sacerdoti: ' Absolve custodem quem anathematizasti, quod extra domum in pulvere et quisquiliis te collocaverat '; noli dicere: ' Zar'a-Abrehām misit me ', sed dic: ' Vir quidam narravit mihi illum vinctum esse, et me ad te misit ut illum absolvas ' ». Tunc surrexit et ivit vir ille, sicut a sancto iussus erat, et venit ad sacerdotem et narravit illi omnia de anathemate. Dixit sacerdos: « Quid ad me? Absolvat eum et misereatur eius Deus ». Iterum cognovit sanctus Zar'a-Abrehām vi spiritus in eo habitantis, et liberatus est custos ille a catena ignea, qua vinctus erat, prece huius sancti. Videte, dilecti mei, magnum anathema esse; cum anathematizaverit vos sacerdos vespere, cur dicitis: « Mane absolvet nos », et *mane p. 34.

[1] De confessione et absolutione loquitur. Cf. DILLM., *Lex.*, p. 679.

anathematizati: « Vespere absolvet nos ». Num scitis quando ille morietur vel quando vos moriemini? Oportet vos, cum a sacerdote anathematizamini, illico « Absolve nos » dicere et veniam ab eo petere. Vos etiam, sacerdotes, cur anathematizatis? Sine absolutione anathematizando nonne damnatis et punitis? Si anathematizatis, quidquid est, propere absolvite; cur dicitis: « Cras absolvemus ». Si mortui eritis, anathematizati a vobis in anathemate morientur; vos autem propter id una cum illis damnabimini. Si multa verba vobis de anathematizantibus et anathematizatis, quomodo damnantur, facerem, prohiberent me ab historia Sancti interpretanda. Hic autem pater noster sanctus, vere monachus, omnia spiritu cognoscebat.

Quodam die venit ad eum Dominus noster Iesus Christus et dixit ei: « Pax tibi, dilecte mi, Zar'a-Abrehām; accipe ut orneris coronas septem, sicut Iohannes Colobus, quia stetisti donec putrescerent membra tua et frangerentur crura tua et torpescerent omnia membra tua ». Hac voce ex ore Salvatoris nostri audita, sanctus valde laetatus est et septem coronas accepit. Deinde evanuit Dominus noster Iesus Christus, postquam coronis eum ornavit. Sanctus autem labores addendo auxit, preces et genuflexiones multiplicavit.

Quodam die venit ad eum vir quidam e filiis Stephani (Estifā)[1], qui salutavit sanctum et cum eo verba spiritus collocutus est. Dixit ei: « Diligunt ne istum qui cerevisiam non bibit, in hoc monasterio? Quid faciam, pater? ». Respondit ei sanctus: « Quis te in conventum introducet? Mane solus; si vis, bibe, si non vis, abstine ». Nescivit pater noster sanctus illum e filiis Stephani esse. Surrexit vir iste et in habitaculum suum profectus est. Media nocte, cum precem sanctus inciperet, velaverunt eum tenebrae et a precando prohibuerunt. Tum valde maestus dixit: « Quid est hoc? ». Tunc audivit vocem: « Quis tibi permisit, ut cum liberis Stephani impuris ad invicem consalutes? ob eam causam tenebris velatus es ». Dixit sanctus: « Quo modo scire potui, Domine? ». Respondit vox illa: « Ab hoc tempore noli cum
p. 35. advena inexplorato *ad invicem consalutare; quod autem praeteriit, misericordia affectus, concedo tibi ». Tunc illuxit ei lux,

[1] De Stephanitis eorumque haeresi rex Zar'a-Ya'qob in suo « Libro Lucis » narrat. Cf. DILLMANN, *Ueber die Regierung etc. des Königs Zar'a-Jacob*, p. 44.

ut solitum erat, et precatus est. Postridie mane reversus est ad eum vir ille monachus et salutavit eum. Sanctus autem vocis quae admonuit eum ne cum eo ad invicem consalutaret oblitus est. Monachus iste, aliquamdiu cum sancto collocutus, discessit. Cum autem inciperet sanctus de consuetudine sua precationem, tenebris, sicut pridie, velatus est. Valde et magis quam antea maestus, vocem horribilem iterum audivit: «Cur monachum istum salutavisti, quem vetui heri te salutare?». Dixit sanctus voci, quae cum eo collocuta erat: «O mi Domine, ego oblitus sum; nunc miserere mei, qui misericordia abundas». Respondit illico vox illa: «Ab hoc tempore noli iterum omnino cum iis ad invicem consalutare, neque pacem cum iis facere». Voce ita locuta, lux illuxit, tenebrae remotae sunt, sanctus autem de consuetudine sua precatus est.

Hic pater noster vere iustus fuit,
Septingentas animas cotidie misericordia ductus donavit ei
Deus deorum, secundum misericordiam suam.
Et sanctus propter hoc non gloriabatur.

Et quodam die, cum veniret obitus eius, collocuta est cum eo vox, haec verba dicens: «Pascha eius venit!». His dictis, surripuit eum spiritus in caelum et animam eius coram Deo in gloria magna collocavit. Quid acciderit tunc, omittimus, neque scribimus, linguam humanam timentes. Deinde in locum suum reversus, opera divina miratus est. Paucis diebus post, morbus pestis venit et fratrem eius Newāya-Maryām cum liberis duobus necavit, deinde icit patrem nostrum sanctum, qui vehementer aegrotus factus est. Dixerunt ei sancti: «Benedic, domine, civitati tuae». Et benedixit sanctus omnibus civitatibus benedictione caelesti et terrestri, dicens: «Benedicat Deus civitati huic, aliisque civitatibus et terris, et omnibus qui in iis sunt, sacerdotibus et diaconis et *monachis, viris et feminis, qui in p. 36. propinquo et qui in remotis sunt». Et finita benedictione, obiit in pace, die XVIII mensis sanē.

Pollinxerunt eum viri sancti
et sepeliverunt in ecclesia
patris nostri abbatis Abrahae rabbani,
amare ob magnam tristitiam flentes.

Munus benedictionis eius sit
cum dilecto eius Antonio [1], per saecula saeculorum Amen.

Vos quoque, qui nunc ad certamen eius audiendum convenistis,
faciat Deus abundantiae divitiarum suarum participes,
et benedicat vobis perfecte benedictione terrae, quae infra est,
[et rore caeli, quod supra est [2].
Pastoris munere custodiat vos, vi potentiae suae, et defendat
Dicite: « In hoc mundo satis habemus »; [vos benignitate sua.
et in futuro mundo in festo suo
collocet vos ad dexteram cum iis qui certaverunt.
Caeli et terra coram facie Patris discedent,
et cum apertus erit solus liber vitae, Evangelium Eius,
tunc accumbere vos faciat in gremio suo, ne perdamini
per saecula saeculorum. Amen ».

[1] Scilicet cum cl. v. Antonio d'Abbadie, pro quo amanuensis, scribarum aethiopum more, invocationem addidit. — [2] Cf. *Gen.*, XXVII, 39.

8478

8478

BR 8478
60
C5 CSCO 33-36
v.33-36 AETHIOPICI 16-19

DATE DUE	BORROWER'S NAME
AG 4 '71	

CSCO 33-36 AETHIOPICI 16-19

LIBRARY
SOUTHERN CALIFORNIA SCHOOL
OF THEOLOGY
CLAREMONT, CALIF.